

STORTINGET

Dokument 15:9

(2024–2025)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1201–1350
10.02.–21.02.2025

Innhold

1201. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. universitetsmuseum, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	11
1202. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. utbygging av Tromsø Lufthavn, besvart av samferdselsminister	12
1203. Fra stortingsrepresentant Abid Raja, vedr. skatteskjerpelser, besvart av finansminister	13
1204. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. helsekø, besvart av helse- og omsorgsminister	14
1205. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen, vedr. saksbehandlingstider, besvart av justis- og beredskapsminister	24
1206. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. arbeidet med å gjennomgå kommunesektorens oppgaver med sikte på mer effektiv oppgaveløsning, besvart av kommunal- og distriktsminister	24
1207. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. Nato-øvelser nærmere grensen til Russland, besvart av forsvarsminister	25
1208. Fra stortingsrepresentant Mudassar Kapur, vedr. boliger, besvart av kommunal- og distriktsminister	26
1209. Fra stortingsrepresentant Margret Hagerup, vedr. elever med fravær over 30 dager, besvart av kunnskapsminister	27
1210. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. studieforbundene, besvart av kultur- og likestillingsminister	29
1211. Fra stortingsrepresentant Bård Ludvig Thorheim, vedr. Langsetvågen industripark i Nesna, besvart av kommunal- og distriktsminister	30
1212. Fra stortingsrepresentant Tomas Iver Hallem, vedr. energisituasjonen i Midt-Norge, besvart av energiminister	31
1213. Fra stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland, vedr. grunnrenteskatt for havbruksnæringen, besvart av finansminister	32
1214. Fra stortingsrepresentant Tomas Iver Hallem, vedr. grønn teknologi og bærekraftige løsninger, besvart av klima- og miljøminister	32
1215. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. beredskapen på togmateriell, besvart av samferdselsminister	33
1216. Fra stortingsrepresentant Kathy Lie, vedr. når togmateriellet på Østlandsområdet kan komme i full drift igjen, besvart av samferdselsminister	34
1217. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. fødeavdeling i Alta, besvart av helse- og omsorgsminister	35
1218. Fra stortingsrepresentant Marian Hussein, vedr. kamper mellom IS-krigere og sikkerhetsstyrker i Puntland, besvart av utenriksminister	37
1219. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. Forsvarsbygg, besvart av forsvarsminister	37
1220. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. tiltaksplanen for Oslofjorden, besvart av forsvarsminister	38
1221. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. Forsvaret og "pensjonssaken", besvart av forsvarsminister	39
1222. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Framnes, vedr. skeivfordelinga mellom kommunar, besvart av finansminister	40
1223. Fra stortingsrepresentant Maren Grøthe, vedr. forutsigbarhet for lokalsamfunnene og næringslivet knyttet til prosjekter i Nye Veiers portefølje, besvart av samferdselsminister	41
1224. Fra stortingsrepresentant Maren Grøthe, vedr. studiesentrene, besvart av kommunal- og distriktsminister	42
1225. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. opplæringsforskrifta, besvart av kunnskapsminister	43
1226. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. turistskatt, besvart av næringsminister	44
1227. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. legemiddelmangel, besvart av helse- og omsorgsminister	45
1228. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgensen, vedr. innretningen på nettleien, besvart av energiminister	46
1229. Fra stortingsrepresentant Sofie Marhaug, vedr. Norgespris fremfor en maksprisordning, besvart av energiminister	48
1230. Fra stortingsrepresentant Sigrid Zurbuchen Heiberg, vedr. innkjøp av Tesla-biler til offentlig sektor, besvart av digitaliserings- og forvaltningsminister	49
1231. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. gass eksport, besvart av finansminister	49
1232. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. «Norgesprisen» på straum for private hus og hytter, besvart av energiminister	50
1233. Fra stortingsrepresentant Aleksander Stokkebø, vedr. arbeidslivskriminaliteten, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	51

1234. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. trading på kraftmarkedet, besvart av næringsminister.....	51
1235. Fra stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand, vedr. betydning innvandring har for ulikhet, besvart av finansminister.....	52
1236. Fra stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand, vedr. personer som skattemessig flyttet ut av Norge i 2021, 2022 og 2023, besvart av finansminister	54
1237. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. biogass, besvart av landbruks- og matminister	55
1238. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. dysleksi, dyskalkuli og DLD, besvart av kunnskapsminister.....	56
1239. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. kostnadsanslaget for å gjennomføre endringen i skolestruktur i Innlandet, besvart av kunnskapsminister	57
1240. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. Hordfast-prosjektet, besvart av samferdselsminister	58
1241. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. ACWY-vaksinen og B-vaksinen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	58
1242. Fra stortingsrepresentant Ingrid Fiskaa, vedr. tenesteleverandør Sikt, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	59
1243. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. Norges eldste ulvrevir Rotnareviret er forsvunnet, besvart av klima- og miljøminister.....	60
1244. Fra stortingsrepresentant Tage Pettersen, vedr. en fylkesvis oversikt over utviklingen i antall brudd på bistandsplikten fra 2020 til i dag, besvart av barne- og familieminister.....	60
1245. Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. renseanlegg rundt Oslofjorden, besvart av klima- og miljøminister	61
1246. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. norsk næringsliv og lønnsomme grønne satsinger, besvart av klima- og miljøminister	62
1247. Fra stortingsrepresentant Tage Pettersen, vedr. grensehandelen, besvart av finansminister	63
1248. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. utarbeidelsen av neste års statsbudsjett, besvart av kommunal- og distriktsminister.....	64
1249. Fra stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle, vedr. kostholdsrådene, besvart av helse- og omsorgsminister	65
1250. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. tallene bak figur 8.4B i Kommuneproposisjonen 2025, besvart av kommunal- og distriktsminister.....	66
1251. Fra stortingsrepresentant Mímir Kristjánsson, vedr. forskningsrapporten "Empirisk undersøkelse av myndighetenes oppfølging av ansvar etter Alexander L. Kielland-ulykken", besvart av energiminister.....	67
1252. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. forskrift om ansvarsforhold m.m. når offentlige veier krysser hverandre, besvart av samferdselsminister	67
1253. Fra stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen, vedr. Endringer i folketrygdløven, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	95
1254. Fra stortingsrepresentant Aleksander Stokkebø, vedr. det indikerte pristilbudet på 50 øre i «Norgespris», besvart av energiminister	95
1255. Fra stortingsrepresentant Erling Sande, vedr. at norske egenkapitalprov må få bedre evne til å absorbere tap for å kvalifisere som rein kjernekapital, besvart av finansminister	96
1256. Fra stortingsrepresentant Erling Sande, vedr. om egenkapitalprovet oppfyller CET1-krava, besvart av finansminister.....	97
1257. Fra stortingsrepresentant Henrik Asheim, vedr. Navs overskridelser på lønnstilskudd, besvart av arbeids- og inkluderingsminister.....	97
1258. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. kremasjonsavgift, besvart av barne- og familieminister.....	98
1259. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. trygg digital oppvekst, besvart av barne- og familieminister...	99
1260. Fra stortingsrepresentant Dag-Inge Ulstein, vedr. Det Globale Digitale Bibliotek, besvart av utviklingsminister.....	100
1261. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgensen, vedr. bosetningen i Finnmark, besvart av kommunal- og distriktsminister	101
1262. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. boligbyggingen, besvart av kommunal- og distriktsminister	102

1263. Fra stortingsrepresentant Nils T. Bjørke, vedr. EUs tollunion, besvart av utenriksminister	103
1264. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. endringer i lovverket slik at personer ikke skal belønnes med å kunne beholde det norske statsborgerskapet, når man med overlegg har gitt uriktige opplysninger til myndighetene, besvart av arbeids- og inkluderingsminister.....	103
1265. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. skattesystemets rolle i forhold til privat risikokapital, besvart av finansminister	104
1266. Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. kraftutbygging i verna vassdrag, besvart av energiminister.....	106
1267. Fra stortingsrepresentant Bård Ludvig Thorheim, vedr. subsidiere husholdningenes strømpris, besvart av finansminister.....	107
1268. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. estimat om "Norgespris", besvart av energiminister.....	107
1269. Fra stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen, vedr. mellomlandsforbindelser (Nordsjønett, Havvind med hybridkabler, Skagerak kablene til Danmark, etc.), besvart av energiminister	108
1270. Fra stortingsrepresentant Nikolai Astrup, vedr. utjamning av strømforbruket ved "Norgespris", besvart av energiminister	109
1271. Fra stortingsrepresentant Nikolai Astrup, vedr. volum og prisnivå for lange kraftkontrakter (PPAer) for kraftkrevende industrien ved "Norgespris", besvart av energiminister.....	109
1272. Fra stortingsrepresentant Lisa Marie Ness Klungland, vedr. EØS-avtalens geografiske virkeområde, besvart av energiminister	110
1273. Fra stortingsrepresentant Lisa Marie Ness Klungland, vedr. tildelingsbrevet til NVE for 2025, besvart av energiminister	111
1274. Fra stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth, vedr. inndragninger, besvart av justis- og beredskapsminister	111
1275. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. straffetoll, besvart av utenriksminister.....	112
1276. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. sikringen mot skader som oppstår på pålagt øvelse og trening for brannfolk, besvart av justis- og beredskapsminister	113
1277. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. behandling av dei med rusliding og psykisk sjukdom, besvart av helse- og omsorgsminister	114
1278. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen, vedr. funksjonshemmede som trenger hjelpemidler, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	115
1279. Fra stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad, vedr. situasjonen for kurdiske politiske fangar i iranske fengsel, besvart av utenriksminister.....	116
1280. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. unge mennesker på sykehjem, besvart av helse- og omsorgsminister.....	117
1281. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. forslag om å gjøre merverdiavgiftsfritaket for nyhetstjenester plattformnøytralt, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	118
1282. Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. den bekymringsfulle nedgangen i antall patentsøknader siden 2021, besvart av næringsminister	119
1283. Fra stortingsrepresentant Grunde Almeland, vedr. veiprising, besvart av finansminister.....	120
1284. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. NATOs luftkommandosenter, besvart av forsvarsminister	121
1285. Fra stortingsrepresentant Kjerstin Wøyen Funderud, vedr. digital behandling av fødselsattest og dødsattest, besvart av finansminister.....	121
1286. Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. norske redere i Russlands skyggeflåte, besvart av fiskeri- og havminister.....	122
1287. Fra stortingsrepresentant Per Olav Tyldum, vedr. Stiklestad Nasjonale Kultursenter og det nasjonale 1000-årsjubileet for slaget på Stiklestad, besvart av barne- og familieminister	123
1288. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. Romsdalsaksen kontra Møreaksen, besvart av samferdselsminister.....	123
1289. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. en helhetlig gjennomgang av finansieringssystemet for friskolene, besvart av kunnskapsminister	125
1290. Fra stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland, vedr. trafikken i Lærdalstunnelen, besvart av samferdselsminister.....	125

1291. Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. ny skatteavtale med Pakistan som omhandler fly og skip, besvart av finansminister	126
1292. Fra stortingsrepresentant Erlend Larsen, vedr. nedsatte billettpriser på FOT-rutene, besvart av samferdselsminister	127
1293. Fra stortingsrepresentant Frank Edvard Sve, vedr. fører av leddbussar, besvart av samferdselsminister	128
1294. Fra stortingsrepresentant Dag-Inge Ulstein, vedr. jordvernstrategi, besvart av kommunal- og distriktsminister	129
1295. Fra stortingsrepresentant Helge Orten, vedr. full opprydding av området tidligere tilhørende Miljøservice Eide AS, besvart av klima- og miljøminister	130
1296. Fra stortingsrepresentant Margret Hagerup, vedr. fraværet i videregående skole, besvart av kunnskapsminister	131
1297. Fra stortingsrepresentant Gro-Anita Mykjåland, vedr. nettleie, besvart av energiminister	133
1298. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. statlige midler på en tilskuddsordning som legger til rette for at EØS-borgere kan komme til Norge for å tigge, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	134
1299. Fra stortingsrepresentant Gro-Anita Mykjåland, vedr. marginaltapet utenlandsforbindelsene skaper i nette, besvart av energiminister	135
1300. Fra stortingsrepresentant Alf Erik Bergstøl Andersen, vedr. E39 mellom Kristiansand og Mandal bompenger, besvart av samferdselsminister	135
1301. Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. krav om toalettet om bord for rutekjøring, besvart av fiskeri- og havminister	136
1302. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. statens inntekter fra merverdiavgift på strøm og avgift på elektrisk kraft i perioden 2020 til 2024 , besvart av finansminister	137
1303. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. regelverket rundt bostøtte og sosialhjelp, besvart av kommunal- og distriktsminister	138
1304. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. hærens øvingsaktivitet i 2025, besvart av forsvarsminister	139
1305. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. netthinnekontroller, besvart av helse- og omsorgsminister	140
1306. Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. forsvaret, besvart av forsvarsminister	142
1307. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. videre drift av NIKU (norsk institutt for kulturminneforskning) når ny budsjettmodell for arkeologiske undersøkingar blir innført frå 1.1.2026, besvart av klima- og miljøminister	142
1308. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. dagens system for finansiering av pasientreiser, besvart av helse- og omsorgsminister	143
1309. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. ikke-diskriminerende tilgang til verkstedet på Alnabru for foretak som Onrail, besvart av samferdselsminister	144
1310. Fra stortingsrepresentant Olaug Vervik Bollestad, vedr. palliativ medisin, besvart av helse- og omsorgsminister	145
1311. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. størrelse på det nye universitetssykehuset i Stavanger (SUS) , besvart av helse- og omsorgsminister	146
1312. Fra stortingsrepresentant Erlend Larsen, vedr. initiativ til at marineoffiserene som tjenestegjorde på vegne av Norge i Etiopia i perioden 1955 til 1965 får en medalje som anerkjennelse for sin innsats, besvart av forsvarsminister	146
1313. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen, vedr. torskefiskeriene, besvart av fiskeri- og havminister	147
1314. Fra stortingsrepresentant Carl I. Hagen, vedr. fritak for moms for "Bolleland", besvart av finansminister	149
1315. Fra stortingsrepresentant Trine Fagervik, vedr. Helgelandssykehuset, besvart av helse- og omsorgsminister	150
1316. Fra stortingsrepresentant Trine Fagervik, vedr. Nordlandsbanen, besvart av samferdselsminister	151
1317. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. FOT-rutene, besvart av samferdselsminister	151
1318. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. selskaper med utenlandsk valuta, besvart av finansminister	152
1319. Fra stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund, vedr. samarbeid mellom norske Økokrim og amerikansk politi, besvart av justis- og beredskapsminister	154
1320. Fra stortingsrepresentant Irene Ojala, vedr. de foreslåtte kuttene i intensiven ved sykehuset i Hammerfest, besvart av helse- og omsorgsminister	155

1321. Fra stortingsrepresentant Sigrid Zurbuchen Heiberg, vedr. obligatorisk merking av produkter som gjør at folk får i seg miljøgifter, besvart av helse- og omsorgsminister	156
1322. Fra stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo, vedr. amerikanske studentar og sørge for fasttrack-ordningar for forskarar frå USA, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	158
1323. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. hvilke vurderinger som gjøres av å benytte opsjonen for å kjøpe flere biomodale fjern tog, besvart av samferdselsminister	158
1324. Fra stortingsrepresentant Mímir Kristjánsson, vedr. minstepensjonen, besvart av arbeids- og inkluderingsminister	159
1325. Fra stortingsrepresentant Anne Kristine Linnestad, vedr. stortingets vedtak 451, 11. februar 2025, besvart av kommunal- og distriktsminister	160
1326. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. funksjonsfordelingen mellom de to akuttsykehusene i Sandnessjøen og Mo i Rana, besvart av helse- og omsorgsminister	160
1327. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. Gatehospitalet i Bergen, besvart av helse- og omsorgsminister	161
1328. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. priselastisitet for strøm, besvart av energiminister	162
1329. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. hvordan elever med varig og nedsatt funksjonsevne ivaretas i den nye opplæringsloven med hensyn til videregående opplæring og et 4. og 5. år, besvart av kunnskapsminister	163
1330. Fra stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik, vedr. Våpenlovutvalget fra 2011, besvart av justis- og beredskapsminister	165
1331. Fra stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland, vedr. akseptable stoppestader for kviletid og døgnkvile under vegarbeid for tungbiltransporten, besvart av samferdselsminister	165
1332. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Forskrift om sektoravgift for dekning av kostnader til Norges vassdrags- og energidirektorats (NVE) tilsyns- og kontrollarbeid, besvart av energiminister	166
1333. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. Slidreøya lavsikkerhets fengsel og Gjøvik høysikkerhetsfengsel, besvart av justis- og beredskapsminister	167
1334. Fra stortingsrepresentant Kathrine Kleveland, vedr. Larvik og Sem fengsel, besvart av justis- og beredskapsminister	168
1335. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. Ukraina, besvart av utenriksminister	168
1336. Fra stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt, vedr. antallet krisesentre som tar imot personer i aktiv rus, besvart av barne- og familieminister	170
1337. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. E6 i Gudbrandalen, besvart av samferdselsminister	171
1338. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. pensjonsutgifter for tilsette i Politiet, besvart av justis- og beredskapsminister	172
1339. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. likebehandling av folkehøyskoler og bibelskoler, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	173
1340. Fra stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik, vedr. praksisen med å avlive travhester tidlig i livet, besvart av landbruks- og matminister	173
1341. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Dovrebanen, besvart av samferdselsminister	174
1342. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. nye tog til å møte veksten i togtrafikken, besvart av samferdselsminister	175
1343. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. den finansielle kostnaden dersom Norge må godtgjøre et underskudd i LULUCF-regelverket på 36,4 mill. tonn i perioden 2021-2025 ved kjøp av kvoter, besvart av klima- og miljøminister	176
1344. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. at Norge ser ut til å få et underskudd på 36,4 mill. tonn CO ₂ -ekvivalenter for femårsperioden 2021-2025 under LULUCF-regelverket, besvart av klima- og miljøminister	176
1345. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgensen, vedr. oversikt over hvilke statlige selskaper som utbetaler bilgodtgjørelse til ledere uten krav om at midlene benyttes til bil, besvart av næringsminister	177
1346. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. om norske politikere kan bestemme at flaskehalsinntekter fra utenlandskablene mellom Norge og EU betales ut til folk og næringsliv i Norge, besvart av energiminister	178

1347. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. forslag til korleis ein kan sikre, gjennom presisering i retningsliner, rundskriv eller forskrift, ei felles nasjonal praksis som kan garantere at ungdom som er representantar i dei lovpålagte ungdomsråda, ikkje får fråvær til slikt arbeid ført på vitnemålet, besvart av kunnskapsminister	179
1348. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. stortingsmelding om prehospitale tenester, besvart av helse- og omsorgsminister.....	180
1349. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. Åna fengsel, besvart av justis- og beredskapsminister.....	180
1350. Fra stortingsrepresentant Grunde Almeland, vedr. tilskudd til innkjøp av kinoteknisk utstyr og oppgradering av kinoinventar, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	181

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1201 - 1350) for sesjonen 2024-2025**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

V Venstre

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

PF Pasientfokus

Almeland, Grunde (V)	1283, 1350
Amundsen, Per-Willy (FrP)	1262
Andersen, Alf Erik Bergstøl (FrP)	1300
Arnstad, Marit (Sp)	1343, 1344
Asheim, Henrik (H)	1257
Astrup, Nikolai (H)	1270, 1271
Bastholm, Une (MDG)	1243, 1245
Bergstø, Kirsti (SV)	1220
Bjørke, Nils T. (Sp)	1263
Bjørlo, Alfred Jens (V)	1232, 1277, 1322
Bjørnstad, Sivert (FrP)	1301
Bollestad, Olaug Vervik (KrF)	1310
Borch, Sandra (Sp)	1201, 1202
Elvenes, Hårek (H)	1304
Eskeland, Liv Kari (H)	1290, 1331
Fagervik, Trine (Sp)	1315, 1316
Fagerås, Mona (SV)	1215, 1323, 1342
Farahmand, Mahmoud (H)	1235, 1236
Fiskaa, Ingrid (SV)	1242
Framnes, Sigbjørn (FrP)	1222
Funderud, Kjerstin Wøyen (Sp)	1285
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	1252, 1275
Grøthe, Maren (Sp)	1223, 1224
Gulati, Himanshu (FrP)	1329
Hagen, Carl I. (FrP)	1314
Hagerup, Margret (H)	1209, 1296
Halleland, Terje (FrP)	1237, 1289, 1306
Hallem, Tomas Iver (Sp)	1212, 1214
Haltbrekken, Lars (SV)	1241, 1341
Hansson, Rasmus (MDG)	1231, 1328, 1335
Heiberg, Sigrid Zurbuchen (MDG)	1230, 1321
Helleland, Linda Hofstad (H)	1213
Hjemdal, Silje (FrP)	1281, 1327
Hoksrud, Bård (FrP)	1204, 1280, 1305
Hussein, Marian (SV)	1218
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	1207, 1317
Jørgensen, Geir (R)	1228, 1261, 1345
Kapur, Mudassar (H)	1208
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	1286
Kjerstad, Birgit Oline (SV)	1279
Kleveland, Kathrine (Sp)	1334
Klungland, Lisa Marie Ness (Sp)	1272, 1273
Kristjánsson, Mímir (R)	1251, 1324

Larsen, Erlend (H)	1292, 1312
Lie, Kathy (SV)	1216
Limi, Hans Andreas (FrP)	1302, 1318
Linnestad, Anne Kristine (H)	1325
Lund, Tobias Drevland (R)	1248, 1250, 1319
Lysbakken, Audun (SV)	1240
Lønseth, Mari Holm (H)	1274
Marhaug, Sofie (R)	1229
Martinussen, Marie Sneve (R)	1253
Mossleth, Siv (Sp)	1326, 1332
Myhrvold, Ole André (Sp)	1284
Mykjåland, Gro-Anita (Sp)	1297, 1299
Myrli, Sverre (A)	1206
Nilsen, Marius Arion (FrP)	1246, 1269
Njåstad, Helge André (FrP)	1276, 1338, 1339
Nyholt, Hege Bae (R)	1258, 1259, 1336
Ojala, Irene (PF)	1217, 1221, 1308, 1320
Olsen, Dagfinn Henrik (FrP)	1205, 1278, 1313
Orten, Helge (H)	1295
Pettersen, Tage (H)	1244, 1247
Pollestad, Geir (Sp)	1346, 1349
Raja, Abid (V)	1203
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1303
Sande, Erling (Sp)	1255, 1256
Sanner, Jan Tore (H)	1268
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1210, 1307
Skjelstad, André N. (V)	1309
Steffensen, Roy (FrP)	1311
Stensland, Sveinung (H)	1226, 1265, 1282
Stokkebø, Aleksander (H)	1233, 1254
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	1238, 1239, 1333, 1337
Sve, Frank Edvard (FrP)	1288, 1293
Thorheim, Bård Ludvig (H)	1211, 1267
Thorsvik, Ingvild Wettrhus (V)	1330, 1340
Toppe, Kjersti (Sp)	1225, 1227, 1347, 1348
Trellevik, Ove (H)	1266, 1291
Tyldum, Per Olav (Sp)	1287
Ulstein, Dag-Inge (KrF)	1260, 1294
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1219, 1234
Westgaard-Halle, Lene (H)	1249
Wiborg, Erlend (FrP)	1264, 1298

STORTINGET

Dokument 15:9

(2024–2025)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1201

Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 21. februar 2025 av forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland

Spørsmål:

Regjeringen har besluttet at Nord-Norges nye universitetsmuseum skal ligge i Tromsø sentrum. Deretter har regjeringen gitt UiT Norges arktiske universitet og Statsbygg i oppdrag å gjennomføre en avklaringsfase og lage en rapport for oppstart av et forprosjekt (OFP-rapport) innen 15. august, dette i henhold til statens prosjektmodell.

Hvordan vil statsråden sørge for at det ikke blir et opphold mellom denne leveransen fra UiT og Statsbygg og forprosjektet, som da er neste steg i statens prosjektmodell?

BEGRUNNELSE:

Flere hensyn taler for raskest mulig framdrift for å få på plass et nytt universitetsmuseum i Nord-Norge.

For det første har Stortinget nylig behandlet Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport, der en av hovedkonklusjonene er at den norske majoritetsbefolkningen har et svært lavt kunnskapsnivå om samisk og kvensk historie, språk og kultur. I Innst. 30 S (2024-2025) går det fram et «flertallet deler kommisjonens syn på at økt kunnskap og kompetanse om urfolk og minoriteter, samt kjennskap til historien, vil være svært viktige bidrag til videre arbeid med forsoning». Norges arktiske universitetsmuseum er en av landets viktigste arenaer for formidling av samisk og kvensk språk, kultur og historie. Dagens lokaler for forvaltning og formidling svekker universitets muligheter til å levere på denne viktige oppgaven. God framdrift i museumsprosjektet i nord vil være et brudd med den minoritetspolitiske passiviteten som har

preget og fortsatt preger det norske samfunnet, dokumentert og omtalt i Sannhets- og forsoningskommisjonens rapport. I avslutningen av sin rapport minner Sannhets- og forsoningskommisjonen om at «i kjernen av forsoningen ligger at urfolk og nasjonale minoriteter er synlige».

For det andre haster det med å skape aktivitet og sikre kompetansen i den nordnorske byggenæringen, der det for tiden er svært lav aktivitet. NHO har uttrykt bekymring for at mange med høy og viktig kompetanse forsvinner ut av næringen eller ut av landet, og det gjør Norge svært sårbare når Forsvaret skal gjøre store investeringer i nord. En ringvirkningsanalyse fra NHO-foreningen EBA Nord-Norge viser at regjeringen i museumsprosjektet vil utløse 1 000 nye årsverk i den nordnorske byggenæringen og ytterligere 1 000 årsverk i sektorer som vil levere tjenester i anleggsperioden.

For det tredje er det allerede 20 år siden Riksrevisjonen slo fast at universitetsmuseet holder til i bygg som ikke gjør det mulig å forvalte og formidle Nord-Norges natur- og kulturhistorie etter lov og forskrift. Det er alvorlig at museet er tvunget til å oppbevare en samling av høy verdi, med mange uerstattelige gjenstander, i slike lokaler.

Svar:

Jeg er enig i at det er behov for å gjøre noe med arealene til Norges arktiske universitetsmuseum i Tromsø. Med et nytt museumsbygg i sentrum skal museet få et bygg som er tilpasset og egnet for museumsvirksomhet, der samlingene kan bli forvaltet og bevart på en bedre måte enn i dag. Museet vil være en formidlingsarena som er lett tilgjengelig for både turister og lokalbefolkning. Det vil bety

mye for å sikre en bredere formidling av kunnskap om nordområdene, og om samisk og kvensk språk, kultur og historie, noe som er spesielt viktig i lys av funnene fra Sannhets- og forsoningskommisjonen.

For å sikre et godt og gjennomarbeidet prosjekt har regjeringen lagt opp til at de nødvendige stegene i statens prosjektmodell blir gjennomført. Prosjektet er nå inne i en

avklaringsfase, og det skal utarbeides en oppstart forprosjekt/OFP-rapport som ventes i august. Denne rapporten skal detaljere ut og bekrefte at prosjektet kan løses innenfor det konseptet som regjeringen har valgt. Dersom rapporten bekrefter dette og finansiering av forprosjekt er på plass så vil jeg raskt ta saken videre med sikte på oppstart av forprosjekt for Norges arktiske universitetsmuseum.

SPØRSMÅL NR. 1202

Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 20. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Vil statsråden her ta ansvar å bidra til AVINOR prioriterer en utbygging av Tromsø Lufthavn?

BEGRUNNELSE:

Kapasiteten på Tromsø lufthavn er beregnet til 2,7 millioner reisende etter utbygging og oppgradering (åpnet 2024). Det er ingen tvil om at Regjeringen Solberg dimensjonerte Tromsø Lufthavn altfor liten.

Etterspørselen i markedet har fortsatt å vokse. Flere operatører etablerer nå helårsruter til Tromsø. I 2025 er det forventet 2,8 millioner reisende til Tromsø, og også de øvrige lufthavnene merker større etterspørsel.

Vi vet at reiselivet i Nord-Norge er økende, og ser ikke ut til å avta de neste årene, heller tvert imot. Dette vil til syvende og sist gå ut over lokalbefolkningen og næringsliv som er helt avhengige av flyplassen.

Kapasiteten på Tromsø lufthavn er full og vell så det i vintersesongen (nov.-mars), og Tromsø har i vintermånedene større trafikkbelastning enn SVG og nærmer seg TRD.

Det er ingen tvil om at kapasiteten på Tromsø lufthavn nå begynner å nærme seg et bristepunkt, det også kombinert med klima/vær som gir driftsutfordringer.

Svar:

Avinor AS (Avinor) er organisert som et aksjeselskap der staten eier alle aksjene. Staten eier Avinor for å ivareta drift og utvikling av et landsomfattende nett av lufthavner samt sivil og militær flysikringsvirksomhet.

I et aksjeselskap er det styret som har ansvaret for forvaltningen av selskapet, herunder hvor mye og hvor det skal investeres i selskapet. Jeg har lagt spørsmålet

fram for Avinor. Avinor viser til at Tromsø har opplevd en sterk vekst i turismen de siste årene, særlig som følge av den økte interessen for nordlysturisme. Ifølge Avinor var det ikke mulig å forutse denne trafikkveksten, da Avinor startet planleggingen av terminalutvidelsen på Tromsø lufthavn i 2014–2015.

Terminalen som ble åpnet i januar 2024, har en kapasitet på 2,7 millioner passasjerer årlig. Flyplassen vil ifølge Avinor trolig nå 2,8 millioner passasjerer i 2025. Dette betyr at det vil oppstå kapasitetsutfordringer på enkelte tidspunkt. Ifølge Avinor er det ikke unikt, hverken i Norge eller andre land, at flyplasser har flere passasjerer enn det flyplassen ideelt er bygget for. På Tromsø lufthavn har Avinor en utfordring med å fordele trafikken utover dagen, samtidig som det er ledig kapasitet også i sommersesongen. Avinor vil samarbeide tett med eksisterende og nye flyselskap for å sørge for at alle som ønsker ruter til Tromsø, får plass. Foreløpig har Avinor klart å imøtekomme alle forespørsler, men Avinor ser behovet for å jobbe videre med kapasitetstilpasninger. Avinor har satt i gang et kapasitetsanalysearbeid som tar for seg lufthavna og dens funksjoner i helhet, som rullebanekapasitet, sikkerhetskontroll, flyoppstillingsplasser, gates, publikumsarealer osv.

Selv om utvidelsen av terminalen ble ferdigstilt i høst, er Avinor allerede i gang med å gjøre ytterligere tilpasninger inne i terminalen for å kunne håndtere det økte kapasitetsbehovet i utlandstrafikken. Blant annet blir nå taxfree-butikken på utland bygd om for å frigjøre mer plass til de reisende.

På flyside er kapasiteten enda ikke utviklet for 2,7 millioner passasjerer. Her foregår det anleggsarbeid i form av ny avisingsplattform, nye flyoppstillingsplasser, nytt tankeanlegg og nye internveier. Dette arbeidet vil fortsette fram til 2027 og bidra til å øke kapasiteten på lufthavna.

I tillegg skal rullebaner og taksebaner reasfalteres i 2025 og 2026. Til sammen vil Avinor investere for nær én milliard kroner i infrastrukturen på Tromsø lufthavn fram mot 2027.

Avinor har en masterplan for hvordan Tromsø lufthavn som beskriver mulig framtidig arealdisponering på lufthavna. I masterplanen for Tromsø lufthavn ligger det inne kapasitetsutvidelser som gjør at flyplassen kan

håndtere opp mot 3,5 millioner passasjerer. Avinor forventer å ha oppdatert masterplanen for Tromsø lufthavn i løpet av 2025. Avinor har per i dag verken ferdige planer eller økonomiske rammer for en ytterligere utvidelse av terminalen ved Tromsø lufthavn. Et slikt prosjekt krever store investeringer og må ses i sammenheng med Avinors samlede økonomi og øvrige behov.

SPØRSMÅL NR. 1203

Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Abid Raja

Besvart 20. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Støre-regjeringen har sammen med SV gjennomført en rekke varige eller midlertidige skatteskjerpelser for norsk næringsliv og norske eiere i løpet av regjeringsperioden, flere uten forsvarlig utredning. I sum er skattenivået økt med nesten 30 mrd. kroner, noe som har medført en kapital- og investorflukt ut av Norge.

Mener finansministeren at dette har vært en klok politikk?

BEGRUNNELSE:

I sine snart fire år i regjering har Ap, Sp og SV stått bak flere skatteskjerpelser knyttet til utbytte, formue og næringsbeskatning som summerer seg opp til en varig økning på over 30 milliarder kroner. I tillegg er norske bedrifter tappet for over 20 mrd. kroner som følge av en svakt begrunnet og mangelfullt utredet midlertidig økning i arbeidsgiveravgift. Dessuten har regjeringen foreslått skatteendringer som exitsskatt og turistskatt som skaper usikkerhet i næringslivet og hos bedriftseiere og investorer.

De siste årene har vi sett at flere kapitalsterke norske investorer har flyttet ut av Norge. Anslag fra finansdepartementet selv antyder at det er formuer på opp mot 50 mrd. kroner som nå verken skatlegges eller investeres i Norge. Det innebærer et stort tap for det norske samfunnet. Både i form av tapte inntekter og ikke minst tap av investeringsvillige kapitaleiere.

Etter at Senterpartiet forlot regjeringen, har regjeringen varslet en kursendring og et oppgjør med tidligere politikk på flere områder. Når det gjelder skatte- og avgiftspolitikken er det mer uklart hva regjeringen faktisk vil. I oversikten over Arbeiderparti-regjeringens politiske

prioriteringer kan vi lese at regjeringen vil ha et skatte- og avgiftssystem som fremmer verdiskaping. Det er imidlertid ikke varslet noen konkrete endringer i skatte- og avgiftssystemet som skulle tilsi noe annet enn at regjeringen er fornøyd med innretning av dagens skatte- og avgiftssystem.

Jeg har også registrert at det i utkastet til Arbeiderpartiets program for neste periode slås fast at "Arbeiderpartiet vil holde de samlede skattene og avgiftene på norske privatpersoner og bedrifter på samme nivå som i dag".. Slik jeg forstår dette løftet vil f.eks. en betydelig avgiftsreduksjon som følge av momsfristak på nettleie, måtte motsvares av en tilsvarende skatte- eller avgiftsøkning på flere milliarder kroner. Med bakgrunn i erfaringene fra de siste fire årene er det all grunn til å tro at den regningen sendes til norske bedrifter, bedriftseiere og investorer.

Venstre mener at den usikkerheten regjeringen har skapt i næringslivet gjennom endringene som er gjort i skattesystemet, er uheldig både med tanke på norsk økonomi og norsk vekst- og konkurransekraft.

Svar:

Skattepolitikken må bidra til å møte de langsiktige utfordringene med tilgang på arbeidskraft og svak produktivtetsvekst som er beskrevet i perspektivmeldingen. Et produktivt og innovativt næringsliv med god konkurranseevne er viktig for verdiskaping i Norge. I både perspektivmeldingen (Meld. St. 31 (2023–2024)) og gründermeldingen (Meld. St. 6 (2024–2025)) peker regjeringen på betydningen av gode, generelle og forutsigbare rammevilkår for næringslivet. Dette skal understøttes av mange politikkområder, herunder skattesystemet.

Det norske skattesystemet har siden skattereformen i 1992 bygd på noen grunnleggende prinsipper om brede skattegrunnlag og likebehandling av næringer, virksomhetsformer og investeringer. I tillegg benyttes grunnrenteskatter og skatter og avgifter for å korrigere for eksternaliteter eller annen markedssvikt. Et skattesystem utformet etter disse prinsippene vil bidra til å holde kostnadene ved skattlegging nede, og til at ressursene benyttes der de kaster mest av seg. Brede grunnlag gjør at skattesatsene kan holdes relativt lave, noe som styrker bedriftenes konkurranseevne. Svakt begrunnede unntak og særordninger som avviker fra de generelle reglene, gjør skattesystemet mindre effektivt. For å opprettholde skatteinntektene må da andre skatter og avgifter økes. De samfunnsøkonomiske kostnadene ved skattlegging øker vanligvis mer enn proporsjonalt med økte skattesatser.

I skattesystemet er det først og fremst selskapsskattesatsen som har betydning for selskapenes investeringer i Norge. Betydningen av denne satsen øker jo mer åpen økonomien er og jo mer mobil kapitalen er over landegrensene. En investor kan spare skatt på å flytte virksomheten til et land med lavere selskapsskatt, men kan ikke få lavere eierskatt eller formuesskatt ved å flytte virksomheten. Selskapsskattesatsen ble redusert til 22 pst. etter en bred enighet på Stortinget om en skattereform i 2016, og regjeringen har holdt satsen uendret.

Som en del av denne enigheten, ble også utbytteskattesatsen på aksjonærens hånd økt samtidig som selskapsskattesatsen ble redusert, for å opprettholde samlet marginalsatt på utbytte (inkludert selskapsskattesats). I 2022 og 2023 økte regjeringen skattesatsen på utbytte på aksjonærens hånd uten at selskapsskattesatsen ble redusert. Selv om den formelle skattesatsen på aksjeinntekt er relativt høy i internasjonal sammenheng, skiller Norge seg ut med en gunstig fradragsordning (skjermingsfradrag), som reduserer den effektive skatten betydelig. Skjer-

mingsfradraget er en sentral del av aksjonærmodellen, som ble innført som en del av skattereformen i 2006. Det skal sørge for at skatten på aksjeinntekter i liten grad påvirker norske aksjonærs investeringer og hvordan de finansieres, siden skjermingsfradraget medfører at risikofri avkastning ikke blir beskattet på aksjonærens hånd. Skjermingsfradraget innebærer også at den effektive skattesatsen på utbytte reduseres betydelig. Skatteutvalget (NOU 2022: 20) beregnet at skjermingsfradraget ved et normalt rentenivå reduserer den effektive skattesatsen med om lag 12 prosentenheter. Se også svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 852 fra stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen.

Norge er ett av få land med formuesskatt, men den samlede skatten på kapitalbeholdning er likevel ikke særlig høy i Norge. Dette skyldes at vi, i motsetning til mange andre land, ikke har arveskatt og har relativt lav eien-
domsskatt.

For personer som skattemessig flytter ut av Norge med en netto latent gevinst på over 3 mill. kroner, fastsettes det utflyttingsskatt på gevinst som overstiger denne grensen. Reglene er ment å sikre at verdier som opparbeides mens aksjonæren er skattemessig bosatt i Norge, også skattlegges i Norge. Dette bidrar samtidig til å redusere skattemessige insentiver til å flytte ut.

Selv om personer flytter, vil virksomhetene i de fleste tilfeller bli værende og drives videre i Norge. Med velfungerende kapitalmarkeder, som i Norge, vil en lønnsom investering normalt få finansiering.

Samlet sett har vi et skattesystem som ivaretar hensynet til verdiskaping og fordeling på en god måte og som bidrar til finansieringen av velferdsgodene. Jeg opplever at det er bred politisk enighet om at Norge er tjent med at de økonomiske forskjellene ikke blir for store. Det er likevel alltid rom for å vurdere forbedringer i skattesystemet og å diskutere hvordan ulike hensyn skal balanseres.

SPØRSMÅL NR. 1204

Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 20. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Til tross for at over 250 000 nordmenn fortsatt står i helsekø uttrykker NHO at de private aktørene på helsefeltet fortsatt ikke opplever at de får lov til å bidra til å få køene ned.

Kan statsråden redegjøre for om det har blitt inngått flere eller færre avtaler med private aktører siden han lanserte Ventetidsløftet, og gi en oversikt over utviklingen i innleie og overtid i helseforetakene i denne perioden, brutt ned på de enkelte lokale helseforetakene?

BEGRUNNELSE:

Over 250 000 nordmenn står i helsekø. NHO påpekte i VG 12.02.25 at private aktører har kapasitet til å bidra, men at avtaler blir sagt opp snarere enn fornyet. I Møre og Romsdal, som har de lengste helsekøene, har helseforetaket avsluttet flere avtaler med det private helseforetaket Medi3, til tross for økte ventetider.

Samtidig har helseforetakene økt bruken av overtid og innleie for å redusere køene. I Helse Møre og Romsdal har kostnaden til innleie i psykisk helsevern økt fra 15 millioner kroner i 2023 til 44 millioner i 2024. I sykehusene i Stavanger, Bergen, Fonna og Førde økte pasientkontakten på kveldstid med 21 prosent fra september til november 2024, sammenlignet med året før.

Det er derfor viktig å få en oversikt over hvordan bruken av private aktører, innleie og overtid har utviklet seg i Ventetidsløftet, for å vurdere om tiltakene gir en bærekraftig reduksjon i ventetidene.

Svar:

Ventetidstillene nasjonalt for desember 2024, målt som ventetid for påbegynt helsehjelp, viste en svak positiv trend. Tallene for januar 2025 viser imidlertid at den positive trenden for påbegynt helsehjelp ikke har fortsatt. Ventetiden for ventende ligger i januar 2025 under nivået i januar 2024, men over nivået i januar 2023. De regionale helseforetakene har utarbeidet kapasitetsanalyser som viser hvor mye aktiviteten må øke fram mot juni 2025 for å nå styringsmålene. Ved utgangen av januar lå de regionale helseforetakene samlet sett bak sine egne planer for å nå målet. Helse Vest RHF har hatt en aktivitet i tråd med egne kapasitetsberegninger, men ligger også bak innen enkelte fagområder. Samtidig er det stor variasjon mellom helseforetak, private ideelle sykehus og fagområder, slik at aktiviteten samlet sett må økes betydelig.

For å være sikker på at målene nås, har jeg være tydelig overfor de regionale helseforetakene om at det er behov for å gjøre korrigerende tiltak nå tidlig i 2025. Reduksjonen i antall ventende og ventetider krever i tillegg til allerede igangsatte tiltak også utstrakt bruk av kvelds- og helgepoliklinikker der personell som ønsker å jobbe mer får muligheten til det innen områder med ventetidsutfordringer, økt bruk av avtalespesialister og økt kjøp fra private – ved at eksisterende avtaler med private utnyttes ytterligere eller utvides, og ved at det raskt inngås nye avtaler der det vil ha størst effekt for å redusere ventetidene. For å utnytte all tilgjengelig kapasitet vil det også være behov for samarbeid på tvers av helseforetak og sykehus. Tiltakene må vedvare så lenge det er behov for å kunne være sikker på at styringsmålene nås. I tillegg er det viktig at det fremdeles jobbes aktivt med tiltak som vil

øke kapasiteten og effektiviteten også på lengre sikt, som for eksempel bedre arbeids- og oppgavedeling, fjerning av tidstyver, økt bruk av ny teknologi og digitale løsninger, behovsstyrt poliklinikk og digital hjemmeoppfølging, reduksjon av unødvendige kontroller, samt styrket langsiktig samarbeid med private aktører.

Jeg hadde tirsdag 18. februar møte med styreledere og administrerende direktører i regionale helseforetak og styreledere og administrerende direktører i helseforetakene og private ideelle sykehus, hvor dette budskapet ble understreket. I tillegg avholdt jeg foretaksmøte i de regionale helseforetakene onsdag 19. februar hvor dette budskapet ble gjentatt og formalisert.

For å følge utviklingen tett utover vinteren og våren 2025 vil Helse- og omsorgsdepartementet ha ukentlige møter med de regionale helseforetak så lenge det er nødvendig for å få kontroll på situasjonen. Her vil rapportering både på regionalt nivå og helseforetaks-nivå/sykehusnivå gjennomgå, slik at det klart kommer frem hvilke helseforetak/sykehus og fagområder som har størst utfordringer.

For å svare mer spesifikt på spørsmålet fra representanten Hoksrud har jeg bedt om innspill fra de regionale helseforetakene og disse er gjengitt under. Det er i dette svaret også tatt inn innspill fra de regionale helseforetakene til skriftlig spørsmål nr. 1197.

Helse Sør-Øst RHF**Bruk av private leverandører**

I forbindelse med Ventetidsløftet har Helse Sør-Øst en kombinasjon av ulike tiltak i egne helseforetak og private ideelle sykehus, økt bruk av avtalespesialistene og økt kjøp fra private tilbydere enten gjennom nye avtaler eller utvidelse av eksisterende avtaler. Helse Sør-Øst RHF kjøper helsetjenester fra private leverandører, inkludert avtalespesialistene, for i overkant av 5,2 milliarder kroner årlig. I tillegg kommer avtalene med de fem private ideelle sykehusene i Helse Sør-Øst.

Det er størst ventetidsutfordringer innen somatikk, og det er derfor innen dette området avtaler med private leverandører er inngått eller økt etter 13. mai 2024. Den første tabellen under viser fagområde, tidspunkt og volum for ny avtale. Avtalen er prolongert med 6 måneder, slik at den varer ut august 2025. I tillegg vil Helse Sør-Øst RHF kunngjøre en ny anskaffelse denne uken.

I den andre tabellen vises allerede inngåtte avtaler der volum er økt. Økningene er i hovedsak videreført fra 2024 til 2025, med unntak av innen gastroskopi og koloskopi der det ikke er juridisk handlingsrom til å gjøre ytterligere endringer.

Ny anskaffelse

Beskrivelse	Prosedyretekst	Volum	Volum	Kommentar
Fagområde- ytelse- delytelse		Oppstart	2025	
Fagområde Fordøyelsessykdommer		01.09.2024		
Koloskopi med/uten biopsi	Koloskopi	2 700	2 700	Avtalene er anskaffet for Sykehuset i Vestfold HF, Sykehuset Telemark HF og Sykehuset Innlandet HF. Avtalen er prolongert tom 31.8.25 og i tillegg får de med seg volum som ikke er utnyttet i første periode inn i ny periode

Tabell 1: Nye avtale etter 13. mai 2024

Justert/ økt kjøp innen avtaler innen somatiske spesialisthelsetjenester

Beskrivelse	Prosedyretekst	Volum	Volum	Volum	Volum	Volum	
Fagområde- ytelse- delytelse		Oppstart	Endring	Endring	Endring	2025	Kommentar
Dato for endring->		01.01.2023	01.06.2024	10.08.2024	01.11.2024		
Fagområde 1: Fordøyelsessykdommer							
Endoskopier							
Gastroskopi med/uten biopsi	Gastroskopi	2 500		500		2 500	Det er juridisk vurdert at økningen ikke kan fortsette inn i 2025. Vurderer tilleggsanskaffelse v/behov
Koloskopi med/uten biopsi,	Koloskopi	2 500	1 500	1 000		3 750	
Fagområde 2: Gastrokirurgi 030							
Utredning og behandling av endetarmsplager							
Anorektoskopi, inkludert enklere prosedyrer	Rektoskopi Gummiringsligatur	1 000				1 500	
Fagområde 3: Hjertesykdommer 150							
Hjerteutredning							
Hjerteutredning hos spesialist, inkludert ultralyd hjerte, inntil en etterkontroll	Fullstendig ekkokardiografi	1 200	450	450		2 100	
Syn og tåreveier							
Senil ptose, per øye	Operasjon for Ptose på øyelokk og øyebryn	100			60	100	En leverandør kunne ikke skaffe øyespesialist og sa opp sin avtale etter avtaleinngåelse. Avtalen er økt med gjenværende leverandør

Tabell 2: Allerede inngåtte avtaler der volum er økt etter 13. mai 2024

Samtlige avtaler Helse Sør-Øst RHF har med private tilbydere ligger på det regionale helseforetakets hjemmeside [Avtaler med private - Helse Sør-Øst RHF](#).

Under vises oversikt over kostnader for 2023 og 2024 for bruk av private aktører i Helse Sør-Øst (der sammenligningen er foretatt mot deflatorjustert 2023-tall).

Kjøp av helsetjenester, Helse Sør-Øst			Endring defaltorjustert 23 til foreløpig 24		
Tall i millioner kroner	Faktisk 23	Faktisk 23 deflatorjustert	Foreløpig F24	Kroner	Prosent
Rehabilitering	1 491	1 555	1 545	-10	-1 %
Psykisk helsevern	702	732	772	40	5 %
Tverrfaglig spesialisert rusbehandling	1 273	1 327	1 347	19	1 %
Somatikk	45	47	69	21	45 %
Laboratorie	143	149	153	4	3 %
Radiologi	213	222	232	9	4 %
Avtalespesialistene	928	968	958	-10	-1 %
Helse og arbeid (PHV og rehab)	61	64	69	5	9 %
Andre kostnader kjøp private	69	72	83	11	16 %
Sum	4 926	5 137	5 227	90	2 %

Innen somatikk er det høyere kostnader for bruk av private leverandører i 2024 enn i 2023, også når man ser bort fra avtaler/utvidelser inngått i forbindelse med Ventetidsløftet.

Overtid, ekstrahjelp og innleie

Målsetningen til helseforetakene er å ha faste hele stillinger og langsiktige arbeidsplaner som legger til rette for langsiktig planlegging av pasientbehandlingen.

Arbeidsoppgaver bør i så stor utstrekning som mulig planlegges innenfor rammene av ordinær arbeidstid, med mindre det er knyttet til vakt og beredskapsarbeid. Med døgn-kontinuerlig virksomhet 365 dager i året, er det nødvendig med et visst omfang av arbeid til ubekvem arbeidstid (kveld og natt). I tillegg er det viktig å understøtte at det er tilstrekkelig kompetanse på plass i helgene for å ivareta vaktberedskap og god og sikker drift.

Som tabellen under viser, hadde Helse Sør Øst i 2024 68 316 årsverk fordelt på 85 258 ansatte.

	2019	Desember 2024				Hittil i år per des (snitt)				HÅ 2023 - 2024 per des		Totalt antall ansatte		
Brutto månedsværk	Faktisk	Faktisk	Budsjett	Avvik	Avvik i prosent	Faktisk	Budsjett	Avvik	Avvik i prosent	Endring	Endring i prosent	2019	2024 per des	Avvik i prosent
Akershus universitetssykehus HF	7 522	9 233	8 758	475	5,4 %	9 057	8 826	231	2,6 %	219	2,5%	10 046	11 772	17,2%
Oslo universitetssykehus HF	19 408	20 599	20 258	341	1,7 %	20 484	20 241	243	1,2 %	- 45	-0,2%	24 144	25 082	3,9%
Sunnaas sykehus HF	562	583	565	18	3,2 %	583	568	15	2,7 %	8	1,4%	789	799	1,3%
Sykehusapotekene HF	746	963	915	48	5,3 %	949	910	39	4,3 %	61	6,8%	890	1 115	25,2%
Sykehuset i Vestfold HF	4 123	4 545	4 427	118	2,7 %	4 551	4 437	115	2,6 %	76	1,7%	5 350	5 685	6,3%
Sykehuset Innlandet HF	6 752	7 042	6 828	215	3,1 %	7 036	6 918	118	1,7 %	63	0,9%	9 070	9 033	-0,4%
Sykehuset Telemark HF	2 990	3 381	3 296	86	2,6 %	3 331	3 281	50	1,5 %	57	1,7%	3 904	4 157	6,5%
Sykehuset Østfold HF	5 153	5 806	5 513	293	5,3 %	5 749	5 585	164	2,9 %	71	1,3%	6 984	7 329	4,9%
Sykehuspartner HF	1 502	2 020	2 046	- 26	-1,3 %	1 942	2 022	- 80	-4,0 %	88	4,8%	1 522	1 964	29,0%
Sørlandet sykehus HF	5 709	6 324	6 002	321	5,4 %	6 217	6 070	147	2,4 %	209	3,5%	7 497	7 785	3,8%
Vestre Viken HF	7 358	8 352	8 044	308	3,8 %	8 231	8 088	144	1,8 %	122	1,5%	9 686	10 350	6,9%
Helse Sør-Øst RHF	179	181	190	- 9	-4,9 %	184	192	- 8	-4,1 %	- 1	-0,7%	192	189	-1,7%
Helse Sør-Øst Foretaksgruppen	62 005	69 030	66 842	2 188	3,3 %	68 316	67 138	1 177	1,8 %	928	1,4%	80 074	85 258	6,5%

Tabell fra månedsrapport desember 2024

Bruk av overtid og ekstrahjelp er særlig knyttet til å ha tilgang på rett kompetanse til rett tid. Helse Sør-Øst RHF har i 2024 hatt spesiell oppmerksomhet på å beholde og rekruttere personell og å redusere innleie. Som tabellen under viser, er kostnadene til overtid og ekstrahjelp stabile fra 2023 til 2024, mens det er en betydelig reduksjon i bruk av innleie.

Faktisk ressursbruk overtid, ekstrahjelp og innleie	Overtid og ekstrahjelp			Innleie helsepersonell		
	2023	2023 justert*	2024	2023	2023 justert*	2024
Akershus universitetssykehus HF	630 106	660 981	675 979	170 245	178 587	104 758
Oslo universitetssykehus HF	1 702 672	1 786 103	1 749 144	187 659	196 854	118 215
Sunnaas sykehus HF	30 972	32 490	29 718			
Sykehuset i Vestfold HF	192 717	202 160	214 554	62 444	65 504	21 197
Sykehuset Innlandet HF	339 316	355 942	363 410	135 417	142 052	106 300
Sykehuset Telemark HF	176 881	185 548	196 092	55 213	57 918	23 814
Sykehuset Østfold HF	300 480	315 204	305 800	75 862	79 579	66 855
Sørlandet sykehus HF	405 637	425 513	452 499	106 356	111 567	129 333
Vestre Viken HF	407 545	427 515	445 405	55 035	57 732	41 625
Sum HF med pasientbehandling	4 186 326	4 391 456	4 432 601	848 231	889 794	612 097
Sykehusapotekene HF	24 111	25 292	24 574			
Sykehuspartner HF	64 015	67 152	53 933			
Helse Sør-Øst RHF	6 130	6 430	4 198			
SUM foretaksgruppen	4 280 582	4 490 331	4 515 306	848 231	889 794	612 097

tall i 1000 kroner

* justert med lønnsfaktor i deflator (4,9%)

*Helse Vest RHF***Avtaler med private aktører**

Inngåtte anskaffelser som per dags dato er løpende vises i tabellen under.

	Behandling	Prosedyrer	Avtale 2024/ 2025	
Helse Stavanger	Urologiske tjenester	KUC02 KXFF00 KGH10 KAE12/KBV12	400 stk (KUC02) 100 stk (KXFF00) 100 stk (KGH10) 55 stk (KAE12/KBV12)	Avtale 01.09.2024- 31.12.2024
Helse Førde	Koloskopi	JUF32 JUF35 JFA15	400	Avtale 01.12.2024- 31.05.2025
Helse Bergen	Septumplastikk etc	DJD20 DBH50 DHB40	300	Avtale 02.01.2025- 30.06.2025
	Tonsillektomier	EMB10	300+300	Avtale 01.10.2024- 28.02.2025, iverksatt ny opsjon 01.03.2024- 28.02.2026
Helse Fonna	Koloskopi	JUF32 JUF35 JFA15	150	Avtale 01.12.2024- 31.05.2025
	Gastroskopi	JUD02 JUD05	100	Avtale 01.12.2024- 31.05.2025
	Nevrologi utredning		100	Avtale 02.01.2025- 30.06.2025
Helse Stavanger	Brystreduksjon	HAD30 HAD35	60	Avtale 01.11.2024- 30.04.2025
	Bukplastikk	QBJ15 QBJ20	40	Avtale 01.11.2024- 30.04.2025
	Variceoperasjoner	PHV 10X PHV 12X PHD 99 ZXC 35 ZXC 10 ZXM 00	100	Avtale 01.11.2024- 30.04.2025

Planlagte kjøp som planlegges for de neste ukene vises i tabellen under.

	Behandling	Prosedyrer	Innmeldte behov 2025
Helse Førde	EccoCor	SFY0GK SFY0HK	200
	Hud	QAE10/ QBE10/ QCE10/ QDE10/ ZSX92/ ZZA50	400
Helse Bergen	Thyroidakirurgi	BAA30 BAA40 BAA60	80
	Hemoroider	JHB00 JHB30	150
	Basalcellecarcinomer	QAE10/ QBE10/ QCE10/ QDE10/ ZSX92/ ZZA50	200
Helse Stavanger	Dupuytren's kontraktur		250

Helse Vest RHF har satt av 50 mill. NOK til kjøp fra private aktører i 2025 som en del av Ventetidsløftet. Helse Vest RHF har gjennom høsten 2024 etablert gode rutiner for samarbeid med helseforetakene og de private aktørene for målrettede kjøp som kan bidra i arbeidet med Ventetidsløftet. Anskaffelsene er delvis rettet mot tiltak som primært vil gi oppstart helsehjelp (eksempelvis vurderingssamtaler innen nevrologi og operasjoner for pasienter som har fått rett til operasjon før 01.06.2024), og delvis rettet mot andre tiltak som kan avlaste helseforetakene.

I tillegg til dette har flere helseforetak ønsket å forlenge opsjon eller gjøre nye anskaffelser for de løpende avtalene beskrevet i tabellen over. Blant annet har Helse Førde HF ønsket ny avtale for koloskopi i 2025, Helse Bergen HF har ønsket ny avtale for septumplastikk i 2025, Helse Fonna har ønsket ny avtale for koloskopi, gastroskopi og nevrologiutredning i 2025 og Helse Stavanger har ønsket ny avtale for variceoperasjoner i 2025. Disse avtalene planlegges forlenget/anskaffet på ny når de løpende avtalene (beskrevet over) utløper.

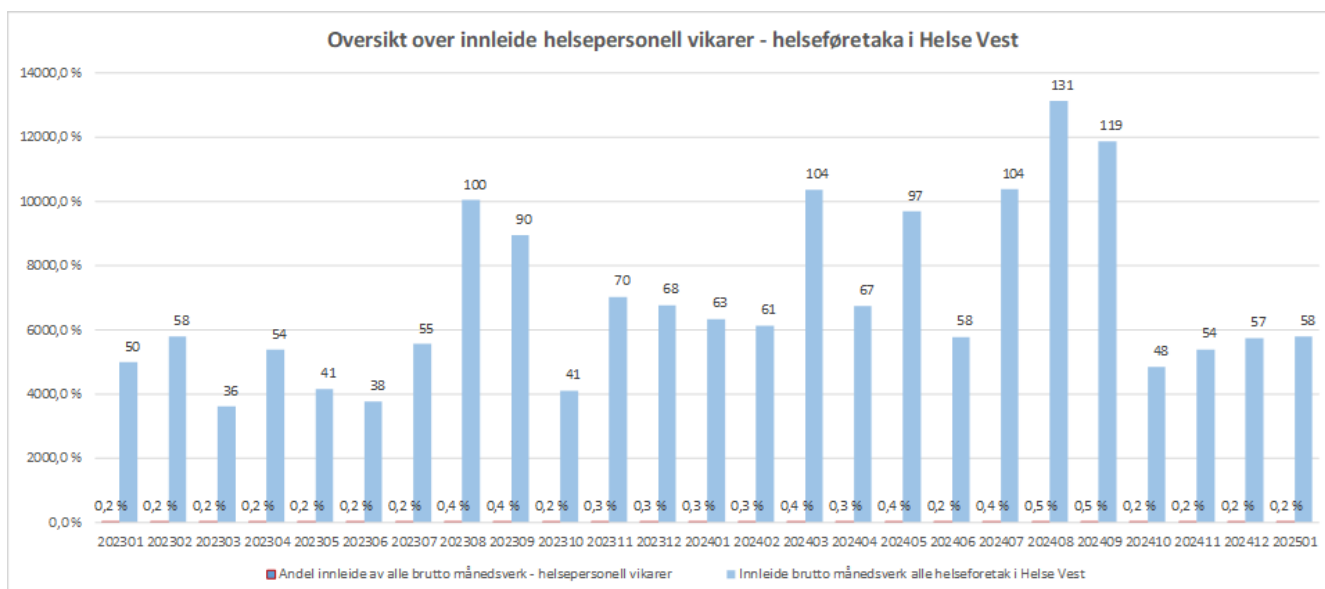
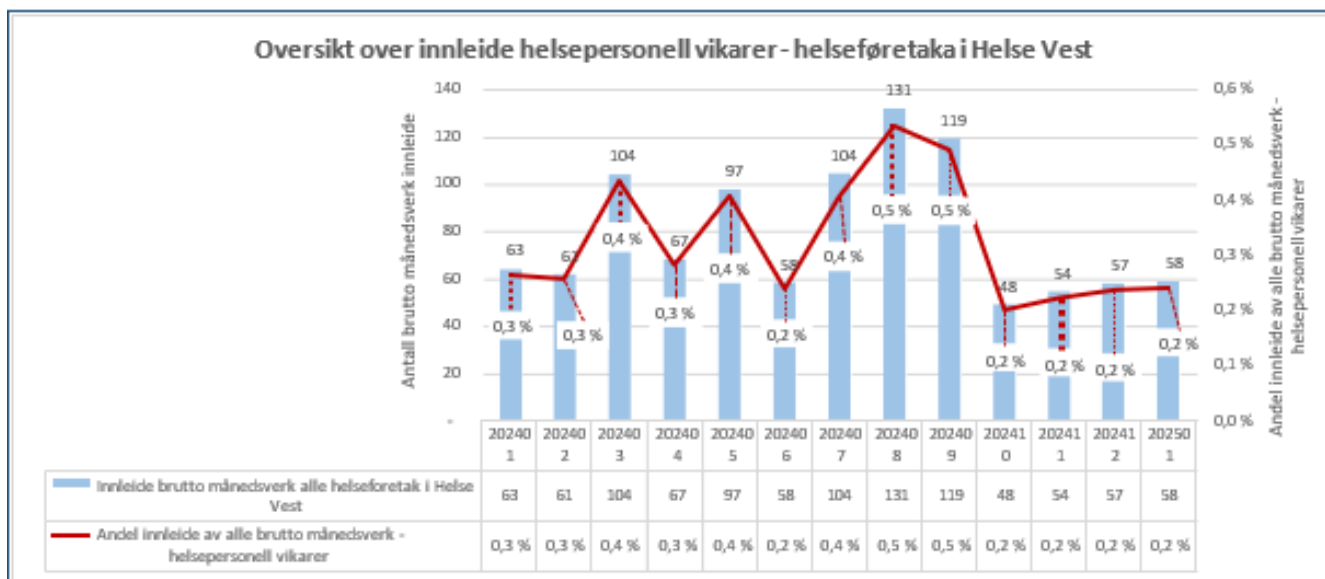
Helse Vest RHF har også besluttet å videreføre styrkingen av Haraldsplass diakonale sykehus og Haugesund revmatismesykehus i 2025 for å redusere ventetider.

Helse Vest RHF vil gå i videre dialog med helseforetakene om ytterligere kjøp basert på innmeldt kapasitet fra de private aktørene og helseforetakenes behov.

Innleie

Helseforetakene har en avgrensede mulighet for bruk av innleide helsepersonellvikarer, i tråd med AML-bestemmelser. Bruk av innleide helsepersonellvikarer utgjør mellom 0,2 - 0,5 prosent av vakter og brutto månedsverk. Det er et mål at helseforetakene skal ha tilstrekkelig faglig kapasitet gjennom egne fast ansatte i hele fulle stillinger. I ferieperioder er det noe bruk av innleide helsepersonellvikarer, det samme ved ekstraordinært høyt sykefravær blant egne medarbeidere.

Utviklingen i bruk av innleide helsepersonellvikarer over tid vises nedenfor for hele 2024 og januar 2025. Andelen innleide brutto månedsverk utgjør i gjennomsnitt for hele perioden 0,3 prosent. Det er ikke anledning til å benytte innleid personell utover AML-bestemmelser. Det må også understrekes at innleide helsepersonellvikarer i stor grad er vikarer fra Danmark og Sverige, som har tilknytning til store sykehus. Kravene til leverandørene og behovet for kompetanse og erfaring, gir et avgrenset omfang. En svært liten andel av eventuelle helsepersonellvikarer er bosatt i Norge.

Fordelingen av yrkesgrupper der innleide helsepersonellvikarer har vært benyttet fordeler seg som vist i tabellen nedenfor. For den øvrige andelen er det ulike andre helsepersonell-grupper og støttepersonell.

	Hele 2024	202501
Andel leger	2,2 %	1,8 %
Andel jordmødrer	14 %	21 %
Andel sykepleiere (Ikke spesialsykepl.)	27 %	26 %
Andel spesialsykepleiere	39 %	11 %
Totalt	82 %	60 %

Oversikt per helseforetak over brutto månedsverk inkludert innleie i samme periode ser ut som vist i tabellen under.

Brutto månedsverk inkludert innleide		Kolonner																									
		= 2023												= 2024													= 2025
Helseforetak		= 202301	= 202302	= 202303	= 202304	= 202305	= 202306	= 202307	= 202308	= 202309	= 202310	= 202311	= 202312	= 202401	= 202402	= 202403	= 202404	= 202405	= 202406	= 202407	= 202408	= 202409	= 202410	= 202411	= 202412	= 202501	
Helse Bergen HF		11 627	11 592	11 559	11 591	11 539	11 859	12 238	11 873	11 718	11 713	11 747	11 790	11 659	11 608	11 569	11 583	11 531	11 776	12 187	11 814	11 622	11 610	11 616	11 645	11 548	
Helse Fonna HF		3 189	3 184	3 131	3 166	3 143	3 187	3 383	3 299	3 239	3 224	3 240	3 234	3 197	3 164	3 185	3 179	3 170	3 212	3 437	3 300	3 260	3 281	3 288	3 288	3 267	
Helse Førde HF		2 432	2 429	2 424	2 439	2 406	2 484	2 674	2 498	2 422	2 459	2 473	2 472	2 456	2 446	2 442	2 456	2 447	2 519	2 686	2 511	2 480	2 491	2 512	2 501	2 481	
Helse Stavanger HF		6 582	6 482	6 489	6 666	6 539	6 573	7 119	6 857	6 695	6 701	6 708	6 766	6 763	6 700	6 755	6 750	6 720	6 744	7 338	7 010	6 915	6 854	6 882	6 888	6 838	
Totalsum		23 830	23 687	23 603	23 863	23 628	24 103	25 414	24 527	24 073	24 097	24 168	24 262	24 075	23 918	23 951	23 968	23 869	24 251	25 649	24 635	24 277	24 235	24 298	24 321	24 134	
		202301	202302	202303	202304	202305	202306	202307	202308	202309	202310	202311	202312	202401	202402	202403	202404	202405	202406	202407	202408	202409	202410	202411	202412	202501	

Overtid

Forbruk av overtid har en liten økning på 0,5 prosent, sammenlignet med forbruk i timer i 2023 og 2024 for utvalgte helsepersonellgrupper. Totalt forbruk av overtid for alle yrkesgrupper har gått ned fra 2023 til 2024 med 0,4 prosent. Sammenhengen mellom EFO timer; ekstravakter, forskyvning og overtid, har vært stabilt over tid. Helseforetakene rapporterer jevnlig til sine styrer på forbruk av EFO-kostnader som andel av totale lønnskostnader.

Utvikling av overtid for de aktuelle yrkesgruppene er vist i antall timer i tabellen nedenfor.

Antall timer - overtid		År								
Foretak		2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Totalsum	Endring fra 2023
(1B) Helse Bergen HF		175 098	179 276	158 232	168 297	174 440	174 036	172 759	1 202 137	-0,7 %
(1019H) Helse Fonna HF		66 917	69 261	82 399	101 370	86 841	102 505	96 960	606 253	-5,4 %
(804F) Helse Førde HF		43 795	43 321	52 615	61 578	62 593	53 614	56 158	373 675	4,7 %
(1306S) Helse Stavanger HF		167 747	138 003	174 829	179 044	189 328	210 043	216 765	1 275 758	3,2 %
Totalsum		453 556	429 862	468 076	510 289	513 203	540 197	542 641	3 457 824	0,5 %

Balansen mellom alle timer og overtidstimer for alle yrkesgrupper har vært slik tabellen under viser.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Alle timer alle yrkesgrupper	40 842 403	41 530 544	43 067 854	44 251 956	45 346 656	46 060 438	46 414 147
Overtid alle yrkesgrupper	661 987	707 587	742 065	796 586	832 246	848 825	845 755
Andel overtidstimer av alle timer	1,6 %	1,7 %	1,7 %	1,8 %	1,8 %	1,8 %	1,8 %

Oppsummering

Helse Vest RHF kan ikke se at helseforetakene i Helse Vest verken har økt omfanget av innleid helsepersonell eller bruk av overtid generelt i denne perioden. Helseforetakene har inngått avtale lokalt med Dnlf om kjøp av fritid for ekstraordinær innsats for å redusere ventetiden. Omfanget av bruken av avtalene er ikke omfattende, men rettet mot de fagområdene som har lange ventetider. Det er laget kapasitetsrapport som viser hvilke fag og hvor mye som skal til for å nå ventetidsmålet. Det er ikke slik at Ventetidsløftet berører alle fagområder og alle yrkesgrupper.

Det er for eksempel gjort betydelige tiltak utover bruk av avtalene for kjøp av fritid for ekstraordinær innsats. Blant annet samarbeidsavtaler med avtalespesialister, gjennomgang av arbeidsprosesser for høresentralene, økning av kapasitet for osteoporoseundersøkelser som utgjør en vesentlig del innen ortopedi, i tillegg til kirurgisk kapasitet som også er økt med kjøp fra private ideelle og private. Det er etablert nye samarbeidsavtaler med avtalespesialistene for ØNH og øyefaget.

Helse Midt-Norge RHF

Avtaler mellom Helse Midt-Norge RHF og private aktører

Siden 13. mai 2024 er følgende avtaler inngått mellom Helse Midt-Norge RHF og private aktører:

- Medisinske og kirurgiske ytelser: Ny rammeavtale gjeldende fra 1.4.2025 ble inngått i desember 2024, med en samlet ramme på 650 mill. kroner over maksimalt 8 år. (Ny avtale)
- o Følgende delytelser er inkludert: Fordøyelsessykdommer, gastrokirurgi, karkirurgi, plastikkirurgi, urologi, ortopedi, øre-nese-halsoperasjoner og søvn.
- Brystdiagnostikk: Ny avtale inngått i februar 2025, gjeldende fra 17.2.2025 med en ramme på 5,8 mill. kroner i 2025. (Ny avtale)
- Medisinske og kirurgiske ytelser: Tre mnd. forlengelse av avtale, gjeldende fra 1.1.2025, ble inngått 15. januar 2025, med en ramme på 50 mill. kroner i tre måneder. (Forlengelse)
- Bildediagnostikk, juni 2024: Avtale med en total årlig ramme på kroner 11 130 729. (Utløst opsjon)
- Arbeidsrettet og spesialiserte rehabilitering: Avtale med en årlig ramme på 355 mill. kroner ble forlenget andre halvår 2025. Avtale inngått desember 2024. (Forlengelse)

Siden 13. mai 2024 har følgende avtaler mellom Helse Midt-Norge RHF og private aktører gått ut:

- Avtale med to års varighet innen psykisk helsevern ble avviklet i juni 2024.

Innleie og overtid siden 13. mai 2024

Helse Midt-Norge har samlet 700 mill. kroner i kostnader til innleie og overtid i perioden mai til og med desember 2024. Dette fordeler seg med 542 mill. kroner på overtid og 158 mill. kroner til innleie. Kostander er angitt i tabellen under som minustall.

Kostnadsnivået varierer gjennom perioden og er også påvirket av ferieavvikling og innføring av journalløsningen Helseplattformen i Helse Møre og Romsdal HF og i Helse Nord-Trøndelag HF i hhv siste uke i april og første uke i november i 2024.

HF (tall i tusen)	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember	Totalt
St. Olav - innleie	-1509	-4670	-7926	-9669	-3860	169	-2034	-1869	-31369
St. Olav - overtid	-27699	-22349	-18229	-21072	-24828	-23494	-26940	-22003	-186614
HMR - innleie	-9949	-10695	-13858	-22248	-11597	-9983	-10657	-13661	-102648
HMR - overtid	-62464	-31798	-28777	-26122	-28023	-23578	-24246	-21546	-246554
HNT - innleie	-3882	-1395	-2316	-2726	-1913	-3611	-2655	-4728	-23225
HNT - overtid	-12093	-11563	-9942	-11581	-12840	-14426	-21318	-14752	-108516
HMN - innleie	-15340	-16760	-24100	-34643	-17370	-13425	-15345	-20259	157241
HMN - overtid	-102256	-65710	-56948	-58776	-65691	-61498	-72504	-58301	-541684
HMN - total	-117596	-82470	-81048	-93419	-83061	-74923	-87849	-78560	-698925

Helse Nord RHF

Kjøp fra private aktører i Helse Nord

Helse Nord RHF kjøper eksterne helsetjenester innen følgende fagområder:

- Rehabilitering
- Tverrfaglig spesialist rusbehandling (TSB)
- Somatiske spesialisthelsetjenester
- Psykisk helsevern
- Radiologi og teleradiologi

I avtalene med private leverandører er det tatt høyde for at årlig ramme kan utvides med inntil 50% dersom behovet tilsier det. Helse Nord RHF har benyttet volumopsjon i eksisterende avtaler i tillegg til at det gjøres omdisponeringer av den økonomiske rammen mellom fagområder for å tilpasse kapasiteten til det faktiske behovet knyttet til Ventetidsløftet.

Ingen avtaler innen ovennevnte fagområder er avsluttet. Helse Nord RHF har i tillegg, i forbindelse med Ventetidsløftet, inngått følgende nye avtaler:

Nye avtaler etter 13 mai 2024 ifm. Ventetidsløftet	Leverandør
Psykisk helsevern voksne – polikliniske tjenester	Speare AS
Psykisk helsevern voksne – polikliniske tjenester	Seks behandlere
Øre-nese-halssykdommer – generelle polikliniske tjenester	Aleris Helse AS

De lokale helseforetakene anskaffer ikke helsetjenester fra private aktører.

I tillegg til utvidede og nye anskaffelser, har Helse Nord RHF hatt dialog med Spekter, Virke og NHO Geneo for å vurdere ytterligere muligheter knyttet til Ventetidsløftet. Foreløpig resultat av dialogen med NHO Geneo ventes primo mars.

Utvikling av innleie og overtid i helseforetakene Helse Nord har de senere årene iverksatt strengere kontrolltiltak for bruk av innleie fra bemanningsbyråer, hvilket har resultert i betydelig reduksjon i omfang av innleie fra byrå.

Samtidig åpnes det fortsatt for innleie av vikarer der det er nødvendig for å oppfylle målene i Ventetidsløftet. Tallene for 2024 viser en samlet nedgang i regionen på 63 millioner kroner, tilsvarende 29 årsverk, eller 12 % sammenlignet med foregående år. Se tabell under.

Utvikling i årsverk for innleie og overtid			
Radetiketter	Årsverk		%-vis endring
	2023	2024	2024
Innleide månedsverk	240	211	-12,0 %
Finnmarkssykehuset HF	48	37	-23,4 %
Universitetssykehuset Nord-Norge HF	92	85	-7,7 %
Nordlandssykehuset HF	67	58	-13,3 %
Helgelandsykehuset HF	33	32	-4,6 %
Overtid	559	559	-0,1 %
Finnmarkssykehuset HF	75	78	3,5 %
Universitetssykehuset Nord-Norge HF	239	236	-1,3 %
Nordlandssykehuset HF	168	162	-3,6 %
Helgelandsykehuset HF	77	82	7,5 %

Endring i overtidsbruk varierer mellom helseforetakene. Samlet sett er det likevel lite endring i omfang fra 2023 til 2024. Selv om det er innført strengere reguleringer også for overtid, har mangel på kritisk kompetanse innen enkelte fagområder gjort det nødvendig å benytte overtid for å opprettholde et forsvarlig pasienttilbud og bidra til å redusere ventetider.

SPØRSMÅL NR. 1205**Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen****Besvart 20. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen****Spørsmål:**

Justisministeren har i sin tidligere rolle som leder av EOS-utvalget gjentatte ganger påpekt og kritisert NSM, FSA og SKM for brudd på saksbehandlingstider.

Hvilke tiltak vil statsråden nå iverksette for å løse de problemer hun selv har vært med å påpeke?

BEGRUNNELSE:

EOS utvalget har gjennom flere årsrapporter til Stortinget understreket at NSM, FSA og SKM årlig har brukt alt for lang tid på å behandle et vesentlig antall saker.

Utvalget har vist til konsekvensene dette har hatt for de berørte på en negativ måte.

Siden justisministeren nå besitter inngående kunnskap om de forhold hun tidligere har kritisert ønsker jeg fram å høre hvilke løsninger statsråden vil fremme for å endre situasjonen.

Svar:

Som justis- og beredskapsminister er jeg opptatt av en effektiv saksbehandling av klareringssakene som ivaretar både enkeltindividers rettssikkerhet og nasjonale sikkerhetsinteresser. Samtidig opplyser klareringsmyndighetene at klareringssakene blir mer komplekse og krevende. Regjeringen har i Meld. St. 9 (2024-2025) Totalberedskapsmeldingen varslet at den vil iverksette et arbeid for å modernisere klareringsinstituttet til et system rustet for fremtiden.

Noen tiltak er allerede iverksatt. Justis- og beredskapsdepartementet sendte nylig på alminnelig høring forslag om å endre sikkerhetsloven § 8-4 med formål å tydeliggjøre kvavene til individuelle vurderinger i klareringssaker. Videre vil forvaltningenes behov for nøkkelkompetanse kunne tillegges vekt ved vurdering av risiko etter klareringsforskriften § 21 annet ledd og ved vurdering av unntak fra krav om klarering i § 27 i samme forskrift. Departementet legger til grunn at klareringsmyndigheten, ved behov i dialog med virksomheten, i den enkelte sak vurderer om og i så fall hvordan eventuell klarering kan gis på vilkår.

Nylig ble høring av et forslag om å endre sikkerhetslovens bestemmelser om autorisasjon for BEGRENSET, avsluttet. Formålet er å sikre et tydeligere hjemmelsgrunnlag slik at den som autoriseres og den autorisasjonsansvarlige skal sikres mest mulig grad av forutsigbarhet og rettssikkerhet i situasjoner der det ikke er en forutgående prosess med sikkerhetsklarering. Høringsinnspillene er til behandling i departementet.

Jeg viser for øvrig til tidligere statsråd Emile Mehls svar 9.12.24 på skriftlig spørsmål nr. 533 fra representanten Alfred Jens Bjørlo. I svaret ble det opplyst at SKM sine resultatrapporter frem til desember 2024 viste at både saksbehandlingstiden og restansene er redusert. Endelig rapportering fra NSM og SKM på saksbehandlingstid og restanser i 2024 vil foreligge når årsrapportene foreligger i mars 2025.

FD har det overordnede ansvaret for Forsvarets sikkerhetsavdeling (FSA), og spørsmål knyttet til FSA må rettes til forsvarsministeren.

SPØRSMÅL NR. 1206**Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 18. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng****Spørsmål:**

Hva vil regjeringen gjøre for å få fortgang i arbeidet med å gjennomgå kommunesektorens oppgaver med sikte på

mer effektiv oppgaveløsning, tiltrekke seg nødvendig kompetanse og øke det lokale handlingsrommet?

BEGRUNNELSE:

Kommunesektoren står overfor store utfordringer i tiden som kommer, utfordringer som penger alene ikke kan løse. Med et økende antall eldre og færre i yrkesaktiv alder fremover, vil presset på kommunene som en avgjørende leverandør av velferdstjenester bli stadig større. Stortingsrepresentantene fra Arbeiderpartiet Lene Vågslid og Tuva Moflag har tatt til orde for å rydde opp i mengden av lover, regler og pålegg kommunesektoren er pålagt over tid, slik at det blir enklere å drive kommunesektoren på en god måte og trygge velferdstjenestene for fremtiden. Derfor tok også de nevnte representanter i januar i år initiativ til et møte mellom samtlige partier på Stortinget og KS, nettopp for å diskutere det statlige styringstrykket overfor kommunesektoren.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å slå ring om kommunesektoren og redusere styringstrykket, slik at kommunene får større handlingsrom. Dette vil jeg følge opp.

Jeg vil særlig understreke viktigheten av å lytte til kommunene selv i dette arbeidet. Departementet er sammen med KS i gang med å forberede et møte der KS-lederen og jeg med utgangspunkt i innspill fra landets kommuner om hva som særlig utfordrer det lokale handlingsrommet, skal diskutere utfordringene sektoren står overfor.

I kommuneproposisjonen for 2026, som legges fram i mai, tar jeg sikte på å orientere Stortinget om status for kommune-Norge og om regjeringens arbeid for en bærekraftig kommunesektor som er i stand til å levere gode tjenester til innbyggerne også i framtiden.

SPØRSMÅL NR. 1207

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 25. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik

Spørsmål:

Vil statsråden oppheve denne begrensningen, slik Sjef for Finnmark landforsvar ønsker?

BEGRUNNELSE:

Sjef for Finnmark landforsvar, oberst Jørn Qviller vil ha Nato-øvelser nærmere grensen til Russland og argumenterer for å oppheve Norges selvpålagte restriksjon mot allierte øvelser øst for den 24. lengdegrad.

Han mener at dagens sikkerhetssituasjon, med økt russisk militær aktivitet, krever større fleksibilitet for å styrke forsvaret og samhandlingen med allierte.

Etter at Finland gikk inn i Nato, har flere tatt til orde for å skrote denne politikken da de fleste Finske baser ligger øst av 24. lengdegrader.

Svar:

Alliert tilstedeværelse og aktivitet i Norge og våre nærområder er en forutsetning for alliert støtte i tilfelle krise og krig, og utgjør et sentralt element i vår sikkerhets- og forsvarspolitik. Norge har siden 50-tallet hatt retningslinjer for alliert aktivitet i Finnmark. Retningslinjene for alliert virksomhet i Norge tilpasses til enhver tid den gjeldende

sikkerhetspolitiske situasjonen. Retningslinjene er tidligere justert ved flere anledninger. Regjeringen vurderer kontinuerlig behov for å endre retningslinjene. Den nye sikkerhetspolitiske situasjonen med Finland og Sverige som allierte aktualiserer behovet for justering av retningslinjene. Ved eventuelle endringer vil Regjeringen konsultere Stortinget på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 1208**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Mudassar Kapur****Besvart 20. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng****Spørsmål:**

Kan statsministeren presisere hva han sikter til med 130 000 nye boliger innen 2030, om det er 130 000 ferdigstilte boliger, igangsatte boliger eller igangsettingstillatelser?

BEGRUNNELSE:

Støre-regjeringen la 5. februar Arbeiderparti-regjeringens politiske prioriteringer. I redegjørelsen til Stortinget 5. februar uttalte statsministeren at:

«Vi setter et nytt mål om 130 000 nye boliger innen 2030.»

Den 11. februar hadde kommunal- og distriktsministeren et intervju i Estate Nyheter (<https://www.estatenyheter.no/regjeringens-nye-boligmal-dette-mener-minister-en-er-oppnaelig/461129>) der ble hun spurt om målet var igangsetting av nye boliger eller ferdigstillelser. Statsrådet svarte da:

«Det er snakk om igangsettelse av nye boliger. Det er i tråd med at byggestatistikken som blir presentert i mediene, oftest er tall for igangsatte boliger.»

I det samme intervjuet viser statsråden til at regjeringen tar utgangspunkt i den offisielle statistikken for boligbygging, som er Statistisk Sentralbyrås byggearealstatistikk. Denne statistikken viser antallet igangsettingstillatelser, og ikke antall igangsatte. Det er derfor ikke tydelig hva målet om 130 000 nye boliger innebærer.

Svar:

Jeg viser til spørsmål fra representanten Mudassar Kapur til statsministeren og som statsministeren har bedt meg svare på.

Jeg legger til grunn byggearealstatistikken fra Statistisk sentralbyrå (SSB). Dette er den offisielle statistikken for boligbygging i Norge. SSB innhenter tall for både igangsettingstillatelser og ferdigstilte nye boliger fra alle kommuner, og vårt måltall dreier seg om igangsettingstillatelser. SSB utarbeider i tillegg tall for igangsettingstillatelser for ombygging av eksisterende bygg til boliger, som jeg også legger opp til at skal inngå i vår telling. I de siste 10 årene har det gjennom ombygging kommet til i gjennomsnitt ca. 1 800 boliger pr år.

Representanten har rett i at igangsetting ikke nødvendigvis skjer samtidig som igangsettingstillatelse blir gitt. En utbygger som får tillatelse fra kommunen har en frist på 3 år på å få startet opp byggingen. I de fleste til-

fellene går det langt mindre tid. Rapporten Boligbygging i Norge, som SSB utarbeidet for KDD i 2024, viser at nærmere 90 prosent av alle nybygde boliger i de senere år har vært ferdigstilt 2 år eller mindre etter at igangsettingstillatelsen ble gitt.

Det finnes per i dag ingen offisiell statistikk for faktisk igangsetting av boliger, men Boligprodusentene utarbeider hver måned anslag for dette. Disse tallene er også viktige indikatorer for å følge utviklingen og aktiviteten på boligmarkedet.

Uavhengig av tellemetode vil jeg understreke at regjeringen er svært opptatt av å få fart på boligbyggingen igjen. Aktiviteten har vært lav de siste par årene. Vi trenger flere boliger som folk har råd til. Vårt måltall på 130 000 boliger innen 2030 viser at vi har ambisjoner på dette området. Jeg håper derfor vi framover kan diskutere hvordan vi best kan oppnå å få bygget flere boliger.

SPØRSMÅL NR. 1209**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Margret Hagerup****Besvart 19. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun****Spørsmål:**

Kan jeg be statsråden om en oversikt over hvor mange elever med fravær over 30 dager, nasjonalt og per fylke i årene 2015, 2019, 2022, 2023 og 2024?

Svar:

Representanten Hagerup spør om en oversikt over hvor mange elever som hadde over 30 dager fravær i vide-

regående skole i 2015, 2019, 2022 og 2023. Fraværstallene for de tre skoleårene som ble berørt av unntaksregler under covid-19 er ikke sammenlignbare med tall fra andre skoleår. Det vil si at man ikke kan sammenligne fraværet i skoleåret 2021/22 med fraværet i de andre skoleårene i tabellen under.

Her får representanten en oversikt over antall elever nasjonalt med over 30 dager fravær i de aktuelle årene. Tallene for enkeltfylker er vedlagt.

Skoleår	Antall med >30 dager fravær	Antall totalt
2014-15	7918	165899
2018-19	4525	164562
2021-22*	1016	162808
2022-23	6474	162777
2023-24	8068	163931

**Fra mars 2020 til og med skoleåret 2021–2022 var det unntaksregler for fravær. Tallene kan ikke sammenlignes med andre skoleår.*

Som representanten vil se, har det vært en økning i elever med over 30 dager fravær i videregående skole. Jeg viser ellers til Utdanningsdirektoratets analysenotat fra forrige publisering av fraværstatistikk for skoleåret 2023/24: [Økt timefravær i videregående | udir.no](#)

Hele landet, alle utdanningsprogram, alle trinn, fylker grupper etter sammenslåinger og oppsplittinger										
2014-15			2018-19		2021-22*		2022-23		2023-24	
Fylker	Antall med >30 dager fravær	Antall totalt	Antall med >30 dager i	Antall totalt	Antall med >30 d	Antall totalt	Antall med >30 dager	Antall totalt	Antall med >30 dager fra	Antall totalt
Aust-Agder (- 2019)	191	4047	88	3767						
Vest-Agder (- 2019)	303	6466	154	6356						
Agder					65	9960	368	10078	482	10321
Akershus									1011	21874
Akershus (- 2019)	716	19024	415	19500					429	8264
Buskerud										
Buskerud (- 2019)	439	8618	192	8530					459	9478
Østfold										
Østfold (- 2019)	487	9403	260	9429						
Viken (2020 - 2023)					225	38975	1545	38943		
Finnmark									88	1956
Finnmark (- 2019)	165	2409	65	2354						
Troms									225	4910
Troms (- 2019)	296	5377	166	5270						
Troms og Finnmark (2020 - 2023)					91	6726	219	6845		
Hedmark (- 2019)	276	6356	107	6156						
Oppland (- 2019)	267	6098	91	5648						
Innlandet					70	11516	473	11370	557	11044
Møre og Romsdal	388	8937	200	8876	30	8676	316	8315	408	8240
Nordland	373	8110	175	7579	62	6663	220	6569	300	6500
Oslo	1202	16295	834	16888	159	17262	1062	18453	1394	18987
Rogaland	546	15787	307	16309	49	16036	496	16134	561	16338
Telemark									185	5096
Telemark (- 2019)	229	5728	136	5481						
Vestfold									307	7592
Vestfold (- 2019)	378	8036	204	7692						
Vestfold og Telemark (2020 - 2023)					43	12794	395	12663		
Nord-Trøndelag (- 2017)	187	5131								
Sør-Trøndelag (- 2017)	507	9553								
Trøndelag			431	14663	106	14228	555	14014	571	13877
Hordaland (- 2019)	853	16580	622	16283						
Sogn og Fjordane (- 2019)	115	3944	78	3801			825	19393	1091	19454
Vestland					116	19672				
Totalsum	7918	165899	4525	164562	1016	162808	6474	162777	8068	163931

Fra mars 2020 til og med skoleåret 2021-2022 var det unntaksregler for fravær

*Fra mars 2020 til og med skoleåret 2021-2022 var det unntaksregler for fravær

SPØRSMÅL NR. 1210**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 20. februar 2025 av kultur- og likestillingsminister Lubna Bobby Jaffery****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sikre at studieforbundene får et grunntilskudd som er forutsigbart og i tråd med stortingets vedtak om å følge ordinær beregningsmodell?

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2025 ble tilskuddet til studieforbundene (kap 315, post 73) økt med 3,5 %, og proposisjonen fastslo at fordelingen skal følge den ordinære beregningsmodellen.

Voksenopplæringsforbundet og studieforbundene har derfor reagert på Direktoratet for høyere utdanning og kompetanses (HK-dir) fordeling av grunntilskudd for 2025, hvor man ikke følger den ordinære beregningsmodellen som ble innført ved lovendringene i 2020.

Direktoratets foreslåtte fordeling avviker fra denne modellen, noe som resulterer i et realkutt i grunntilskuddet for 8 av 10 studieforbund. To studieforbund har fått om lag 1,1 millioner kroner mer enn forventet, og ett studieforbund 1,2 millioner mindre enn forventet. Avvikene utgjør om lag 20 % av grunntilskuddet til hvert av disse studieforbundene.

Vofo, departementet og direktoratet gjennomførte møte torsdag 30. januar 2025 om denne saken. Direktoratet forklarte hvordan de hadde beregnet tilskuddet, hvor de blant annet viste til at det var gjort endringer i modellen som følge av pandemien. Vofo mener de gjorde tydelig at studieforbundene forventet en fordeling som følger modellen fra 2020.

Styret i Vofo sendte brev til departementet fredag 31. januar hvor de på vegne av studieforbundene ba om en omfordeling og foreslo konkrete satser på grunntilskuddet, forslaget innebærer ingen økning i tilskuddet, men innebærer en annen fordeling mellom studieforbundene. Departementet svarte 5. februar at de ikke er enig med studieforbundene om at omfordelingen vil gi mer forutsigbarhet.

Studieforbundene er omforent om Vofos forslag til fordeling av grunntilskuddet fra Kultur og likestillingsdepartementet. Voksenopplæringsforbundet understreker at dette også omfatter Studieforbundet Funkis og Kristelig studieforbund, som vil få nedtrekk i grunntilskuddet.

Svar:

I forbindelse med fordelingen av tilskudd fra Kultur- og likestillingsdepartementet til studieforbundene for 2025

har det oppstått en uenighet om nivået på grunntilskuddet mellom Direktoratet for høyere kompetanse og utdanning (HK-dir), som forvalter midlene på vegne av departementet, og Voksenopplæringsforbundet (Vofo), som paraplyorganisasjon for studieforbundene. Dette ble oppdaget etter at studieforbundene mottok sine tilskuddsbrev fra HK-dir i midten av januar.

Det er § 4 i forskrift om studieforbund godkjent av Kultur- og likestillingsdepartementet som regulerer hva studieforbundene skal få i grunntilskudd basert på deres aktivitetsnivå. Departementet mener at HK-dir har tatt utgangspunkt i ordinær beregningsmodell. Samtidig har de videreført en føring om at ingen studieforbund skal gå ned i grunntilskudd. Dersom beregningen skulle tatt utgangspunkt i Vofos ønske ville dette medført at to studieforbund hadde fått lavere grunntilskudd, etter at de allerede har mottatt sine tilskuddsbrev for inneværende år. Det ville bidratt til mindre forutsigbarhet og en uheldig forvaltningspraksis dersom et mindretall skulle fått redusert tilskudd etter at brev er mottatt.

Jeg mener at HK-dir har fulgt opp Stortingets vedtak om å fordele grunntilskuddet med utgangspunkt i ordinær beregningsmodell. Samtidig burde det vært en bedre dialog mellom HK-dir og Vofo i forkant av fordeling av grunntilskudd for 2025 da dette kunne bidratt til å oppklare forventningene til studieforbundene.

Det pågår en evaluering av delingen av studieforbundsordningen som sendes til Kunnskapsdepartementet og Kultur- og likestillingsdepartementet våren 2025. Både HK-dir og Vofo vil ta opp beregningsmodellen i forbindelse med evalueringen. Departementet tar med seg Vofos innspill i den videre dialogen med HK-dir om tilskuddet for 2026.

SPØRSMÅL NR. 1211**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Bård Ludvig Thorheim****Besvart 18. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng****Spørsmål:**

Er statsråden enig i at det er hensiktsmessig forvaltningspraksis når en industrisatsing som Langsetvågen industripark i Nesna – med potensial til å skape hundrevis av arbeidsplasser innen leverandørindustrien – stopper opp på grunn av innsigelser fra Statsforvalteren, uten tilstrekkelig vektlegging av samfunnsnyttene, og hva vil statsråden gjøre for å sikre en mer balansert praksis som både ivaretar naturhensyn og legger til rette for utvikling og vekst i Nordland?

BEGRUNNELSE:

Langsetvågen industripark i Nesna, hvor Westcon Helgeland holder til, har potensial til å skape 350 arbeidsplasser i Nesna og ytterligere 550 i regionen. Prosjektet vil spille en nøkkelrolle i Norges satsing på leverandørindustri for flytende havvind, en industri som kan styrke både lokal og nasjonal verdiskaping. Til tross for dette har Statsforvalteren i Nordland opprettholdt innsigelser knyttet til reindrift, jordvern og naturmangfold, noe som har ført til at planene nå ligger på is. Dette er stikk i strid med et sterkt ønske fra lokaldemokratiet som ønsker dette realisert og har gjort avveininger mellom flere hensyn.

Westcon Helgeland er en hjørnesteinsbedrift og en vekstmotor for regionen, med mulighet til å bli et nasjonalt flaggskip i omstillingen vi står overfor. Manglende avklaringer og langvarige prosesser risikerer å forsinke eller stanse prosjektet fullstendig, til tross for betydelige samfunnsgevinster. Daglig leder Arnt Skogsøy sier til Rana Blad at «vi må legge planene våre på is inntil videre». Regjeringen har uttrykt tydelige forventninger om at arealforvaltning skal støtte verdiskaping og industrisatsing i hele landet, noe som understreker behovet for en mer balansert tilnærming.

Saken vi står overfor reiser igjen spørsmål om hvorvidt forvaltningspraksisen i tilfeller som dette er hensiktsmessig. På denne bakgrunn er det nyttig å vite om statsråden vil ta initiativ til å sikre at prosjekter av nasjonal strategisk betydning ikke stopper opp uten en reell vurdering av samfunnsnyttene og vurdere å gi tydelige signaler om dette fra regjeringens siden. Det er avgjørende at næringsliv og lokalsamfunn i fylker som Nordland opplever at deres bidrag til ny kraftproduksjon, industri og arbeidsplasser verdsettes, og at det finnes reelle muligheter for dialog og tilpasning.

Undertegnede viser for øvrig til tidligere spørsmål til statsministeren og andre fagstatsråder om regjering-

en vil instruere statsforvalter om å vektlegge hensynet til næringsutvikling og verdiskaping opp mot andre hensyn som er nevnt i statsforvalters instruks.

Svar:

Spørsmålet ble sendt til næringsministeren. Ettersom spørsmålet handler om bruken av innsigelser etter plan- og bygningsloven er det jeg som kommunal- og distriktsminister som svarer.

Innsigelser er et lovfestet virkemiddel som statlige og regionale myndigheter kan bruke for å ivareta nasjonale og vesentlig regionale interesser i kommunale arealplaner. Innsigelser innebærer at kommunen ikke kan avveie de ulike hensynene på egen hånd, og vedta planen med rettsvirkning. En innsigelse innebærer imidlertid ikke i seg selv at en sak legges på is. De fleste innsigelsene løses gjennom dialog mellom kommunen og innsigelsesmyndigheten. Dersom partene ikke blir enige og kommunen vedtar planen med innsigelse, skal saken sendes til Kommunal- og distriktsdepartementet for endelig avgjørelse. Dette gjelder bare 20-30 saker i året.

Jeg kjenner ikke til saken som representanten Thorheim viser til, og kan bare svare generelt på spørsmålet.

Når det fremmes innsigelser kan det bidra til at planprosessen tar lengre tid enn den ellers ville gjort. Denne regjeringa er opptatt av at rask og tidlig dialog mellom partene, både for å forebygge innsigelser og for å løse innsigelser når de først er fremmet. Det kan bidra til mer effektive planprosesser. Dette tar vi opp i vår styringsdialog med statsforvalterne.

Det går fram av Klima- og miljødepartementets rundskriv T-2/16 om nasjonale og vesentlige regionale interesser på miljøområdet, at innsigelsesmyndigheten skal gjøre en avveining mot andre samfunnsinteresser som planen fremmer før det fattes en konklusjon om å fremme eller ikke fremme en innsigelse. Det skal være en høyere terskel for å fremme innsigelse mot en plan som legger grunnlag for tiltak som vurderes å være av vesentlig samfunnsmessig verdi, enn en plan som vurderes som mindre samfunnsnyttig. Jeg legger til grunn at statsforvalterne følger opp dette når de vurderer behovet for å fremme innsigelser på miljøområdet.

Både næringsutvikling, jordvern og naturmangfold er viktige hensyn når kommunene skal planlegge framtidig arealbruk. Dette følger av plan- og bygningsloven § 3-1, og er framhevet i Nasjonale forventninger til regional

og kommunal planlegging 2023-2027. Dersom man ser på utviklingen i arealbruk over tid, vil man se at den na-

sjonale arealpolitikken ikke ensidig prioriterer natur på bekostning av næringsutvikling.

SPØRSMÅL NR. 1212

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Tomas Iver Hallem

Besvart 20. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Hvorfor er ikke alternative løsninger, som gasskraftverk med CO₂-fangst og -lagring, inkludert i konsekvensutredningene for disse tre prosjektene, slik konsekvensutredningsforskriften krever?

BEGRUNNELSE:

Energisituasjonen i Midt-Norge er under press, og de planlagte elektrifiseringsprosjektene av olje- og gassinstallasjoner på norsk sokkel, særlig i prisområde NO3, reiser alvorlige spørsmål om forsyningssikkerhet og kraftpriser i årene som kommer.

Både Draugen/Njord og Halten Power vil kreve store mengder elektrisk kraft fra land, noe som allerede har møtt bred politisk motstand i regionen. Samtidig viser det seg at et tredje prosjekt – elektrifiseringen av Snorre A-plattformen – også planlegges med krafttilførsel fra land, noe som ytterligere vil påvirke kraftbalansen i Midt-Norge.

Svar:

Representanten viser i sitt spørsmål til Draugen/Njord, Halten power og Snorre A. Jeg vil under omtale Halten power som «flere felt på Haltenbanken» og Snorre A som «flere felt i Tampen-området».

Energidepartementet godkjente 22. desember 2023 utbyggingsplanene for omlegging til drift med kraft fra land på feltene Draugen og Njord. Prosjektet er nå under utbygging. Rettighetshaverne vurderte i planleggingsfasen av prosjektet alternative løsninger til kraft fra land, bl.a. CO₂-håndtering og havvind. Disse alternativene ble omtalt i konsekvensutredningen som en del av de godkjente utbyggingsplanene.

Rettighetshaverne på flere felt både på Haltenbanken og i Tampen-området utreder nå omlegging til drift med kraft fra land for å redusere utslipp til luft og forventede utslippskostnader fra de berørte petroleum-sinnretningene. I henhold til regelverket for petrole-

umssektoren skal også konsekvenser av slike utbyggingsprosjekter utredes; inklusive ev. andre relevante tiltak for å redusere utslipp av CO₂ (for eksempel gasskraftverk med CO₂-håndtering). Rettighetshaverne på feltene på Haltenbanken og Tampen-området har i planleggingsfasen av prosjektene vurdert alternative løsninger for å redusere utslippene. Dersom rettighetshaverne beslutter å gå videre med prosjektene, vil alternative løsninger som har vært vurdert, omtales nærmere i konsekvensutredningene i tråd med regelverket.

SPØRSMÅL NR. 1213**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Linda Hofstad Helleland****Besvart 20. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Mener finansministeren i lys av dette at havbruksnæringen er egnet for grunnrenteskatt og at den har en riktig innretning?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens innføring av grunnrenteskatt på havbruk har ikke bare svekket oppdrettsnæringen, men også hele verdikjeden, særlig leverandørindustrien. Dette har ført til stans i investeringer og svekket mulighetene for vekst i en av Norges viktigste eksportnæringer.

Svar:

Havbruk er en av de mest lønnsomme næringene i Norge, og tillatelse til å utnytte våre felles naturressurser har gitt opphav til noen av de største private formuene i Norge. Grunnrenten i havbruksnæringen er i SSB-rapporten Ressursrenten i naturressursnæringene i Norge 1984-2022 be-

regnet til om lag 20 milliarder årlig i perioden 2017-2022, med en topp på 28 mrd. kroner i 2022 (2022-kroner).

Den norske modellen, hvor fellesskapet får en andel av overskuddet fra naturressurser, har vært vellykket. Grunnrenteskatt på petroleum har vært avgjørende for oppbyggingen av Statens pensjonsfond. Grunnrenteskatt har også gjort det mulig å omfordele mer av overskuddet fra vannkraftnæringen. Ved å innføre grunnrenteskatt for havbruksnæringen med virkning fra 2023 og på vindkraft på land fra 2024, har vi videreført denne tradisjonen, hvor det er mulig å skape arbeidsplasser og tjene penger, samtidig som lokalsamfunn og fellesskapet får en del av verdiene.

At det kan oppleves noe usikkerhet ved innføring av nye skatter, er ikke unaturlig. Aktiviteten i havbruksnæringen ser ut til å ha tatt seg opp igjen, med nye investeringer og oppkjøp. Flere store oppdrettsselskaper har vist til rekordresultater i 2023 og 2024. Høye priser i auksjonen av nye oppdrettstillatelser sommeren 2024 viser også at oppdrettsselskapene fortsatt ønsker å utvikle denne næringen videre.

SPØRSMÅL NR. 1214**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Tomas Iver Hallem****Besvart 20. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen sikre at norske bedrifter fortsatt har incentiver til å investere i grønn teknologi og bærekraftige løsninger, uten frykt for å miste økonomiske fordeler som følge av endringer i internasjonale regelverk?

BEGRUNNELSE:

Norske Skog Skogn og Norske Skog Saugbrugs står overfor en betydelig utfordring etter at Miljødirektoratet varslet om mulig ekskludering fra EUs klimakvotesystem (EU ETS) for perioden 2026–2030. Dette innebærer at fabrikkene ikke vil motta vederlagsfrie kvoter, noe som kan resultere i et årlig tap på omtrent 80 millioner kroner for Skogn

og 40 millioner kroner for Saugbrugs. Til tross for betydelige investeringer i bærekraftige løsninger og reduksjon av fossile utslipp, risikerer disse industribedriftene nå å miste konkurransekraft. Anlegg og bedrifter som har lykkes i omstillingen og redusert sine utslipp, gis med dette svakere incentiver til å være ledende innen bærekraft og utslippsreduksjoner. Dette reiser spørsmål om hvordan norsk industri kan beskyttes mot utilsiktede negative konsekvenser av endringer i europeisk klimapolitikk.

Svar:

Det fremgår av begrunnelsen for spørsmålet at det gjelder Norske Skog Skogn og Norske Skog Saugbrugs og de

to virksomhetenes deltakelse i EUs klimakvotesystem (EU ETS).

Gjennom endringer i klimakvotedirektivet bestemte EU i 2023 at kvotepliktige virksomheter skal tas ut av kvotesystemet fra 2026 hvis utslippene fra forbrenning av bærekraftig biomasse stod for mer enn 95 % av de totale utslippene fra virksomheten i årene 2019-2023. Dette er en innstramming fra tidligere regelverk, som ekskluderte virksomheter dersom de brant 100 % biomasse.

Norge deltar i EUs klimakvotesystem gjennom EØS-avtalen. De aktuelle endringene i klimakvotereguleringen ble innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett i desember 2023. Denne endringen i kvotereguleringen gjelder derfor også for norske virksomheter.

Virksomheter som tas ut av kvotesystemet slipper både rapporteringsforpliktelser og ikke minst å levere klimakvoter til oppgjør. De får heller ikke tildelt kvoter vederlagsfritt. Den vederlagsfrie tildelingen av klimakvoter er knyttet til aktiviteten og i utgangspunktet uavhengig av bruken av biomasse. Tildelingen av kvoter er avhengig av hva anlegget produserer og hvor mye. Anlegget får tildelt kvoter ut fra mengden produkt de har produsert, altså helt uavhengig av hvor mye biomasse anlegget har benyttet og hvor store kvotepliktige utslipp anlegget har.

EU har forklart at de gjør denne endringen for å unngå at virksomheter som forbrenner mye biomasse og får nulltelt disse utslippene, får overført store verdier i form av vederlagsfrie kvoter når virksomhetene ikke har kvotepliktige utslipp og dermed ikke trenger klimakvotene.

Klima- og miljødepartementet ser at denne nye 95 %-regelen har noen uheldige utslag. Hvis virksomhetene forbrenner mer enn 5 prosent fossil energi kan de fortsette å være i kvotesystemet og dermed fortsette å motta vederlagsfrie kvoter. Regelen gir dermed økte insentiver til å opprettholde fossil aktivitet. Da dette forslaget til endret regelverk ble lagt fram i EU i juni 2021 ga Norge uttrykk for bekymring for at 95 %-regelen ville få bedriftene til å bruke mer fossilt karbon. Vi nådde ikke frem i påvirkningssarbeidet. Dette innebærer at en gitt virksomhet som forbrant mer enn 95 % biomasse i perioden 2019-2023 vil miste retten til klimakvoter i perioden 2026-2030.

Norge kan ikke se bort fra EU-regelverket når vi beregner tildelingen til virksomheter i Norge. Regelverket er harmonisert for å sikre likebehandling av virksomheter på tvers av land, det vil si at det ikke er nasjonalt handlingsrom når det gjelder tildelingen av vederlagsfrie kvoter.

Prosessen med å avgjøre hvilke virksomheter som skal være med i kvotesystemet – og eventuelt hvor mange klimakvoter de får tildelt for perioden 2026-2030 – pågår fremdeles både i Norge og i EU-landene. Hvorvidt en virksomhet faller innenfor eller utenfor kvotesystemet vurderes med bakgrunn i regelverket og avklares i dialog mellom Miljødirektoratet og virksomheten. Klima- og miljødepartementet er ikke involvert i denne dialogen. Det er viktig for regjeringen at norske bedrifter konkurrerer på like vilkår som konkurrerende virksomheter i andre europeiske land. Vi vil bruke handlingsrommet i regelverket til fordel for norsk industri.

SPØRSMÅL NR. 1215

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 20. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Hva gjør statsråden for å bedre beredskapen på togmateriell ettersom beredskapen i dag i praksis er lik null?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt spørsmål Dokument nr. 15:1011 (2024-2025) om materiellsituasjonen og beredskap for togmateriell. Her fremkommer det at Norske tog har leid ut alt tilgjengelig togmateriell til operatørene og at alle reservetog allerede disponeres av operatørene. I en artikkel i Aften-

posten 10. februar sier direktør i Norske tog at reserven i praksis er lik null.

Som kjent kjører mye gammelt materiell som for lengst har passert levetiden på norske skinner, og sannsynligheten er stor for at dette materiellet kan få langvarige driftsproblemer. Situasjonens på Nordlandsbanen bør være en vekker for ministeren.

Jeg mener det er svært bekymringsverdig at vi har en så sårbar situasjon for togmateriell i Norge, og at det er uholdbart at beredskapen er lik null. Jeg ønsker derfor at ministeren redegjør for hva han nå gjør for å bedre bered-

skapen og hvordan Norske tog kan skaffe seg tilgang på flere reservetog.

Svar:

I forhold til det togtilbudet regjeringen ønsker å tilby de reisende, og gitt total størrelse på togparken i Norge og alderen på noen av togtypene, så er kjøretøysreserven nå knapp. Det gjelder først og fremst lokaltogene på Østlandet (Type 69), som i gjennomsnitt er over 40 år, og flere av de eldre dieseltogene.

I dag er beredskapen lav fordi alle reservetog og -lokomotiver er i bruk. Det skyldes, i tillegg til en aldrende kjøretøypark, at det har vært en stor vekst i antall reisende, mange hendelser som har ført til skader og økt slitasje på togene og at det har oppstått uforutsette skader på nye tog som har ført til at togoperatørene må ta dem ut av drift for å utbedre feilene.

Regjeringen jobber nå med en rekke tiltak for å bedre situasjonen. Først og fremst kjøper vi nye tog. Leveransene av nye tog er dessverre forsinket som følge av blant annet leveranseproblemer fra underleverandører, og uforutsette hendelser som flom. Fra 2026 vil nye tog gi høyere driftsstabilitet, som vil skape færre forsinkelser og innstillinger, og som kan kjøre lenger mellom hver gang de skal vedlikeholdes. Selv om togene som er kjøpt erstatter gamle tog med nye én mot én, vil dette gi en betydelig økning i den operative reserven og et mye bedre utgangspunkt for å kjøre ruteplanen med planlagt kapasitet og for å møte uforutsette hendelser i trafikkavviklingen. Når de

nye togene kommer til Norge, skal gamle tog etter planen fases ut i samme takt som nye tog fases inn. Utfasingstakten vil bli vurdert med tanke på hensynet til beredskap.

Leveransen av nye fjerntog vil gi et tilsvarende løft for fjerntogstrekingene, ikke minst for Nordlandsbanen. Nye kjøretøy vil gi en vesentlig forbedret beredskap, og fire kjøretøy til Nordlandsbanen vil gi en robust togpark både til å kjøre tilbudet på Nordlandsbanen, ha kjøretøy til planlagt vedlikehold og også kjøretøy som skal gi en reservekapasitet.

Frem til nye kjøretøy kan leveres jobbes det med kortsiktige tiltak for å sette kjøretøyparken i best mulig stand til å frakte passasjerene på både Østlandet og fjerntogstrekingene. Jernbanedirektoratet, Norske tog, togoperatører og de som vedlikeholder togene jobber for å gjennomføre ekstraordinært vedlikehold og feilretting. Tiltakene inkluderer blant annet økt bemanning på verkstedene, flere skift og mer effektivt vedlikehold og fornying av kritiske deler.

Det er også, som avbøtende tiltak, gjentatte ganger forsøkt å leie inn togmateriell. Til nå har ingen leverandør vist interesse for å leie ut materiell med egenskaper som passer for å kjøre persontog under norske forhold. Lokomotiver og tog som brukes i persontogtrafikk har andre krav til drift og trafikkisikkerhet enn for eksempel godslokomotiver. Arbeidet med å undersøke om det er noen som har materiell for utleie som kan brukes til persontogtrafikk, om så med tekniske tilpassinger for å overholde krav til sikkerhet, fortsetter imidlertid for fullt.

SPØRSMÅL NR. 1216

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Kathy Lie

Besvart 20. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Hva er prognosen for når togmateriellet på Østlandsområdet kan komme i full drift igjen, og hva er de praktiske og økonomiske konsekvensene av en åpning av Flytoget for pendlere og andre passasjerer?

BEGRUNNELSE:

I jernbanetalen i januar sa statsråden at:

«Vi må sørge for at vi utnytter plassen på jernbanen best mulig – for flest mulig. Det er ikke minst viktig her Oslo, særlig i Oslo-tunnelen, hvor det ikke plass til flere tog på sporet. For å løse

problemet, må vi sørge for å få flere passasjerer på de togene som det faktisk er plass til på sporet. Det er derfor allerede bestemt at kapasiteten i jernbanenettet som Flytoget nå bruker, skal brukes til å styrke togtilbudet på hele Østlandet. (...) De viktigste fordelene vil da bli at det blir mindre ventetid før neste tog kommer, bedre plass om bord og at passasjerene kan bruke Ruter-billett på alle togene.»

I en sak i NRK 12. februar sier imidlertid Nygård at dette ikke kan skje før i 2028, når Flytogets nåværende avtale går ut. Det vises blant annet til at togene ikke er så godt egnet for raske av- og påstigninger.

Parallelt med dette er det store utfordringer på materiellsiden med tog som er ute av drift pga. vedlikehold

og utslitt materiell som for lengst skulle vært byttet ut. På mange strekninger kjører Vy med kortere togsett enn de normalt sett skal gjøre. Denne situasjonen bidrar til mer trengsel og forsinkelser. De nye togene som er bestilt er som kjent forsinket til 2026.

I INRK-saken kommer det også frem at det først i desember i år kan komme endringer i ruteplan som gjør det mulig å erstatte Flytog med Vy-tog, noe som ville kunne bidratt til å øke kapasiteten på pendlerstrekningene.

Jeg mener dette er en uholdbar situasjon for togpendlere på Østlandsområdet. Mens de står som sild i tønne på stappfulle Vy-tog, passerer halvtomme Flytog. Hvis det ikke kommer raske løsninger på bordet, risikerer vi at mange mister motet og slutter å ta toget.

Gitt trengselen og utfordringene med det materiellet som kjører i dag, er det vanskelig å forstå at en åpning av Flytoget ikke kan forsøkes. Jeg ønsker derfor en status for materiellet på Østlandsområdet og når det er sannsynlig at alt materiell er tilbake i full drift, samt en utfyllende forklaring på hva som er de praktiske og økonomiske konsekvensene av å åpne Flytoget for pendlere.

Svar:

Mangel på tog på Østlandet er et sammensatt problem uten én enkelt årsak. Derfor er det heller ikke én løsning som får alle togene tilbake i drift. Det vi alltid være tog til planlagt vedlikehold, uforutsett reparasjon, ombygging til nytt digitalt signalsystem og lignende. For de eldre lokaltogene av Type 69 og 72 skyldes problemene at vedlikeholdsbehov og feil øker i takt med alder, og at været i fjor vinter ødela teknisk utstyr i stort omfang. Kvaliteten på lokaltogtilbudet på Østlandet preges også av forsinkelser i et større prosjekt for å fornye Type 72-togene utvendig og innvendig, såkalt midtlivsoppgradering, som skulle bote på en del tekniske problemer som oppstår som følge av slit og elde. De nyere Flirt-togene, som benyttes

som regiontog, har vært preget av en produksjonsfeil som det nå rettes opp i. Det har også vært ekstraordinær hjulslitasje på togsettene som har vært kjørt på Vestfoldbanen. Øvrige regiontog på Østlandet kjører i all hovedsak med planlagt kapasitet.

Den største proppen i jernbanesystemet er at mange tog må gjennom Oslostunnelen. Vi kjører nå så mange togavganger gjennom tunnelen at det skal lite til før en forsinkelse sprer seg og skaper store utfordringer for mange tog. Fagmiljøenes vurdering er at den praktiske konsekvensen av å åpne dørene på flytogene er at ruteplanen tar lengre tid å kjøre, og at det derfor vil oppstå store forsinkelser. Årsaken til dette er at dører og inngangsparti i flytogene ikke er utformet med tanke på mest mulig effektiv passasjerflyt. Togene er derfor ikke egnet for trafikk med mange av- og påstigning av store passasjermengder på stasjoner på strekningen Oslo-Lysaker der ruteplanen forutsetter korte stasjonsopphold. Det er tidligere gjennomført en fullskalatest på Oslo S som viser at flytog med mange passasjerer trenger noe lengre stasjonsopphold, sammenlignet med region- og lokaltogene. Å åpne dørene på flytogene vil derfor føre til enten flere forsinkelser, eller at vi må øke tiden hver avgang bruker og dermed kjøre færre avganger for å holde ruteplanene.

Det er mange ulike økonomiske forhold som vil kunne påvirkes ved å åpne dørene på flytogene, herunder hvorvidt det vil oppstå inntektstap i Flytoget og/eller økt behov for vederlag til både Vy og Flytoget samt eventuelle konsekvenser for rute-, pris- og billettsamarbeidsavtalen med Ruter. Alle deler må eventuelt avklares gjennom forhandlinger med berørte parter siden dette er forhold som reguleres gjennom eksisterende avtaler og derfor ikke er noe staten ensidig kan endre. I tillegg må det ses hen til både anskaffelses- og statsstøtterettslige problemstillinger ved å inkludere økonomisk vederlag i eksisterende konsesjonsavtale.

SPØRSMÅL NR. 1217

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 18. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Hva skal til for at statsråden tar ansvar og sørger for at det etableres en fødeavdeling i Alta, eller mener statsråden det er greit at innbyggerne i Vest-Finnmark nå velger

å reise til Finland for å føde når sykehuset i Hammerfest oppleves utilgjengelig?

BEGRUNNELSE:

Statsråden viser i sitt svar av 31.01.2025 til at statsråden kan ta initiativ overfor helseforetakene om pasienttilbud, uavhengig av styrene i helseforetakene.

«I noen saker og situasjoner kan det være slik at andre hensyn og/eller avveininger gjør seg gjeldende når saker blir vurdert av helse- og omsorgsministeren.»

Han viser da til saken om dagkirurgi i Kristiansund.

«Dette var et forhold som man lokalt var veldig opptatt av...»

Mangelen på fødeavdeling i Alta har over lang tid skapt stor uro i Vest-Finnmark. Det har vært demonstrasjoner, fakkeltog, det er sendt 35 000 postkort til stortingspolitikere – for å nevne noe. Velgerne i Finnmark har t.o.m. valgt en egen stortingsrepresentant for å målbære saken. Vegene mellom Alta og Hammerfest er stengt og/eller kolonnekjørt urovekkende ofte, og bidrar til at sykehustilbudet i Hammerfest oppleves tidvis utilgjengelig og som et utrygt alternativ for mange innbyggere i Vest-Finnmark. Alta er i nasjonal særstilling, med mange innbyggere og fødsler, men med lang -og ofte stengt- veg til sykehus.

Tidligere Ap-ordfører og statssekretær, Johan Vasara, sier til NRK 11.02.2025 at han og samboeren velger å ta den 39 mil lange turen fra Kautokeino til Rovaniemi (Finland) for å føde, fordi det er for utrygt å reise forbi Alta og over Sennalandet til Hammerfest. Stortingsrepresentant og leder av Finnmark Ap, Sigurd Rafaelsen, sier til NRK 13.01.25 at han ikke ser problemet med at finnmaringer velger å reise til Finland for helsehjelp. «For oss er det også et mål at vi skal knytte oss tettere til Den europeiske helseunionen».

Statsråden svarer Pasientfokus 27.01.2025 at «Trygghet ... forutsetter et godt samarbeid med prehospitale tjenester og en velfungerende følgetjeneste. Alta har begge deler.» Slik opplever ikke fødekvinnene i Alta og Kautokeino det. Særlig når heller ikke ambulansefly er tilgjengelig. Statsråden svarer videre at «Gravide har innenfor EU/EØS mulighet for å planlegge fødsel i et annet land...». Mener statsråden og Ap at utrygge fødekvinner gjerne heller må reise til Finland for å føde?

Når så mange fødekvinner opplever utrygghet, så er ikke svaret «vi har gode prehospitale tjenester». Hva tenker statsråden å gjøre med det.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å føre en politikk som bidrar til et godt og trygt fødetilbud i hele landet. Det er Helsedirektoratets retningslinje om fødselsomsorgen som angir kvalitetskrav til fødselsomsorgen, og som ligger til grunn for nivåinndelingen av fødeinstitusjoner med henholdsvis fødestue, fødeavdeling og kvinneklinikk. Det vil være utfordrende å etablere en fødeavdeling i Alta som er i tråd

med kvalitetskravene i Helsedirektoratets retningslinje, blant annet kravene om bemanning, kompetanse og behov for vaktordninger innen anestesi og for fødselsleger. Tilgang til kvalifisert personell er en utfordring flere steder, og det gjelder blant annet spesialister i fødselshjelp og kvinnesykdommer i tillegg til jordmødre. Få fødsler fordelt på flere fødeavdelinger gir behov for flere fagfolk, og innebærer utfordringer med å gi jordmødre og annet personell tilstrekkelig mengdetrening. Det er ellers Helse Nord RHF som har ansvaret for at befolkningen i Finnmark får godt og trygt fødetilbud.

Representanten Ojala spør videre om det er greit at innbyggerne i Vest-Finnmark nå velger å reise til Finland for å føde når sykehuset i Hammerfest oppleves utilgjengelig. Jeg viser til mitt tidligere svar om dette, der jeg uttrykte forståelse for at lang reisevei og dårlig vær er utfordrende og redegjorde for mulighetene gravide har – blant annet med overnatting nær fødeinstitusjon i ukene før termin. Som nevnt har gravide innenfor EU/EØS muligheten for å planlegge fødsel i et annet land og få refundert utgiftene etter reglene i folketrygdloven § 5-24 a, som gjennomfører pasientrettighetsdirektivet i norsk rett.

SPØRSMÅL NR. 1218**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Marian Hussein****Besvart 20. februar 2025 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

Det pågår harde kamper mellom fremmedkrigere fra IS og regjeringssoldater i Puntland, der mange krigere og soldater har blitt drept.

Hva gjør Norge for å hindre at IS tar kontroll over den selvstyrte regionen, og vil regjeringen bevilge penger til humanitær hjelp?

BEGRUNNELSE:

Ifølge nasjonale og internasjonale nyhetskilder pågår det harde kamper mellom IS-krigere og sikkerhetsstyrker i Puntland.

Svar:

Vi er kjent med at det pågår militære operasjoner i enkelte områder av Puntland rettet mot personer angivelig med tilhørighet til IS. Disse personene har vært i området over tid, men det er også rapportert om at det er et økende antall nyankommende, hvor flere skal ha utenlandsk opprinnelse. Situasjonen er uavklart, men tilgjengelig informasjon tyder så langt ikke på at IS er i ferd med å ta over delstaten. Etter hva vi forstår samarbeider IS-grupperingene med enkelte lokale klansgrupper.

Norge har et sterkt engasjement i Somalia. Hovedmålsettingen for Norges politikk i Somalia er å bidra til stabilitet og utvikling gjennom å støtte tiltak som kan skape grunnlag for fred og nasjonal forsoning. Støtten skal bidra til å videreutvikle myndigheter og institusjoner som fremmer politisk stabilitet og økonomisk utvikling. Det har blant annet til hensikt å gjøre både delstatene og føderalstaten bedre i stand til å ta ansvar for egen sikkerhet og bekjempe terrorisme. Norge har ingen militær tilstedeværelse i Somalia. Vi bidrar heller ikke med militær eller økonomisk støtte til sikkerhetsstyrkene.

Norge er medlem av, og bidragsyter til den globale koalisjonen mot IS, og støtter tiltak innen anti-terrorfinansiering i Øst-Afrika og på Afrikas Horn, blant annet gjennom FNs kontor for narkotika og kriminalitet (UNODC), Global Center on Cooperative Security og Financial Action Task Force (FATF).

I 2024 ble det øremerket i overkant av NOK 100 millioner i humanitær bistand til Somalia, i tillegg kommer indirekte støtte gjennom fond, kjernestøtte til FN og regionale avtaler. Våre humanitære partnere har et solid engasjement i alle Somalias regioner inkludert støtte til Puntland. Norges humanitære innsats er basert på de humanitære prinsippene og svarer på akutte behov. I den sammenheng har det vært viktig for partnerne at det er en viss fleksibilitet i bruk av midlene, som betyr at vi ikke øremerker humanitære midler per region i Somalia.

SPØRSMÅL NR. 1219**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 19. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik****Spørsmål:**

Vil statsråden be Forsvarsbygg om å stanse salgsprosessen og iverksette en prosess for over tid å lokalisere ny forsvarsvirksomhet hit?

BEGRUNNELSE:

Forsvarsbygg har sendt brev til statsforvalteren i Innlandet der etaten skiver at den vil vurdere å legge Gyldenborg-bygget ved festningen i Kongsvinger ut for salg i det åpne marked.

I langtidsplanen for Forsvaret ligger det inne en tung satsing på Forsvaret. Dette vil blant annet føre til en økt aktivitet ved Østerdalen Garnison. Kongsvinger-re-

gionen er med sin nærhet til Østerdalen, Gardermoen og Oslo et område som ligger godt plassert for pendlere i Forsvaret som har familie og som ønsker en lang karriere i Forsvaret.

Gyldenborg-bygget ble oppført så sent som i år 2000 som administrativt hovedkvarter og undervisningsbygg for HV-04 og har blitt tildelt Forsvarets byggeskikkpris.

Svar:

Det kommende forsvarsløftet innebærer en tung satsning på Forsvaret. Dette gjelder blant annet Innlandet hvor spesielt Rena og Elverum får betydelig økt aktivitet. Det blir likevel avgjørende å prioritere riktig bruk av de avsatte ressursene. Dette skyldes både at vedlikeholdsetterslepet på eiendom, bygg og anlegg er stort og at langtidsplanen innebærer betydelige ambisjoner. De eiendommene som best understøtter operativ evne må derfor prioriteres først.

Forsvarsektoren har som politikk å avhende eiendom som ikke benyttes i den hensikt å kunne prioritere eiendom, bygg og anlegg som fortsatt skal være i sektoren. Avhending av eiendom skal bidra til effektiv utnyttelse av statlige midler ved å sikre økonomisk bærekraftig forvaltning. Avhending skal ikke kompromittere nasjonale sik-

kerhetsinteresser og det skal tas hensyn til at sensitiv infrastruktur fjernes eller sikres før eiendommen avhendes. Prosessen knyttet til avhending skal være transparent og rettferdig og forsvarssektoren skal samarbeide tett med lokale myndigheter for å sikre at avhending støtter samfunnsutvikling der det er relevant og spesielt i områder hvor forsvarssektorens tilstedeværelse har vært viktig for lokalsamfunnet.

Anno museum har hatt en leieavtale på Gyldenborg-bygget siden 2012, og avtalen utløper i 2032. Anno museum ønsker å utvikle tilbudet som er i bygget. I den forbindelse har både Forsvarsbygg og Forsvarsdepartementet mottatt henvendelser med forespørsel om mulighet for kjøp av bygget. Ny langtidsplan legger ikke opp til utvidet aktivitet ved Kongsvinger. At Forsvarsbygg igangsetter prosesser for å vurdere salg av Gyldenborg-bygget ved festningen i Kongsvinger er derfor i henhold til etablert praksis. I denne prosessen vil en mulig avhending bli vurdert basert på eiendommens betydning og utnyttelse av forsvarssektoren. Det vil imidlertid være helhetlige vurderinger som avgjør hva som eventuelt avhendes når. Disse vurderingene vil innarbeides i en plan for eiendom, bygg og anlegg som skal sikre synkronisering med både materiellplaner og personellopptrapping.

SPØRSMÅL NR. 1220

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 25. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik

Spørsmål:

Hvordan harmonerer dette prosjektet med prinsippene i den nylig framlagte og behandlede naturmeldingen og tiltaksplanen for Oslofjorden, og har det blitt gjort grundige vurderinger for å utvide produksjonen et annet sted med mindre naturinngrep?

BEGRUNNELSE:

Med bakgrunn i Russlands folkerettsstridige krig i Ukraina er det behov for å etterfylle norske ammunisjonslagre. Norsk forsvarsindustri, herunder Chemring Nobels produksjon av sprengstoff, er viktig for den norske forsvarsevnen.

Regjeringen argumenterer for at selskapets utslipp av nitrogen i Håøfjorden er et nødvendig onde fordi vi

må øke produksjonen for å etterfylle norske ammunisjonslagre. Sommeren 2024 ga Asker kommunestyre sin tilslutning til regjeringens ønske om utvidet produksjon av sprengstoff ved Chemrings anlegg på Sætre, mot SV og Rødt sine stemmer. Bedriften fikk tillatelse til vesentlig økte utslipp av nitrogen til fjorden.

22. januar i år presenterte Forsvarsdepartementet for formannskapet i Asker, nye planer for en ytterlig mangedobling av Chemrings produksjonskapasitet ved å bygge nytt produksjonsanlegg i hjertet av Hurummarka. Foreløpig er det bare levert en overordnet skisse for prosjektet, men Naturvernforbundet har ut fra sin lokalkunnskap antydnet blant annet følgende mulige konsekvenser:

- Området som blir direkte berørt av utbygginga med bl.a. sprengning, bygninger, veier, etc. utgjør rundt 3 kvadratkilometer av Hurummarka.
- Anleggets lengde vil bli rundt 4,5 kilometer fra nord til sør, og vil i praksis danne en ugjennomtrengelig, langsgående barriere gjennom hele den søndre delen av Hurummarka.
- De største områdene med gammelskog som blir direkte berørt befinner seg nord og øst for Dustadkollen. Dette er også den økologisk mest verdifulle skogen i området.
- Anlegget vil få store konsekvenser for naturmangfoldet i området. Området er aldri systematisk kartlagt. Området har generelt et særlig stort artsmangfold av fugl.

Det er nødvendig å etterfylle norske ammunisjonsslagre etter gjentatte donasjoner til Ukraina. Mangedobling av Chemring Nobels produksjon med tilsvarende utslippstillatelser er ikke nødvendigvis eneste måten å etterfylle lagrene på. Det kan stilles strengere krav til utslipp og det kan stilles krav til at en større del av selskapets produksjon skal tilfalle det norske forsvaret. Chemring eksporterer i dag store deler av sin produksjon og er en stor leverandør av rakettolje til det amerikanske Hellfire

rakettssystemet. Raketter som også er brukt av Israel i den brutale krigen i Gaza.

Svar:

Jeg viser til min forgjenger Bjørn Arild Grams svar til Stortinget på spørsmål 950 fra stortingsrepresentant Une Bastholm, hvor det ble redegjort for den nærmere bakgrunnen for mulighetsstudien, og til mitt svar til Stortinget på spørsmål 1081 fra stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen om vurdering av alternative lokasjoner.

Mulighetsstudien skal belyse mulighetene og risikoene ved å etablere et nytt produksjons-anlegg for eksplosiver. Studien skal vektlegge hensynet til blant annet viktige miljøverdier som naturmangfold, friluftsliv og utslipp, og vurdere produksjonsløsninger og renseteknologier som gir så lave utslipp til miljøet og naturinngrep som mulig.

Selv om mulighetsstudien har tatt utgangspunkt i Asker sør, vil det som del av mulighetsstudien gjøres en vurdering av denne lokasjonen opp mot andre relevante lokasjoner i lys av viktige kriterier og hensyn. Kunnskapen som er etablert gjennom mulighetsstudien er viktig for å kunne gjøre en slik sammenligning. Dette arbeidet pågår nå, og er ikke ferdig.

SPØRSMÅL NR. 1221

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 19. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik

Spørsmål:

Hvilken plan har den nye forsvarsministeren for å holde på folk i Forsvaret, samt å rekruttere nye, hvis Høyesterett skulle komme til en dom i «pensjonssaken» som de forsvarsansatte er misfornøyd med?

BEGRUNNELSE:

I mai i fjor falt det dom i Gulating lagmannsrett i den såkalte pensjonssaken der to Kystvakt-ansatte gikk til sak mot staten for å få vakt og fartøytillegg regnet med i pensjonsgrunnlaget fra Statens Pensjonskasse (SPK).

Lagmannsrettsdommen konkluderer med at fartøy og vakttillegg er å anse som faste pensjongivende tillegg.

Det er SPK, og ikke forsvaret som er direkte part i saken på statens side.

I juni i fjor anket SPK saken til Høyesterett, og i oktober ble det klart at saken har gått gjennom nåløyet til Høyesteretts ankeutvalg.

Pensjonssaken skal behandles av Høyesterett 25. og 26. februar.

Ansatte i forsvaret vant altså fram i lagmannsretten i fjor med at fartøy og vakttillegg skal inngå i pensjonsgrunnlaget.

Men fram til dom i Høyesterett senere i år, er det usikkerhet om de ansattes pensjonsrettigheter. Og dommen kan også gå i disfavør av de forsvarsansatte.

Uro og usikkerhet om pensjonsrettighetene, har ifølge forsvarsansatte vært en viktig årsak til at folk slutter, eller vurderer å slutte.

I fjor ble det enighet på Stortinget om langtidsplanen for forsvaret. Den innebærer en betydelig satsing på

nytt og mer utstyr. Og ikke minst flere mennesker i forsvaret.

Det er bred enighet på Stortinget, og hos forsvarsledelsen, om at gode pensjonsvilkår er en nøkkel til å beholde folk i forsvaret, samt å rekruttere nye.

For mange oppleves det som merkelig når forvaret på den ene siden må ha flere ansatte, og får «støtte» fra en lagmannsrettsdom i at forsvarsansatte har rett på bedre pensjonsvilkår enn de har i dag. Og på den andre siden har vi SPK som ikke har godtatt dommen, men kjører sitt rettsløp mot de forsvarsansatte.

Svar:

Pensjonssaken er en krevende sak, og jeg har forståelse for engasjementet saken har blant forsvarsansatte. Det er en viktig sak som det er behov for at Høyesterett tar stilling til. Uavhengig av det rettslige utfallet av denne saken, er regjeringen opptatt av å finne løsninger som sikrer en bedre balanse mellom inntekt og pensjon i fremtiden. I forbindelse med Stortingets behandling av langtidsplanen ble det også enighet blant alle partiene på Stortinget om at vi må legge til rette for at partene kan fremforhandle konkrete løsninger som gjør at en større del av inntekten blir pensjongivende. Det er en viktig prioritet for regjeringen.

SPØRSMÅL NR. 1222

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Sigbjørn Framnes

Besvart 18. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Med ny finansminister vil departementet sjå på denne skeivfordelinga mellom kommunar med denne typen industriarbeidsplassar og staten på nytt.

Når omgrepet “skape og dele” er viktig, korleis tenkjer ministeren at dette kan løysast?

GRUNNGJEVING:

Finansministeren uttalte i Politisk Kvarter 7. februar at “skape og dele” er viktig. Stord kommune er ein av fleire kommunar som er store på landbasert industri (leverandørindustri). Dette gir stor verdiskaping og høge skatteinntekter for Noreg. Utfordringa for kommunar med denne typen industri og høg aktivitet, er at det meste av skatteinntektene går til det sentrale skattekontoret, og lite vert verande i kommunen der verdiskapinga skjer. For kommunar som har arbeidsplassar innan kraftproduksjon og havbruk, vert kommunane kompensert i større grad.

Svar:

Stortinget behandlet et helhetlig forslag til nytt inntektssystem i fjor som trådte i kraft i år. Et av hovedmålene med endringene i inntektssystemet var å sikre en jevnere fordeling av skatteinntektene mellom kommunene.

Inntektssystemet skal ivareta flere til dels motstridende hensyn. Inntektene til kommunene skal ha en lokal forankring. Det er viktig av hensyn til lokaldemokratiet at kommunene har egne inntekter som de i en viss grad kan påvirke omfanget av. I tillegg skal inntektssystemet bidra til stabile og forutsigbare inntekter for kommunene. Kommunene har ansvaret for viktige velferdstjenester, og inntektene bør derfor ikke variere for mye fra år til år. Hensynet til lokal forankring tilsier at en viss andel av de samlede inntektene til kommunene skal komme fra skatt. Samtidig er skatteinntekter mer ujevnt fordelt mellom kommunene enn rammetilskuddet og kan variere en del fra år til år. Skatteinntektene utgjør i dag om lag 40 prosent av kommunenes samlede inntekter, noe som ivaretar avveiningen mellom hensynet til lokal forankring og hensynet til stabile og forutsigbare inntekter.

SPØRSMÅL NR. 1223**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Maren Grøthe****Besvart 20. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Hvordan vil samferdselsministeren sikre forutsigbarhet for lokalsamfunnene og næringslivet knyttet til prosjekter i Nye Veiers portefølje, og vil samferdselsministeren sikre at E6 Kvål – Gylland blir realisert?

BEGRUNNELSE:

Nye Veier AS har ansvaret for å bygge ny E6 gjennom Trøndelag. Nye Veier har en rammeavtale med staten som skal sikre økonomisk forutsigbarhet for veiselskapet, mens prosjektene styres etter modell med porteføljestyring. Deler av porteføljen i Trøndelag er ferdigstilt, men på strekningen E6 Gylland – Kvål har Nye Veier nå valgt å utsette prosjektet.

Detaljregulering og trasevalg for E6 Kvål – Gylland ble opprinnelig endelig godkjent i 2016, med sikte på oppstart i 2022. I etterkant har Nye veier gjort gjentatte ganger skjøvet på prosjektet, før de i 2021 foreslo en ny trase og satte i gang prosessen på nytt. Endelig reguleringsplan ble nå vedtatt i Melhus kommunestyre Juni 2024. I ettertid har prosjektet blitt ytterligere utsatt.

Denne vinglingen frem og tilbake i tid, endringer i trasevalg og usikkerhet knyttet til gjennomføring skaper stor uro i lokalsamfunnet og for de menneskene som blir berørt. Det er uforutsigbart både for næringslivet og for kommunene for øvrig i hele regionen.

For hele aksen Trondheim – Oslo og den sørlige delen av Trøndelag er det avgjørende at prosjektene realiseres.

I Senterpartiets utkast til nytt partiprogram tar vi til orde for å videreføre Nye veier og sikre finansiering av prosjekter i selskapets portefølje, samtidig som selskapets styringsmodell og mandat gjennomgås for å sikre bedre politisk styring.

Svar:

Nye Veier utvikler, bygger og drifter lange strekninger langs riksveinettet. Bo- og arbeidsmarkedsregioner knyttes tettere sammen for å oppnå trafiksikre veier, bedre fremkommelighet og kortere reisetid. På aksen mellom Trondheim og Oslo har selskapet åpnet flere prosjekter, og har for tiden flere utbygginger i gang langs strekningen.

Selskapet er gitt et stort ansvar for å forvalte samfunnets midler på best mulig måte. I tråd med selskapets mandat skal samfunnsøkonomisk lønnsomhet ligge til grunn for prioritering av prosjekter. Det følger også av

Nye Veier-modellen, som er videreført i Nasjonal transportplan i tråd med forslaget fra Ap-/Sp-regjeringen, at det er selskapets styre som avgjør tidspunkt og rekkefølge for utbyggingen innenfor selskapets tilgjengelige økonomiske ramme I statsbudsjettet for 2025 er det bevilget 6 755 mill. kr til Nye Veier AS. I tillegg finansierer selskapet sine utbyggingsaktiviteter gjennom bompenger.

Strekningen Ulsberg-Melhus i Trøndelag er en del av selskapets portefølje, og det er inngått vegutbyggingssavtale mellom Nye Veier og den norske staten. På strekningen er parsellen Kvål-Melhus åpnet, mens parsellen Berkåk-Vindåsliene er under utbygging.

Parsellen Gyllan-Kvål er blant prosjektene som er under planlegging. Reguleringsplanen ble vedtatt sommeren 2024. Prosjektet er per i dag ikke blant prosjektene med høyest samfunnsøkonomisk lønnsomhet i Nye Veiers portefølje.

Som del av planarbeidet jobber selskapet videre med optimalisering av prosjektet, inkludert å redusere negativ påvirkning på areal, jordbruk og miljø. For å få mer for pengene og bygge mest mulig bærekraftige og fremtidsrettede prosjekter er det nødvendig å arbeide videre med å se på hva som er riktig løsning på utfordringene.

SPØRSMÅL NR. 1224**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Maren Grøthe****Besvart 20. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng****Spørsmål:**

Hvordan vil kommunal- og distriktsministeren sikre studiesentrene rettferdig og forutsigbar finansiering fremover?

BEGRUNNELSE:

Senterpartiet i regjering gikk i front for å sikre en stor satsing på desentralisert utdanning i hele landet, blant annet gjennom å styrke tilskuddsordningene til desentralisert utdanning. Resultatet er en stor oppblomstring av desentralisert utdanning i hele Norge, både gjennom desentraliserte tilbud ved høyere utdanningsinstitusjoner og særlig gjennom fremveksten av desentraliserte studiesenter. I Trøndelag er det nå opprettet studiesenter i både Trøndelag Sør, Trøndelag Sør-Vest (Lakseregionen), på Fosen og i Namdalen.

På kort tid har det gitt store resultater i arbeidet med å tilby desentralisert utdanning, kompetanseheving til innbyggere, ansatte og bedrifter nært der de bor. For eksempel har de ved studiesenteret i Trøndelag Sør (Røros, Oppdal, Holtålen, Rennebu, Midtre Gauldal og Melhus kommuner) siden etablering i August 2024 hatt en stor mobilisering til høyere utdanning i regionen. Studiesenteret har nå over 90 studenter fordelt på ulike samlingsbaserte utdanningsprogram, og er i ferd med å opprette flere fra høsten 2025 blant annet innenfor sykepleier og barnehagelærerutdanning. Mange av de som benytter seg av disse tilbudene, er innbyggere som ellers ikke ville tatt høyere utdanning grunnet familie- og jobbsituasjon, avstand til arbeidssted og så videre.

I statsbudsjettet for 2025 ble tilskuddsordningen overført fra kunnskapsdepartementets til kommunal- og distriktsdepartementets budsjett, med endret finansieringsnøkkel. Formålet er positivt gjennom å styrke fylkeskommunene kompetansepolitiske ansvar. Finansieringsordningen slår imidlertid uheldig ut gjennom at midlene nå fordeles til fylkene, uavhengig av hvor mange studiesenter de har og hvilket utdanningstilbud de tilbyr. Resultatet er dermed at studiesentrene for eksempel i Trøndelag kan vente en drastisk avkortning i tilskuddsmidler, imens andre fylker som ikke har et studiesentertilbud i det hele tatt kan forvente en økning.

Svar:

Mangel på kompetent arbeidskraft varierer mellom regioner, distrikter og mellom næringer og bransjer. Det

er forskjeller i utdanningsnivå, bruk av etter- og videreutdanning (EVU) samt nærhet til utdanning og kompetansetilbud mellom distriktene og mer sentrale områder. Den demografiske utviklingen gjør mange distrikter sårbare, og utviklingstrekkene vil forsterke ubalansen og forskjeller mellom regioner vil øke. Den yrkesaktive befolkningen må inneha den kompetansen som fremtidens arbeidsmarked etterspør. Å utdanne eller kvalifisere innbyggere lokalt gjennom fleksibel og desentralisert utdanning, blir derfor viktig og nødvendig for å møte rekrutterings- og kompetanseutfordringene både i dag og fremover. Flere eksterne rapporter viser at studiesentra legger til rette for at individer, offentlig og private virksomheter enklere får tilgang til den kompetansen de trenger, slik at de blir rustet for de samfunnsutfordringene vi står ovenfor.

Framover er det fylkeskommunene som skal forvalte midlene til studiesentrene i tråd med regionale planer og prioriteringer, og i samråd med regionale kompetansefora og andre relevante partnerskap og aktører. Fylkeskommunenes ansvar for regional kompetansepolitikk, karriereveiledning for voksne, videregående opplæring og høyere yrkesfaglige utdanning, gjør det mulig å utforme en helhetlig og treffsikker nærings-, utdannings- og kompetansepolitikk, som møter kompetansebehovene til innbyggere, arbeidsliv og virksomheter i distrikt og regioner.

Studiesentrene inngår i kap. 553 post 60 Kompetanse og arbeidskraft i distriktene under KDDs budsjett med en ramme på 112,94 mill. kroner totalt. Posten er inndelt i to ordninger, henholdsvis Tilskudd til studiesentre i distriktene og Mobilisere til utdanning og kompetanseutvikling i distriktene. Midlene til sistnevnte ordning kan benyttes til studiesentre, men ikke motsatt. Midlene fordeles til fylkeskommunene, med unntak av Oslo. Fra 2025 vektlegges distriktspolitiske hensyn sterkere i foredlingen av midlene. Fylkeskommunene har derfor mulighet for å øke andelen til studiesentrene.

Modellen som departementet har benyttet i fordeling av midlene er todelt. En regional komponent som tar utgangspunkt i at alle fylkeskommunene har et ansvar for regional kompetansepolitikk. Den gir et grunnbeløp på 3,5 mill. kroner til alle fylkeskommuner, utenom Oslo. En distriktsrettet komponent som skal bidra til å utjevne geografiske forskjeller mellom fylker og styrke tilrettelegging av desentraliserte utdannings- og kompetansetilbud i distriktsområder. Distriktskomponenten beregnes ut fra

andelen av befolkningen som er registrert i de 120 kommunene med aller lavest skår på distriktsindeksen.

Fylkeskommunene har ansvar for forvaltning av ordningene på kapittel 553. post 60 i eget fylke. Tilskudd til studiesentre skal fordeles etter søknad. Flerårige prosjekter kan støttes, under forutsetning av Stortingets årlige budsjettvedtak, eller ved at prosjektet fullfinansieres det året det søkes om tilskudd. Dette vil gi forutsigbarhet og trygge rammebetingelser slik at studiesentrene kan opprettholde og videreutvikle sitt arbeid. Departementet er i

sluttfasen med å utarbeide en forskrift for ordningene på posten.

Det er positivt at Trøndelag har vært i front og etablerte flere studiesentra. Jeg mener at den finansieringsmodellen vi anvender er både rettferdig og gir en forutsigbar finansiering fremover innenfor dagens budsjettamme og Stortingets årlige bevilgninger. Ved å overføre midlene til fylkeskommunene gis det regionale nivået handlingsrom til å prioritere midlene i tråd med forutsetningene innenfor eget fylke.

SPØRSMÅL NR. 1225

Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 20. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun

Spørsmål:

Vil statsråden endre rundskrivet til opplæringsforskrifta, slik at det går klart fram at deltaking i ungdomsråd ikkje skal førast som fråvær?

GRUNNGJEVING:

Ungdomsråda er ein viktig og lovpålagt del av lokaldemokratiet. Det er avgjerande å sikre god rekruttering til ungdomsråda. Eg er gjort kjent med at deltaking i ungdomsråd kan førast som fråvær, og at dette også blir praktisert i einskilde kommunar. Sjølv blei eg gjort merk-sam på denne praksisen av ungdomsrådet i Kvam Herad. Der førte deltaking i elevråd ikkje til fråvær, men deltaking i ungdomsråd blei ført som fråvær. Det kan godt hende at saka løyser seg i Kvam herad, men det er slik eg forstår det opp til kvar einskild skuleeigar rundt om i landet å finne ut av korleis fråvær på grunn av deltaking i ungdomsråd skal førast. Eg meiner at dette ikkje er akseptabelt. Eg er og bekymra for kva dette vil gjere med rekrutteringa til ungdomsråda. Difor må dette presiserast tydeleg frå nasjonalt hald, slik at det blir lik praksis alle stader. Ungdom som engasjerer seg i demokratiet bør få ein garanti for at dei ikkje blir straffa med merking av fråvær på vitnemål.

Svar:

Fraværføring på vitnemålet er regulert i opplæringsforskriften § 9-44 (grunnskolen) og § 9 53 (videregående). Det er bare enkelte fraværsgrunner som kan kreves ikke ført på vitnemålet, og det gjelder bare hele dager (inntil ti per år). I grunnskolen gjelder dette for fravær på grunn av

sykdom eller andre helseforhold, og for permisjoner som eleven har fått godkjent etter opplæringsloven § 2-2 fjerde ledd. I videregående skole gjelder det også sykefravær, i tillegg til enkelte andre grunner som er listet opp i forskriften, inkludert politisk arbeid. For elever i videregående skole kan timefravær på grunn av politisk arbeid bli unn-tatt fraværsgrensen. Ungdomsrådsarbeid er et eksempel på slikt politisk arbeid. Jeg mener at dagens regelverk gir nødvendig fleksibilitet til å ivareta elevene det vises til i spørsmålet.

Forslag til endringer i fraværreglene i videregående skole var på høring vinteren/våren 2024. Regjeringen har konkludert med hvordan de nye reglene blir, og reglene vil tre i kraft fra høsten 2025. Jeg er opptatt av å ha en tydelig forventning om elevenes tilstedeværelse på skolen.

Det er viktig å legge til rette for at ungdom kan delta i ungdomsråd og andre former for politisk arbeid. Opplæringen i norsk skole skal dessuten fremme demokrati og demokratiforståelse, og elevene skal få mulighet til å delta og til å lære hva demokrati betyr i praksis. Samtidig bør ulike former for politisk arbeid, hjelpearbeid og andre aktiviteter for ungdom i størst mulig grad bli lagt utenfor skoletiden, slik at de får mulighet til å delta uten å gå glipp av viktig skolegang.

Jeg minner om at det er mulig å be om at årsaken til fraværet blir ført på et vedlegg til vitnemålet dersom man ønsker det. Det er flott at ungdom engasjerer seg, og jeg tror derfor ikke mange fremtidige arbeidsgivere ser slik deltagelse som noe negativt.

SPØRSMÅL NR. 1226**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 19. februar 2025 av næringsminister Cecilie Myrseth****Spørsmål:**

Hvilket initiativ vil næringsministeren ta for å sikre en turistskatt først og fremst innrettes mot de som i dag bidrar mest til press og minst med inntekter gjennom lokale og nasjonale skatter og avgifter?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen og næringsministeren har fremmet et forslag om at den ønsker å gi kommunene muligheten til å illegge overnattingsvirksomheter en overnattingsavgift. Samtidig har regjeringen signalisert at den kommer tilbake med et forslag til besøksbidrag/turistskatt på cruisegjester. Forslaget om overnattingsavgift har fått massiv motstand fra næringen og flere kommuner. En av hovedinnvendingene er at cruise er unntatt avgiften. Den landbaserte reiselivsnæringen, som bidrar med betydelig skatteinntekter og arbeidsplasser i hele landet og som samtidig har de mest lønnsomme gjestene for Norge, forstår ikke hvorfor regjeringen ikke først startet med å innføre en ilandstigningsavgift, dagsbesøksavgift eller ren turistskatt på cruise, slik som Venezia, Barcelona eller Island har gjort.

Svar:

Regjeringens innsats for reiseliv innebærer en helhetlig satsing der vi også tar vare på lokalsamfunnene, menneskene og naturen i de områdene av landet som får besøk. Skal reiselivsnæringen fortsette å vokse, må dette skje innenfor bærekraftige rammer. På sikt kan dette også bidra til at reisemålet blir mer attraktivt for turistene.

Muligheten til å kreve inn et besøksbidrag er etterspurt av flere norske kommuner. Bakgrunnen for forslaget er at flere turister betyr et økt press på fellesgoder, som for eksempel tilgang til stier, offentlige toaletter og søppelhåndtering. I høringsnotatet om forslag til lov om besøksbidrag foreslår regjeringen å gi kommunene et nytt verktøy til å håndtere disse utfordringene.

Løsningen vi foreslår skal være tilgjengelig for alle landets kommuner og er frivillig å innføre. Et lokalt besøksbidrag på overnatting vil sikre at turister bidrar til å finansiere fellesgodene de benytter seg av, og vil bidra til større tillit mellom turister og lokalbefolkningen i Norge.

Som stortingsrepresentanten er kjent med, er forslaget om kommunal overnattingsavgift første fase av regjeringens besøksbidragsprosjekt. I fase to vil vi utrede besøksbidrag fra cruisevirksomhet, med mål om å innføre dette. Jeg viser for øvrig til mitt svar av 4. desember 2024 til

stortingsrepresentanten med svar på spørsmål på spørsmål nr. 530.

Når det gjelder dagsbesøksavgift, har regjeringen valgt å ikke gå videre med dette. En slik løsning vil etter mitt syn langt på vei innebære å privatisere deler av det offentlige rom, med de uheldige fordelingsvirkningene det kan medføre. Slik jeg ser det, ville en slik løsning utfordret allemannsretten, noe som blir spesielt tydelig om ordningen skal gjelde for hele eller større deler av landet.

Et besøksbidrag på overnatting løser ikke alt. Men dersom Norge skal bevare sin attraksjonskraft som reiselivsdestinasjon for norsk og utenlandske turister i årene som kommer, må vi ta tak i utfordringene som vekst i antall besøkende medfører. Kun på denne måten kan reiselivsnæringen fortsette å vokse og utvikle seg som en bærekraftig næring.

SPØRSMÅL NR. 1227**Innlevert 13. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 17. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Meiner statsråden at legemiddelmangel er eit problem som er kommen for å bli, vil beredskapslagre for ulike legemiddel bli styrka, og kan statsråden gjere greie for regjeringa sine andre planar for at legemiddelmangelen skal reduserast og førebyggast for framtida?

GRUNNGJEVING:

Bergensavisen har den 12.2.25 eit oppslag om ein pasient som i fleire månader har følt på ubehag på grunn av medisinsmangel. I følge artikkelen er det årleg ein halv million tilfelle der pasientar må gå frå apoteket utan ei løysing. Halvparten av dei som brukar reseptbelagte medisinar fast har opplevd at legemiddel dei brukar ikkje har vore mogleg å få tak i på apoteket. DMP viser i artikkelen blant anna til behovet for å bygge opp større beredskapslager av ulike legemiddel.

Svar:

Legemiddelmangel er et globalt problem, og årsakene ligger som regel utenfor Norges grenser. Det er vanskelig for norske myndigheter alene å påvirke strukturelle forhold og redusere risikoen for legemiddelmangel. Særlig samarbeidet vårt med EU er viktig for å ta tak i de globale avhengighetene og sårbarhetene i verdikjedene.

Tiltak for å ivareta tilgangen til legemidler må hvile på en balanse mellom nasjonale og internasjonale tiltak. Regjeringen har besluttet at Norge skal delta i EUs styrkede helseberedskapssamarbeid på så like vilkår som mulig som EUs medlemsland.

Norge er på grunn av EØS-avtalen en integrert del av legemiddelsamarbeidet i EU. Det er etablert systemer for arbeid med legemiddelmangel, i tillegg til nytt regelverk. Forslag til revidert legemiddelregelverk som Kommisjonen fremmet i april 2023 og som nå ligger i Rådet og Parlamentet, tar i stor grad tak i utfordringene med legemiddelmangel.

Forsyningssikkerhet er en integrert del og et grunnleggende element i den helhetlige forvaltningen av legemiddelfeltet. En robust og effektiv organisering knyttet til forsyningssikkerhet er derfor av stor betydning. Regjeringen har gjennom etableringen av Direktoratet for medisinske produkter, tydeliggjort ansvaret for forsyningssikkerhet for legemiddelfeltet. Direktoratet bruker fleksibiliteten som ligger i regelverket godt. For at vi skal lykkes enda bedre, må direktoratet har tilgang til nødven-

dige virkemidler og vi har derfor også styrket bruken av forhandlinger og innkjøp.

Regjeringen har gjennomført endringer i legemiddelloven og apotekloven slik at Direktoratet for medisinske produkter kan innføre rasjonering i salg og utlevering av legemidler i apotek og fra grossist. I tillegg kan direktoratet innføre forbud mot parallelleksport. Lovendringene gir også direktoratet innsyn i lagerstatus hos grossistene slik at vi har et nasjonalt bilde av tilgangen til enkeltlegemidler. Disse reglene bidrar til å styrke legemiddelberedskapen og sikre at de legemidlene som finnes i landet fordeles så rettferdig som mulig.

Det ble etablert betydelig beredskapslagre av legemidler under pandemien. Disse er videreført og videreutvikles. Beredskapslagre er viktig for å understøtte forsyningssikkerheten, særlig i den innledende fasen av en helsekrise. Likevel er det ikke tilstrekkelig i en langvarig krise.

Egenarten ved disse produktene, markedene og verdikjedene innebærer at utvikling og produksjon er svært komplekst. Pfizers opprinnelige vaksine mot covid-19 besto eksempelvis av 280 innsatsfaktorer fra leverandører i 19 land. Videre finnes det omtrent 3 000 godkjente virkestoffer til legemidler i verden, og antallet øker. Internasjonalt samarbeid er derfor avgjørende for norsk forsyningssikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 1228**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Jørgensen****Besvart 24. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en redegjørelse for hvordan nettleien vanligvis er innrettet for store bedrifter med et forbruk over 100 000 kWt/0,1 GWh årlig generelt, og for kraftkrevende industri spesielt.

Hvordan har innretningen på nettleien for disse utviklet seg, hvilke statlige føringer finnes, og hvordan har prisutviklingen vært de siste årene?

Svar:

Regjeringen er opptatt av å gi folk og bedrifter større trygghet i møte med økte og svingende strømkostnader. I 2022 innførte vi blant annet en ordning hvor flaskehalsinntekter kan brukes til å holde nettleien nede i områder med høy strømpris. Dette har kommet nettkundene til gode gjennom lavere nettleie.

Vi skal legge til rette for investeringer i strømmettet som sikrer forsyningssikkerhet og verdiskaping i hele landet, men det er samtidig viktig at vi sørger for at nettleien ikke blir unødvendig høy i en tid hvor det skal gjennomføres store investeringer i nettet.

Nettselskapenes inntekter er strengt regulert og Reguleringsmyndigheten for energi (RME) fastsetter årlig en tillatt inntekt for hvert enkelt nettselskap. Inntektsreguleringen skal ivareta de økonomiske rammebetingelsene til nettselskapene, samtidig som den skal ivareta nettkundene gjennom å sørge for at størrelsen på nettleien ikke blir høyere enn nødvendig.

Uttakskunder betaler punktтарiffer for overføring av strøm. Det innebærer at størrelsen på tariffen er avhengig av tilknytningspunktet. Tariffene skal bidra til å dekke kostnader i det nettnivået man er tilknyttet, samt kostnader til overliggende nett. Uttakskunder som er tilknyttet transmisjonsnettet betaler kun nettleie basert på kostnadene i transmisjonsnettet. Uttakskunder tilknyttet distribusjons- og regionalnettet bidrar til å dekke kostnader i nettet de er tilknyttet og i overliggende nett. Det er tilknyttet næringskunder med forbruk over 100 000 kWh på alle nettnivå. Kraftkrevende næringer og industri er enten tilknyttet regional- eller transmisjonsnettet, mens mindre næring er tilknyttet distribusjonsnettet.

Nettleien varierer fra nettselskap til nettselskap. Det er nettselskapene selv som fastsetter tariffene innenfor tillatt inntekt og de overordnede prinsippene for tariffing bestemt av myndighetene. Nettselskapene har ulike kostnader forbundet med å eie og drifte nettet, og de har ulik fordeling mellom energiledd og fastledd. Van-

skelige naturgitte overføringsforhold og spredt bosetting kan bidra til høyere overføringskostnader. I tillegg er det variasjon i hvor effektivt de ulike nettselskapene drifter nettet.

Uttakstariff i transmisjons- og regionalnettet

Uttakstariffen i regional- og transmisjonsnettet består av et variabelt energiledd og et fastledd. De fleste regionalnettselskap har samme tariffmodell som den i transmisjonsnettet.

Energileddet er et bruksavhengig ledd. Energileddet i transmisjons- og regionalnettet skal dekke nettapkostnadene kunden påfører nettet på kort sikt. Fastleddet, som er den faste delen av nettleien, skal være utformet slik at kunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet, slik som kostnader til bygging, drift og vedlikehold. Fastleddet for uttak i transmisjons- og regionalnettet er basert på hvor mye effekt (kW) den enkelte kunde tar ut i systemets topplast.

Avregningsgrunnlaget for forbruk skal reduseres i tilknytningspunkt der det også er innmating av kraft. Justeringen skjer gjennom en korreksjonsfaktor (k-faktor). K-faktoren skal belønne samlokalisering av produksjon og forbruk, siden det bidrar til mindre nettap i nettet.

Store uttakskunder betaler en lavere tariffsats enn øvrig forbruk. Stort forbruk er definert som enkeltbedrifter med effektuttak over 15 MW og årlig kraftforbruk over 100 GWh. Alle enkeltbedrifter som faller innenfor ordningen oppnår lik tariffreduksjon i prosent, sett i forhold til øvrig forbruk. Tariffreduksjonen er satt til 50 prosent.

Tabell 1 viser utviklingen i tariffsatsene i fastleddet for transmisjonsnettet fra 2021-2025. Som en følge av høye flaksehalseinntekter i 2022 og 2023 ble fastleddet i tariffen satt til null. Som nevnt vil energileddet til uttakskunden avhenge av nettapskostnadene kunden påfører nettet. Et gjennomsnittstall for energileddet vil ikke være representativt, og er derfor ikke tatt med i denne oversikten.

Tabell 1. Fastleddet i tariffen i transmisjonsnettet

År	Forbruk kr/kW	Stort forbruk (gj.snitt) kr/kW	Reaktiv effekt Kr/kV Ar
2021	300	156	40
2022 til 31.3	325	163	40
2022 fra 1.4	0	0	40
2023	0	0	40
2024	270	135	40
2025	270	135	40

Kilde: Statnett

Uttakstariff i distribusjonsnettet

Tariffene i distribusjonsnettet skal bestå av et fastledd og et energiledd. Nettselskapene kan dele kundene inn i kundegrupper som tilbys ulike tariff, basert på relevante nettforhold. Tariffene for næringskunder med årlig forbruk over 100 000 kWh kan i tillegg inneholde et effektledd. Effektleddet skal baseres på kundens effektuttak i definerte perioder og skal tidsdifferensieres. Noen nettselskap benytter kundens maksimaleffekt per måned, mens andre legger til grunn gjennomsnittlig effekt av flere målinger over samme periode.

Fastleddet skal utformes slik at uttakskunden dekker en rimelig andel av de faste kostnadene i nettet.

Fastleddet skal differensieres på grunnlag av kundens etterspørsel etter effekt. Dersom nettselskapets tariff for næringskunder inneholder et effektledd, må ikke fastleddet differensieres på grunnlag av effektuttak. Energileddet skal som minimum dekke nettapskostnadene, men energileddet kan i tillegg dekke en andel av nettselskapets øvrige kostnader.

Tabell 2 og 3 viser gjennomsnittlige nettleiekostnader for henholdsvis stor næringskunde og liten næringskunde i distribusjonsnettet, på landsbasis. I beregningene er det lagt til grunn at årsforbruket er jevnt utover alle månedene i året.

Tabell 2. Gjennomsnittlige nettleiekostnader for stor næringskunde i distribusjonsnettet (effekttopp på 400 kW og et årsforbruk på 1 000 000 kWh).

År	fastledd kr/mnd.	energiledd øre/kWh	effektledd kr/kW	totalkostnad øre/kWh
2021	727,4	13,55	46,37	36,68
2022	1111,51	12,49	54,86	40,16
2023	1410,96	9,57	74,67	47,10
2024	1507,36	11,01	72,09	47,42

Kilde: RME

Tabell 3. Gjennomsnittlige nettleiekostnader for liten næringskunde i distribusjonsnettet (effekttopp på 40 kW og et årsforbruk på 100 000 kWh).

År	fastledd kr/mnd.	energiledd øre/kWh	effektledd kr/kW	totalkostnad øre/kWh
2021	617,13	13,58	62,38	50,92
2022	766,72	12,55	69,78	55,24
2023	1051,77	9,57	90,05	65,42
2024	1090,45	11,01	85,8	65,29

SPØRSMÅL NR. 1229**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Sofie Marhaug****Besvart 21. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvorfor regjeringen har valgt å innføre en fastprisordning gjennom Norgespris fremfor en maksprisordning, og har regjeringen vurdert hvordan en makspris kunne gi sterkere insentiver til å flytte strømforbruk til timer med lavere pris, for eksempel om natten, og dermed redusert strømregningen for forbrukerne, fremmet energieffektivisering og bidratt til mer fleksibelt strømforbruk?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens forslag til en fastprisordning for strøm gjennom Norgespris har som formål å gi forutsigbarhet og beskytte forbrukere mot store prissvingninger. Likevel reiser dette ordningen flere spørsmål, særlig knyttet til hvordan den påvirker insentiver til energieffektivisering og lokal kraftproduksjon. En makspris i stedet for fastpris ville kunne gi forbrukerne sterkere insentiver til å flytte strømforbruket til tider med lavere priser, noe som ville fremmet fleksibelt forbruk og energieffektivisering. Dette gjelder spesielt i perioder med lav etterspørsel, hvor en dynamisk prisstruktur kunne bidratt til redusert belastning på kraftsystemet. Videre kan en fastpris svekke etterspørselen etter smart energistyring, strømsparing og lokal produksjon, ettersom forbrukerne i mindre grad vil ha økonomisk motivasjon til å tilpasse forbruket sitt. Dette kan på sikt bremse teknologiutvikling og innovasjon. Det er derfor viktig å få en avklaring på hvorfor regjeringen har valgt en fastprisordning fremfor en makspris, og hvilke vurderinger som er gjort knyttet til konsekvensene for energieffektivisering, fleksibelt strømforbruk og aktører som leverer strømsparingstjenester.

Svar:

Regjeringen er opptatt av husholdningenes trygghet og forutsigbarhet i møtet med strømregningen i en tid med store svingninger i strømprisene. Derfor etablerte vi raskt strømstønsordningen, og nå varsler vi «Norgespris».

Norgespris er utformet som et alternativ til dagens strømstønsordning for å gi husholdningene mer forutsigbare strømregninger. Et alternativ til å innføre Norgespris kunne vært å gjøre justeringer i dagens strømstønsordning. Eksempelvis kunne man i praksis satt en makspris i sluttbrukermarkedet ved å sette stønsgraden til 100 pst. Dersom en innenfor samme budsjettamme skulle sette en makspris i sluttbrukermarkedet ville denne

måtte settes betydelig høyere enn 40 øre per kWh. Jeg mener denne dermed ikke ville skilt seg betydelig fra dagens strømstønsordning, som jo vil fortsette å eksistere.

Husholdningene er en forbrukskategori som er antatt å ha begrenset prisleksibilitet på kort sikt, og den enkeltes forbruk og fleksibilitet vil kunne variere i ulike situasjoner og ut fra hva som er egenskapene ved husholdningen. Det er usikkert hvor mange husholdninger og i hvilke områder som vil velge Norgespris, og hvor mange som vil gå videre med dagens strømstønsordning. Videre er prisutviklingen på kraft, og dermed også hvor mange timer Norgesprisen er over eller under den faktiske markedsprisen, også usikker. Virkningen på strømbruken sammenliknet med dagens strømstønsordning eller en ren maksprisordning er derfor vanskelig å anslå.

Isolert sett trekker alle fastprisordninger for strøm i retning av svakere prissignaler for strømkundene. Norgesprisen vil derfor alt annet likt kunne svekke insentivene til å redusere strømbruken og energieffektiviseringstiltak noe i perioder der Norgesprisen er lavere enn markedsprisen på kraft. I en tid med stor ustabilitet i energimarkedene og usikkerhet om strømprisen, mener regjeringen likevel at hensynet til husholdningens trygghet for forutsigbare strømregninger må veie tungt.

Departementet utreder nå den nærmere innretningen av Norgespris. Virkninger på strømsparing og energieffektivisering for Norgespris sammenliknet med dagens strømstønsordning vil være hensyn som vil bli belyst gjennom det videre arbeidet. Forslaget til innretning vil bli sendt på offentlig høring før det legges frem for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 1230**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Sigrid Zurbuchen Heiberg****Besvart 21. februar 2025 av digitaliserings- og forvaltningsminister Karianne O. Tung****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oversikt over hvor mange innkjøp av Tesla-biler til offentlig sektor (statlig, fylkeskommunalt og kommunalt nivå) som er gjort hvert år siden 2022, og vil regjeringen stanse eller begrense ytterligere innkjøp av Tesla til offentlig sektor som følge av Elon Musks støtte og finansiering av høyreekstreme bevegelser i Amerika og Europa?

Svar:

Tabellen nedenfor gir en oversikt over nullutslippskjøretøy i offentlig sektor, basert på tall hentet fra DFØs hjemmesider på anskaffelser.no. Total bestand av nullutslippskjøretøy finnes på Bilparkdata, som er et styringsverktøy for offentlige bilparker. Bilparkdata I Anskaffelser. No

År	Total bestand av nullutslippskjøretøy	Nyanskaffede nullutslippskjøretøy	Antall innkjøpte Tesla er	Andel av nyinkjøpte nullutslippskjøretøy som var Tesla
2022	36534	2498	9	0,4%
2023	35318	3190	38	1,2%
2024	42121	2428	16	0,7%

Antall Teslaer kjøpt inn av offentlig sektor i 2022, 2023 og 2024 var henholdsvis 9, 38 og 16. Innkjøpte Teslaer, som andel av nyanskaffede nullutslippskjøretøy, har vært lav i hele perioden.

Kommuner, fylkeskommuner og statlige virksomheter står fritt til selv å velge hvilke kjøretøy de ønsker å anskaffe.

SPØRSMÅL NR. 1231**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 20. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Finansdepartementet har tidligere opplyst om at Norge tjente ca. 1 270 milliarder mer enn de normalt ville på gass i 2022 og 2023 på grunn av unormalt høye prisnivåer som følge av Russlands fullskalainvasjon av Ukraina.

Sitter departementet på tall eller anslag på Norges ekstraordinære inntekter fra gass høsten 2021, i 2024 og 2025 som følge av gassmangel og høyere prisnivåer enn vanlig i Europa på grunn av krigen og Russlands struping av gasseksport?

Svar:

Nei.

I svar på budsjettspørsmål nr. 77 fra MDG i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2025 opp-

lyste Finansdepartementet om en teknisk virkningsberegning av endrede gasspriser på statens inntekter. Øvelsen tallfestet virkningen på statens inntekter fra gassproduksjon i et kontrafaktisk scenario med lavere gasspris i 2022 og 2023, satt til gjennomsnittsprisen i perioden 2017-2021, alt annet likt. En slik teknisk beregning fanger bare opp én mekanisme, og var ikke ment å være en dekkende beskrivelse av hvordan statens finansielle stilling ble påvirket av Russlands fullskala invasjon av Ukraina i 2022.

Det er krevende å designe kontrafaktiske scenarier, som hva gassprisen eller statens inntekter ville vært uten Russlands fullskala invasjon av Ukraina. I øvelsen pekt på over, var gjennomsnittsprisen for perioden 2017-2021 brukt som referansepunkt, men det var en meget forenklet antagelse. For hvert år som går, blir dette gjennomsnittet et stadig dårlig sammenligningsgrunnlag for hva

SPØRSMÅL NR. 1233**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Aleksander Stokkebo****Besvart 19. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Jeg viser til den gjennomførte høringen om “endringer i arbeidsmiljøloven - gjennomgang av Arbeidstilsynets virkemidler og forslag til nye hjemler”. Det er nå gått lang tid siden Stortinget ba om grep for å styrke tilsynets verktøykasse i møte med arbeidslivskriminaliteten.

Når vil regjeringen legge frem sin sak for Stortinget, slik at man får gitt Arbeidstilsynet oppdaterte hjemler?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til den gjennomførte høringen om “endringer i arbeidsmiljøloven - gjennomgang av Arbeidstilsynets

virkemidler og forslag til nye hjemler”. Det er nå gått lang tid siden Stortinget ba om grep for å styrke tilsynets verktøykasse i møte med arbeidslivskriminalitet. Jeg ønsker å be om status på dette arbeidet.

Svar:

Regjeringen tar sikte på å legge frem lovproposisjon til Stortinget, som følger opp høringen om Arbeidstilsynets virkemidler, så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1234**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 21. februar 2025 av næringsminister Cecilie Myrseth****Spørsmål:**

Mener statsråden som generalforsamling i Statkraft at det er riktig at Statkraft skal spekulere i kraftmarkedet og tjene store summer på blant annet å spekulere opp strømprisene, og at enkeltpersoner som handler på vegne av staten Norge tjener enorme beløp på dette?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Dagens Næringsliv tjente tradere som jobbet for Statkrafts datterselskap 266 mill. kroner i 2023. Hovedmålet med statens samlede politikk på kraftområdet er å sikre forsyningssikkerhet, trygghet og lave og stabile strømpriser. Det burde ikke være et formål for staten å spekulere i store svingninger i kraftprisen. For mye trading på kraftmarkedet kan bidra til å forsterke den ustabiliteten vi nettopp ønsker å unngå. I verste fall bidrar tradingen til å spekulere opp strømprisen som norske familier og bedrifter betaler.

Svar:

Statkraft har over lang tid bygd opp omfattende kompetanse innenfor markedsanalyser og prisprognoser for sin energidisponering. Selskapet har en bred markedsvirksomhet som drar nytte av denne ekspertisen. Selskapet fremhever at målet med markedsvirksomheten er økonomisk gevinst, innenfor strenge og tydelige rammer som regulerer selskapets risikonivå.

Markedsvirksomheten har de siste årene bidratt betydelig til Statkrafts resultater. Basert på tall fra selskapet har handelsvirksomheten utenfor egen produksjon de siste fem årene skapt et resultat før skatt på 22 mrd. kroner. Dette er midler som bidrar til vår felles velferd gjennom skatteinntekter og utbytter. Ifølge Statkraft gir handelsvirksomheten betydelige positive ringvirkninger ut over økt inntjening til selskapet. Trading bidrar til økt aktivitet i de finansielle markedene, noe som gjør det enklere for kraftprodusenter og kraftkjøpere å bruke finansielle kontrakter til å inngå langsiktige kraftavtaler. Statkraft trekker også frem at handelsvirksomheten ikke fører til høyere kraftpriser enn de ellers ville vært. Rammene for statens eierskap i Statkraft fremgår av eierskapsmelding-

en, jf. Meld. St. 6 (2022-2023), som fikk bred støtte i Stortinget. Der fremgår det at statens mål som eier av Statkraft er høyest mulig avkastning over tid innenfor bærekraftige rammer, og at det er styret og ledelsen som har ansvaret for den operative virksomheten. Dette inkluderer beslutninger om hvilke forretningsområder selskapet skal satse på og hvilke godtgjørelsesordninger selskapets ansatte skal ha. Krafthandel er en spesialisert og konkurranseutsatt virksomhet, der resultatene blant annet avhenger av de ansattes kompetanse. Det er derfor viktig at Statkraft kan tiltrekke seg den nødvendige spesialistkompetansen. Det er ikke uvanlig at spesialister har særskilte prestasjonsbaserte godtgjørelsesordninger, blant annet ut fra markedspraksis og konkurranseforhold, og på nivåer

som i en allmenn sammenheng vil være høye. Selskaper med staten som eier bør også kunne tilby slike ordninger, forutsatt at de bidrar til statens mål som eier og ivaretar selskapets omdømme på en god måte. De ekstraordinært gode resultatene i forbindelse med energikrisen i 2022 medførte som kjent at bonusordningene til Statkrafts tradere ga utilsiktet høye utbetalinger. Ordningen ble derfor endret med virkning fra 1. januar 2023. Statkraft viser til at det gjøres avsetninger til bonuser gjennom opptjeningsåret, men at utbetalingene skjer først året etter. Bonusutbetalingene som det har blitt rapportert om i media den siste tiden gjelder dermed resultater fra før endringen trådte i kraft.

SPØRSMÅL NR. 1235

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand

Besvart 20. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Hvilken betydning har innvandring for ulikhet?

BEGRUNNELSE:

Som del av dette bes det estimert hva ulikheten ved Gini for befolkningen utgjør når hhv. 1. og 2. generasjon innvandrere holdes utenom.

Videre bes det om Gini-tallfesting av offentlige overføringer samlet sett, samt nedbrutt på underkategorier i NAV, herunder, arbeidsledighetspenger, uførestønad, pensjon, sosialstøtte og støtte under sykdom for innvandrerbefolkningen, og resten av befolkningen.

Det bes om at tallene brytes ned på opphavslandregion, botid og alder og innvandringsgrunn.

I det offentlige ordskifte om ulikhet, og i analyser publisert fra SSB, er det mest fokus på de rikes virkning på ulikhet. Jeg ber om en helhetlig vurdering av ulike forhold som bidrar til ulikhet, inkludert tallfesting ved Gini av de ulike faktorene der hvor det er mulig å estimere.

Svar:

En analyse av hvordan ulike forhold bidrar til den samlede ulikheten, krever en omfattende utredning som det ikke har vært rom for innenfor tidsrammen for å besvare

dette spørsmålet. Under vises det til ulike analyser som er relevante for spørsmålet.

Gini-koeffisienten er det vanligste målet for å beskrive den samlede inntektsulikheten. En koeffisient på 0 betyr at inntektene er helt likt fordelt i befolkningen, mens 1 betyr at én person disponerer all inntekt. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at Gini-koeffisienten for inntekt etter skatt var 0,248 i 2023 (husholdningsjustert inntekt for befolkningen ekskl. studenthusholdninger).

Inntektsulikheten kan blant annet endre seg som følge av endringer i sammensetningen av befolkningen. Konsekvensene av slike demografiske endringer kan i noen grad belyses ved å sammenligne ulikheten for hele befolkningen med ulikheten når en undergruppe av befolkningen, for eksempel personer med innvandrerbakgrunn, holdes utenom.

Tabell 1 viser inntektsulikheten i ulike undergrupper av befolkningen basert på innvandrerstatus. Analysen er basert på en oppdatering fra Statistisk sentralbyrå av analysen i Hattrem mfl. (2022).¹ Et av hovedfunnene fra denne analysen er at inntektsforskjellene innad blant innvandrere er større enn innad i resten av befolkningen. For eksempel var Gini-koeffisienten 0,232 for befolkningen uten innvandrerbakgrunn i 2023, mens den var 0,285 for innvandrerhusholdningene og 0,239 for norskfødte med innvandrerforeldre. En ny rapport fra Statistisk sen-

¹ «Økonomi og levekår for lavinntektsgrupper 2022». SSB-rapport 2022/45.

tralbyrå (Abel, 2025), utarbeidet på oppdrag fra Høyres stortingsgruppe og publisert 18. februar 2025, bekrefter dette bildet.² Rapporten finner at Gini-koeffisienten reduseres med om lag 1,5 prosentpoeng i 2022 når innvandrere ekskluderes fra beregningen. Reduksjonen er dobbelt så stor som i 2005. Betydningen av å ekskludere innvandrere fra beregningene har altså økt. Man kan imidlertid ikke basert på slike beregninger av Gini-koeffisienten for

enkeltgrupper konkludere med at gruppene med innvandrerbakgrunn bidrar til å trekke opp den samlede ulikheten. Det skyldes at bidraget fra den enkelte gruppe til den samlede ulikheten avhenger både av størrelsen på gruppen (målt andel av samlet inntekt) og av hvor de ulike personene i den enkelte gruppe er plassert i den samlede inntektsfordelingen.

Tabell 1 Inntektsulikhet innad i ulike undergrupper av befolkningen. Gini-koeffisienter for husholdningsjustert inntekt etter skatt

	Hele befolkningen (ekskl. studenter)	Ekskl. personer med innvandrerbakgrunn	I alt	Fra EU/EØS, Nord-Amerika, Australia og New Zealand	Øvrig1	I alt	Fra EU/EØS, Nord-Amerika, Australia og New Zealand	Øvrig1
2017	0,252	0,237	0,287	0,280	0,274	0,270	0,309	0,253
2018	0,251	0,237	0,283	0,277	0,271	0,251	0,257	0,245
2019	0,250	0,235	0,284	0,281	0,271	0,248	0,265	0,240
2020	0,252	0,239	0,284	0,286	0,269	0,254	0,275	0,247
2021	0,279	0,271	0,285	0,292	0,266	0,268	0,281	0,263
2022	0,253	0,238	0,288	0,279	0,283	0,249	0,280	0,242
2023	0,248	0,232	0,285	0,276	0,279	0,239	0,265	0,233

1 Fra Afrika, Asia, Latin-Amerika, Europa utenom EU/EØS og Oseania utenom Australia og New Zealand.

Kilde: Statistisk sentralbyrå. Oppdatering av tall fra SSB-rapport 2022/45 «Økonomi og levekår for lavinntektsgrupper 2022».

Det finnes ulike metoder for å dekomponere Gini-koeffisienten, og det er ingen universell enighet om hvilken metode som er riktig. I Abel (2025) dekomponeres Gini-koeffisienten for hele befolkningen i én del som er drevet av ulikhet mellom gruppene, og én del som er drevet av ulikheten innad i gruppene. Videre dekomponeres endringen i en komposisjonseffekt, som skyldes endringer i størrelsen på gruppene, og en inntektseffekt, som skyldes endringer i inntekt innad i og mellom gruppene. Rapporten konkluderer med at økningen i andel innvandrere isolert sett har ført til en økning i Gini-koeffisienten på om lag 1 prosentpoeng siden 1993.

Analysene tar ikke hensyn til at innvandring kan påvirke inntektene for resten av befolkningen – altså at den øvrige befolkningens inntekter kunne ha utviklet seg annerledes dersom innvandrerbefolkningen ikke hadde økt. De kan dermed ikke si noe om den samlede effekten av innvandring på inntektsulikhet.

Det er også mulig å beregne isolerte Gini-koeffisienter for ulike delkomponenter av samlet inntekt. For eksempel brukes ofte forskjellen mellom Gini-koeffisienten til inntekt før og etter skatt og overføringer som en indikator for hvor omfordelende skatte- og overføringssystemet er, se Meld. St. 1 (2024-2025) Nasjonalbudsjettet 2025, punkt 6.2.7. Dette er en grovmasket tilnærming, som ikke tar hensyn til indirekte effekter, for eksempel at

skatter og overføringer kan påvirke lønnsinntektene, og omvendt. Videre lar denne metoden seg ikke entydig generalisere til en situasjon med flere inntektskomponenter, blant annet fordi resultatet da vil avhenge av i hvilken rekkefølge en behandler de ulike inntektskomponentene. Dette krever en grundigere analyse. Det har derfor ikke vært mulig innenfor tidsrammen å studere betydningen av ulike overføringer for inntektsulikheten, slik det bes om i spørsmålet.

² «Innvandring og inntektsulikhet i Norge (1993-2022)». SSB-rapport 2025/4.

SPØRSMÅL NR. 1236**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Mahmoud Farahmand****Besvart 3. mars 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Kan jeg be om en tabell, fordelt per kommune, med følgende tall for personer som skattemessig flyttet ut av Norge i 2021, 2022 og 2023: a) latent gevinst ved utflytting, b) skattbar formue ved utflytting, c) skattbar inntekt siste året før utflytting, d) betalt skatt til staten siste året før utflytting, og e) betalt skatt til kommune og fylke siste året før utflytting?

BEGRUNNELSE:

Det vises blant annet til figur 3.1 i Finanspolitikktutvalgets uttalelse for 2025.

Svar:

Svaret her tar utgangspunkt i figuren det henvises til i begrunnelsen for spørsmålet.

Utflyttingsskatten innebærer at en personlig skattyter som flytter ut av Norge med latente gevinster på aksjer, skattegges som om aksjene var realisert siste dag før skatteplikten som bosatt i Norge opphører etter norsk internrett. Dersom det er skatteavtale mellom Norge og tilflyttingsstaten, er skjæringstidspunktet i stedet siste dag før den skattepliktige anses å miste sitt skatteavtalemessige bosted i Norge. Det fastsettes også utflyttingsskatt på aksjer som overføres fra en person som er bosatt i Norge til en mottaker bosatt eller hjemmehørende i en annen stat. Tabellen inkluderer ikke utflyttingsskatt fastsatt som følge av slike overføringer.

Utvalget i tabell 1 nedenfor er personer som flyttet skattemessig fra Norge og fikk fastsatt utflyttingsskatt for årene 2021, 2022 eller 2023. Departementet har innhentet tallene fra Skattedirektoratet. Tallene for fastsatt latent gevinst for årene 2021 og 2022 er mer oppdaterte enn, og vil derfor også avvike noe fra, tallene presentert i figur 3.1 i uttalelsen til rådgivende utvalg for finanspolitiske analyser. Det presiseres videre at tallene ikke er innhentet for statistikkformål, og at de må tolkes med varsomhet.

Tabell 1 viser samlet netto latent gevinst for 2021, 2022 og 2023 i saker der det er fastsatt utflyttingsskatt for personer som har flyttet skattemessig fra Norge i denne perioden. Tabellen viser også skattepliktig nettoformue, skattepliktig nettoinntekt og skatt betalt av disse personene til staten og kommunene for det året personen skattemessig flyttet ut, og året før. Det gis ikke tall på kommunenivå, ettersom dette ville gjort det mulig å identifisere enkeltpersoner.

Utflyttede personer kan fortsatt betale skatt til Norge. Det kan for det første skyldes at de fremdeles er skattemessig bosatt i Norge etter internretten, selv om de etter skatteavtalen anses bosatt i en annen stat. Skatt til Norge kan for eksempel være aktuelt dersom skatteavtalen ikke omfatter formuesskatt. Norge vil da kunne skatlegge formuen inntil personen også anses utflyttet etter internretten (blir skattemessig emigrert). Personer som har bodd i Norge i minst 10 år, kan tidligst bli skattemessig emigrert etter utløpet av det tredje inntektsåret vedkommende tar fast opphold i utlandet. For det andre vil personer som er utflyttet både etter skatteavtalen og etter internretten, fortsatt kunne være begrenset skattepliktig her i landet for formue og inntekt med særlig tilknytning til Norge, først og fremst for fast eiendom i Norge. Skatteavtalene gir normalt beskatningsrett til staten hvor den faste eiendommen ligger, uavhengig av hvor eier anses bosatt.

Utflyttingsskatt fastsettes ikke alltid for samme år som skattyter skattemessig flytter ut. Hvis skattyter krever skattemessig bosted i utlandet fra 1. januar, fastsettes utflyttingsskatt til Norge for året før. For disse tilfellene vil skattepliktig nettoformue, nettoinntekt og betalt skatt året før skattemessig utflytting sammenfalle med året utflyttingsskatten fastsettes for.

Tabell 1 Netto latent gevinst i utflyttingsskattesaker for årene 2021–2023 for personer som har flyttet ut, og skattepliktig nettoformue, nettoinntekt og samlet betalt skatt året før og året for skattemessig utflytting for disse personene. Mill. kroner.

Samlet latent gevinst for utflyttingsskatt fastsatt for året 2021				7 621
	Samlet skattepliktig nettoformue	Samlet skattepliktig nettoinntekt	Samlet betalt skatt stat	Samlet betalt skatt kommunene
Året før skattemessig utflytting	1 735	170	20	31
I skattemessig utflyttingsår	1 048	235	22	42
Samlet latent gevinst for utflyttingsskatt fastsatt for året 2022				134 405
	Samlet skattepliktig nettoformue	Samlet skattepliktig nettoinntekt	Samlet betalt skatt stat	Samlet betalt skatt kommunene
Året før skattemessig utflytting	36 059	2 237	241	564
I skattemessig utflyttingsår	2 829	1 988	161	227
Samlet latent gevinst for utflyttingsskatt fastsatt for året 2023				42 099
	Samlet skattepliktig nettoformue	Samlet skattepliktig nettoinntekt	Samlet betalt skatt stat	Samlet betalt skatt kommunene
Året før skattemessig utflytting	16 425	870	159	229
I skattemessig utflyttingsår	3 984	1 138	122	181

Kilder: Skattedirektoratet og Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1237

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 21. februar 2025 av landbruks- og matminister Nils Kristen Sandtrøen

Spørsmål:

Hva er status på det enstemmige vedtaket fra 2. mai 2023 hvor Stortinget ber regjeringen legge fram en plan for økt produksjon av og etterspørsel etter biogass, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2024?

Svar:

Biogassanlegg utnytter ressurser som har få andre brukssområder til å produsere fornybar energi, og som også bidrar til å løse flere samfunnsutfordringer. Et bredt spekter av virkemidler bidrar til å fremme bruk og produksjon av biogass i Norge, og disse danner grunnlaget for den vi-

dere satsingen på biogass. Miljødirektoratet skriver i rapporten «Klimatiltak i Norge: Kunnskapsgrunnlag 2025» at det er et betydelig potensial for å øke produksjonen av biogass i Norge. Virkemidlene er hovedsakelig investeringsstøtte til produksjonsanlegg fra Enova og Bionova, CO₂-avgift på fossilt drivstoff, fritak for veibruksavgift, offentlige innkjøp og støtte til levering av husdyrgjødsel til biogassanlegg over jordbruksavtalen.

Det er stor etterspørsel etter biogass. Regjeringens arbeid med forbud mot fossil oppvarming og indirekte fyring i industrien og omstilling av sjøfarten, vil også bidra til å øke etterspørselen etter biogass.

Enova er den mest relevante virkemiddelaktøren for utvikling av industrielle biogassanlegg. I 2024 ga Enova tilsagn til ny biogassproduksjon tilsvarende 1,1 TWh/år. Den samlede støtten på 550 millioner kroner var rekordhøy. Hvis disse prosjektene og andre tidligere tildelinger realiseres, kan mye av biogasspotensialet i 2030 være tatt

ut. Tidligere har husdyrgjødsel vært lite brukt til biogass, mens husdyrgjødsel nå utgjør en stor andel av råstoffet i de støttede prosjektene. Bionova gir støtte til gårdsbaserte anlegg basert på husdyrgjødsel gjennom Verdiskapningsprogrammet for fornybar energi og teknologi i landbruket. For disse anleggene er det også viktig at det utvikles verdikjeder for bioresten. Regjeringen har nettopp fastsatt nytt gjødselregelverk. Dette regelverket er et viktig rammevilkår for industrielle biogassanlegg mtp. forutsigbarhet når det gjelder hvor store volum av husdyrgjødsel bransjen kan vente inn i anleggene og hvor de kan finne etterspørsel etter bioresten.

Anmodningsvedtaket er til behandling i departementet og vil rapporteres i statsbudsjettet på vanlig måte. Regjeringen skal i løpet av våren legge frem en melding til Stortinget om klima for perioden mot 2035 og videre mot 2050. Det er naturlig at en omtale av regjeringens arbeid knyttet til biogass vil inngå i denne meldingen.

SPØRSMÅL NR. 1238

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 20. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun

Spørsmål:

Dysleksi Norge har kartlagt at lærere i skolen ikke kan nok om dysleksi, dyskalkuli og DLD, og at det er en lang vei å gå for å sikre god nok oppfølging av elever som kan ha slike lærevansker. Statped er spydspissen nasjonalt knytta til kompetanse også innen slike lærevansker, samtidig som det er krav om økt kompetanse på den enkelte skole.

Hvordan ligger arbeidet med å avklare Statpeds og den lokale kompetansens rolle an, og hva vil statsråden si til elever som ikke har fått avklart lærevansker før etter mange års kamp i skolen?

BEGRUNNELSE:

Dysleksi Norge legger funnene fram i rapporten «Kompetansestatus. Læreres kompetanse om lese- og skrivevansker, matematikkvansker og språkvansker».

Svar:

Skolen skal gi alle elever mulighet til læring og utvikling, uavhengig av forutsetningene deres. Dette krever tidlig innsats. Dersom en elev på 1.-4. trinn står i fare for å ikke ha forventet progresjon i lesing, skriving eller regn-

ing, skal skolen sette i gang med intensiv opplæring. Hvis eleven ikke får tilfredsstillende utbytte av opplæringen, til tross for tiltak, kan det være behov for individuell tilrettelegging. Dette er viktig at skjer så raskt som mulig, slik at eleven ikke havner bakpå. Det er ikke bra når det tar for lang tid å avdekke lese- og skrivevansker eller andre lærevansker i hos elever. Slik skal det ikke være.

Det er kommunen eller fylkeskommunen som har ansvar for at opplæringen er tilpasset den enkeltes behov, og at elevene får tilfredsstillende utbytte av opplæringen. Kommunen/fylkeskommune må også sørge for at skolene har rett og nødvendig kompetanse.

Regjeringen har gode ordninger for å støtte opp under kommunenes og fylkeskommunenes ansvar. Kompetanseløftet for spesialpedagogikk og inkluderende praksis består av tilskudd til kollektiv etterutdanning, tilbud om videreutdanning i spesialpedagogikk og utvikling av relevante ressurser og kompetansepakker, slik at ledere og ansatte i barnehager, skole og PP-tjenesten skal få tilstrekkelig kompetanse til å forebygge, fange opp og gi et inkluderende og tilpasset pedagogisk tilbud til alle. I forbindelse med Sammen om lesing – Leselyststrategien 2024-2030, lanserte jeg en ny nasjonal satsing på leseopplæring, «Tid for lesing», hvor Nasjonalt lesesenter skal

utvikle støtteressurser, materiell og faglige råd om leseopplæringen, blant annet om tiltak for elever som strever med lesing.

Statped gir tjenester og støtte til kompetanseutvikling til kommunene og fylkeskommunene på det spesialpedagogiske området. Statped har nettopp fullført en stor omstilling hvor de har spisset virksomheten sin mot små og spesialiserte fagområder, hvor vi ikke kan forvente at kommunene har egen kompetanse. I de til-

fellene hvor barnet eller eleven har varige og omfattende behov for særskilt tilrettelegging, særlig komplekse språk/talevansker eller særlig komplekse sammensatte lærevansker, kan kommunen søke Statped om tjenester. Statped har dialog med kommuner, fylkeskommuner og brukerorganisasjoner for at tjenestetilbudet deres skal bli enda bedre kjent. Statped samarbeider også med Utdanningsdirektoratet om kompetanseløftet og andre statlige tiltak på det spesialpedagogiske feltet.

SPØRSMÅL NR. 1239

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 20. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun

Spørsmål:

Seks skoler legges ned av Innlandet fylkeskommune. Anslått pris for nybygg ved bevarte skoler og nye internatbygg er 340 mill. kroner nå. I tillegg kommer prisen hver elev må betale når skolehverdagen blir kasta om på, som både gjelder elevene som mister sin nærscole og elevene som får store endringer ved de bevarte skolene.

Hva mener statsråden om kostnadsanslaget for å gjennomføre endringen i skolestruktur i Innlandet og er statsråden bekymret for at konsekvensen av dette blir mindre penger til lærere, læring og undervisning?

BEGRUNNELSE:

Viser til NRKs sak 13.02.2025 “La ned seks skoler – må bygge for 340 millioner kroner”.

Svar:

Økonomisk og juridisk rammestyring er hovedprinsippet for styringen av kommune- og fylkessektoren. Hoveddelen av inntektene til fylkene er midler de kan disponere fritt innenfor rammene av gjeldende lover og regler. Innenfor fylkeskommunens rammer vil det være opp til den folkevalgte ledelsen i fylkestinget og fylkeskommunen selv å prioritere mellom ulike sektorer og formål. Det er fylkeskommunen som har ansvar for dimensjoneringen av det videregående opplæringstilbudet. Utredninger og kostnadsberegninger som fylkeskommunen gjør i sine prioriteringsprosesser i bl.a. videregående opplæring er fylkeskommunen selv ansvarlig for. Dimensjoneringen av videregående opplæring er en sammensatt vurdering.

Jeg har tiltro til at fylkespolitikkerne i Innlandet og andre fylkeskommuner gjør hensiktsmessige vurderinger i dette arbeidet i sitt fylke innenfor de rammene og det ansvaret de har. Samtidig er regjeringen kjent med at den økonomiske situasjonen er krevende i mange kommuner og fylkeskommuner, med økte kostnader til flere tjenestoområder. Regjeringen foreslo derfor i høst en vesentlig økning i bevilgningene til kommunene. På bakgrunn av dette har vi i statsbudsjettet for 2025 samlet sett økt inntektsveksten til kommuner og fylkeskommuner med i alt 13 milliarder kroner. Disse pengene kommer i tillegg til at vi i 2024 økte bevilgningene til kommuner og fylkeskommuner med 5 milliarder kroner.

SPØRSMÅL NR. 1240**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 21. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvorfor og hvor mye planleggingsmidler som er brukt på Hordfast-prosjektet etter at et flertall på Stortinget vedtok å ikke prioritere prosjektet i NTP 2025-2036?

BEGRUNNELSE:

I en NRK-sak 14.02 kommer det frem at det så langt er brukt 2 milliarder i planleggingsmidler på Hordfast-prosjektet, og at Statens Vegvesen i disse dager skal levere statlig reguleringsplan for prosjektet til Kommunal- og distriktsdepartementet.

Et flertall på Stortinget gikk våren 2024 inn for at Hordfastprosjektet ikke skal være prioritert i Nasjonal Transportplan 2025-2036.

Samferdselsdepartementet har som svar på budsjettspørsmål tidligere vist til at planlegging er ferskvare, og planleggingen ikke bør gjennomføres på et for tidlig tidspunkt (som budsjettspørsmål 246 i forbindelse med statsbudsjett 2025).

Derfor ønsker jeg å vite mer om hvorfor det er brukt og fortsatt brukes store midler på prosjektering til et prosjekt som ikke har prioritet i NTP.

Svar:

Prosjektet E39 Ådland-Svegatjørn (Hordfast) ligger i utviklingsporteføljen i Nasjonal transportplan 2025-2036. Som omtalt i meldingen (s. 180) har regjeringen lagt opp til at reguleringsplanen for prosjektet skal fullføres. Dette vil gi det beste grunnlaget for å vurdere prosjektet ved en senere rullering av porteføljen når handlingsrommet tillater det.

E39 Ådland-Svegatjørn er et teknologisk komplisert og svært omfattende prosjekt. En høy andel av planleggingskostnadene er teknologiutvikling (FoU) blant annet knyttet til broløsning over Bjørnafjorden. Det er ved utgangen av 2024 brukt om lag 1 622 mill. løpende kr til planlegging av prosjektet. Dette tilsvarer 2 121 mill. 2025-kr.

Stortingets votering over Nasjonal transportplan 2025-2036 fant sted 20. juni 2024. Forbruket til prosjektet er om lag 17, 8 mill. kr for perioden 1. juli – 31. desember 2024. Kostnaden for 2025 avhenger av flere forhold, prognose for ressursbruk er per i dag på om lag 55 mill. kr, der om lag halvparten av dette er knyttet til tidligere utført arbeid og der den største usikkerheten er knyttet til om det vil være behov for ytterligere arbeid fra prosjektets side knyttet til videre behandling av planen. Statens vegvesen opplyser at de om kort tid vil sende reguleringsplanforslag til Samferdselsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1241**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 24. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Russetiden står for døren. Av erfaring vet vi at smittsom hjernehinnebetennelse er et problem i denne tiden. Derfor er vaksiner mot det viktig. Men det er dyrt og ikke alle har råd til å ta det. Folkehelseinstituttet (FHI) anbefaler alle mellom 16 og 19 år å ta både den tradisjonelle ACWY-vaksinen og B-vaksinen, men ingen av dem finansieres av det offentlige i dag.

Vil statsråden ta initiativ til at det kommer inn i det offentlige vaksinasjonsprogrammet så raskt som mulig?

Svar:

Folkehelseinstituttet har siden 2011 anbefalt at ungdom i alderen 16-19 år vurderer å vaksinere seg mot smittsom hjernehinnebetennelse, etter en individuell risikovurdering. En økt risiko for smitte og alvorlig forløp av smittsom

hjernehinnebetennelse er knyttet til aktiviteter med tett samvær med andre ungdommer over flere dager, festing, høyt alkoholinntak, aktiv eller passiv røyking og lite søvn. Vaksinasjon er derfor aktuelt for ungdom som deltar i russefeiring. Det er ikke et nasjonalt vaksinasjonstilbud, men flere kommuner tilbyr vaksinasjon gratis eller til redusert pris.

Folkehelseinstituttet har gjort en metodevurdering av tilbud om vaksine mot hjerne-hinnebetennelse ACWY til ungdom, og konkluderer med at nytten av vaksinasjon klart veier opp for risikoen for bivirkninger, at vaksinasjon har både individuell og samfunnsmessig nytte, og at et vaksinasjonsprogram for ungdom mot meningokokksyk-

dom type ACWY vil være kostnadseffektivt og kostnadsbesparende. Metodevurderingen omfatter ikke tilbud om vaksine mot meningokokk type B. Det er Direktoratet for medisinske produkter og Folkehelseinstituttet som vurderer og prioriterer hvilke vaksinetilbud som metodevurderes.

Helse- og omsorgsdepartementet har mottatt metodevurderingen av ACWY-vaksine til ungdom fra Folkehelseinstituttet. Saken er til behandling i departementet. Et tilbud om vaksine mot meningokokker vurderes ifb. ordinære budsjettprosesser, som en del av helhetlige prioriteringer av offentlig finansierte vaksinetilbud.

SPØRSMÅL NR. 1242

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Ingrid Fiskaa

Besvart 21. februar 2025 av forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland

Spørsmål:

Står kunnskapssektorens tenesteleverandør Sikt fritt til å gjera innkjøp fra selskap som medverkar til brot på folkeretten, eller meiner statsråden at dei skal unngå slike selskap når dei nå skal inngå nye avtalar for innkjøp av datautstyr og biblioteksystem?

GRUNNGJEVING:

Eg viser til svar på tidlegare spørsmål, der den førre statsråden seier at han «legg til grunn at Sikt som ei statleg verksemd etterlever dei reglar og anbefalingar som gjeld for offentlege innkjøp.»

Dette er lite klargjerande sett opp mot det Sikt sjølv uttaler 28. oktober 2024, der det heiter «Som statlig aktør forholder Sikt seg til de signaler og pålegg som kommer fra regjeringen og kan ikke diskriminere leverandører på eget initiativ.» I dette svaret framstår det som at Sikt meiner at det ikkje føreligg reglar og råd frå regjeringa som hindrar dei i å inngå avtalar med selskap som bidrar til Israels folkerettsbrot.

Eit regjeringsutnemnt utval peika i NOU 2024: 9 på at retningslinjer for offentlege innkjøp og folkerettsbrot er uklære (boks 9.5, side 168). Fleire høyringsinnspel frå august i fjor, mellom anna frå fem store universitet, ytra også ønske om klargjering.

Sikt skal straks inngå avtalar om biblioteksystem og IT-utstyr. Det hastar derfor med ei klargjering frå regjeringa om at selskap som medverkar til grove folkerettsbrot

ikkje eignar seg som leverandør til norsk kunnskapssektor, då nettopp slike selskap blir vurdert.

Svar:

I svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 722 (2024–2025) skrev den forrige forsknings- og høyere utdanningsministeren at han la til grunn til at Sikt etterlever de regler og anbefalinger som gjelder for offentlige innkjøp. Lov om offentlige anskaffelser inneholder bestemmelser om at offentlige oppdragsgivere skal ha egnede rutiner for å fremme respekt for grunnleggende menneskerettigheter. Anskaffelsesforskriften inneholder bestemmelser om når en leverandør kan avvises. Direktoratet for økonomistyring gir råd i gjennomføring av offentlige anskaffelser, herunder veiledning i rutiner for å fremme menneskerettigheter og skjerpede aktsomhetsvurderinger ved risiko for brudd på folkeretten. Også jeg forventer at Sikt etterlever de regler og anbefalinger som gjelder for offentlige anskaffelser.

SPØRSMÅL NR. 1243**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 24. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

NRK meldte 13.2 at ulvene i Norges eldste ulverevir Rotnareviret er forsvunnet. Ulovlig avlivning er den vanligste årsaken til at flokker forsvinner helt. Flokken levde inne i ulvesonen som utgjør kun fem prosent av Norge og er det eneste området der ulven får lov til å etablere seg. Ulvebestanden er svært liten og sterkt preget av innavl. Det trengs åpenbart tiltak som gjør ulvebestanden mer robust og mindre sårbar for innavl og ulovlig jakt.

Vil regjeringen ta initiativ til tiltak som gjør ulvebestanden mer robust?

Svar:

Som representanten skriver, er den sørskandinaviske ulvebestanden liten. Den norske delen av bestanden er klassifisert som kritisk truet, jf. Norsk rødliste for arter 2021. Forskning og erfaring viser dessverre at bestanden både er utsatt for ulovlig avliving og har en høy innavlsgrad. Ulovlig avliving vanskeliggjør ivaretagelse og forvaltning av ulv. Det har også andre negative virkninger, blant annet ved at hensyn til dyrevelferden ikke blir ivaretatt. Jeg tar sterk avstand fra ulovlig avliving, og det er viktig med videre arbeid for å hindre denne kriminaliteten. Dette vil både gjelde holdningsskapende arbeid, informasjonsarbeid, tilsynsaktivitet og lignende. Jeg er godt kjent med den alvorlige genetiske situasjonen til den sørskandinaviske ulvebestanden. Ulvene i bestanden er etterkommere av et fåtall individer, og innavlsgraden i bestanden er i gjenn-

omsnitt omtrent på nivå med det ville vært for avkom til et søskenpar. Det er viktig at forvaltningen tilrettelegger for at innavlsgraden reduseres, og dette gjøres ved at man i så stor grad som mulig ivaretar genetisk verdifulle individer. Det betyr at man, så langt det går, forsøker å skjerme innvandrede individer fra Finland/Russland og deres avkom fra felling. Et eksempel på at dette har lyktes, er den genetisk verdifulle hannen som over flere år har vært etablert i Settenreviret. Samtidig fører denne regjeringen en restriktiv forvaltning av rovvilt, inkludert ulv. Forvaltningen bygger blant annet på rovviltforlikene fra 2004 og 2011, flertallsvedtak om ulv i 2016, nasjonalt lovverk og internasjonale konvensjoner. Regjeringen legger blant annet stor vekt på at rovviltbestandene skal ligge så nært bestandsmålene som er fastsatt av Stortinget som mulig. Med dette som utgangspunkt har regjeringen åpnet for lisensfelling av ulv både innenfor og utenfor ulvesona årlig siden vi tiltrådte. Den norske delbestanden av ulv er redusert de senere årene. Samtidig vil jeg understreke at jeg mener denne reduksjonen har skjedd innenfor handlingsrommet vi har hatt og i tråd med regelverket og internasjonale konvensjoner. Når det gjelder Rotnareviret, var det registrert åtte ulv i reviret i fjor vinter, og disse er ikke gjenfunnet hverken i reviret eller andre deler av Skandinavia så langt denne vinteren. Årsaken til at ulveflokkene eventuelt er borte vet vi ikke, men basert på forskning og tidligere erfaringer fra slike forsvinninger kan ikke ulovlig avliving utelukkes.

SPØRSMÅL NR. 1244**Innlevert 10. februar 2025 av stortingsrepresentant Tage Pettersen****Besvart 25. februar 2025 av barne- og familieminister Lene Vågslid****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en fylkesvis oversikt over utviklingen i antall brudd på bistandsplikten fra 2020 til i dag?

Svar:

Jeg vil understreke at bruddene på bistandsplikten er svært alvorlig, og arbeidet med å løse dette har høyeste prioritet. Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) skal tilby en forsvarlig institusjonsplass når kommuner ber

om det, og det er alvorlig når Bufetat ikke klarer det, eller at tilbudet om plass ikke kommer raskt nok. Barn som trenger omsorg og støtte fordi de ikke kan bo hjemme, har rett på hjelp og skal få det. Regjeringen har derfor prioritert arbeidet med å øke kapasiteten i institusjonstilbudet.

Fra slutten av 2022 og utover i 2023 var det en økning i etterspørselen etter institusjonstiltak, særlig til barna med de største behovene. Dette utfordret kapasiteten i Bufetats tilbud, og bidro til en bekymring for etatens ivaretagelse av bistandsplikten. Samtidig manglet det et tilstrekkelig grunnlag for en helhetlig vurdering av situasjonen. Departementet ga derfor Bufdir i oppdrag å få på plass et system for regelmessig rapportering fra Bufetats regioner om ivaretagelsen av bistandsplikten. Rapporteringen består av tilfeller der Bufetats regioner selv vurderer at de ikke har levert rett tiltak til rett tid på institusjonssområdet. Rapporteringen har oversikt over avvik fra og med januar 2023.

I 2024 var det totalt 188 tilfeller der Bufetats regioner selv rapporterte avvik fra ivaretagelse av bistandsplikten for institusjonstiltak. I 2023 var det totalt 141 slike

tilfeller. Rapporteringen er som nevnt utviklet fra 2023, så vi kan ikke si noe om utviklingen før dette. Det foreligger ikke fylkesvise tall for avvikene, men de er fordelt per region i Bufetat som følger:

- Region Sør: 16 avvik i 2023 og 66 i 2024
- Region Øst: 56 avvik i 2023 og 40 i 2024
- Region Vest: 34 avvik i 2023 og 41 i 2024
- Region Midt-Norge: 31 avvik i 2023 og 40 i 2024
- Region Nord har ingen rapporterte avvik i 2023 eller 2024

I tillegg til denne egenrapporteringen fra etaten, lager Helsetilsynet en årlig oversikt over antall tilfeller der statsforvalterne har konkludert med at bistandsplikten er brutt. Denne oversikten gir en indikasjon på utviklingen i antall brudd på fosterhjems- og institusjonsområdet. Den gir imidlertid ikke et fullstendig bilde av omfanget eller utviklingen, da den kun er basert på saker der kommunen har sendt en klage til statsforvalteren. Det ble i denne rapporteringen konkludert med 59 brudd i 2023 og 114 i 2024.

SPØRSMÅL NR. 1245

Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 20. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen

Spørsmål:

Det jobbes nå med renseanlegg rundt Oslofjorden i henhold til krav om rensing av nitrogen innen 2027. Dette er et viktig krav som må ligge fast. Noen steder kan kravet innebære at løsninger som på lang sikt kunne vært rasjonelle med tanke på naturinngrep, utslipp og kostnader må velges bort. Det er likevel mulig at midlertidige tiltak kan bøte på dette.

Vil regjeringen bidra til å kartlegge og støtte midlertidige tiltak som sikrer at fristene for nitrogenrensing innfris samtidig som de beste renseløsningene realiseres?

BEGRUNNELSE:

Et eksempel på dette er utvidelse av renseanlegget i Fuglevik i Moss der et mulig fellesanlegg på Tofte kan være et bedre alternativ. En utvidelse av anlegget på Fuglevik kan, etter det vi er kjent med, innebære både naturinngrep, store kostnader og renseløsninger som er dårligere enn hva som er mulig å realisere i et større anlegg. Et eventuelt større anlegg som vurderes etablert på Tofte vil imidlertid

ikke stå ferdig innen tidsfristen i 2027. Det er uklart for oss om midlertidig løsninger er realiserbare og vi ønsker derfor å høre statsrådets vurdering av saken.

Svar:

Miljøtilstanden i Oslofjorden er alvorlig, og utslipp fra avløp er en av de største påvirkene. For å få ned utslippene fra avløp trenger vi få på plass nitrogenfjerning ved om lag 50 avløpsrenseanlegg i Oslofjordens nedbørsfelt. Allerede i 2022 sendte Miljødirektoratet brev til statsforvalterne om at kommuner og IKS-er i Oslofjordens nedbørsfelt må forvente at det kommer krav om nitrogenfjerning i årene fremover, og at det er behov for at kommunene starter utredning og planlegging av nitrogenfjerning så raskt som mulig. Noen kommuner er godt i gang med arbeidet. For eksempel har Øvre Eiker kommune nylig ferdigstilt et nytt renseanlegg med nitrogenfjerning. Fredrikstad, Hvaler og Sarpsborg er også i gang med bygging av nye avløpsrenseanlegg som skal være ferdig i 2026. Statsforvalter er forurensningsmyndighet for de tettbebyggelsene

som nå må få nitrogenfjerning på plass, og stiller rensekraft og frister i enkelttillatelser etter forurensningsloven. Det vil være behov for utredninger før kommunen kan velge renseløsning. I denne prosessen er det også opp til kommunene å vurdere eventuelle midlertidige løsninger. Det kan også være behov for dialog mellom statsforvalter og kommunen. Miljødirektoratet er klageinstans for statsforvalters vedtak. Siden statsforvalter er forurensningsmyndighet mener jeg at det ikke er naturlig at departementet går inn i vurderinger av krav, frister eller eventuelle midlertidige løsninger i de konkrete sakene. Regjeringen prioriterer Oslofjordarbeidet høyt og vil støtte kommunene slik at bedre avløpsrensing kommer raskt

på plass. Vi har etablert en tilskuddsordning for planlegging og prosjektering av nitrogenfjerning for kommunene i Oslofjordens nedbørsfelt, og for 2025 er det bevilget over 50 millioner til denne. Vi har også styrket både statsforvalter og Miljødirektoratet for å bidra til raskere saksbehandling av utslippstillatelser, og for å sikre god veiledning til kommunene. Jeg mener det er viktig at statsforvalter setter strengere rensekraft, og at arbeidet med å få på plass bedre rensing følges opp både av regjeringen, statsforvalter og kommunene. Hurtig innsats er avgjørende for å redde fjorden, og derfor må alle kommunene bidra. Bare på den måten kan den negative utviklingen i Oslofjorden snus.

SPØRSMÅL NR. 1246

Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 21. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen

Spørsmål:

Klimaministeren skrøt nylig av omstillingen av norsk næringsliv og lønnsomme grønne satsinger.

Kan statsråden fortelle hvilke satsinger han mener er lønnsomme, og samtidig fortelle hvordan verdiutviklingen på "grønne" selskaper og satsinger har vært på og utenfor børsen under denne regjeringen?

BEGRUNNELSE:

ESG og "grønne" satsinger var skikkelig i vinden for noen år tilbake. Det kan virke som fullskala "Dunkelflaute" for verdiutviklingen på det grønne skiftet, grønne selskaper og grønne satsinger, og noen og enhver ville jo da stilt spørsmål om den grønne omstillingen går så bra som ønsket - slik jeg gjør nå.

Svar:

Verden er i rask endring, og denne endringen må vi ta innover oss. Uansett hvordan vi vrir og vender på det, kommer vi oss ikke unna at vi har en målsetning om at Norge skal være et lavutslippssamfunn med 90-95 prosent lavere utslipp om 25 år.

Mange av grepene vi må gjennomføre i årene fremover handler ikke bare om små forbedringer, men om omlegging til ny lav- og nullutslippsteknologi. Flere av disse tiltakene innebærer høye kostnader i dag, mens verdiskapingen og effekten ligger langt frem i tid. Eksterne

endringer bidrar til at situasjonen for nye grønne satsinger er krevende, og preget av betydelig usikkerhet. Endringene handler om alt fra økt rente og avkastningskrav, kostnadsøkninger på innsatsfaktorer og energi, samt høyere sikkerhetspolitisk usikkerhet. Hvis vi skal lykkes med klimaomstillingen, er det viktig å anerkjenne at tiltakene vi satser på også må ha en verdi her og nå. Når energi- og klimatiltak følges av økt konkurransekraft og ny verdiskaping, vil nytten øke.

Denne erkjennelsen står også sterkt hos Norges viktigste handelspartnere i Europa. EU har satt mål om å kutte sine utslipp med 90 prosent innen 2040, og den nye kommisjonen holder stø kurs mot å oppfylle sine forpliktelser under Parisavtalen og å følge opp politikken i den grønne given. I januar i år la den nye kommisjonen frem et nytt konkurranseevnekompass som skal styre EUs politiske og økonomiske prioriteringer fremover. Kompasset viser at den nye kommisjonen ser grønn omstilling, økt konkurransekraft og sikkerhet i sammenheng. En aktiv politikk for avkarbonisering sees som en sterk driver for vekst dersom politikken er godt integrert med industri, konkurransekraft og økonomisk- og handelspolitiske tilnærminger.

De største kostnadene kommer med andre ord av at vi ikke omstiller oss. Hvis Norge ikke følger utviklingen i EU og globalt, risikerer vi at andre land som har gjort sin omlegging utkonkurrerer oss. Allerede ser vi at Kina leder an innen grønne verdikjeder som elbiler, solceller og vindmøller. For å sikre at norsk næringsliv og arbeid-

splasser er konkurransedyktige også i fremtiden, nytter det ikke å bremse den grønne omstillingen.

Fra regjeringens side skal vi bidra til å løfte frem det gode omstillingsarbeidet i norsk næringsliv. Gjennom blant annet Enova spiller staten en viktig rolle når det gjelder å avlaste kostnadene og risikoen forbundet med forskning og utvikling, pilotering og uttesting av nye

løsninger. En forutsigbar CO₂-kompensasjonsordning til kraftkrevende industri skal sørge for at store midler investeres i klimatiltak i årene frem mot 2030. Gjennom forutsigbare krav, reguleringer og støtte skal vi sørge for at norsk industri og næringsliv kan gjøre den viktige omstillingen som markedet krever av dem.

SPØRSMÅL NR. 1247

Innlevert 11. februar 2025 av stortingsrepresentant Tage Pettersen

Besvart 21. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Er finansministeren bekymret for den kraftige veksten i grensehandelen, og hvilke tiltak vil regjeringen sette i verk for å redusere handelslekkasjen og sikre arbeidsplasser og inntekter i grensekommuner som Østfold?

BEGRUNNELSE:

11. februar la SSB frem nye tall som viser en betydelig økning i grensehandelen i 2024 sammenlignet med året før. Nordmenn grensehandlet for hele 11 milliarder kroner, en økning på 18 % fra 2023. I fjerde kvartal alene var grensehandelen 18 % høyere enn samme periode året før. Østfold er spesielt hardt rammet, hvor fylket, med kun 5,6 % av Norges befolkning, står for hele 29 % av grensehandelen.

Den dramatiske økningen i grensehandel har alvorlige konsekvenser for grensekommuner som allerede merker effekten av handelslekkasjen. Når nordmenn handler i Sverige, betyr det færre arbeidsplasser, lavere omsetning for norske bedrifter og reduserte skatteinntekter til kommunene. Varehandelen, som er den største sysselsetteren i privat sektor, rammes særlig hardt. Dette svekker ikke bare lokalsamfunnene, men også mulighetene for unge, ufaglærte og andre som trenger arbeid. For kommunene betyr dette mindre økonomisk handlingsrom til å levere velferdstjenester som barnehageplasser og sykehjemsplasser.

Til tross for at Hurdalsplattformen lovet tiltak mot grensehandel, har regjeringen vist liten vilje til å adressere problemet. Utvalget som skulle se på grensehandelen ble avlyst, og det har ikke kommet konkrete initiativer for å styrke norsk varehandel.

Svar:

Ifølge Statistisk sentralbyrå (SSB) grensehandlet nordmenn for 11 mrd. kroner i 2024, en økning på 18 pst. fra 2023. Det er verdt å merke seg at SSB anslo grensehandelen til 16 mrd. kroner i 2019. Disse tallene er ikke direkte sammenlignbare ettersom SSB endret metode for data-innsamling i 2023, men de tyder likevel på at grensehandelen fremdeles er under nivået fra før pandemien, målt i nominelle kroner. SSB understreker at grensehandelsundersøkelsen er en utvalgsundersøkelse, noe som medfører at det er usikkerhet knyttet til de publiserte tallene.

Regjeringen vektlegger at skattesystemet skal bygge opp under gode, generelle ramme-betingelser. I tillegg skal konkurransepolitikk, kunnskapspolitikk, offentlige reguleringer, samt innovasjon og forskning legge til rette for et produktivt og konkurransedyktig næringsliv.

Regjeringen prioriterer arbeidet med å forbedre konkurransen i dagligvarebransjen høyt. God konkurranse i dagligvaremarkedet kan begrense grensehandelen gjennom økt innovasjon, lavere priser og et større utvalg for forbrukerne innenlands. Tiltakene som er igangsatt er oppsummert i regjeringens tipunksplan for konkurransen i dagligvarebransjen. Blant annet er det tatt grep mot prissignalisering, det er innført forbud mot negative servitutter, og bevilgningen til Konkurransetilsynet er økt. I desember 2024 vedtok Stortinget endringer i konkurranseloven som innfører markedsetterforskning i norsk rett. Endringene trer i kraft 1. juli i år, og vil gi Konkurransetilsynet mulighet til å gripe inn mot alvorlige konkurranseproblemer, også der problemene ikke skyldes brudd på konkurransereglene.

Regjeringen har også redusert kvoten for tobakksvarer som kan innføres som reisegods. Endringen gjør det

mindre attraktivt for enkelte grupper å ta turen over grensen for å handle.

SPØRSMÅL NR. 1248

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund

Besvart 24. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Kan jeg be om en tabell over anslagene som departementet årlig fra 2002 til i dag har lagt til grunn i utarbeidelsen av neste års statsbudsjett for kommunesektorens forventede kostnader ved å bygge ned forventet premieavvik opp mot de tilhørende regnskapstallene for hva amortiseringskostnadene i ettertid viste seg å bli?

Svar:

Departementet har fra og med budsjettproposisjonen for 2013 oppgitt anslag for vekst i de samlede pensjonskostnadene. Anslagene tar også høyde for veksten i kostnadene ved nedbygging av tidligere års premieavvik. Det legges inn visse forutsetninger i beregningene som gjør at de årlige anslagene for vekst i amortiseringskostnader ikke er direkte sammenliknbare med faktisk vekst. Blant annet forutsettes det at alle kommuner amortiserer premieavviket over en periode på syv år, mens i praksis foretar flere kommuner amortiseringen over ett år. Det gjøres også en mekanisk forutsetning om at frigjorte reserver i forbindelse med ny offentlig tjenstepensjon fases inn over 7 år, mens den faktiske bruken av disse reservene fra premiefond vil variere mellom kommuner og mellom år. Det vil derfor alltid være avvik mellom faktisk vekst i årlige amortiseringskostnader sammenlignet med det anslaget som departementet gjør. Anslagene lages på et tidlig tidspunkt og inneholder betydelig usikkerhet. Særlig skyldes det usikkerhet om hva størrelsen på pensjonspremien

og dermed premieavviket blir. Det kan leses mer om hvordan departementet lager anslag for pensjonskostnadene i en arbeidsgrupperapport fra 2019 [Pensjonskostnader i kommunesektoren](#). Arbeidsgruppen bestod blant annet av Kommunal- og distriktsdepartementet, KLP, SPK og KS.

Kommuner og fylkeskommuner er rammestyrte. Kommuneøkonomien påvirkes av mange forskjellige faktorer, blant annet pensjonskostnader, demografikostnader, skattevekst og kostnadsvekst (deflator) mv. For alle slike størrelser vil det oftest være avvik mellom anslag og fasit. Tabell 1 viser anslag for nominell vekst i amortiseringskostnader som inngikk i anslaget for vekst i kommunesektorens samlede pensjonskostnader i de årlige budsjettene i den aktuelle perioden. Tabellen viser også faktisk nominell vekst i amortiseringskostnadene (regnskapstall fra KOSTRA). Anslått økning i amortiseringskostnader som inngikk i anslag for samlede pensjonskostnader omtalt i budsjettproposisjonene overstiger samlet sett regnskapstallene fra KOSTRA for den aktuelle perioden. Departementet understreker samtidig at det ikke er noen egen kompensasjonsmekanisme kun for amortiseringskostnader. I denne sammenheng er det de samlede pensjonskostnadene, og utviklingen i disse, som er av betydning, og ikke enkeltkomponenter i beregningene. Det er videre slik at kommuner og fylkeskommuner i henhold til prinsippet om rammestyring og balansekravet uansett har ansvaret for å tilpasse aktivitet og tilhørende utgiftsnivå til den samlede inntektsrammen som vedtas av Stortinget.

Tabell 1¹

Mrd. kroner	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Anslag endring amortiseringskostnad fra året før	0,9	0,3	1,1	0,65	0,35	0,35	0,8	1,4	0,6	0,6	0,5	3,0	0,6
Faktisk endring amortiseringskostnad fra året før	1,0	-0,3	1,2	0,0	0,6	0,3	1,1	1,0	0,3	1,4	0,2		

¹ Vekst i pensjonskostnadene i 2020 og 2021 ble sett i sammenheng i fastsettelse av inntektsrammene i budsjettet for 2021.

SPØRSMÅL NR. 1249**Innlevert 12. februar 2025 av stortingsrepresentant Lene Westgaard-Halle****Besvart 25. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Hva tenker statsråden om virkemidlene Miljødirektoratet foreslår for jordbrukssektoren frem til 2035 for at befolkningen skal spise mer i tråd med kostholdsrådene, og hvordan vil han følge dem opp og/eller på andre måter bidra til at nordmenn spiser i tråd med de nye kostholdsrådene?

BEGRUNNELSE:

Nye norske kostråd ble lansert i 2024, og det anbefales et lavere inntak av blant annet rødt kjøtt per person. Av Helsedirektoratets rapport Samfunnsgevinster av å følge Helsedirektoratets kostråd fra 2015 ble det anslått en potensiell samfunnsgevinst av at den norske befolkningen følger de norske kostrådene på totalt 154 mrd. kr per år (anslag basert på data for 2013). Det gjaldt da gevinster i form av redusert risiko for død og sykdom og flere gode leveår. Vi må anta at den potensielle samfunnsgevinsten vil være langt høyere med de nye rådene.

Samfunnsgevinsten av at den norske befolkningen følger rådene vil ikke bare være positiv for liv og helse, men også kunne gi en vesentlig reduksjon av Norges klimautslipp.

Miljødirektoratet la 22. januar i år frem rapporten Klimatiltak i Norge. Rapporten inneholder et oppdatert kunnskapsgrunnlag om hvordan vi i Norge kan redusere våre nasjonale utslipp og foreslår tiltak i alle sektorer i samfunnet. Direktoratet viser til at farten på klimaomstillingen må akseleres. Av tiltakene som Miljødirektoratet foreslår er det blant annet forbud mot salg av rødt og bearbeidet kjøtt med tap, et opplysningskontor for et kosthold i tråd med kostrådene og 50 % prisøkning på rødt kjøtt relativt til andre matvarer.

Svar:

Som representant Westgaard-Halle skriver, lanserte Helsedirektoratet høsten 2024 nye kostråd. Kostrådene er basert på sammenhengen mellom kosthold og helse, og har som formål å fremme god helse. Et usunt kosthold er blant de viktigste enkeltårsakene til for tidlig død i Norge og for utvikling av ikke-smittsomme sykdommer, slik som enkelte typer kreft, diabetes type 2 og hjerte- og karsykdom. Som representant Westgaard-Halle påpeker, kan samfunnet spare store beløp på at befolkningen spiser i tråd med kostrådene. I tillegg kan et kosthold i tråd med kostrådene indirekte bidra til lavere klimagassutslipp. Til-

tak det jobbes med fra helsesiden, vil derfor kunne bidra positivt til målsetningene regjeringen har satt seg innen klima- og miljøområdet.

Å endre kostholdet forutsetter endring av vaner, noe som er krevende for mange – også for personer som ønsker en slik endring. En økt bevissthet om kostrådene er en forutsetning for å kunne endre vaner. Derfor kommuniserer Helsedirektoratet jevnlig om kostrådene til befolkningen i relevante kanaler. Et annet virkemiddel som skal hjelpe befolkningen å ta sunnere valg, er Nøkkelhullsmerket. Velger man nøkkelhullsmerkede matvarer vil man få i seg mindre fett, sukker og salt, og mer fiber og fullkorn enn tilsvarende produkter i samme matvarekategori. Myndighetene samarbeider også med matvarebransjen om å gjøre det enklere å velge sunt gjennom intensjonsavtalen for et sunnere kosthold. Matvarebransjen har stor påvirkning på hva folk velger å legge i handlekurven, og har derfor også et stort ansvar i arbeidet med å forbedre folkehelsen.

Jeg mener det er viktig å legge grunnlaget for gode kostholdsvaner tidlig, derfor bidrar regjeringen med økonomisk støtte til tiltak som Matjungelen og Fiskesprell som i hovedsak har som mål å få barn til å spise i tråd med helsemyndighetenes kostråd. I Matjungelen jobbes det aktivt med å lære barn å spise, like og lage sunn og klimavennlig mat. I Fiskesprell formidles kunnskap og inspirasjon om barn og sjømat gjennom kurs, materiell og støtte. Som representanten antakelig kjenner til, jobber regjeringen for tiden også med et forbud mot markedsføring av usunn mat og drikke rettet mot barn. Dette var ett av tiltakene som ble anbefalt av ekspertgruppen som i januar 2024 kom med anbefalinger om kostnadseffektive tiltak innen kostholdsområdet.

Ekspertgruppen konkluderte også med at systematiske og strukturelle tiltak generelt kan være mer effektive og i større grad sosialt utjevnnende enn tiltak på individnivå. Markedsføringsforbudet er et eksempel på et strukturelt tiltak som kan bidra til å endre matomgivelsene. Jeg synes derfor flere av tiltakene som Miljødirektoratet foreslår i sin rapport er interessante, og vil se nærmere på disse i samarbeid med andre relevante departementer.

SPØRSMÅL NR. 1250

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund

Besvart 24. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Kan jeg be om en tabell med tallene bak figur 8.4B i Kommuneproposisjonen 2025, med oppdeling av tal-

lene i årets premieavvik og amortisering av tidligere års premieavvik for hhv kommunene samlet og fylkeskommunene samlet?

Svar:

Tall i mrd kroner, sum drift og investerings-regnskapet	Akkumulert premieavvik inkl aga	Herav kommuner	Herav fylkeskommuner	Årets premieavvik ekskl aga	Herav kommuner	Herav fylkeskommuner	Amortisering av premieavvik ekskl aga	Herav kommuner	Herav fylkeskommuner
2002	2,0	1,8	0,2	1,8	1,6	0,2			
2003	4,0	3,7	0,3	1,9	1,7	0,2	0,2	0,2	0
2004	6,1	5,4	0,7	2,2	2,0	0,2	0,3	0,3	0
2005	6,0	5,4	0,6	0,5	0,5	0,0	0,6	0,6	0
2006	8,5	7,5	1,0	2,4	2,1	0,3	0,6	0,5	0
2007	11,6	10,5	1,1	3,2	3,0	0,2	0,7	0,6	0,1
2008	16,0	14,6	1,4	5,1	4,9	0,2	1,1	1,0	0,1
2009	18,9	17,1	1,8	3,9	3,5	0,4	1,4	1,3	0,1
2010	22,7	20,3	2,4	5,1	4,5	0,6	1,6	1,4	0,2
2011	23,2	20,8	2,4	2,5	2,1	0,3	2,2	1,9	0,2
2012	28,1	25,1	2,9	6,7	6,1	0,7	2,2	2,0	0,2
2013	28,0	24,9	3,1	2,8	2,3	0,5	3,2	2,8	0,4
2014	32,7	29,0	3,7	6,6	5,7	0,9	2,9	2,5	0,4
2015	29,6	25,9	3,8	2,0	1,3	0,6	4,1	3,6	0,5
2016	29,5	25,8	3,7	4,0	3,5	0,5	4,1	3,5	0,6
2017	28,2	25,0	3,3	3,6	3,3	0,3	4,7	4,1	0,6
2018	30,2	27,2	3,0	6,7	6,3	0,4	5,0	4,4	0,6
2019	31,8	28,6	3,2	7,6	6,8	0,8	6,1	5,4	0,7
2020	29,5	26,7	2,8	4,8	4,4	0,4	7,1	6,3	0,8
2021	36,6	33,7	3,0	13,6	12,7	0,9	7,4	6,6	0,8
2022	41,8	39,2	2,6	12,9	12,4	0,5	8,8	7,9	0,9
2023	66,0	61,4	4,6	30,2	27,7	2,4	9,0	8,4	0,6

¹I 2002 til og med 2005 ble årets premieavvik og årets amortiseringskostnad ikke rapportert på egne konti til KOSTRA/SSB. For 2002 til 2005 har departementet gitt grove anslag på årets premieavvik og årets amortisering fordelt på kommuner og fylkeskommuner.

²Totaltallet vil for enkelte år ikke være lik summen av kommuner og fylkeskommuner som følge av avrundinger.

SPØRSMÅL NR. 1251**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Mímir Kristjánsson****Besvart 25. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Hvordan følger statsråden opp den nye forskningsrapporten «Empirisk undersøkelse av myndighetenes oppfølging av ansvar etter Alexander L. Kielland-ulykken» (Ber om en tidsplan for det videre arbeidet med denne rapporten)?

BEGRUNNELSE:

11. januar publiserte en tverrfaglig forskergruppe ved Universitetet i Stavanger rapporten «Empirisk undersøkelse av myndighetenes oppfølging av ansvar etter Alexander L. Kielland-ulykken». Rapporten er finansiert gjennom det politisk vedtatte Dokumentasjonsprosjektet om Alexander L. Kielland-ulykken ved Norsk Oljemuseum, og er blitt levert til energidepartementet.

Rapporten dokumenterer myndighetenes medansvar i forkant av norgeshistoriens største industriulykke, Alexander L. Kielland-ulykken i 1980. 123 mennesker mistet livet i ulykken. Funnene i rapporten har reaktualisert spørsmålet om statens erstatningsansvar overfor overlevende og etterlatte etter Kielland-forliset.

Spørsmålsstiller vil vite hvordan statsråden ser for seg å følge opp de alvorlige funnene i forskningsrapporten, og når Stortinget kan vente seg at regjeringen kommer tilbake med oppfølging av disse.

Svar:

Rapporten «Empirisk undersøkelse av myndighetenes oppfølging av ansvar etter Alexander L. Kielland-ulykken»

er en del av dokumentasjonsprosjektet som ble vedtatt av Stortinget i 2021. Rapporten er utarbeidet og publisert ved Universitetet i Stavanger. Den er ikke levert til Energidepartementet, slik representanten skriver i begrunnelsen for sitt spørsmål.

Stortinget fattet i 2021 de til nå siste vedtakene om oppfølgingen av Alexander L. Kielland-ulykken. Flerparten i kontroll- og konstitusjonskomitéen sluttet seg da til konklusjonene i Riksrevisjonens undersøkelse av myndighetenes arbeid med Alexander L. Kielland-ulykken (Dok.3:6 (2020-2021)), jf. Innst. 577 S (2020–2021):

- Det er ikke grunnlag for å gjennomføre en ny gransking av Alexander L. Kielland-ulykken.
- Myndighetene gjorde en grundig jobb med å klargjøre årsakene til ulykken, men enkelte svakheter kan ha bidratt til å svekke tilliten til granskingen.
- Ansvarsforholdene rundt ulykken ble ikke fullstendig kartlagt.
- Myndighetene har fulgt opp anbefalingene fra granskingen.
- De etterlatte fikk ikke oppfølging, og oppfølgingen av de overlevende var ikke god nok.

Regjeringen har lagt Riksrevisjonens undersøkelse og Stortingets behandling til grunn for vår oppfølging. På denne bakgrunn mener jeg Riksrevisjonen er best egnet til eventuelt å følge opp rapporten som nå er utarbeidet ved Universitetet i Stavanger.

SPØRSMÅL NR. 1252**Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 21. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Gitt at Vegdirektoratet sitt forslag til forskrift om ansvarsforhold m.m. når offentlige veger krysser hverandre i samme plan eller ved overgangsbru eller vegundergang, vert følgd opp i tråd med høringsnotatet (ref. 20-124927-

10), kva for bru og undergangar vert omfatta og kva er berekna vedlikehaldsetterslep for den einskilde bru/undergang og i sum?

GRUNNGJEVING:

I fylgje Byggeindustrien 5. desember 2024 skal det vere snakk om 400 bruer. Det vert bede om ei kommunevis oversikt over alle bruer og underganger, med tilhøyrande berekna vedlikehaldsetterslep for den einskilte bru/undergang og i sum.

Svar:

Vegdirektoratet sendte 13. september 2024 på oppdrag frå Samferdselsdepartementet på høyring forslag til forskrifter om ansvarsforhold m.m. når offentlege veger krysser hverandre i samme plan eller ved overgangsbru eller vegundergang. Utgreiinga av forslag til forskrift er basert på ansvarsforholdet mellom vegmyndigheitene i samsvar med føresegnene i veglova § 9, jf. § 20.

Høyringsfrist var opphaveleg 20. desember 2024, men enkelte kommunar fekk noko lengre frist av omsyn til politisk handsaming. Vegdirektoratet har no mottatt dei siste høyringsinnspela og vil starte arbeidet med på gå gjennom desse.

Det blir i spørsmålet etterspurt vedlikehaldsetterslepet for dei bruene som forskrifta får verknad for. Per i dag finst det ikkje tilstrekkeleg underlagsmateriale for å kunne berekne vedlikehaldsetterslepet på den enkelte bru. Eg visar i denne samanheng til høyringsnotatet si omtale av dette, som er tilgjengeleg her: <https://www.vegvesen.no/fag/publikasjoner/hoeringer/forslag-til-ny-veg-klasseforskrift-og-revidert-bruforskrift-for-offentlig-veg/>.

I vedlagde lister er det oversikt over bruer på kommunal veg som kryssar fylkes- eller riksveg, og bruer på fylkesveg som kryssar riksveg. Dette gir eit bilete per 19. februar 2025 av registreringar i IT-løysinga Brutus, et fagsystem som inneheld data om bruer, ferjekai og andre berande konstruksjonar på riks- og fylkesvegnettet. Eg vil avslutningsvis presisere at ein god del av desse bruene ikkje vil få nokon endring i kven som faktisk ivaretek drift og vedlikehald, fordi kommunen og fylkeskommunen allerede gjer dette i dag.

Vedlegg:

Bruer på kommunal vei over riks- og fylkesvei:

Fylke	Brunavn	Kommune	Byg- geår	Vedlikehold- sansvarlig ³	Hovedvegreferanse	Brukategori	Materiale	Lengde
Nordland	Stamnes G/S-kulvert ¹	Alstahaug	1992	Fylkeskom- mune	P/KV1016 S1D1 m891	Bru i fylling	Betong	3.36
Vestland	Bjørndalsvegen	Alver	1984	Kommunen	P/KV1092 S1D1 m461	Vegbru	Betong	17.4
Vestland	Langeland I	Alver	1984	Fylkeskom- mune	P/KV2142 S1D10 m12	Gang- og sykkelbru	Betong	18.6
Vestland	Dalemarka	Alver	Ukjent	Kommunen	P/KV2021 S1D1 m135	Vegbru	Spennbe- tong	18.23
Vestland	Hjelten	Alver	2015	Statens veg- vesen	P/KV53 S1D1 m12	Vegbru	Spennbe- tong	41.4
Vestland	Hjertås II	Alver	1984	Fylkeskom- mune	P/KV2035 S1D1 m210	Vegbru	Spennbe- tong	15.07
Vestland	Mundal II	Alver	1975	Statens veg- vesen	P/KV1128 S1D1 m79	Vegbru	Spennbe- tong	19.2
Vestland	Hundvin III	Alver	2013	Kommunen	P/KV1131 S1D10 m40	Gang- og sykkelbru		15.0
Agder	Heidalen	Arendal	1977	Kommunen	P/KV48831 S1D1 m316	Vegbru	Spennbe- tong	30.5
Agder	Hansebakken GS-bru	Arendal	1995	Fylkeskom- mune	P/KV55009 S2D30 m7	Gang- og sykkelbru	Betong	60.8
Agder	Krøgenes	Arendal	1970	Fylkeskom- mune	P/KV55264 S1D1 m30	Vegbru	Betong	4.51
Akershus	Øvre Måsan	Asker	1969	Statens veg- vesen	P/KV1064 S1D1 m190	Vegbru	Spennbe- tong	54.9
Akershus	Nes Vestre	Asker	1972	Statens veg- vesen	P/KV101 S1D1 m528	Vegbru	Spennbe- tong	59.2
Akershus	Reistadjordet	Asker	1969	Statens veg- vesen	P/KV1243 S1D1 m188	Vegbru	Betong	88.3
Akershus	Undelstad gangbru	Asker	1977	Statens veg- vesen	P/KV1269 S1D10 m51	Gang- og sykkelbru	Spennbe- tong	78.5
Akershus	Røykenveien gangbru	Asker	1981	Statens veg- vesen	P/KV1477 S1D10 m12	Gang- og sykkelbru	Betong	43.5
Akershus	Askerhallen gangbru	Asker	1982	Fylkeskom- mune	P/KV1283 S1D10 m2	Gang- og sykkelbru	Betong	140.0
Akershus	Svinesjøen I	Asker	1996	Fylkeskom- mune	P/KV1125 S1D110 m3146	Gang- og sykkelbru	Betong	61.5
Akershus	Svinesjøen II	Asker	1996	Fylkeskom- mune	P/KV1125 S1D110 m3227	Gang- og sykkelbru	Betong	185.0
Akershus	Drengsrud skole gangbru	Asker	Ukjent	Kommunen	P/KV1022 S3D50 m77	Gang- og sykkelbru	Betong	20.5
Akershus	Heggedal gangbru	Asker	2015	Fylkeskom- mune	P/KV1448 S1D150 m0	Gang- og sykkelbru	Betong	43.89
Akershus	Katrineåsen	Asker	1980	Statens veg- vesen	P/KV21137 S1D1 m461	Vegbru	Betong	43.0
Akershus	Hekleberg	Asker	1981	Statens veg- vesen	P/KV21189 S1D1 m686	Vegbru	Betong	49.0

¹ Viser til hvem som ivaretar vedlikeholdet på den enkelte bru i dag.

Akershus	Braaset	Asker	1982	Kommunen	P/KV21362 S1D1 m466	Vegbru	Spennbetong	19.0
Vestland	Haugland I	Askøy	1984	Kommunen	P/KV1095 S3D1 m1	Vegbru	Spennbetong	15.0
Vestland	Krokåskiftet	Askøy	1973	Kommunen	P/KV1164 S1D1 m108	Vegbru	Spennbetong	19.1
Vestland	Lønvarden	Askøy	2019	Kommunen	P/KV1261 S1D10 m144	Gang- og sykkelbru	Betong	24.49
Troms	Setervang Bru Over E	Balsfjord	1988	Fylkeskommune	P/KV1047 S1D1 m1509	Vegbru	Spennbetong	20.08
Troms	Brandvoll O / E6	Bardu	1981	Statens vegvesen	P/KV2851 S1D1 m608	Vegbru	Spennbetong	20.0
Vestland	Sandslivegen I	Bergen	1986	Kommunen	P/KV171 S3D20 m54	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	17.6
Vestland	Bønes III	Bergen	ukjent	Kommunen	P/KV7112 S1D1 m55	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	21.4
Vestland	Kalvdalsleitet	Bergen	1980	Kommunen	P/KV237 S1D10 m12	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	53.0
Vestland	Sveiarvegen	Bergen	1980	Kommunen	P/KV4161 S1D1 m157	Vegbru	Betong	31.24
Vestland	Grøvle	Bergen	1981	Kommunen	P/KV269 S3D1 m5	Gang- og sykkelbru	Stål	14.6
Vestland	Wernerholmsveg	Bergen	1983	Kommunen	P/KV5189 S1D1 m753	Vegbru	Betong	15.0
Vestland	Stallkleiva	Bergen	1983	Kommunen	P/KV5014 S1D1 m49	Vegbru	Betong	49.0
Vestland	Siljustøl	Bergen	1997	Kommunen	P/KV3054 S1D1 m274	Vegbru	Spennbetong	55.4
Vestland	Amalie Skramsvei II	Bergen	1985	Kommunen	P/KV5745 S1D1 m789	Vegbru	Spennbetong	34.0
Vestland	Nesttun III	Bergen	2002	Kommunen	P/KV7124 S1D50 m23	Gang- og sykkelbru	Stål	35.0
Vestland	Olsviksjetet I	Bergen	ukjent	Kommunen	P/KV7224 S1D1 m118	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	16.09
Vestland	Fæsteråsen	Bergen	ukjent	Kommunen	P/KV99995 S24D1 m1	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	35.26
Vestland	Gamlehaugen	Bergen	1988	Kommunen	P/KV4494 S1D1 m65	Vegbru	Spennbetong	37.0
Vestland	Heiane I	Bergen	1989	Kommunen	P/KV4558 S1D1 m273	Vegbru	Betong	36.5
Vestland	Midttun II	Bergen	1812	Fylkeskommune	P/KV181 S1D1 m4	Gang- og sykkelbru	Stein	30.0
Vestland	Breimyra II	Bergen	1980	Kommunen	P/KV7317 S1D1 m125	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	15.2
Vestland	Bjørgeveien	Bergen	2018	Kommunen	P/KV540 S1D1 m21	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	88.0
Vestland	Bjørndalsbakken	Bergen	1976	Kommunen	P/KV3373 S1D1 m2	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	35.0
Vestland	Nordahl Griegsveg	Bergen	ukjent	Kommunen	P/KV4824 S1D1 m206	Vegbru	Stål	13.2
Vestland	Morvikbotn	Bergen	1982	Kommunen	P/KV4814 S1D1 m132	Vegbru	Betong	13.82

Vestland	Haukedalsbotn	Bergen	1983	Kommunen	P/KV4550 S1D1 m814	Vegbru	Spennbetong	20.45
Vestland	Flyna	Bergen	1997	Kommunen	P/KV4566 S1D1 m32	Vegbru	Spennbetong	32.5
Vestland	Søvikgeilen	Bergen	2000	Kommunen	P/KV179 S1D110 m6	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	25.3
Vestland	Søreidåsen	Bergen	2000	Kommunen	P/KV171 S3D10 m5	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	28.0
Vestland	Gommershaugen	Bergen	2003	Kommunen	P/KV7135 S1D10 m19	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	38.5
Vestland	Drottningsvik III	Bergen	2014	Kommunen	P/KV4201 S1D1 m39	Vegbru	Spennbetong	32.0
Vestland	Sandsli III	Bergen	2012	Kommunen	P/KV171 S1D20 m105	Gang- og sykkelbru	Betong	25.0
Vestland	Skjoldstølen	Bergen	2011	Kommunen	P/KV3121 S1D1 m65	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	61.3
Vestland	Lyngbø	Bergen	1962	Kommunen	P/KV4744 S1D1 m1738	Vegbru	Stål	20.0
Vestland	Hetlevikstraumen	Bergen	1979	Kommunen	P/KV3168 S1D1 m35	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	75.0
Vestland	Lyderhornsveg II	Bergen	1975	Kommunen	P/KV3374 S1D1 m11	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	59.0
Vestland	Storetveit I	Bergen	1975	Kommunen	P/KV3119 S1D1 m46	Gang- og sykkelbru	Tre	28.2
Vestland	Takvam	Bergen	1975	Kommunen	P/KV5092 S1D1 m275	Vegbru	Spennbetong	21.6
Vestland	Teineviksbrua	Bjørnafjorden	2005	Statens vegvesen	P/KV1042 S4D1 m87	Vegbru	Betong	25.4
Vestland	Kolskogbrua	Bjørnafjorden	2005	Kommunen	P/KV1005 S1D1 m173	Vegbru	Betong	25.8
Vestland	Oppsalmarka	Bjørnafjorden	2016	Kommunen	P/KV2118 S1D1 m2	Gang- og sykkelbru		
Vestland	Haugland I	Bjørnafjorden	1974	Statens vegvesen	P/KV1130 S1D1 m140	Vegbru	Spennbetong	16.0
Vestland	Lekven II	Bjørnafjorden	1975	Statens vegvesen	P/KV1131 S1D1 m12	Vegbru	Betong	15.0
Nordland	Tuv Bil og-gang sykkel bru	Bodø	1979	Kommunen	P/KV1063 S2D1 m122	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	18.8
Nordland	Jon-brua	Bodø	2008	Fylkeskommune	P/KV1023 S1D10 m629	Gang- og sykkelbru	Tre	22.0
Nordland	Støverbakken gang-bru	Bodø	2010	Statens vegvesen	P/KV13753 S1D10 m81	Gang- og sykkelbru	Stål	62.8
Nordland	Storelva G/S 1	Bodø	2012	Statens vegvesen	P/KV80 S1D1 m71	Gang- og sykkelbru	Betong	5.8
Nordland	Storelva G/S 2	Bodø	2013	Statens vegvesen	P/KV16825 S1D10 m158	Gang- og sykkelbru	Betong	4.0
Nordland	G/S bru, Bodøelv Nord	Bodø	2019	Statens vegvesen	P/KV11850 S1D10 m593	Gang- og sykkelbru	Tre	13.0
Nordland	Stormyra bru	Bodø	2018	Kommunen	P/KV15400 S4D1 m235	Vegbru	Spennbetong	73.2
Nordland	Kulvert Thallekrysset, Sandhorngt.	Bodø	2017	Statens vegvesen	P/KV22200 S2D1 m7	Vegbru	Betong	14.0

Nordland	Hunstadsenteret GS-kulvert	Bodø	2015	Statens vegvesen	P/KV81 S1D1 m15	Bru i fylling	Betong	8.6
Akershus	Rud, Hauger gangbru	Bærum	1976	Kommunen	P/KV7814 S1D1 m509	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	90.48
Akershus	Gyssestad	Bærum	1968	Kommunen	P/KV1125 S2D1 m152	Vegbru	Spennbetong	47.2
Akershus	Brynsveien gangbru	Bærum	1977	Kommunen	P/KV7030 S1D1 m2	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	46.0
Akershus	Lønås gangbru	Bærum	1975	Kommunen	P/KV7458 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Betong	53.75
Akershus	Eiksveien	Bærum	1975	Kommunen	P/KV1506 S1D1 m1533	Vegbru	Betong	50.0
Akershus	Hosleveien gangbru	Bærum	1975	Kommunen	P/KV7448 S1D1 m3	Gang- og sykkelbru	Betong	27.75
Akershus	Haslum gangbru	Bærum	1965	Kommunen	P/KV7241 S1D1 m20	Gang- og sykkelbru	Betong	35.4
Akershus	Langleiken gangbru	Bærum	1985	Kommunen	P/KV7824 S1D1 m10	Gang- og sykkelbru	Betong	59.0
Akershus	Åsbråtan gangbru	Bærum	1985	Kommunen	P/KV7847 S1D1 m460	Gang- og sykkelbru	Betong	75.0
Akershus	Østerås skole gangbru	Bærum	1975	Kommunen	P/KV7430 S1D1 m157	Gang- og sykkelbru	Betong	27.0
Akershus	Vollsveien gangbru	Bærum	1993		P/KV7256 S1D1 m8	Gang- og sykkelbru	Betong	61.9
Akershus	Prof. Kohtsv. gangbru	Bærum	1994	Kommunen	P/KV7255 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Betong	12.6
Akershus	Gjønnes gangbru III	Bærum	1993	Kommunen	P/KV7288 S1D1 m118	Gang- og sykkelbru	Betong	31.0
Akershus	Gjønnes gangbru IV	Bærum	1993	Kommunen	P/KV7264 S1D1 m8	Gang- og sykkelbru	Betong	27.0
Akershus	Sjøholmen II	Bærum	1995	Statens vegvesen	P/KV1794 S2D1 m7	Vegbru	Spennbetong	63.0
Akershus	Gamle Ringeriksveg gangbru	Bærum	1995	Kommunen	P/KV1109 S1D1 m10	Gang- og sykkelbru	Betong	134.0
Akershus	Rud gård gangbru	Bærum	1994	Kommunen	P/KV7834 S2D1 m694	Gang- og sykkelbru		
Akershus	Atrium gangbru	Bærum	1995	Kommunen	P/KV7255 S1D1 m167	Gang- og sykkelbru	Betong	29.0
Akershus	Holmaveien bru	Bærum	2008	Fylkeskommune	P/KV2450 S2D1 m1805	Vegbru	Betong	60.0
Akershus	Stabekk skole gangbru	Bærum	1995	Kommunen	P/KV7278 S1D1 m34	Gang- og sykkelbru		104.0
Akershus	Stabekkbakken gangbru	Bærum	ukjent	Kommunen	P/KV7251 S1D1 m51	Gang- og sykkelbru	Betong	
Akershus	Presteveien gangbru	Bærum	ukjent	Kommunen	P/KV8041	Gang- og sykkelbru	Betong	
Akershus	Bærum sykehus gangbru	Bærum	ukjent	Kommunen	P/KV7817 S1D30 m6	Gang- og sykkelbru	Betong	
Akershus	Kirkerudholma gangbru	Bærum	2018	Statens vegvesen	P/KV7834 S2D1 m45	Gang- og sykkelbru	Betong	91.3
Akershus	Stabekk gangbru	Bærum	2021	Fylkeskommune	P/KV7210 S1D1 m123	Gang- og sykkelbru	Tre	30.0

Finnmark	Strømmen	Båtsfjord	1929	Statens vegvesen	P/KV10350 S1D1 m70	Vegbru	Stål	26.0
Buskerud	Hallermo	Drammen	1976	Kommunen	P/KV99970 S1D1 m7	Gang- og sykkelbru		42.5
Buskerud	Gamle Mjøndalen	Drammen	1913	Kommunen	P/KV4323 S1D1 m10	Vegbru	Stål	220.8
Buskerud	Killingrud	Drammen	1970	Fylkeskommune	P/KV4094 S1D1 m376	Vegbru	Betong	33.0
Buskerud	Ligo	Drammen	1977	Fylkeskommune	P/KV1163 S9D10 m76	Gang- og sykkelbru	Betong	49.0
Buskerud	Ligo	Drammen	1977	Fylkeskommune	P/KV1163 S9D10 m76	Gang- og sykkelbru	Betong	49.0
Buskerud	Konnerudgt. I.	Drammen	1985	Fylkeskommune	P/KV1431 S1D10 m548	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	20.5
Buskerud	Løkkesvingen	Drammen	1976	Kommunen	P/KV1793 S1D1 m0	Gang- og sykkelbru		35.0
Buskerud	Nedberg	Drammen	1988	Statens vegvesen	O/EV134 S44D1 m6219	Vegbru	Betong	38.9
Buskerud	Skistad	Drammen	1989	Statens vegvesen	O/EV134 S44D1 m5605	Vegbru	Betong	37.05
Buskerud	Spareland	Drammen	1986	Kommunen	P/KV4166 S1D1 m129	Vegbru	Spennbetong	37.0
Buskerud	Bangeløkka GS-bru	Drammen	2000	Statens vegvesen	O/EV134 S45D1 m14206	Gang- og sykkelbru	Betong	162.4
Buskerud	Torsbergskogen GS-bru	Drammen	1980	Kommunen	P/KV1801 S1D60 m184	Gang- og sykkelbru	Betong	3.0
Vestland	Vøringsfoss / Fossli	Eidfjord	1915	Statens vegvesen	P/KV1039 S1D1 m277	Vegbru	Stein	18.72
Innlandet	Dal	Eidskog	1986	Statens vegvesen	O/RV2 S3D1 m1806	Vegbru	Betong	37.0
Innlandet	Bakketun bru	Eidskog	1993	Statens vegvesen	O/RV2 S1D1 m4407	Vegbru	Betong	41.0
Akershus	Eidsvoll Sundbru	Eidsvoll	1923	Fylkeskommune	P/KV10377 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Stål	192.0
Akershus	Setre bru	Eidsvoll	2011	Statens vegvesen	P/KV8500 S1D1 m869	Vegbru	Tre	48.9
Rogaland	Skåre	Eigersund	1880	Fylkeskommune	P/KV1962 S2D1 m16	Vegbru	Stein	3.65
Innlandet	Gaarder g-sbru	Elverum	1979	Statens vegvesen	O/RV2 S15D1 m2798	Gang- og sykkelbru	Betong	35.8
Innlandet	Galgeberget bru	Elverum	1992	Kommunen	P/KV2230 S2D1 m557	Vegbru	Betong	33.96
Innlandet	Nistilen gs-bru	Elverum	1999	Fylkeskommune	P/KV4305 S1D100 m2002	Gang- og sykkelbru	Tre	4.0
Agder	Sundeveien	Farsund	2009	Fylkeskommune	P/KV4700 S2D1 m231	Vegbru	Betong	30.5
Østfold	Bryggeriveien (Fredrikstad)	Fredrikstad	1977	Statens vegvesen	P/KV6100 S1D1 m306	Vegbru	Spennbetong	32.6
Østfold	Glemmengata	Fredrikstad	1979	Statens vegvesen	P/KV13300 S1D1 m416	Vegbru	Betong	19.0
Østfold	Myragata gangbru	Fredrikstad	1979	Statens vegvesen	P/KV26200 S1D10 m14	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	36.5

Østfold	Hassingen gangbru	Fredrikstad	1996	Fylkeskom-mune	P/KV11200 S1D40 m182	Gang- og sykkelbru	Stål	58.0
Østfold	Skovbøle gangbru	Fredrikstad	1996	Fylkeskom-mune	P/KV43900 S1D10 m14	Gang- og sykkelbru	Tre	64.6
Østfold	Gamle Kirkeveg	Fredrikstad	1995	Fylkeskom-mune	P/KV20700 S1D1 m1	Vegbru	Betong	68.5
Østfold	Høiendal gangbru	Fredrikstad	1996	Fylkeskom-mune	P/KV18150 S1D10 m38	Gang- og sykkelbru	Tre	48.0
Østfold	Årumfjellet gangbru	Fredrikstad	2007	Statens veg-vesen	P/KV64650 S1D10 m27	Gang- og sykkelbru	Tre	41.57
Møre og Romsdal	Astadbrua	Gjemnes	1973	Statens veg-vesen	P/KV57010 S1D1 m90	Bru i fylling	Betong	4.85
Akershus	Horka gangbru	Gjerdrum	1982	Fylkeskom-mune	P/KV1549 S1D1 m2744	Gang- og sykkelbru	Betong	20.0
Rogaland	Rage gml.	Gjesdal	1900	Fylkeskom-mune	P/KV2042 S1D1 m4	Vegbru	Stein	26.0
Rogaland	Ålgård gml.	Gjesdal	1857	Fylkeskom-mune	P/KV1059 S1D1 m9	Gang- og sykkelbru	Stein	12.0
Rogaland	Kvitaland	Gjesdal	1950	Fylkeskom-mune	P/KV1154 S3D1 m734	Vegbru	Betong	2.5
Innlandet	Kremmerodden	Gjøvik	1969	Kommunen	P/KV5450 S1D1 m17	Vegbru	Spennbe-tong	28.5
Innlandet	Mustad Gangbru	Gjøvik	1990	Kommunen	P/KV90001 S1D1 m8	Gang- og sykkelbru	Betong	46.0
Innlandet	Nyvegen	Gjøvik	1990	Kommunen	P/KV5530 S1D1 m232	Vegbru	Betong	37.74
Innlandet	Nybrua	Gjøvik	1991	Kommunen	P/KV1260 S5D1 m17	Vegbru	Spennbe-tong	50.72
Vestland	Apalset I	Gloppen	2001	Statens veg-vesen	P/KV1107 S1D1 m227	Vegbru	Spennbe-tong	29.5
Innlandet	Dvergsten	Gran	1984	Kommunen	P/KV4094 S1D1 m295	Vegbru	Spennbe-tong	20.0
Agder	Feviktoppen	Grimstad	1978	Fylkeskom-mune	P/KV1123 S1D1 m98	Vegbru	Betong	33.0
Agder	Berge	Grimstad	1981	Kommunen	P/KV1094 S1D1 m3	Vegbru	Betong	28.0
Agder	Bieheia	Grimstad	1981	Kommunen	P/KV1200 S2D30 m95	Gang- og sykkelbru	Betong	36.0
Agder	Biejordet	Grimstad	1981	Statens veg-vesen	P/KV1100 S1D1 m21	Vegbru	Betong	44.0
Agder	Vesterled G/S-bru	Grimstad	1983	Kommunen	P/KV420 S1D1 m4	Gang- og sykkelbru	Betong	44.6
Agder	Vesterled GS-bru	Grimstad	2008	Fylkeskom-mune	P/KV1960 S2D1 m402	Gang- og sykkelbru	Betong	51.0
Trøndelag	Rostabrua	Grong	1994	Statens veg-vesen	P/KV42060 S1D1 m1273	Vegbru	Betong	43.0
Innlandet	Kverndammen g/s bru	Grue	1984	Fylkeskom-mune	P/KV4330 S1D100 m149	Gang- og sykkelbru	Stål	7.15
Vestland	Eidsbotn	Gulen	1989	Fylkeskom-mune	P/KV1020 S1D1 m36	Vegbru	Betong	13.5
Østfold	Os Alle gangbru	Halden	1981	Fylkeskom-mune	P/KV5180 S3D20 m99	Gang- og sykkelbru	Betong	53.6

Troms	Sørvik Nordre Overgangsbru	Harstad	1974	Statens vegvesen	P/KV1637 S1D1 m128	Vegbru	Betong	35.0
Troms	Langnes	Harstad	1978	Statens vegvesen	P/KV1239 S1D1 m34	Vegbru	Spennbetong	26.0
Troms	Skolevegen	Harstad	1982	Statens vegvesen	P/KV1200 S1D1 m363	Vegbru	Betong	15.5
Troms	Svingen Bru O. Rv83	Harstad	1989	Statens vegvesen	P/KV1373 S1D1 m375	Vegbru	Spennbetong	30.3
Troms	Haganveien kulvert	Harstad	2009	Fylkeskommune	P/KV1047 S1D1 m892	Bru i fylling	Betong	10.2
Rogaland	Håvåsen bru	Haugesund	2023	Kommunen	P/KV2650 S1D105 m109	Gang- og sykkelbru	Stål	61.15
Rogaland	Bleikemyr II	Haugesund	1967	Fylkeskommune	P/KV924 S3D60 m4	Gang- og sykkelbru	Betong	26.6
Rogaland	Solvang	Haugesund	1969	Fylkeskommune	P/KV1815 S1D10 m23	Gang- og sykkelbru	Betong	26.5
Rogaland	Storasundgata	Haugesund	1969	Fylkeskommune	P/KV1890 S1D10 m329	Gang- og sykkelbru	Betong	26.58
Rogaland	Odinsgate	Haugesund	1969	Fylkeskommune	P/KV4150 S1D10 m191	Gang- og sykkelbru	Betong	26.62
Rogaland	Storesundgaten	Haugesund	1986	Statens vegvesen	P/KV4515 S1D1 m284	Vegbru	Betong	36.0
Rogaland	Djupaskardet	Haugesund	1991	Fylkeskommune	P/KV942 S1D1 m15	Gang- og sykkelbru	Betong	67.8
Nordland	Breivika betongkulvert	Hemnes	1994	Statens vegvesen	P/KV50 S1D1 m184	Bru i fylling	Betong	9.4
Nordland	Varpen bru	Hemnes	1995	Kommunen	P/KV2010 S1D1 m207	Vegbru	Spennbetong	36.95
Møre og Romsdal	Moltu	Herøy	1893	Fylkeskommune	P/KV3105 S1D10 m281	Vegbru	Betong	5.0
Møre og Romsdal	Gamle Øyrabrua	Herøy	1920	Fylkeskommune	P/KV15 S1D1 m317	Gang- og sykkelbru	Stein	3.91
Trøndelag	Knutshaugbrua	Hitra	1998	Fylkeskommune	P/KV1170 S1D1 m441	Vegbru	Tre	28.0
Buskerud	Øyo	Hol	2010	Kommunen	P/KV1046 S2D20 m27	Gang- og sykkelbru		
Buskerud	Hallingstad	Hol	1985	Statens vegvesen	O/RV7 S15D1 m10123	Gang- og sykkelbru	Stål	51.1
Vestfold	Bringaker	Holmestrand	2001	Statens vegvesen	P/KV1095 S1D1 m2416	Vegbru	Spennbetong	101.4
Vestfold	Steinsnes	Horten	1993	Kommunen	P/KV4120 S2D1 m336	Vegbru	Betong	11.37
Vestfold	Rørestrand	Horten	1993	Kommunen	P/KV1690 S2D1 m43	Vegbru	Betong	11.37
Vestfold	Råen bru	Horten	2007	Statens vegvesen	P/KV4895 S1D1 m391	Vegbru	Betong	42.0
Rogaland	Kvie	Hå	1958	Fylkeskommune	P/KV3650 S1D1 m524	Vegbru	Betong	4.7
Rogaland	Dampen	Hå	2017	Kommunen	P/KV8228 S1D1 m9	Bru i fylling		
Trøndelag	Rørbrua	Inderøy	2005	Statens vegvesen	P/KV3022 S2D1 m73	Vegbru	Betong	45.8

Østfold	Tronstad	Indre Østfold	1993	Fylkeskom-mune	P/KV1066 S1D1 m226	Vegbru	Betong	26.2
Østfold	Bjerke	Indre Østfold	1996	Statens veg- vesen	P/KV34025 S1D1 m2263	Vegbru	Betong	35.5
Østfold	Katralveien bru	Indre Østfold	2005	Statens veg- vesen	P/KV24500 S1D1 m1147	Vegbru	Betong	51.0
Østfold	Søeng gangbru	Indre Østfold	2005	Fylkeskom-mune	P/KV25450 S1D30 m630	Gang- og sykkelbru	Tre	56.3
Østfold	Moen bru	Indre Østfold	2005	Statens veg- vesen	P/KV28400 S1D1 m463	Vegbru	Spennbe- tong	73.0
Østfold	Ringveien	Indre Østfold	2006	Fylkeskom-mune	P/KV24250 S1D1 m172	Vegbru	Betong	39.0
Østfold	Hørslettbrua	Indre Østfold	2014	Statens veg- vesen	P/KV32220 S1D1 m1869	Vegbru	Betong	48.0
Rogaland	Myrstad	Karmøy	2013	Fylkeskom-mune	P/KV1826 S2D1 m46	Bru i fylling	Betong	4.6
Rogaland	Askehaugen	Karmøy	1985	Fylkeskom-mune	P/KV1144 S1D1 m611	Vegbru	Betong	36.7
Rogaland	Soldal	Karmøy	2012	Fylkeskom-mune	P/KV831 S1D1 m64	Vegbru	Betong	25.0
Rogaland	Lindøy	Karmøy	2013	Fylkeskom-mune	P/KV1546 S1D1 m11	Vegbru	Betong	20.5
Rogaland	Sørhellet	Klepp	2008	Fylkeskom-mune	P/KV99999 S1D10 m212	Vegbru	Betong	36.1
Rogaland	Grudevarden	Klepp	2008	Fylkeskom-mune	P/KV2675 S1D1 m339	Vegbru	Betong	52.6
Rogaland	Stølen	Klepp	2009	Kommunen	P/KV99026 S1D1 m18	Bru i fylling	Betong	4.0
Buskerud	Nybrua	Kongsberg	1950	Kommunen	P/KV6060 S1D1 m43	Vegbru	Stål	87.82
Buskerud	Storeng	Kongsberg	1993	Fylkeskom-mune	P/KV6852 S1D1 m480	Vegbru	Betong	48.5
Buskerud	Kvernsrud GS-bru	Kongsberg	1900	Fylkeskom-mune	P/KV97 S1D1 m14	Vegbru	Stein	20.0
Buskerud	Bekkedokk	Kongsberg	2003	Kommunen	P/KV6797 S1D10 m24	Gang- og sykkelbru	Betong	14.0
Innlandet	Rasta g-sbru	Kongsvinger	1978	Statens veg- vesen	O/RV2 S4D1 m3981	Gang- og sykkelbru	Betong	71.0
Innlandet	Åsumbakken g-sbru	Kongsvinger	1978	Fylkeskom-mune	P/KV1620 S1D10 m21	Gang- og sykkelbru	Betong	75.0
Telemark	Bråtevann Over- gangsbr	Kragerø	1976	Statens veg- vesen	P/KV1175 S1D1 m6114	Vegbru	Betong	44.0
Agder	Varen	Kristiansand	1951	Statens veg- vesen	P/KV15790 S3D1 m256	Gang- og sykkelbru	Betong	7.9
Agder	Egsvegrua	Kristiansand	1975	Kommunen	P/KV11160 S1D1 m98	Vegbru	Betong	54.9
Agder	Strømme	Kristiansand	1977	Kommunen	P/KV20145 S1D100 m85	Gang- og sykkelbru	Spennbe- tong	20.4
Agder	Fidjebakken	Kristiansand	1988	Kommunen	P/KV11760 S1D10 m40	Gang- og sykkelbru	Tre	32.04
Agder	Haumyrheia	Kristiansand	1993	Kommunen	P/KV12957 S2D10 m8	Gang- og sykkelbru	Betong	12.0

Agder	Tunballen	Kristiansand	1999	Kommunen	P/KV51875 S1D10 m32	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	32.6
Agder	Dalene G/S-bru	Kristiansand	2008	Statens vegvesen	P/KV10890 S1D10 m119	Gang- og sykkelbru	Stål	41.73
Agder	Holskogveien GS-bru	Kristiansand	2003	Fylkeskommune	P/KV19693 S1D120 m24	Gang- og sykkelbru	Betong	46.3
Agder	Fiskådalen vest	Kristiansand	2014	Fylkeskommune	P/KV19720 S1D1 m3008	Bru i fylling	Betong	6.4
Agder	Lumberkrysset	Kristiansand	2014	Fylkeskommune	P/KV15020 S1D1 m9	Bru i fylling	Betong	6.0
Møre og Romsdal	Sommervold	Kristiansund	1950	Fylkeskommune	P/KV52580 S1D1 m220	Vegbru	Betong	4.0
Møre og Romsdal	Saltkjelbrua	Kristiansund	1984	Fylkeskommune	P/KV265 S1D1 m1170	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	71.2
Møre og Romsdal	Skomakerkulverten nord	Kristiansund	1980	Statens vegvesen	P/KV3150 S1D1 m1313	Bru i fylling	Betong	2.74
Telemark	Brunkeberg	Kviteseid	1988	Statens vegvesen	P/KV1020 S1D10 m38	Gang- og sykkelbru	Betong	32.4
Vestfold	Kleivervegen bru	Larvik	2012	Statens vegvesen	P/KV43319 S1D1 m3203	Vegbru	Betong	84.6
Trøndelag	Renden Kv.O/E6	Levanger	1974	Statens vegvesen	P/KV9770 S1D1 m1889	Vegbru	Betong	42.2
Buskerud	Hegg	Lier	1980	Kommunen	P/KV4700 S1D1 m251	Vegbru	Betong	41.5
Buskerud	Grøstad	Lier	1968	Statens vegvesen	O/EV18 S47D1 m11163	Vegbru	Spennbetong	45.9
Buskerud	Heiatoppen	Lier	1970	Statens vegvesen	O/EV18 S47D1 m12962	Vegbru	Spennbetong	41.38
Buskerud	Bruusgaardsveg	Lier	1975	Statens vegvesen	O/EV18 S46D1 m12159	Vegbru	Betong	72.11
Buskerud	Haugestad	Lier	1990	Fylkeskommune	P/KV9400 S1D1 m2	Gang- og sykkelbru	Betong	31.2
Buskerud	Tveita	Lier	1990	Fylkeskommune	P/KV9050 S1D10 m23	Gang- og sykkelbru	Betong	62.0
Innlandet	Hovemovegen	Lillehammer	1987	Kommunen	P/KV7055 S1D1 m108	Vegbru	Betong	45.5
Agder	Tingsaker GS-bru	Lillesand	2010	Fylkeskommune	P/KV236 S1D20 m590	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	14.88
Akershus	Vinsnes bru	Lillestrøm	2015	Statens vegvesen	P/KV17014 S1D1 m48	Vegbru	Tre	51.3
Akershus	Frogner gangbru	Lillestrøm	2020	Fylkeskommune	P/KV1496 S1D10 m748	Gang- og sykkelbru	Stål	104.12
Agder	Torelandsvassbekk GS-bru	Lindesnes	2019	Fylkeskommune	P/KV4068 S2D1 m390	Gang- og sykkelbru		
Agder	Steinsland nord	Lindesnes	2011	Statens vegvesen	P/KV2560 S1D1 m6	Bru i fylling	Betong	6.8
Agder	Vigeland GS-bru	Lindesnes	1996	Fylkeskommune	P/KV90000 S2D1 m42	Gang- og sykkelbru	Stål	70.0
Agder	Vigeland Øvre	Lindesnes	1977	Kommunen	P/KV1200 S1D1 m229	Vegbru	Betong	31.3
Rogaland	Haugland II	Lund	1968	Statens vegvesen	P/KV1003 S3D1 m1	Vegbru	Spennbetong	16.9

Rogaland	Lundheim	Lund	1997	Fylkeskom-mune	P/KV1009 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Betong	28.0
Rogaland	Håkonbakken	Lund	2006	Statens veg-vesen	P/KV1052 S5D10 m59	Gang- og sykkelbru	Stål	28.5
Akershus	Frøystad	Lunner	1977	Fylkeskom-mune	P/KV3009 S1D10 m25	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	47.8
Akershus	Møller gangbru	Lørenskog	1981	Statens veg-vesen	P/KV5525 S1D100 m471	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	129.0
Akershus	Haraldvegen	Lørenskog	1981	Kommunen	P/KV5450 S1D1 m1484	Vegbru	Spennbe-tong	48.55
Akershus	Nordliveien gangbru	Lørenskog	1986	Fylkeskom-mune	P/KV97963 S1D1 m4	Gang- og sykkelbru	Betong	42.7
Akershus	Lørdagsrud gangbru	Lørenskog	1997	Statens veg-vesen	P/KV97983 S1D1 m32	Gang- og sykkelbru	Betong	70.0
Akershus	Finstadlia gangbru	Lørenskog	1999	Kommunen	P/KV97989 S1D1 m23	Gang- og sykkelbru	Betong	
Akershus	Mailand gangbru	Lørenskog	2008	Statens veg-vesen	P/KV9675 S3D130 m1	Gang- og sykkelbru	Stål	104.89
Akershus	Thurmannskogen gangbru	Lørenskog	2008	Kommunen	P/KV97981 S1D1 m124	Gang- og sykkelbru	Betong	54.0
Trøndelag	Sveberg O/E6	Malvik	1990	Kommunen	P/KV1430 S1D1 m123	Vegbru	Betong	38.0
Østfold	Ørje sag	Marker	2016	Statens veg-vesen	P/KV1007 S1D1 m73	Vegbru	Betong	52.0
Trøndelag	Øysandbrua	Melhus	2004	OPS-selska-pet	P/KV1075 S1D1 m17	Vegbru	Spennbe-tong	43.5
Trøndelag	Undergang i lokalveg Øysand	Melhus	2004	OPS-selska-pet	P/KV1099 S1D1 m11	Bru i fylling	Betong	9.3
Trøndelag	Drågåsetbrua (Bjørset bru over E6)	Midtre Gauld-al	2004	Kommunen	P/KV46 S1D1 m32	Vegbru	Spennbe-tong	46.4
Telemark	Felleskjøpet Gangbru	Midt-Tele-mark	1987	Statens veg-vesen	P/KV1029 S4D10 m32	Gang- og sykkelbru	Betong	79.0
Buskerud	Badevegen	Modum	1975	Kommunen	P/KV1104 S1D1 m507	Vegbru	Betong	32.0
Buskerud	Sporpind	Modum	1978	Statens veg-vesen	O/RV350 S2D1 m7502	Bru i fylling	Betong	13.7
Møre og Romsdal	Årølibrua	Molde	2005	Kommunen	P/KV10470 S1D1 m0 KD1 m203	Vegbru		0.0
Møre og Romsdal	Mek gangbru nedre	Molde	ukjent	Fylkeskom-mune	P/KV4910 S1D100 m88	Gang- og sykkelbru	Betong	5.42
Østfold	Huggenes	Moss	1966	Statens veg-vesen	P/KV12530 S1D1 m232	Vegbru	Betong	58.0
Akershus	Rånåsfoss	Nes	1927	Fylkeskom-mune	P/KV1249 S1D10 m12	Gang- og sykkelbru	Stål	260.5
Akershus	Rulse gangbru	Nittedal	1995	Fylkeskom-mune	P/KV11200 S3D100 m275	Gang- og sykkelbru	Betong	13.8
Akershus	Haugeråsen gangkul-vert	Nittedal	2008	Kommunen	P/KV5650 S1D1 m13	Bru i fylling	Betong	
Innlandet	Prestberget	Nord-Odal	1977	Fylkeskom-mune	P/KV30009 S1D1 m164	Vegbru	Betong	14.0
Akershus	Østreng gangbru	Nordre Follo	1977	Kommunen	P/KV8400 S1D350 m5	Gang- og sykkelbru	Betong	63.3

Akershus	Ødegård gangbru	Nordre Follo	1977	Kommunen	P/KV97724 S1D1 m37	Gang- og sykkelbru	Betong	82.56
Akershus	Greverud gangbru	Nordre Follo	1978	Kommunen	P/KV21060 S1D30 m10	Gang- og sykkelbru	Stål	114.0
Akershus	Tusse	Nordre Follo	1981	Kommunen	P/KV27560 S1D1 m148	Vegbru	Betong	42.7
Akershus	Liavegen	Nordre Follo	1981	Kommunen	P/KV25000 S1D1 m87	Vegbru		
Akershus	Sønsterud gangbru	Nordre Follo	1999	Kommunen	P/KV30015 S1D170 m14	Gang- og sykkelbru	Betong	16.5
Innlandet	Rosteinvegen	Nordre Land	1995	Fylkeskommune	P/KV3010 S1D1 m296	Vegbru	Betong	41.68
Telemark	Merde G/S	Notodden	2005	Statens vegvesen	P/KV2135 S1D20 m274	Gang- og sykkelbru	Betong	61.2
Telemark	Kirkegata	Notodden	1985	Statens vegvesen	P/KV3017 S1D1 m27	Vegbru	Betong	16.6
Telemark	Strupa GS bru	Notodden	1981	Statens vegvesen	P/KV2522 S2D10 m4	Gang- og sykkelbru	Betong	48.2
Telemark	Nabobru til 08-1585 Oterbekk	Notodden	1900	Fylkeskommune	P/KV3099 S1D1 m1427	Vegbru		
Trøndelag	Kåsbrua	Oppdal	2014	Kommunen	P/KV2700 S1D1 m200	Vegbru	Tre	55.0
Trøndelag	Rømesbakken	Orkland	1983	Kommunen	P/KV2270 S1D1 m1836	Vegbru	Betong	31.0
Trøndelag	Snilldalsbekk	Orkland	1977	Fylkeskommune	P/KV5027 S1D1 m3201	Bru i fylling	Betong	3.5
Trøndelag	Djupå	Orkland	1981	Fylkeskommune	P/KV5027 S1D1 m1397	Vegbru	Spennbetong	30.5
Trøndelag	Evjen O/Ev 39	Orkland	1986	Kommunen	P/KV3803 S1D1 m267	Vegbru	Betong	38.0
Trøndelag	Follo Bru	Orkland	1990	Kommunen	P/KV3451 S1D1 m2204	Vegbru	Betong	43.5
Trøndelag	Gangåsbrua Overg. bru o/E39 Stokkhau-gen	Orkland	2014	Kommunen	P/KV1810 S1D1 m3072	Vegbru	Betong	41.0
Akershus	Putten gangbru	Oslo	1978	Statens vegvesen	P/KV4 S1D1 m96	Gang- og sykkelbru	Stål	33.0
Oslo	Slemdalsveien	Oslo	1958	Statens vegvesen	P/KV16621 S1D1 m2161	Vegbru	Betong	25.4
Oslo	Bekkelaget gangbru	Oslo	1960	Statens vegvesen	P/KV27 S1D1 m29	Gang- og sykkelbru	Betong	95.0
Oslo	Brobekkveien	Oslo	1963	Statens vegvesen	P/KV10904 S1D1 m1430	Vegbru	Betong	53.37
Oslo	Grenseveien	Oslo	1967	Statens vegvesen	P/KV12361 S3D1 m1167	Vegbru	Betong	113.0
Oslo	Erik Mogensøns vei	Oslo	1974	Statens vegvesen	P/KV11592 S1D1 m375	Vegbru	Betong	46.8
Oslo	Gaustad gangbru	Oslo	1966	Statens vegvesen	P/KV89621 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	95.8
Oslo	Mastemyr gangbru	Oslo	1970	Statens vegvesen	P/KV14682 S1D1 m708	Gang- og sykkelbru	Betong	66.0

Oslo	Alnabruveien gangbru	Oslo	1971	Statens vegvesen	P/KV89410 S1D1 m24	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	112.0
Oslo	Ytre Ringvei	Oslo	1972	Statens vegvesen	P/KV20202 S2D1 m153	Vegbru	Betong	109.0
Oslo	Tvetenveien bru ved Teisen	Oslo	1970	Statens vegvesen	P/KV17852 S2D1 m31	Vegbru	Betong	41.0
Oslo	Jorines vei gangbru	Oslo	1970	Statens vegvesen	P/KV97664 S1D1 m19	Gang- og sykkelbru	Betong	94.0
Oslo	Stovnerbakken	Oslo	1970	Statens vegvesen	P/KV13533 S1D1 m468	Vegbru	Betong	39.0
Oslo	Dronning Mauds gate	Oslo	1972	Statens vegvesen	P/KV11307 S1D1 m66	Vegbru	Spennbetong	24.0
Oslo	Årvollveien	Oslo	1972	Statens vegvesen	P/KV18808 S1D1 m4	Vegbru	Betong	42.16
Oslo	Breivollveien	Oslo	1970	Statens vegvesen	P/KV16667 S2D1 m30	Vegbru	Betong	67.25
Oslo	Grorudveien	Oslo	1976	Statens vegvesen	P/KV10498 S1D1 m43	Vegbru	Spennbetong	35.0
Oslo	Røssedal gangbru	Oslo	1975	Statens vegvesen	P/KV89790 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	70.0
Oslo	Ulvenveien	Oslo	1974	Statens vegvesen	P/KV17988 S1D1 m859	Vegbru	Betong	51.94
Oslo	Plogveien	Oslo	1954	Statens vegvesen	P/KV15692 S1D1 m720	Vegbru	Betong	61.5
Oslo	Jernkroken	Oslo	1974	Statens vegvesen	P/KV13451 S1D1 m188	Vegbru	Betong	47.5
Oslo	Karihaugveien	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV13622 S2D1 m175	Vegbru	Spennbetong	87.5
Oslo	Søren Bulls vei	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV17308 S1D1 m23	Vegbru	Betong	60.0
Oslo	Furuset gangbru	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV89391 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	197.17
Oslo	Jerikoveien	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV13438 S2D1 m11	Vegbru	Betong	82.08
Oslo	Edv. Munchs vei	Oslo	1978	Statens vegvesen	P/KV11406 S1D1 m23	Vegbru	Betong	44.29
Oslo	Stovnerveien	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV17106 S1D1 m448	Vegbru	Betong	34.0
Oslo	Raschs vei gangbru	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV89123 S1D1 m1	Gang- og sykkelbru	Betong	62.0
Oslo	Lambertseterveien	Oslo	1977	Statens vegvesen	P/KV14102 S1D1 m2060	Vegbru	Spennbetong	121.0
Oslo	Karihaugen gangbru	Oslo	1981	Statens vegvesen	P/KV95463 S1D1 m142	Gang- og sykkelbru	Stål	58.0
Oslo	Sandstuveien	Oslo	1984	Statens vegvesen	P/KV16175 S1D1 m1680	Vegbru	Spennbetong	70.0
Oslo	Holmenveien	Oslo	1986	Statens vegvesen	P/KV13078 S1D1 m352	Vegbru	Betong	30.5
Oslo	Møllergata	Oslo	1989	Statens vegvesen	P/KV14943 S2D1 m382	Vegbru	Spennbetong	22.0
Oslo	Ensjøveien gangkultvert	Oslo	1989	Statens vegvesen	P/KV11589 S1D1 m1051	Bru i fylling	Betong	3.5

Oslo	Alvheimveien gang- bru	Oslo	1990	Statens veg- vesen	P/KV91128 S1D1 m5	Gang- og sykkelbru	Stål	101.0
Oslo	Alfaset gangkulvert vest	Oslo	1998	Statens veg- vesen	P/KV17126 S5D1 m805	Bru i fylling	Betong	4.62
Oslo	Valle bru	Oslo	2010	Kommunen	P/KV21538 S1D1 m582	Vegbru	Stål	74.4
Oslo	Valle gangkulvert (eier?)	Oslo	2010	Statens veg- vesen	P/KV21538 S1D1 m483	Bru i fylling	Betong	9.0
Oslo	Trygve Lies bru	Oslo	2010	Kommunen	P/KV81181 S1D1 m193	Gang- og sykkelbru	Stål	75.0
Oslo	Dr. Blancas v gang- kulvert	Oslo	1995	Statens veg- vesen	P/KV11303 S1D1 m9	Bru i fylling	Betong	5.0
Oslo	Ris gangkulvert	Oslo	2013	Statens veg- vesen	P/KV16621 S1D1 m2096	Bru i fylling	Betong	6.88
Vestland	Hauge nord	Osterøy	2002	Kommunen	P/KV1070 S1D1 m82	Vegbru	Betong	18.0
Telemark	Stasjonsbekken	Porsgrunn	1991		P/KV1290 S2D1 m120	Gang- og sykkelbru	Spennbe- tong	36.96
Telemark	Prestalleen II	Porsgrunn	1989	Statens veg- vesen	P/KV3960 S1D1 m330	Vegbru	Betong	29.0
Telemark	Tråholt	Porsgrunn	1988	Statens veg- vesen	P/KV5532 S1D1 m264	Vegbru	Spennbe- tong	25.0
Telemark	Mule Bru	Porsgrunn	1990	Statens veg- vesen	P/KV5540 S1D1 m221	Vegbru	Betong	64.0
Telemark	Hovenga Bru	Porsgrunn	1994	Kommunen	P/KV2710 S1D1 m106	Vegbru	Spennbe- tong	107.5
Telemark	Linnåesgate GS Bru	Porsgrunn	1991	Statens veg- vesen	P/KV2400 S1D80 m123	Gang- og sykkelbru	Betong	60.3
Telemark	Anders Bårdsveg bru	Porsgrunn	1997	Statens veg- vesen	P/KV1050 S1D1 m104	Vegbru	Betong	27.0
Nordland	Bjørnbærvik	Rana	1950	Statens veg- vesen	P/KV1160 S1D1 m3350	Gang- og sykkelbru	Betong	4.96
Nordland	Mjølan Gang/Syk- kelbr	Rana	1994	Fylkeskom- mune	P/KV1139 S1D40 m43	Gang- og sykkelbru	Stål	63.35
Rogaland	Endrestø	Randaberg	1987	Kommunen	P/KV409 S1D10 m73	Gang- og sykkelbru	Betong	15.32
Møre og Romsdal	Åkeshjellevorgangen	Rauma	1974	Kommunen	P/KV3250 S3D1 m1648	Vegbru	Betong	38.13
Møre og Romsdal	Nordre Åk GS-bru	Rauma	2000	Statens veg- vesen	P/KV3250 S3D10 m382	Gang- og sykkelbru	Betong	3.1
Trøndelag	Rinna Gangvegbru	Rindal	1999	Fylkeskom- mune	P/KV6164 S3D1 m560	Gang- og sykkelbru	Stål	43.16
Buskerud	Vågård	Ringerike	1970	Statens veg- vesen	O/EV16 S47D1 m3776	Vegbru	Betong	40.5
Buskerud	Tolpinrud	Ringerike	1973	Fylkeskom- mune	P/KV3300 S1D10 m10	Gang- og sykkelbru	Stål	31.0
Innlandet	Mesnalia g-sbru	Ringsaker	1994	Kommunen	P/KV3301 S1D10 m49	Gang- og sykkelbru	Tre	33.0
Akershus	Bjørnholthagan gang- bru	Rælingen	1989	Fylkeskom- mune	P/KV99998 S1D1 m46	Gang- og sykkelbru	Stål	73.66
Akershus	Sorenskriverveien gangkulvert I	Rælingen	1995	Fylkeskom- mune	P/KV11400 S1D1 m786	Bru i fylling	Betong	3.5

Østfold	Myreng	Råde	1969	Statens vegvesen	P/KV1086 S1D1 m203	Vegbru	Betong	52.9
Østfold	Sundby	Råde	1969	Statens vegvesen	P/KV1087 S1D1 m433	Vegbru	Betong	49.7
Vestfold	Lunden Overgangsbru	Sandefjord	1980	Kommunen	P/KV23875 S1D1 m764	Vegbru	Betong	42.55
Vestfold	Hemsgata overgangsbru	Sandefjord	2014	Statens vegvesen	P/KV13300 S1D1 m16	Vegbru	Spennbetong	56.1
Rogaland	Brunnadalen	Sandnes	2018	Fylkeskommune	P/KV4875 S1D1 m8	Bru i fylling	Betong	6.0
Rogaland	Storevarden	Sandnes	2019	Fylkeskommune	P/KV21420 S1D1 m8	Bru i fylling	Betong	6.45
Rogaland	Tobiasholen	Sandnes	2023	Statens vegvesen	P/KV28325 S3D1 m181	Bru i fylling	Betong	6.6
Rogaland	Stokkaveg	Sandnes	1980	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV28325 S2D1 m80	Vegbru	Betong	56.0
Rogaland	Folkvordvegen	Sandnes	1984	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV8400 S1D1 m143	Vegbru	Betong	59.59
Rogaland	Kolbeinshaugen	Sandnes	1986	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV16220 S1D1 m43	Vegbru	Betong	45.14
Rogaland	Kvadratkrysset II	Sandnes	1990	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV28325 S3D1 m281	Vegbru	Betong	32.0
Rogaland	Myrland II	Sandnes	1995	Kommunen	P/KV9190 S1D10 m80	Vegbru	Betong	66.0
Rogaland	Kyrkjevegen	Sandnes	1998	Kommunen	P/KV34900 S2D1 m1215	Vegbru	Betong	36.5
Østfold	Grålum	Sarpsborg	1975	Statens vegvesen	P/KV55500 S1D1 m296	Vegbru	Betong	68.0
Østfold	Yven	Sarpsborg	1975	Statens vegvesen	P/KV48050 S1D1 m198	Vegbru	Betong	101.0
Østfold	Holbergsgate gangbru	Sarpsborg	1987	Fylkeskommune	P/KV14700 S1D10 m77	Gang- og sykkelbru	Betong	51.9
Rogaland	Storebekken	Sauda	1973	Fylkeskommune	P/KV2301 S1D1 m60	Vegbru	Betong	3.25
Innlandet	Nyhusom	Sel	2016	Kommunen	P/KV99231 S1D1 m101	Gang- og sykkelbru	Stål	103.0
Telemark	Bygdar GS	Seljord	1993	Statens vegvesen	P/KV1026 S1D10 m64	Gang- og sykkelbru	Betong	42.0
Troms	Sifjordbotn bru	Senja	2000	Fylkeskommune	P/KV7864 S1D1 m33	Vegbru	Spennbetong	15.5
Telemark	Kubru II	Skien	1986	Statens vegvesen	P/KV13425 S1D1 m66	Vegbru	Betong	33.0
Telemark	Klosterskogen GS bru	Skien	1983	Statens vegvesen	P/KV62600 S8D50 m61	Gang- og sykkelbru	Betong	34.0
Vestland	Øvre Stedjeveg	Sogndal	1994	Kommunen	P/KV4800 S1D1 m79	Vegbru	Betong	30.95
Vestland	Skogly G/S-bru	Sogndal	1995	Statens vegvesen	P/KV9007 S1D1 m42	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	19.6

Rogaland	Ossbergvegen	Sola	2013	Kommunen	P/KV4380 S1D1 m12	Bru i fylling		
Rogaland	Lensmannbrua	Sola	2012	Kommunen	P/KV3835 S1D20 m92	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	57.75
Rogaland	Sanne	Sola	2012	Kommunen	P/KV5730 S4D1 m879	Vegbru		45.23
Rogaland	Kristensberget	Sola	2012	Statens vegvesen	O/RV509 S1D1 m2809	Vegbru	Betong	300.0
Rogaland	Eikeberget	Sola	2012	Kommunen	P/KV5680 S4D1 m8	Vegbru	Betong	38.2
Rogaland	Moseid	Sola	2012	Kommunen	P/KV4225 S1D10 m86	Gang- og sykkelbru	Betong	141.0
Rogaland	Blankenberg	Sola	2016	Kommunen	P/KV7440 S1D1 m362	Vegbru	Spennbetong	67.0
Innlandet	Hestnes gangbru	Stange	2014	Statens vegvesen	P/KV98004 S1D10 m135	Gang- og sykkelbru	Stål	88.86
Innlandet	Tunstad bru	Stange	2019	Kommunen	P/KV1165 S1D1 m1790	Vegbru	Spennbetong	62.04
Innlandet	Gubberud g-s bru	Stange	2013	Fylkeskommune	P/KV1850 S1D130 m46	Gang- og sykkelbru	Tre	8.5
Innlandet	Tokstad gs-bru o/nsb	Stange	1988	Fylkeskommune	P/KV3850 S1D100 m2004	Gang- og sykkelbru	Betong	17.6
Rogaland	Myrveien	Stavanger	2015	Kommunen	P/KV1682 S1D1 m399	Vegbru	Spennbetong	80.1
Rogaland	Storeholen	Stavanger	2015	Statens vegvesen	P/KV3035 S1D10 m173	Bru i fylling	Betong	5.6
Rogaland	Smiene nord	Stavanger	1987	Fylkeskommune	P/KV446 S3D1 m85	Gang- og sykkelbru	Betong	36.42
Rogaland	Smiene øst	Stavanger	1987	Fylkeskommune	P/KV412 S1D10 m13	Gang- og sykkelbru	Betong	32.52
Rogaland	Gamlingen	Stavanger	1970	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV1336 S1D100 m5	Gang- og sykkelbru	Betong	52.4
Rogaland	Sørmarkvegen	Stavanger	1970	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV2055 S1D1 m95	Vegbru	Betong	61.48
Rogaland	Jåttå III	Stavanger	1978	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV3035 S1D10 m139	Gang- og sykkelbru	Betong	53.0
Rogaland	Sandgådå	Stavanger	1978	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV1879 S1D1 m443	Vegbru	Betong	56.0
Rogaland	Auglend	Stavanger	1979	Vegvesenet/ Drift for andre	P/KV1799 S2D40 m12	Gang- og sykkelbru	Betong	38.6
Rogaland	Ulsberget	Stavanger	1987	Fylkeskommune	P/KV443 S1D10 m60	Gang- og sykkelbru	Stål	27.05
Rogaland	St. Olav	Stavanger	1989	Kommunen	P/KV3568 S3D80 m19	Gang- og sykkelbru	Betong	59.0
Rogaland	Lagårdskleivå	Stavanger	1997	Fylkeskommune	P/KV1565 S1D20 m11	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	70.0
Rogaland	Verkgata	Stavanger	1994	Kommunen	P/KV3685 S2D1 m10	Gang- og sykkelbru	Betong	49.7

Rogaland	Bjørklund	Stavanger	2010	Fylkeskom-mune	P/KV4621 S1D1 m14	Gang- og sykkelbru	Betong	4.4
Rogaland	Storeholen	Stavanger	2015	Statens veg-vesen	P/KV3035 S1D10 m173	Bru i fylling	Betong	5.6
Trøndelag	Østbybrua	Steinkjer	2003	Statens veg-vesen	P/KV9970 S1D1 m2073	Vegbru	Stål	32.7
Trøndelag	Eldbrua	Steinkjer	2019	Fylkeskom-mune	P/KV2240 S2D1 m160	Vegbru	Spennbe-tong	25.6
Trøndelag	Vikanbrua	Stjørdal	2013	Statens veg-vesen	P/KV7505 S1D1 m302	Vegbru	Betong	50.0
Trøndelag	Kvislabakkbrua	Stjørdal	2013	Statens veg-vesen	P/KV7760 S1D1 m335	Vegbru	Betong	50.0
Vestland	Vestli	Stord	2013	Kommunen	P/KV1148 S1D1 m50	Gang- og sykkelbru		31.5
Møre og Romsdal	Bjørkavågsbrua	Sula	1996	Fylkeskom-mune	P/KV1235 S1D1 m18	Vegbru	Betong	18.2
Møre og Romsdal	Eidsbrua	Sula	1995	Statens veg-vesen	P/KV1228 S1D1 m33	Vegbru	Betong	21.5
Rogaland	Bratlandsdalen I	Suldal	1962	Statens veg-vesen	P/KV91042 S1D1 m526	Vegbru	Betong	13.8
Rogaland	Låga	Suldal	1780	Statens veg-vesen	P/KV602 S1D1 m195	Gang- og sykkelbru	Tre	55.4
Rogaland	Rallebrekk	Suldal	1983	Fylkeskom-mune	P/KV1010 S1D1 m117	Vegbru	Betong	35.0
Rogaland	Hønsbergbekken	Suldal	1987	Statens veg-vesen	P/KV91042 S1D1 m352	Vegbru	Betong	11.5
Vestland	Trollavatn	Sveio	1992	Statens veg-vesen	P/KV1114 S2D1 m1884	Vegbru	Spennbe-tong	48.3
Rogaland	Mølledammen	Time	1984	Kommunen	P/KV3940 S1D10 m15	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	84.73
Rogaland	Lye III	Time	1993	Fylkeskom-mune	P/KV6550 S1D10 m121	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	30.0
Troms	Stauran Bru O. EV10	Tjeldsund	1990	Statens veg-vesen	P/KV1063 S1D1 m191	Vegbru	Spennbe-tong	27.0
Troms	Dramsvegen Bru	Tromsø	1979	Statens veg-vesen	O/EV8 S1D1 m3069	Vegbru	Spennbe-tong	20.0
Troms	Grønnåsen Bru	Tromsø	1985	Kommunen	P/KV42580 S1D1 m97	Vegbru	Spennbe-tong	34.0
Troms	Grønnåsen II G/S-Bru	Tromsø	1985	Statens veg-vesen	P/KV97000 S1D1 m25	Gang- og sykkelbru	Betong	54.2
Trøndelag	Risvollanbrua	Trondheim	1970	Kommunen	P/KV90102 S2D1 m44	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	45.0
Trøndelag	Kongsveien O/Fv 812 (Kolstadvegen)	Trondheim	1973	Kommunen	P/KV3890 S1D1 m2681	Vegbru	Spennbe-tong	50.0
Trøndelag	Vestre Rosten O/John Aae's v.	Trondheim	1977	Kommunen	P/KV8117 S2D1 m370	Vegbru	Betong	
Trøndelag	Kattemsbrua O/ Ringvål	Trondheim	1981	Kommunen	P/KV7702 S1D1 m958	Vegbru	Betong	60.0
Trøndelag	Ranheimsvegen	Trondheim	1986	Kommunen	P/KV6130 S2D1 m305	Vegbru	Betong	47.0
Trøndelag	Brandhaugen Gang-bru	Trondheim	1988	Kommunen	P/KV1015 S1D10 m103	Gang- og sykkelbru	Betong	38.8

Trøndelag	Presthusvegbrua	Trondheim	1988	Kommunen	P/KV6000 S1D1 m387	Vegbru	Betong	52.4
Trøndelag	Peder Myhres veg	Trondheim	1988	Kommunen	P/KV5833 S1D1 m31	Vegbru	Betong	51.0
Trøndelag	Reppebrua over E6	Trondheim	1988	Kommunen	P/KV8161 S1D1 m93	Vegbru	Betong	48.2
Trøndelag	Okstadøybrua	Trondheim	1990	Kommunen	P/KV90070 S1D1 m149	Gang- og sykkelbru	Stål	
Trøndelag	Utleirbrua	Trondheim	1990	Kommunen	P/KV99635 S1D1 m50	Gang- og sykkelbru	Betong	40.0
Trøndelag	Øvre Flatås V Gang-bru	Trondheim	1990	Kommunen	P/KV8475 S5D40 m144	Gang- og sykkelbru	Betong	25.0
Trøndelag	Lerkendal G/S bru	Trondheim	1991	Fylkeskom-mune	P/KV90122 S1D1 m280	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	27.0
Trøndelag	Granåsvegbrua	Trondheim	1996	Kommunen	P/KV2335 S2D10 m51	Gang- og sykkelbru	Betong	41.62
Trøndelag	Tungabrua	Trondheim	1999	Kommunen	P/KV7703 S3D1 m4	Vegbru	Betong	48.0
Trøndelag	Dragvollbrua	Trondheim	2007	Kommunen	P/KV2010 S1D80 m104	Gang- og sykkelbru	Betong	38.35
Trøndelag	Stavset Gangbru	Trondheim	1997	Kommunen	P/KV90112 S1D1 m81	Gang- og sykkelbru	Betong	37.0
Trøndelag	Gildheimbrua	Trondheim	2010	Kommunen	P/KV1718 S2D1 m35	Vegbru	Betong	30.9
Trøndelag	Gildheimkrysset g/s-vegkulvert	Trondheim	2013	Kommunen	P/KV1718 S2D1 m19	Bru i fylling	Betong	
Trøndelag	Tverrforbindelsen - Trondheim sen-tralsta	Trondheim	2012	Kommunen	P/KV9420 S10D10 m88	Gang- og sykkelbru	Stål	
Trøndelag	Vestre Rosten bru o/ sentervegen	Trondheim	2015	Kommunen	P/KV8117 S2D1 m370	Vegbru		50.0
Trøndelag	Sandbakkbrua	Trondheim	2017	Kommunen	P/KV6412 S1D10 m90	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	44.5
Trøndelag	Tillerringbrua	Trondheim	2016	Kommunen	P/KV97587 S1D1 m37	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	90.0
Trøndelag	GSV bru over Østre Rosten v/ Ole Ross	Trondheim	1979	Kommunen	P/KV90029 S1D1 m160	Gang- og sykkelbru		
Trøndelag	Vikelvvegen kulvert	Trondheim	2023	Fylkeskom-mune	O/FV950 S1D1 m3020 KD1 m8	Bru i fylling	Betong	5.98
Rogaland	Frakkagjerde II	Tysvær	1978	Statens veg-vesen	P/KV1063 S3D1 m13	Vegbru	Spennbe-tong	23.0
Rogaland	Snauhammer	Tysvær	1984	Statens veg-vesen	P/KV1071 S1D1 m1021	Vegbru	Betong	30.0
Vestfold	Svinevold	Tønsberg	1954	Fylkeskom-mune	P/KV18141 S1D1 m168	Vegbru	Stål	7.31
Vestfold	Ramnesvegen	Tønsberg	1991	Kommunen	P/KV1755 S1D10 m33	Gang- og sykkelbru	Betong	59.2
Akershus	Lund bru	Ullensaker	2006	Statens veg-vesen	P/KV3960 S1D1 m1450	Vegbru	Spennbe-tong	49.5
Møre og Romsdal	Hasundbrua Gangbru	Ulstein	1978	Fylkeskom-mune	P/KV1028 S1D10 m661	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	19.0
Nordland	Kulstad Gang/sykkel-bru	Vefsn	1998	Statens veg-vesen	P/KV8175 S1D100 m14	Gang- og sykkelbru	Stål	39.0

Trøndelag	Garpabrua	Verdal	1969	Fylkeskom-mune	P/KV3400 S3D1 m407	Bru i fylling	Betong	4.0
Trøndelag	Kvislbrua	Verdal	2001	Fylkeskom-mune	P/KV3740 S3D1 m88	Bru i fylling	Betong	5.97
Trøndelag	Verdal S. g/s-bru o/E6	Verdal	1975	Statens veg-vesen	P/KV99996 S1D1 m78	Gang- og sykkelbru	Tre	65.0
Akershus	Alicenborg gangbru	Vestby	1988	Fylkeskom-mune	P/KV7960 S2D140 m61	Gang- og sykkelbru	Spennbe-tong	26.0
Akershus	Gjølstadbrua	Vestby	1995	Kommunen	P/KV3270 S1D1 m1990	Vegbru	Spennbe-tong	79.3
Akershus	Rødshagebrua	Vestby	1994	Statens veg-vesen	P/KV9680 S1D1 m206	Vegbru	Spennbe-tong	124.0
Møre og Romsdal	Skulebrua	Vestnes	1998	Statens veg-vesen	P/KV1033 S1D1 m272	Vegbru	Betong	30.5
Innlandet	Negard	Vestre Toten	2006	Fylkeskom-mune	P/KV2950 S1D1 m30	Vegbru	Betong	69.4
Nordland	Leknes kulvert	Vestvågøy	2012	Kommunen	P/KV10 S1D1 m12	Bru i fylling	Betong	4.0
Rogaland	Våghsagen	Vindafjord	2019	Statens veg-vesen	P/KV1177 S1D1 m10	Bru i fylling		
Møre og Romsdal	Rotevassgangbrua	Volda	1950	Fylkeskom-mune	P/KV1010 S3D1 m644	Gang- og sykkelbru	Betong	4.46
Vestland	Rasdalsvegen	Voss	1989	Statens veg-vesen	P/KV1219 S1D1 m36	Vegbru	Betong	19.23
Vestland	Seimsbrui	Voss	2013	Statens veg-vesen	P/KV1610 S2D1 m290	Vegbru	Spennbe-tong	152.7
Nordland	Nonshaugen G/S Bru	Vågan	1980	Statens veg-vesen	P/KV1032 S10D10 m25	Gang- og sykkelbru		
Møre og Romsdal	Storebrua	Ørsta	1975	Fylkeskom-mune	P/KV7374 S1D1 m1	Vegbru	Betong	15.0
Møre og Romsdal	Rossågangbrua	Ørsta	1988	Fylkeskom-mune	P/KV655 S1D1 m24	Gang- og sykkelbru	Betong	27.0
Innlandet	Nerset	Østre Toten	1997	Fylkeskom-mune	P/KV4052 S1D100 m333	Gang- og sykkelbru	Betong	14.0
Innlandet	Alfstad	Østre Toten	1994	Kommunen	P/KV1114 S1D1 m266	Vegbru	Betong	30.0
Buskerud	Christian IV	Øvre Eiker	1994	Statens veg-vesen	O/EV134 S44D1 m2382	Gang- og sykkelbru	Betong	49.0
Buskerud	Hoen II (Nedre) GS bru	Øvre Eiker	1990	Fylkeskom-mune	P/KV1324 S1D10 m1172	Gang- og sykkelbru	Betong	18.4
Buskerud	Jungerveien	Øvre Eiker	1996	Fylkeskom-mune	P/KV1306 S1D1 m214	Vegbru	Betong	64.86
Vestland	Straume II	Øygarden	1978	Statens veg-vesen	P/KV1069 S1D1 m93	Vegbru	Betong	19.6
Vestland	Vik	Øygarden	1991	Fylkeskom-mune	P/KV3017 S1D1 m596	Vegbru	Betong	29.1
Vestland	Dåvøy	Øygarden	1975	Fylkeskom-mune	P/KV3172 S1D1 m69	Vegbru	Spennbe-tong	12.8
Buskerud	Opsjø gangbru	Ål	1973	Statens veg-vesen	O/RV7 S13D1 m8618	Gang- og sykkelbru	Stål	40.0
Buskerud	Hagen	Ål	1983	Kommunen	P/KV1120 S1D1 m176	Vegbru	Betong	28.49

Møre og Romsdal	Lerstad gangbru	Ålesund	1987	Fylkeskommune	P/KV398 S2D10 m7	Gang- og sykkelbru	Betong	61.4
Møre og Romsdal	Njupen gangbru	Ålesund	1987	Fylkeskommune	P/KV398 S1D1 m2132	Bru i fylling	Betong	12.0
Møre og Romsdal	Nørvegata gangbru	Ålesund	1976	Statens vegvesen	P/KV8300 S1D10 m24	Gang- og sykkelbru	Betong	54.0
Møre og Romsdal	Borgundfjord G/S bru	Ålesund	2000	Fylkeskommune	P/KV90003 S1D1 m706	Gang- og sykkelbru	Betong	32.0
Møre og Romsdal	Hatlehol gangbru	Ålesund	1984	Fylkeskommune	P/KV109 S1D1 m23	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	21.0
Møre og Romsdal	Gåseidnes	Ålesund	1986	Statens vegvesen	P/KV22180 S1D1 m20	Vegbru	Betong	62.0
Møre og Romsdal	Myrlandsvegen	Ålesund	1986	Statens vegvesen	P/KV1021 S1D1 m5	Gang- og sykkelbru	Betong	29.0
Møre og Romsdal	Brusdalen GS-bru	Ålesund	1987	Statens vegvesen	P/KV13 S1D1 m133	Gang- og sykkelbru	Betong	42.0
Møre og Romsdal	Blindheim	Ålesund	1987	Fylkeskommune	P/KV89 S1D1 m9	Vegbru	Spennbetong	19.7
Møre og Romsdal	Nedregårdsbrua	Ålesund	2000	Fylkeskommune	P/KV90004 S1D1 m75	Gang- og sykkelbru	Betong	32.0
Møre og Romsdal	Ysteneset gangbru	Ålesund	2003	Kommunen	P/KV1026 S1D1 m24	Gang- og sykkelbru	Stål	70.0
Møre og Romsdal	Botn Kulvert	Ålesund	1992	Statens vegvesen	P/KV1125 S1D1 m1337	Bru i fylling	Betong	9.6
Innlandet	Stasjonsbrua	Åmot	1983	Statens vegvesen	P/KV1850 S1D60 m76	Gang- og sykkelbru	Betong	153.0
Innlandet	Granlund	Åmot	1984	Statens vegvesen	P/KV2025 S1D10 m36	Gang- og sykkelbru	Betong	136.5
Akershus	Aschehaug gangbru	Ås	1977	Fylkeskommune	P/KV2950 S3D100 m31	Gang- og sykkelbru	Stål	65.0
Akershus	Ås kulvert	Ås	1982	Fylkeskommune	P/KV1400 S1D1 m168	Bru i fylling	Betong	10.5
Akershus	Åsgård gangbru	Ås	1985	Fylkeskommune	P/KV2750 S1D20 m4	Gang- og sykkelbru	Spennbetong	35.6
Akershus	Kvestad	Ås	1991	Kommunen	P/KV3040 S1D1 m349	Vegbru	Betong	63.0
Akershus	Revjatoppbrua	Ås	1995	Statens vegvesen	O/EV6 S11D1 m3788	Vegbru	Betong	58.0
Akershus	Gamle Kongevei	Ås	2005	Kommunen	P/KV3850 S2D1 m135	Vegbru	Betong	39.0
Akershus	Trosterud	Ås	1998	Statens vegvesen	P/KV5010 S1D1 m249	Vegbru	Betong	42.0
Innlandet	Libergfoss gs-bru	Åsnes	1925	Fylkeskommune	P/KV1069 S1D100 m48	Gang- og sykkelbru	Stål	41.0

Bruer på fylkesvei over riksvei:

FYLK- ENAVN	BRUNAVN	KOMMUNE	BYG- GEÅR	VEDLIKEHOLD -SANSVARLIG ²	HOVEDVEGREFER- ANSE	BRUKAT- EGORI	MATE- RIALE	LENGDE
Agder	Åmfoss II	Åmli	1973	Fylkeskommune	FV3716 S1D1 m5439	Vegbru	Betong	13,8
Agder	Verpet	Arendal	1977	Fylkeskommune	FV3534 S1D1 m1657	Vegbru	Spenn- betong	56,85
Agder	Spedalen	Grimstad	1990	Fylkeskommune	FV3600 S1D1 m218	Vegbru	Spenn- betong	64,6
Agder	Ramleth	Tvedestrand	1992	Fylkeskommune	FV3462 S1D1 m8894	Vegbru	Spenn- betong	60,3
Agder	Stemåsen	Gjerstad	1995	Fylkeskommune	FV3688 S1D1 m3931	Vegbru	Spenn- betong	76,93
Agder	Rannekleiv	Arendal	1999	Fylkeskommune	FV407 S2D1 m1546	Vegbru	Betong	59,95
Agder	Kvienga	Risør	2004	Fylkeskommune	FV3442 S1D1 m102	Vegbru	Betong	79
Agder	Gåsedalen	Lillesand	2008	OPS-selskapet	FV3658 S1D1 m1977	Vegbru	Spenn- betong	47,54
Agder	Risdal	Grimstad	2008	OPS-selskapet	FV420 S8D1 m1316	Vegbru	Spenn- betong	57
Agder	Longum	Arendal	2019	Fylkeskommune	FV409 S1D1 m1261	Vegbru	Betong	51
Agder	Strutsedalen GS- bru	Arendal	2019	Fylkeskommune	FV409 S1D100 m1145	Gang- og sykkelbru	Betong	51
Agder	Strandgata Vestre GS-undergang	Kristiansand	1981	Fylkeskommune	FV471 S1D1 m4240	Bru i fyl- ling	Betong	5,13
Agder	Vollevatn GS-un- dergang	Kristiansand	1987	Fylkeskommune	FV452 S1D1 m163	Bru i fyl- ling	Betong	5,11
Agder	Ålefjærvegen	Kristiansand	1987	Fylkeskommune	FV452 S1D1 m91	Vegbru	Betong	36
Agder	Hald	Lindesnes	1990	Fylkeskommune	FV474 S2D1 m1194	Vegbru	Betong	36,2
Agder	Udland	Lindesnes	2011	Fylkeskommune	FV4214 S1D1 m3176	Vegbru	Betong	74,84
Agder	Øvre Strømme GS-undergang	Kristiansand	1997	Fylkeskommune	FV401 S3D1 m1186	Bru i fyl- ling	Betong	4,6
Agder	Lovisenlund GS-undergang	Kristiansand	2004	Fylkeskommune	FV482 S1D1 m420	Vegbru	Spenn- betong	16,8
Agder	Bjørndalssletta GS-undergang	Kristiansand	2004	Fylkeskommune	FV471 S1D1 m179	Bru i fyl- ling	Betong	3,6
Agder	Lindelitunnelen portal vest, vestg.	Kristiansand	2020	Nye Veier	FV439 S3D1 m1331	Vegbru	Betong	
Agder	Drangeidtunnelen Øst portal	Flekkefjord	1995	Statens vegvesen	FV4154 S1D1 m645	Vegbru	Betong	31
Akershus	Kloppa II	Lørenskog	1980	Fylkeskommune	FV1525 S1D1 m482	Vegbru	Spenn- betong	64,83
Akershus	Knattenkrysset	Lørenskog	1985	Fylkeskommune	FV1523 S1D1 m37	Vegbru	Betong	76
Akershus	Bleikervegen	Asker	1962	Fylkeskommune	FV167 S2D1 m6959	Vegbru	Betong	39,6
Akershus	Høvik (o/E18)	Bærum	1963	Fylkeskommune	FV1628 S1D1 m2043	Vegbru	Betong	55
Akershus	Drengsrud	Asker	1966	Fylkeskommune	FV1446 S1D1 m2751	Vegbru	Betong	51,3
Akershus	Liahagen	Asker	1969	Fylkeskommune	FV1446 S1D1 m911	Vegbru	Spenn- betong	37,8
Akershus	Lerskallen	Nordre Follo	1970	Fylkeskommune	FV1414 S1D1 m1518	Vegbru	Betong	62,18

² Viser til hvem som ivaretar vedlikeholdet på den enkelte bru i dag.

Akershus	Fjellbo	Lillestrøm	1971	Fylkeskommune	FV1496 S3D1 m608	Vegbru	Betong	84,45
Akershus	Gran	Lillestrøm	1971	Fylkeskommune	FV1496 S4D1 m986	Vegbru	Betong	91
Akershus	Ile	Ullensaker	1976	Fylkeskommune	FV1488 S2D1 m1930	Vegbru	Betong	181
Akershus	Haug	Ullensaker	1979	Fylkeskommune	FV1550 S1D1 m3406	Vegbru	Betong	189,02
Akershus	Langeland	Ullensaker	1979	Fylkeskommune	FV1496 S6D1 m2074	Vegbru	Betong	93,68
Akershus	Kverndalen	Ullensaker	1981	Fylkeskommune	FV178 S2D1 m3389	Vegbru	Betong	99
Akershus	Norheim gang- kulvert	Lillestrøm	1980	Fylkeskommune	FV158 S1D1 m6371	Bru i fyl- ling	Betong	4,32
Akershus	Korsegården	Ås	1991	Fylkeskommune	FV152 S1D1 m9259	Vegbru	Betong	55
Akershus	Korsegården gang- bru	Ås	1991	Fylkeskommune	FV152 S1D270 m557	Gang- og sykkelbru	Betong	53
Akershus	Brannvaktveien	Lørenskog	1997	Fylkeskommune	FV1519 S2D1 m2818	Vegbru	Spenn- betong	68,5
Akershus	Olaløkka Nord	Ullensaker	1994	Fylkeskommune	FV1559 S1D1 m1078	Vegbru	Spenn- betong	63
Akershus	Sonsveien bru	Vestby	1994	Fylkeskommune	FV151 S1D1 m1611	Vegbru	Betong	244
Akershus	Søndre Tverrveg	Ås	2005	Fylkeskommune	FV154 S1D1 m63	Vegbru	Spenn- betong	66,73
Akershus	Måna gangbru	Frogn	2000	Fylkeskommune	FV152 S1D100 m60	Gang- og sykkelbru	Tre	24,1
Akershus	Slettmoen bru	Nannestad	2001	Fylkeskommune	FV1609 S1D1 m960	Vegbru	Betong	41
Akershus	Kristenstudalen	Ullensaker	2008	Fylkeskommune	FV1551 S1D1 m1652	Vegbru	Spenn- betong	60
Akershus	Lie	Ullensaker	2009	Fylkeskommune	FV179 S1D1 m20	Vegbru	Spenn- betong	60,4
Akershus	Fjelberg bru	Eidsvoll	2009	Fylkeskommune	FV1593 S1D1 m502	Vegbru	Spenn- betong	65,5
Akershus	Lauten bru	Ullensaker	2006	Fylkeskommune	FV1552 S1D1 m6998	Vegbru	Betong	49,5
Akershus	Borgenbrua	Ullensaker	2005	Fylkeskommune	FV1554 S1D1 m44	Vegbru	Spenn- betong	48
Akershus	Dal vestg.	Ullensaker	2009	Fylkeskommune	FV176 S1D1 m0 KD1 m187	Vegbru	Betong	64,2
Akershus	Dal østg.	Ullensaker	2009	Fylkeskommune	FV176 S1D1 m0 KD1 m47	Vegbru	Betong	64,2
Akershus	Østsidevegen bru	Eidsvoll	2011	Fylkeskommune	FV180 S1D1 m17	Vegbru	Betong	42,04
Akershus	Tømte bru	Eidsvoll	2011	Fylkeskommune	FV1585 S1D1 m4653	Vegbru	Tre	74,13
Akershus	Minne bru	Eidsvoll	2011	Fylkeskommune	FV33 S1D1 m27	Vegbru	Spenn- betong	54
Akershus	Fredheim bru	Eidsvoll	2011	Fylkeskommune	FV177 S6D1 m5169	Vegbru	Tre	49,4
Akershus	Kirkerudholma	Bærum	2018	Fylkeskommune	FV168 S3D1 m676	Vegbru	Betong	180,55
Akershus	Langset overgangs- bru	Eidsvoll	2014	Fylkeskommune	FV1591 S1D1 m1492	Vegbru	Betong	52
Akershus	Hovland Bru	Lunner	1985	Fylkeskommune	FV2300 S2D1 m6088	Vegbru	Betong	33
Akershus	Frøystad Bru	Lunner	1985	Fylkeskommune	FV1606 S5D1 m10433	Vegbru	Betong	33
Akershus	Svartberget	Lunner	1993	Fylkeskommune	FV2300 S1D1 m21	Vegbru	Betong	34,8
Akershus	Tangenmoen	Lunner	1992	Fylkeskommune	FV2300 S1D20 m618	Vegbru	Betong	41,84
Akershus	Kalvsjø O/Nsb	Lunner	1994	Fylkeskommune	FV2280 S2D10 m263	Vegbru	Betong	30,65
Akershus	Berge	Lunner	1994	Fylkeskommune	FV2280 S2D20 m43	Vegbru	Betong	52,48
Buskerud	Ål I	Ål	1966	Fylkeskommune	FV2932 S1D1 m230	Vegbru	Betong	31,3

Buskerud	Ål II	Ål	1966	Fylkeskommune	FV2932 S1D1 m260	Vegbru	Spenn- betong	51,6
Buskerud	Nesbyen	Nesbyen	1970	Fylkeskommune	FV2908 S2D1 m100	Vegbru	Betong	34,85
Buskerud	Gol	Gol	1976	Fylkeskommune	FV2914 S1D1 m298	Vegbru	Spenn- betong	166,8
Buskerud	Veien	Ringerike	1990	Fylkeskommune	FV290 S1D20 m2351	Vegbru	Betong	58
Buskerud	Gundesølina bru	Drammen	1994	Fylkeskommune	FV2716 S1D1 m8930	Vegbru	Betong	152,17
Buskerud	Unnelsrudlina	Drammen	1995	Fylkeskommune	FV2718 S2D1 m2118	Vegbru	Betong	106,4
Buskerud	Damtjern	Lier	1995	Fylkeskommune	FV282 S2D130 m1811	Gang- og sykkelbru	Betong	75,33
Buskerud	Frydenhaug	Drammen	2008	Fylkeskommune	FV2706 S1D1 m162	Vegbru	Spenn- betong	96,8
Innlandet	Kongsvinger hengebru	Kongsvinger	1949	Fylkeskommune	FV196 S1D10 m24	Vegbru	Stål	146,85
Innlandet	Lunden bru	Våler	1980	Fylkeskommune	FV2094 S1D1 m2358	Vegbru	Betong	29,75
Innlandet	Skaftet bru	Åmot	1985	Fylkeskommune	FV215 S1D1 m18	Vegbru	Betong	31,25
Innlandet	Arnkvern bru o/E6	Ringsaker	1992	Fylkeskommune	FV1748 S1D1 m540	Vegbru	Betong	75
Innlandet	Nydal Bru O/E6	Ringsaker	1992	Fylkeskommune	FV1726 S1D1 m239	Vegbru	Betong	77,4
Innlandet	Stor-Deglum o/E6	Ringsaker	1992	Fylkeskommune	FV184 S1D1 m4247	Vegbru	Spenn- betong	119
Innlandet	Snekkersvea	Hamar	1993	Fylkeskommune	FV184 S1D1 m542	Vegbru	Betong	10,9
Innlandet	Brynsåsen bru	Stange	1995	Fylkeskommune	FV1916 S1D1 m2632	Vegbru	Betong	56,4
Innlandet	Klevfoss bru	Løten	1996	Fylkeskommune	FV1920 S1D1 m5143	Vegbru	Betong	52,2
Innlandet	Torpseter bru	Eidskog	1993	Fylkeskommune	FV1978 S1D1 m2514	Vegbru	Betong	44
Innlandet	Moen bru	Stange	1996	Fylkeskommune	FV1900 S2D1 m2178	Vegbru	Betong	57,8
Innlandet	Morønningen bru	Stange	1995	Fylkeskommune	FV1914 S2D1 m451	Vegbru	Betong	52,2
Innlandet	Kolostuen bru sørg.	Stange	1992	Fylkeskommune	FV1902 S1D1 m89	Vegbru	Betong	42
Innlandet	Skogsrud	Stange	2009	Fylkeskommune	FV1890 S1D1 m379	Vegbru	Tre	54,6
Innlandet	Skavabakken	Stange	2009	Fylkeskommune	FV222 S1D1 m30	Vegbru	Spenn- betong	62,6
Innlandet	Kolostuen nordg.	Stange	2009	Fylkeskommune	FV1902 S1D1 m19	Vegbru	Betong	54,34
Innlandet	Leikvang bru	Sør-Odal	2014	Fylkeskommune	FV1952 S1D1 m299	Vegbru	Spenn- betong	57,2
Innlandet	Fulu bru	Sør-Odal	2014	Fylkeskommune	FV198 S1D1 m18	Vegbru	Betong	52
Innlandet	Slomarka bru	Sør-Odal	2014	Fylkeskommune	FV209 S1D1 m30	Vegbru	Spenn- betong	57
Innlandet	Strandlykkja bru	Stange	2014	Fylkeskommune	FV1600 S1D1 m1816	Vegbru	Betong	38,15
Innlandet	Hestneslokket	Stange	2014	Fylkeskommune	FV1600 S2D10 m414 KD1 m113	Vegbru	Betong	38,2
Innlandet	Løkkebakkbrua	Åmot	2014	Fylkeskommune	FV2155 S1D1 m1178	Vegbru	Betong	45,7
Innlandet	Hovelstua	Ringsaker	2019	Fylkeskommune	FV212 S1D1 m238	Vegbru	Spenn- betong	56
Innlandet	Sangheim	Ringsaker	2019	Fylkeskommune	FV184 S3D1 m3949	Vegbru	Spenn- betong	56
Innlandet	Præstvegen	Ringsaker	2020	Fylkeskommune	FV228 S1D1 m26	Vegbru	Spenn- betong	58,9
Innlandet	Tande	Ringsaker	2020	Fylkeskommune	FV1788 S1D1 m1762	Vegbru	Tre	48,5
Innlandet	Uthus bru	Stange	2018	Fylkeskommune	FV24 S9D1 m3739	Vegbru	Spenn- betong	55,46

Innlandet	Ommangsvollen overgangsbru	Løten	2019	OPS-selskapet	FV1900 S4D1 m1024	Vegbru	Spennbetong	55,59
Innlandet	Fuglset overgangsbru	Løten	2019	OPS-selskapet	FV1826 S1D1 m2106	Vegbru	Tre	46,03
Innlandet	Budorvegen overgangsbru	Løten	2019	OPS-selskapet	FV1828 S1D1 m2638	Vegbru	Spennbetong	60
Innlandet	Rømma overgangsbru	Løten	2019	OPS-selskapet	FV1830 S2D1 m567	Vegbru	Tre	49,56
Innlandet	Kroksti overgangsbru	Løten	2019	OPS-selskapet	FV1832 S1D1 m947	Vegbru	Tre	52,13
Innlandet	Skulhusodden	Gjøvik	1969	Fylkeskommune	FV2538 S1D1 m458	Vegbru	Spennbetong	25,5
Innlandet	Vingnes Bru	Lillehammer	1979	Fylkeskommune	FV253 S1D1 m103	Vegbru	Betong	35,1
Innlandet	Neset	Ringeby	1984	Fylkeskommune	FV2532 S4D20 m880	Vegbru	Betong	38
Innlandet	Travbana	Gjøvik	1985	Fylkeskommune	FV2538 S1D70 m470	Vegbru	Betong	19,6
Innlandet	Nordhove	Lillehammer	1988	Fylkeskommune	FV2522 S1D1 m3503	Vegbru	Spennbetong	66,8
Innlandet	Strandgata	Gjøvik	1989	Fylkeskommune	FV33 S7D50 m110	Vegbru	Betong	12,4
Innlandet	Kallerud	Gjøvik	1991	Fylkeskommune	FV2370 S4D10 m927	Vegbru	Betong	31
Innlandet	Nordsveen	Nord-Aurdal	1996	Fylkeskommune	FV2484 S1D1 m435	Vegbru	Betong	38
Innlandet	Åklevold	Vestre Toten	2004	Fylkeskommune	FV246 S2D1 m23	Vegbru	Betong	33
Innlandet	Roksvoll	Vestre Toten	2006	Fylkeskommune	FV2368 S1D100 m287	Gang- og sykkelbru	Betong	48
Innlandet	Karsrudskogen	Vestre Toten	2006	Fylkeskommune	FV2350 S1D1 m7557	Vegbru	Betong	30
Innlandet	Bergsland	Vestre Toten	2006	Fylkeskommune	FV2362 S3D1 m5955	Vegbru	Betong	50,1
Innlandet	Kallerud gs-bru	Gjøvik	2008	Fylkeskommune	FV2370 S4D580 m48	Gang- og sykkelbru	Betong	32
Innlandet	Holmen	Øyer	2012	Fylkeskommune	FV2522 S3D1 m11265	Vegbru	Betong	49,8
Innlandet	Tingberg	Øyer	2011	Fylkeskommune	FV2532 S2D20 m759	Vegbru	Betong	56,21
Innlandet	Morstad	Gran	2016	Fylkeskommune	FV2300 S3D1 m6346 KD1 m1	Vegbru	Betong	29,8
Innlandet	Haugsbakken	Gran	2016	Fylkeskommune	FV2324 S1D1 m4727 KD1 m1	Vegbru	Betong	26,4
Innlandet	Meierivegen	Sør-Fron	2016	Fylkeskommune	FV2588 S1D1 m1657	Vegbru	Betong	63,7
Innlandet	Skurdal	Sør-Fron	2016	Fylkeskommune	FV2584 S1D1 m1439	Vegbru	Spennbetong	61,85
Innlandet	Lomoen	Nord-Fron	2016	Fylkeskommune	FV2532 S7D1 m6118	Vegbru	Spennbetong	54
Innlandet	Haugastugu	Nord-Fron	2016	Fylkeskommune	FV255 S10D1 m11365	Vegbru	Spennbetong	63,6
Møre og Romsdal	Åse	Ålesund	1980	Fylkeskommune	FV6216 S1D1 m3119	Bru i fyl-ling	Betong	3,5
Møre og Romsdal	Underg. v/ Årørundkjøring	Molde	2011	Fylkeskommune	FV64 S7D1 m10	Bru i fyl-ling	Betong	5,3
Møre og Romsdal	Borgund	Ålesund	1986	Fylkeskommune	FV536 S1D1 m3878	Vegbru	Betong	168,52
Møre og Romsdal	Blindheim	Ålesund	1987	Fylkeskommune	FV6218 S1D1 m239	Vegbru	Betong	37
Møre og Romsdal	Nørvevika	Ålesund	1989	Fylkeskommune	FV536 S1D1 m6170	Vegbru	Betong	38,9

Møre og Romsdal	Undergang Furene	Volda	2006	Fylkeskommune	FV653 S2D1 m14839	Bru i fyl- ling	Betong	5,6
Nordland	Straumen Over- gangsbr	Sørfold	1970	Fylkeskommune	FV7478 S2D10 m131	Vegbru	Betong	33,5
Nordland	Røklund Kulvert	Salt dal	1993	Fylkeskommune	FV7466 S1D1 m173	Bru i fyl- ling	Betong	9,4
Rogaland	Norheim III	Karmøy	1980	Fylkeskommune	FV4848 S1D1 m5571	Bru i fyl- ling	Betong	3,3
Rogaland	Fridtjof Nansen	Stavanger	1970	Fylkeskommune	FV440 S1D1 m1137	Vegbru	Betong	61
Rogaland	Haugåsvegen	Stavanger	1970	Fylkeskommune	FV4550 S1D1 m2257	Vegbru	Betong	51
Rogaland	Forusbeen	Stavanger	1978	Fylkeskommune	FV4526 S2D1 m1140	Vegbru	Betong	84
Rogaland	Løwenstrasse	Sandnes	1981	Fylkeskommune	FV4532 S1D1 m510	Vegbru	Betong	57,5
Rogaland	Førdestjørn	Tysvær	1982	Fylkeskommune	FV4794 S1D1 m20	Vegbru	Betong	
Rogaland	Somamyra	Sandnes	1983	Fylkeskommune	FV4530 S1D1 m1152	Vegbru	Betong	57
Rogaland	Susort	Tysvær	1989	Fylkeskommune	FV4780 S2D1 m6306	Vegbru	Spenn- betong	20,85
Rogaland	Bergje	Stavanger	1990	Fylkeskommune	FV4620 S1D1 m64	Vegbru	Betong	45,6
Rogaland	Ertenstein III	Stavanger	1991	Fylkeskommune	FV4616 S1D1 m3681	Vegbru	Spenn- betong	24
Rogaland	Eskelandsveien	Stavanger	1994	Fylkeskommune	FV4588 S1D1 m8	Bru i fyl- ling	Betong	4,5
Rogaland	Årsvollveien	Sandnes	2007	Fylkeskommune	FV4522 S1D1 m386	Vegbru	Betong	52,5
Rogaland	Asheimveien	Sandnes	2007	Fylkeskommune	FV4516 S1D1 m1104	Vegbru	Spenn- betong	72
Rogaland	Leiteveien	Sandnes	2007	Fylkeskommune	FV4512 S1D1 m275	Vegbru	Betong	49,5
Rogaland	Somamyra sør	Sandnes	2015	Fylkeskommune	FV4530 S1D100 m1117	Gang- og sykkelbru	Betong	57,6
Rogaland	Vassbotnen	Stavanger	2013	Fylkeskommune	FV4534 S1D1 m751	Vegbru	Betong	202
Rogaland	Solheim	Vindafjord	2015	Fylkeskommune	FV513 S1D1 m1096	Vegbru	Betong	49
Rogaland	Svanholmen II	Stavanger	2013	Fylkeskommune	FV4526 S2D1 m1384	Bru i fyl- ling	Betong	10,78
Rogaland	Eiganes nord 1	Stavanger	2018	Statens vegvesen	FV440 S2D1 m908	Vegbru	Betong	135,6
Rogaland	Hannasdalsgata	Stavanger	2018	Fylkeskommune	FV441 S1D1 m7009 KD5 m48	Bru i fyl- ling	Betong	6
Rogaland	Byhaugen innven- dig 1	Stavanger	2014	Statens vegvesen	FV440 S2D1 m368	Vegbru	Betong	24,39
Rogaland	Byhaugen innven- dig 2	Stavanger	2014	Statens vegvesen	FV440 S2D1 m335	Vegbru	Betong	21,52
Rogaland	Eiganes nord 2	Stavanger	2018	Statens vegvesen	FV440 S2D1 m937	Vegbru	Betong	140
Rogaland	Alvestadkroken II	Bokn	2012	Fylkeskommune	FV4768 S2D1 m442	Vegbru	Spenn- betong	18
Rogaland	Sandvedhagen	Sandnes	2016	Fylkeskommune	FV44 S15D160 m1742	Gang- og sykkelbru	Betong	43
Rogaland	Orshaug	Sola	2024	Statens vegvesen	FV512 S1D1 m21	Bru i fyl- ling	Betong	5,76
Troms	Hungern Bru Over EV8	Tromsø	1980	Fylkeskommune	FV862 S1D1 m208	Vegbru	Spenn- betong	60
Troms	Kanebogen ug	Harstad	2016	Statens vegvesen	FV848 S6D1 m1529	Bru i fyl- ling	Betong	6,3
Trøndelag	Prestteigen	Midtre Gauldal	1987	Fylkeskommune	FV30 S1D1 m72	Vegbru	Betong	50,6

Trøndelag	Reppebrua	Trondheim	1988	Fylkeskommune	FV950 S1D1 m2809	Vegbru	Betong	68,3
Trøndelag	Leistad O/E6	Malvik	1988	Fylkeskommune	FV6706 S1D1 m1711	Vegbru	Betong	37,1
Trøndelag	Nardo Vestre	Trondheim	1991	Fylkeskommune	FV6658 S1D1 m842 KD1 m6	Vegbru	Betong	23,9
Trøndelag	Nardo Østre	Trondheim	1991	Fylkeskommune	FV6658 S1D1 m842 KD1 m85	Vegbru	Betong	25
Trøndelag	Moholtbrua	Trondheim	1992	Fylkeskommune	FV6660 S1D1 m54	Vegbru	Betong	47,1
Trøndelag	Buvikbrua	Skaun	2004	OPS-selskapet	FV6646 S1D1 m419	Vegbru	Spenn- betong	36,6
Trøndelag	Stugardsbrua o/ E39	Skaun	2004	OPS-selskapet	FV6644 S1D1 m741	Vegbru	Spenn- betong	30,1
Trøndelag	Børsabrua	Skaun	2004	OPS-selskapet	FV709 S1D1 m90	Vegbru	Spenn- betong	39,5
Trøndelag	Brubakktunnelen nordgående	Melhus	2005	Statens vegvesen	FV6612 S1D1 m5927	Bru i fyl- ling	Betong	11
Trøndelag	Brubakktunnelen sydgående	Melhus	2005	Statens vegvesen	FV6612 S1D1 m5924	Bru i fyl- ling	Betong	11
Trøndelag	Stugardsbrua Gang/Sykkelveibru	Skaun	2005	OPS-selskapet	FV6644 S1D1000 m727	Gang- og sykkelbru	Spenn- betong	31,3
Trøndelag	Stokkhaugbrua	Orkland	2014	Fylkeskommune	FV714 S1D1 m8	Vegbru	Betong	39
Trøndelag	Hårstadbrua	Trondheim	2018	Fylkeskommune	FV6686 S1D70 m338	Vegbru	Betong	57,7
Trøndelag	Røddevegsbrua	Trondheim	2018	Fylkeskommune	FV6608 S2D1 m1683	Vegbru	Spenn- betong	87
Trøndelag	Flottenbrua	Midtre Gauldal	2018	Fylkeskommune	FV6572 S1D1 m513	Vegbru	Spenn- betong	75
Trøndelag	Fleskhus Fv.O/ E6/Jer	Verdal	1972	Fylkeskommune	FV6916 S1D1 m3843	Vegbru	Betong	68
Trøndelag	Holtedal Fv.O/E6	Levanger	1973	Fylkeskommune	FV6858 S1D1 m603	Vegbru	Betong	54
Trøndelag	Havnevegen O/E6	Verdal	1975	Fylkeskommune	FV757 S1D1 m1068	Vegbru	Betong	71
Trøndelag	Hegle Fv.O/E6	Levanger	1984	Fylkeskommune	FV6878 S1D1 m2061	Vegbru	Betong	48
Trøndelag	Branes Fv.O/E6	Levanger	1984	Fylkeskommune	FV6874 S1D1 m2688	Vegbru	Betong	22
Trøndelag	Vistbrua over E6	Steinkjer	2009	Fylkeskommune	FV761 S1D1 m14493	Vegbru	Betong	42
Trøndelag	Kvithamarbrua	Stjørdal	2013	Fylkeskommune	FV6810 S1D1 m1124	Vegbru	Betong	50
Trøndelag	Tilrdrbrua o/E6	Stjørdal	2012	Fylkeskommune	FV6814 S1D1 m794	Vegbru	Spenn- betong	43
Trøndelag	Grøndalsvegen bru	Grong	2023	Fylkeskommune	FV764 S1D1 m405	Vegbru	Spenn- betong	27
Vestfold	Sande Bru O/Jern- bane	Horten	1932	Fylkeskommune	FV306 S50D1 m377	Vegbru	Stål	12,55
Vestfold	Aulerød	Tønsberg	1988	Fylkeskommune	FV300 S1D1 m6743	Vegbru	Betong	68
Vestfold	Hesby	Tønsberg	1990	Fylkeskommune	FV312 S2D1 m43	Vegbru	Betong	58
Vestfold	Åmot Østre	Sandefjord	1989	Fylkeskommune	FV3130 S2D1 m113	Vegbru	Betong	78
Vestfold	Sørby	Sandefjord	1991	Fylkeskommune	FV3160 S1D1 m2753	Vegbru	Betong	58
Vestfold	Gjennestad	Sandefjord	1990	Fylkeskommune	FV3072 S1D1 m461	Vegbru	Betong	74
Vestfold	Vålevegen	Holmestrand	1998	Fylkeskommune	FV3184 S1D1 m1134	Vegbru	Betong	74,2
Vestfold	Skinmno	Larvik	2008	Fylkeskommune	FV3038 S1D1 m228	Vegbru	Betong	51,6
Vestfold	Ringdalskogen	Larvik	2008	Fylkeskommune	FV3034 S1D1 m310	Vegbru	Betong	59,9
Vestfold	Tveiten overgangs- bru	Tønsberg	2005	Fylkeskommune	FV3176 S1D1 m8887	Vegbru	Betong	84,6
Vestfold	Hørdalsveien over- gangsbru	Sandefjord	2014	Fylkeskommune	FV3074 S1D1 m384	Vegbru	Betong	70,5

Vestfold	Nye Hotvedtveien overgangsbru	Sandefjord	2014	Fylkeskommune	FV3110 S1D1 m1273	Vegbru	Spenn- betong	51,6
Vestfold	Sandefjord inn- fartsbru	Sandefjord	2013	Fylkeskommune	FV305 S1D1 m3155	Vegbru	Spenn- betong	60
Vestfold	Laskenbakken overgangsbru	Sandefjord	2013	Fylkeskommune	FV304 S1D1 m544	Vegbru	Spenn- betong	68,5
Vestland	Kristianborg	Bergen	2008	Fylkeskommune	FV5328 S1D1 m13	Bru i fyl- ling	Betong	5
Vestland	Nyborg	Bergen	2011	Fylkeskommune	FV578 S3D1 m23	Vegbru	Spenn- betong	69
Vestland	Tennebekken I	Bergen	2015	Fylkeskommune	FV557 S1D1 m9983	Vegbru	Spenn- betong	70
Vestland	Råtunnelen sør N	Bergen	2020	Statens vegvesen	FV546 S1D1 m431	Vegbru	Betong	40,56
Vestland	Søråskrysset II	Bergen	1971	Fylkeskommune	FV5186 S1D1 m103	Vegbru	Betong	65
Vestland	Liland II	Voss	1983	Fylkeskommune	FV5400 S1D1 m209	Bru i fyl- ling	Betong	11,56
Vestland	Stamskaret II	Bergen	1988	Fylkeskommune	FV578 S1D1 m8474	Vegbru	Betong	53
Vestland	Åsavegen Ia	Bergen	1989	Fylkeskommune	FV578 S2D1 m3	Vegbru	Betong	66,8
Vestland	Hesthaugvegen I	Bergen	1989	Fylkeskommune	FV5306 S1D1 m82	Vegbru	Betong	60
Vestland	Lianakk Sør	Bergen	1990	Statens vegvesen	FV558 S1D1 m4464	Vegbru	Betong	193
Vestland	Lyderhorn fra sent- rum	Bergen	1991	Statens vegvesen	FV5208 S1D1 m36	Vegbru	Betong	20
Vestland	Arefjord VI	Øygarden	2015	Fylkeskommune	FV5240 S1D10 m993	Bru i fyl- ling	Betong	4,5
Vestland	Kleivedammen I	Gloppen	1995	Fylkeskommune	FV615 S9D110 m419	Gang- og sykkelbru	Spenn- betong	25,7
Østfold	Leikevoll	Sarpsborg	1978	Fylkeskommune	FV114 S1D1 m4172	Vegbru	Betong	65
Østfold	Grimsøyveien	Sarpsborg	1991	Fylkeskommune	FV1186 S1D1 m351	Vegbru	Betong	71
Østfold	Årvoldkrysset	Moss	1993	Fylkeskommune	FV118 S8D20 m963	Vegbru	Betong	54,5
Østfold	Sollikrysset	Sarpsborg	1997	Fylkeskommune	FV112 S1D1 m7794	Vegbru	Betong	86
Østfold	Åsgårdkrysset	Råde	1996	Fylkeskommune	FV118 S7D1 m3539	Vegbru	Spenn- betong	89
Østfold	Trollbærtjern	Indre Østfold	1998	Fylkeskommune	FV128 S2D10 m388	Vegbru	Betong	34
Østfold	Åsgård gangbru	Råde	1996	Fylkeskommune	FV118 S7D110 m719	Gang- og sykkelbru	Spenn- betong	51
Østfold	Langkas	Halden	2004	Fylkeskommune	FV118 S1D50 m837	Vegbru	Betong	114,64
Østfold	Mollebrua	Indre Østfold	2010	Fylkeskommune	FV1016 S1D1 m2056	Vegbru	Betong	55,5
Østfold	Skjelinvegen bru	Fredrikstad	2008	Fylkeskommune	FV1158 S2D1 m2100	Vegbru	Betong	46
Østfold	Sundløkkavegen bru	Fredrikstad	2008	Fylkeskommune	FV1146 S1D1 m403	Vegbru	Betong	87,63
Østfold	Morenen bru	Indre Østfold	2007	Fylkeskommune	FV128 S6D1 m3019	Vegbru	Spenn- betong	59
Østfold	Krossbybrua	Indre Østfold	2010	Fylkeskommune	FV128 S7D10 m80	Vegbru	Betong	47,5
Østfold	Langebrekkebrua (o/E18)	Indre Østfold	2014	Fylkeskommune	FV1252 S1D1 m684	Vegbru	Betong	39,5
Østfold	Kjølenbrua	Marker	2016	Fylkeskommune	FV128 S1D1 m36	Vegbru	Betong	47,5
Østfold	Sletta bru	Marker	2017	Fylkeskommune	FV128 S1D1 m4173	Vegbru	Betong	60,3
Østfold	Norgesporten	Marker	2017	Fylkeskommune	FV21 S6D1 m12089	Vegbru	Stål	85

SPØRSMÅL NR. 1253**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen****Besvart 21. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Vil regjeringa legge fram dette før eller etter valget, og vil sliterordninga være utformet som en del av dette og inngå i regjeringas forslag?

BEGRUNNELSE:

I oversikten regjeringa har over ventede saker fra vårsesjonen står det at "Endringer i folketrygdloven m.m. (oppfølging av pensjonsforliket)" først kommer i september.

Svar:

Først vil jeg takke representanten for spørsmålet. Pensjonsforliket vil styrke den sosiale bærekraften i pensjonssystemet og oppfølging av pensjonsforliket er viktig for denne regjeringen. Jeg kan forsikre om at denne saken har høy prioritet i departementet.

Regelendringene i pensjonssystemet som er nødvendig for å følge opp forliket vil kreve omfattende lovendringer og administrative forberedelser. Departementet jobber med et høringsnotat med lovforslag som konkretiserer innholdet i forliket.

Høringsnotatet vil inneholde forslag til endringer i folketrygdloven som følger opp gjenstående deler av forliket. I tråd med forliket i Stortinget skal partene i arbeidslivet involveres i utformingen av slitertillegget.

Arbeidet med høringsnotatet er forsinket og det betyr at det nå ikke er mulig å få fremmet et lovforslag for Stortinget før sommeren. Departementet anser september 2025 som et realistisk tidspunkt for fremleggelse.

Dersom et lovforslag fremmes september 2025 anser departementet at implementering av økte aldersgrenser og slitertillegg tidligst kan skje fra 2027. Dette må ses i lys av at det også må skje et lovarbeid for økte aldersgrenser i tjenestepensjonsordningene.

SPØRSMÅL NR. 1254**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Aleksander Stokkebo****Besvart 21. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Hvor lenge skal det indikerte pristilbudet på 50 øre i «Norgespris» gjelde, og når kan forbrukerne begynne å inngå kontrakter?

Svar:

Som det fremkom av pressekonferansen 31. januar, vil regjeringen komme tilbake med nærmere detaljer om innretningen av Norgespris. Dette gjelder også for spørsmålsstillingene representanten tar opp. Regjeringen vil på vanlig måte utarbeide et lovforslag og gjennomføre offentlig høring av forslaget, med sikte på å fremme budsjettforslag for Stortinget i løpet av våren. Regjeringen tar sikte på fremme lovforslag for Stortinget som kan behandles før sommeren og at ordningen trer i kraft fra 1. oktober 2025.

SPØRSMÅL NR. 1255**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Erling Sande****Besvart 24. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Kan finansministeren klargjøre om det er norske styresmakter eller European Banking Authority (EBA) som avgjør kva type kapitalinstrument som er å rekne som rein kjernekapital i Noreg, og om han meiner det er EBA eller Noreg som avgjør konkret om eigenkapitalprovet er eit slikt instrument?

GRUNNGJEVING:

Sparebankutvalet ser ut til å leggje til grunn at EBA si uttale om at norske eigenkapitalprov må få betre evne til å absorbere tap for å kvalifisere som rein kjernekapital, inneber at det må gjerast endringar på ein bestemd måte i eigenkapitalprovet. EBA skriv derimot sjølv at:

“it remains the local authority responsibility to assess the best way to implement it within their national regulatory framework, giving due consideration to proportionality principles as deemed appropriate”.

Dette kjem fram av eit brev EBA sendte til den europeiske sparebankforeininga i førre veke. Det er vanskeleg å tolke dette brevet annleis enn at Noreg har stor fridom til å gjere eigne tolkingar av regelverket med grunngjeving i proporsjonalitetsprinsippet. EBA har berre peika på at kapitalstrukturen i norske sparebankar er kompleks, men overlèt til nasjonale styresmakter å avgjere korleis regelverket blir tilpassa. Det tilseier at Noreg står fritt til å kommunisere til EBA korleis ein vil ivareta den norske sparebankmodellen med utgangspunkt i proporsjonalitetsprinsippet. Den norske sparebankmodellen er særeigen og derfor sjølvstøtt og gyldig med grunngjeving i proporsjonalitet.

Svar:

Bankar er pålagde å ha eit minimum av ansvarleg kapital. Føremålet er at bankane skal kunne møte uventa tap utan at dette vil svekkje tilliten til at banken kan innfri sine forpliktingar. Bankane kan oppfylle kapitalkravet med ulike typar kapital, men det meste må vere såkalla rein kjernekapital, som er kapital av høgste kvalitet. Rein kjernekapital består i praksis av banken sin eigenkapital, med enkelte justeringar. Forordning (EU) 575/2013, også kalla kapitalkravsforordninga (eller «capital requirements regulation», CRR), oppstiller krava til kva som kan reknast som rein kjernekapital. Kapitalkravsforordninga er innlemma i EØS-avtalen og gjeld som norsk forskrift, sjå CRR/CRD-forskrifta § 2.

Sparebankutvalet vart oppnemnt i 2023 for å vurdere kapitalstrukturen i sparebankane. Som utvalet viser til i NOU 2024: 22 punkt 11.3, har EBA etter kapitalkravsforordninga myndigheit til å opprette, vedlikehalde og publisere ei liste over instrumenta i kvart enkelt land som kvalifiserer som rein kjernekapital. EBA kan leggje til eller fjerne instrument frå denne lista. Instrument som ikkje står på EBA si liste, kan ikkje brukast av bankane til å oppfylle krav til visse nivå av rein kjernekapital etter kapitalkravsforordninga.

Eigenkapitalbevis har tent sparebankane vel, og er eit særmerkt kapitalinstrument for norske sparebankar. Det er svært viktig at kapitalen knytt til eigenkapitalbevis framleis kan brukast til å oppfylle sparebankane sine krav til rein kjernekapital. Regjeringa er oppteken av å ivareta og vidareutvikle sparebankane sin samfunnsfunksjon, og vil i det vidare arbeidet leggje til grunn at eigenkapitalbeviset skal bevarast.

SPØRSMÅL NR. 1256**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Erling Sande****Besvart 24. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Kan finansministeren stadfeste eller avkrefte at det norske egenkapitalprovet etter hans vurdering oppfyller krava til CET1-kapital og kvifor vurderinga hans ev. samsvarer eller ikkje samsvarer med vurderinga til professor Andrea Resti?

GRUNNGJEVING:

Professor Andrea Resti er professor i bank og finans ved Bocconi University i Milano og fungerer som politisk rådgjevar for banktilsyn i Europaparlamentet. Han meiner at norske egenkapitalbevis allereie oppfyller krava til CET1-kapital, og viser indirekte til proporsjonalitetsprinsippet i si vurdering. Vurderinga hans går fram i rapporten “Opinion on Norwegian Equity Certificates (“Egenkapitalbevis”) and their Eligibility as CET1 Capital” som vart publisert 1. februar 2025. Eg gjer rekning med at departementet har sett seg inn i rapporten og sjølvstendig kan vurdere om egenkapitalprovet oppfyller CET1-krava.

Svar:

Sparebankutvalet vart oppnemnt i 2023 for å vurdere kapitalstrukturen i sparebankane, og utgreiinga deira (NOU 2024: 22 Norske sparebanker – tradisjon og tilpasning) vart overlevert til Finansdepartementet 18. november 2024. I utgreiinga foreslår sparebankutvalet fleire endringar i reguleringa av sparebankar og sparebankstiftingar, og utvalet gjer ei vurdering av om egenkapitalbeviset oppfyller krava til såkalla rein kjernekapital i det europeiske kapitalkravsregelverket.

NOU 2024: 22 var på høyring til 3. februar 2025, og det har kome inn mange høyringsinnspel med ulike merknader til utvalet sitt framlegg. I eit av høyringssvara viste somme bankar (Sparebanken Vest, Sparebank 1 Østlandet, Sparebanken Sør, Rogaland Sparebank og Jæren Sparebank) til at dei hadde innhenta rapporten som representanten viser til. Finansdepartementet vurderer no korleis framlegga i NOU 2024: 22 bør følgjast opp, og som eit ledd i det vurderast alle høyringsinnspela som har kome inn.

Eg viser òg til mitt svar på skriftleg spørsmål nr. 1255 om kven som avgjer kva som er å rekne som rein kjernekapital.

SPØRSMÅL NR. 1257**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Henrik Asheim****Besvart 20. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Det vises til Navs overskridelser på lønnstilskudd.

Har Nav tildelt andre ytelser til mottakerne av lønnstilskudd, som mottakerne ikke har hatt rett på, eksempelvis at mottakere har fått både lønnstilskudd og sykepengar?

BEGRUNNELSE:

Departementet bes også opplyse om omfanget av eventuelle andre feilutbetalinger.

Svar:

Jeg takker representanten for spørsmålet. Det er viktig å presisere at merforbruket på kap. 634, post 76 ikke er knyttet til feilutbetalinger. Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at feilutbetalinger generelt, og feilutbetalinger av lønnstilskudd som følge av sykepengar spesielt, antas å utgjøre en liten andel av forbruket på posten.

Lønnstilskudd inngås som en avtale mellom brukeren, arbeidsgiveren og Arbeids- og velferdsetaten. Avtalen setter rammene for lønnstilskuddet, for eksempel hvor lenge det skal vare. Tilskuddssatsen er bestemt i

forskrift, og knytter seg til varigheten på tiltaksgjennomføringen, samt hvor stort oppfølgingsbehovet til brukeren er. Tiltaksforskriften åpner ikke for at det utbetales lønnstilskudd til arbeidsgiveren samtidig som det utbetales refusjon av sykepenger for samme periode.

I februar 2023 ble det lansert en ny digital løsning hvor arbeidsgiver søker om refusjon digitalt ved å logge seg inn i Arbeids- og velferdsetatens refusjonsløsning. I denne løsningen får arbeidsgiver eksplisitt informasjon om å vente med å sende inn refusjonskrav til de har oversikt over fravær. Det er følgelig arbeidsgiver som plikter å oppgi korrekte opplysninger om fravær.

Arbeids- og velferdsetaten har en rekke tiltak for å redusere risikoen for feilutbetalinger, herunder tett samarbeid med og rutinemessig oppfølging av arbeidsgiveren og brukeren, månedlige stikkprøvekontroller som gjennomføres i fylkene, veiledning til arbeidsgiver ved

godkjenning av refusjonskrav, samt at arbeidsgivers regnskapsansvarlige kan kontrollere opplysninger gjennom tilgang til refusjonsløsningen. Nav Kontroll og Nav-fylkene har også rutiner for å samarbeide om å avdekke og unngå mislighold. Videre har etaten hjemmel til å kreve tilbake feilutbetalte tiltaksmidler.

På bakgrunn av ovennevnte har direktoratet opplyst at det ikke er grunn til å tro at feilutbetalinger av lønnstilskudd utgjør en vesentlig andel av forbruket på kap. 634, post 76. Når det gjelder merforbruket på posten i 2024, så har jeg i min dialog lagt til grunn at Arbeids- og velferdsdirektoratet setter i gang nødvendige tiltak for å sikre bedre prognoser og budsjettstyring på posten fremover. Merforbruket vil framkomme i statsregnskapet for 2024 som oversendes Stortinget i vårsesjonen. Riksrevisjonen vil også bli orientert gjennom forklaringene til statsregnskapet.

SPØRSMÅL NR. 1258

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt

Besvart 24. februar 2025 av barne- og familieminister Lene Vågslid

Spørsmål:

Vil regjeringen fjerne hjemmelen til å kreve kremasjonsavgift, og hvilke tiltak vil statsråden gjøre for å sikre at det fremdeles skal være det offentlige, og ikke private, som tilbyr kremasjoner i Norge?

BEGRUNNELSE:

Stadig flere velger å benytte seg av kremasjon i Norge. I 2023 passerte andelen kremasjoner 50 prosent, og alt tyder på at denne prosenten vil øke. Dette reiser flere nye problemstillinger.

En av disse er knyttet til kremasjonsavgiften. I dag er fri kistegrav en lovfestet rettighet, mens det for en kremasjon kan koste mellom 4 500 og 10 000 kroner. En slik avgift rammer særlig de som grunnet livssyn eller andre preferanser har kremasjon som foretrukket gravferdsform. Gravplassloven er også tydelig på at gravferd skal skje med respekt for avdødes religion eller livssyn. En kan dermed argumentere med at dagens kremasjonsavgift er et brudd med dette.

I tillegg har det som følge av økt etterspørsel og kapasitetsutfordringer dukket opp private aktører som interesserer seg for å drifte krematorium i Norge. Et eksempel er Sjønd AS, som har støtte fra den tyske stiftelsen

IFZW som drifter private krematorier i Tyskland. Utover den generelle bekymringen for kommersialisering av velferdstjenester, er det også en frykt for at inntjeningshensyn vil være førende framfor nødvendig kapasitet hvis det åpnes for private krematorium i Norge.

Svar:

Kremasjonsavgiften er en avgift kommunene kan kreve inn. Det er opp til lokale myndigheter hva innbyggerne må betale for kremasjon. Mange steder er det gratis. Stortinget tok stilling til spørsmålet om å fjerne kremasjonsavgiften i 2020 da ny trossamfunnslov ble behandlet (Innst. 208 L (2019–2020)). Avgiften ble ikke fjernet.

Hjemmelen for kremasjonsavgiften ligger i lov, og den må eventuelt fjernes av Stortinget. Om hjemmelen fjernes, og kommunene dermed ikke kan ha inntekter fra avgiften, må kommunesektoren kompenseres. Regjeringen har ikke lagt frem forslag om dette.

Barne- og familiedepartementet mottok i september 2024 en rapport fra Hovedorganisasjonen KA (Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon) som gav et visst kunnskapsgrunnlag om behovet for å lovregulere hvem som har ansvar for å tilby kremasjonstjenester og kjølerom. Jeg

er enig med representanten Nyholt i at spørsmål rundt kremasjon reiser flere problemstillinger.

I dag er alle krematorier eid av det offentlige, dvs. kommuner, kirkelige fellesråd og interkommunale selskap. Norsk rett avskjærer ikke private krematorier. I Danmark, Finland og Sverige kan private ikke etablere krematorier. Spørsmålet ble ikke vurdert i NOU 2014: 2 Lik og likskap.

Befolkningsframskrivingene til SSB viser en stor økning i dødstillene de neste tiårene. Dette skaper behov for flere krematorier. Krematorier er ikke regulert som en

offentlig oppgave, dvs. at ingen del av offentlig forvaltning har lovfestet ansvar for å sørge for et tilbud om kremasjon eller kjølerom.

Fraværet av et lovforankret ansvar er en av hovedutfordringene til gravplasssektoren. Å få på plass slike lovbestemmelser reiser en rekke spørsmål, blant annet om finansiering og om samspillet med annet regelverk, særlig regler om tilskudd til båretransport.

Dette er spørsmål jeg vil se nærmere på i tiden som kommer.

SPØRSMÅL NR. 1259

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt

Besvart 21. februar 2025 av barne- og familieminister Lene Vågslid

Spørsmål:

Når kan Stortinget forvente å få meldingen om trygg digital oppvekst, og hvilke konkrete tiltak ser egentlig statsråden for seg at det er mulig å gjennomføre hurtig for å trygge norske barn og unge som spiller dataspill der slike lotterimekanismer er en integrert del av spillet?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen varslet i Tid for spill – regjeringens dataspillstrategi 2024-2026 at de ønsker å arbeide for strengere reguleringer av lootbokser i forbrukerregelverket.

I ettertid har Skjermbruksutvalget (NOU 2024:20) også satt søkelys på lootbokser og mikrotransaksjoner i dataspill. Her vises det blant annet til en rapport fra Forbrukerrådet som dokumenterer “en rekke forhold som gjør lootbokser særlig problematiske, inkludert hvordan lootboksene gjøres tilgjengelige og utformes, pågående og skjult markedsføring, mangelfull og villedende informasjon om vinnere sannsynligheter, skjulte kostnader, ubalanserte valg og effektive algoritmer.” Medietilsynet har også vist at stadig flere barn mellom 9 og 18 år bruker ekte penger i spill og at så mange som 13 prosent av respondene i en undersøkelse sier at de bruker for mye penger på spilling. Det har også, blant annet i NRK, blitt rettet kritisk søkelys mot hvordan barn og unge deltar på ulovlige gamblingsider med såkalte “skins” som valuta. Dette har skapt store reaksjoner hos Spillavhengige Norge og Forbrukerrådet. Spillavhengige Norge omtalte dette da som “rovdrift på barn og unge”.

I svarbrev til Dokument 8:13 S (2024-2025) har statsråden pekt på at det skal komme konkret politikk på dette området i den lenge varsle stortingsmeldingen om trygg digital oppvekst. I svarbrevet vises det også til at det i dag eksisterer et regelverk som regulerer deler av de utfordringene man ser med lotterimekanismer i dataspill, men at det mangler på håndhevelse av nevnte regelverk.

Svar:

Regjeringen tar sikte på å legge frem meldingen om trygg digital oppvekst våren 2025. Meldingen vil presentere regjeringens politikk for å styrke barn og unges rettigheter på digitale flater, også i dataspill. Det vil vi gjøre bl.a. gjennom å arbeide for at tilbydere av digitale tjenester som dataspill er tilstrekkelig regulert og tar hensyn til barn og unges rettigheter, og at barn, foreldre og voksne som jobber med barn har god digital kompetanse og dømmekraft.

Gambling med såkalte skins vil bli regnet som pengespill dersom pengespillovens vilkår om innsats, premie og resultat er oppfylt, samt at nettstedet retter seg mot det norske markedet. I slike tilfeller vil virkemidlene i pengespilloven kunne brukes. Lotteritilsynet har nylig varslet vedtak med pålegg om DNS-blokkering av blant annet sider for gambling med skins. En DNS-blokkering innebærer at dersom en forsøker å gå inn på en slik spillside, vil en i stedet få en melding om at nettstedet ikke er tilgjengelig i Norge. Vedtakene er forventet å komme på plass innen noen uker, og da starter også blokkeringen.

For andre typer lotteriliknende mekanismer i dataspill har vi begrenset mulighet til å regulere utenlandske

dataspill effektivt fra Norge. Innenfor et begrenset EØS-rettslig handlingsrom har vi hatt på høring et forslag som forbyr å markedsføre produkter eller tjenester som er uegnet for barn i sosiale medier eller spill, hvis det er grunn til å forvente at barn kan se markedsføringen. I høringsnotatet foreslås det at Forbrukertilsynet kan vurdere forundringsspakker og liknende som benytter problematiske gambling-liknende virkemidler etter den foreslåtte bestemmelsen. Oppfølging av forslaget er nå til vurdering

i departementet. Forbrukertilsynet har også prioritert å bidra i det internasjonale håndhevingsarbeidet på feltet, og har fått styrket sin bevilgning med 2,5 mill. kroner i 2025 for å styrke tilsynet med forbrukervernet til barn i digitale medier. Det vil videre være viktig å bygge videre på norsk kunnskap om problematisk praksis i spill, og gi innspill til behov for regelendringer på EU-nivå som ivaretar særlig barn og unge spillere.

SPØRSMÅL NR. 1260

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Dag-Inge Ulstein

Besvart 25. februar 2025 av utviklingsminister Åsmund Aukrust

Spørsmål:

Det Globale Digitale Bibliotek (GDL) er et gratis, åpent og fritt tilgjengelig bibliotek med barnebøker og matematikkspill for barn fra 6 til 12 år på mer enn 150 språk. Globale Digitale Bibliotek har siden oppstarten vært støttet av Norad, men har fått et kutt på om lag 80 pst. for 2025. Dette gjør det umulig å ferdigstille implementeringen. En ferdigstillelse vil koste om lag 9 mill. kroner.

Hva vil statsråden gjør for at dette prosjektet kan bli ferdig implementert?

BEGRUNNELSE:

Innholdet i GDL er universelt utformet, av høy kvalitet og laget av pedagoger. Det er basert på innhold hentet fra afrikanske og asiatiske nettførlag, da Asia og Afrika er fokusområdene for GDL.

Gjennom snart et tiår med internasjonalt arbeid, er GDL i ferd med og implementeres i alle provinser i Vietnam i samarbeid med UNICEF, hundretalls ressurser er oversatt til mer enn 30 lokale språk i Indonesia og samlet på en nasjonal læringsplattform, OECS, Organisation of the Eastern Caribbean States, bruker ressursene i sin grunnskoleopplæring, det samme gjør bl.a. Ghana, Nepal, Bangladesh, India og Ukraina.

Svar:

Det Globale Digitale Biblioteket (GDL) driftes av konsultentselskapet Sopra Steria gjennom en tilskuddsavtale, hvor selskapet utfører arbeidet til driftskostnad. Fra starten har GDL vært ansett som et samarbeidsprosjekt snarere enn et tradisjonelt tilskuddsforvaltningsprosjekt,

begrunnet med behovet for tett faglig involvering og koordinering fra Norad, samt krav til spesialisert kompetanse og kapasitet for videreutvikling av digital infrastruktur.

Det er Norads vurdering at implementeringstakten i perioder har vært svak. Sopra Steria vurderes fortsatt i stor grad å være avhengig av direktoratet for tilgang til store internasjonale organisasjoner, samtidig som det ikke finnes tilstrekkelig data på bruk eller etterspørsel av GDL-løsningen sett i lys av investeringens størrelse. Norad vurderer at prosjektets effektivitet ikke er optimal, og at det er kostbart i forhold til oppnådde resultater.

På grunn av begrensninger på posten for utdanning på statsbudsjettet er Norad nødt til å redusere tilskudd til GDL. Finansiering vil videreføres i 2025 og 2026 med 2 millioner kroner per år for å opprettholde forsvarlig drift og sikre at plattformen forblir operativ. Samtidig vil Norad bistå Sopra Steria i arbeidet med å identifisere alternative finansieringskilder som på sikt kan overta driftsansvaret og distribusjonen av innhold, samt videreføre den opparbeidede kapasiteten.

SPØRSMÅL NR. 1261

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Jørgensen

Besvart 21. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvor mye statlige midler som brukes totalt på å opprettholde og øke bosetningen i Finnmark?

BEGRUNNELSE:

Den norske stat har over flere tiår ført en aktiv distriktpolitikk for å sikre bosetting og næringsutvikling i Finnmark. Dette har vært begrunnet både i regional utvikling, sikkerhetspolitiske hensyn og Norges suverenitetshevdelse i nordområdene.

Tiltakssonen for Finnmark og Nord-Troms, som ble etablert i 1990, omfatter flere betydelige økonomiske virkemidler. Fra 2023 er det innført gratis barnehageplass for alle barn i området. Personer som bor og arbeider i regionen kan fra 2025 få slettet 60 000 kroner årlig av studielånet, med en ytterligere nedskrivning på 20 000 kroner for kvalifiserte grunnskolelærere.

Skattepolitiske tiltak inkluderer en reduksjon på 3,5 prosent i skattesatsen på alminnelig inntekt sammenlignet med resten av landet, samt et særskilt Finnmarksfradrag på 30 000 kroner. Næringslivet støttes gjennom

fullstendig fritak for arbeidsgiveravgift. I tillegg er både husholdninger og virksomheter fritatt for el-avgift på forbruk.

Til tross for blant annet disse tiltakene har Finnmark fortsatt utfordringer med befolkningsutviklingen i flere kommuner. En samlet oversikt over statens totale økonomiske innsats i regionen vil være verdifull for å vurdere effekten av virkemidlene.

Svar:

Innsatssonen i Finnmark og Nord-Troms er en sentral del av regjeringens innsats og videreutvikling av nordområdene. Innsatssonen er en samlebetegnelse for økonomiske personrettede og næringsrettede virkemidler i Finnmark og Nord-Troms. Målet med sonen er å skape en attraktiv region å bo, arbeide og drive næringsvirksomhet i.

Tabell 1 viser en oversikt over ordninger som bare gjelder for innsatssonen i Nord-Troms og Finnmark fylke. I forslag til statsbudsjett for 2025 kom virkemidlene til sammen på om lag 7 milliarder kroner. Den mest omfattende ordningen er fritaket for arbeidsgiveravgiften.

Tabell 1: Særskilte tiltak for Finnmark og Nord-Troms

Tiltak	Dep.	Kap./post	Forslag 2025 (i 1 000 kr)
Lavere skatt på vanlig inntekt	FIN	Inntektstap	870 000
Særskilt fradrag i alminnelig inntekt (Finnmarksfradraget)	FIN	Inntektstap	365 000
Lav sats og fritak fra el-avgift	FIN	Inntektstap	500 000
Frdrag i positiv næringsinntekt for skiferdrivere	FIN	Inntektstap	1 000
Ettergivelse av utdanningslån	KD	2410/73	179 789
Ettergivelse av utdanningslån for kvalifiserte grunnskolelærere	KD	2410/73	7 572
Gratis barnehager	KDD	571/60	130 921
Fritak for arbeidsgiveravgift	FIN	Inntektstap	4 900 000

I tillegg til virkemidlene rettet mot innsatssonen er det også særskilte ordninger for Nord-Norge med distriktpolitisk begrunnelse som treffer kommunene i innsatssonen. De største virkemidlene er 0-satsen for merverdiavgift ved forbruk av elektrisk kraft og energi (innsatssonens andel utgjør om lag 150 - 200 mill. kroner) og regionalpolitiske tilskudd i inntektssystemet for kommunene og fylkeskommunene.

Distriktstilskuddene i inntektssystemet for kommunene er rettet inn mot kommuner med distriktsut-

fordringer, og satsene er differensiert etter geografi, innbyggertall og graden av distriktsutfordringer. Kommunene i innsatssonen får tilskudd etter høyere satser enn kommuner i resten av landet, og disse kommunene mottar samlet 1,1 mrd. kroner i distriktstilskudd Nord-Norge i 2025. I inntektssystemet for fylkeskommunene mottar de tre nordligste fylkeskommunene Nord-Norge-tilskudd, og tilskuddet fordeles med en lik sats per innbygger. Finnmark og Troms fylkeskommune mottar henholdsvis 125 mill. og 282 mill. kr i Nord-Norge-tilskudd i 2025.

I tillegg er mange av tiltakene som er viktige for verdiskaping, sysselsetting og bosetting i innsatssonen generelle, og ikke særskilt rettet mot et bestemt geografisk område. Innenfor infrastruktur kan eksempler på slik økonomisk innsats være gratis ferger, makspriser på FOT-ruter, fiskerihavner og veiprosjekter. Det samme

gjelder innenfor politikkområder som næringspolitikk, velferd og sikkerhet. Jeg viser i denne sammenhengen til omtalen av regjeringens nordområdepolitikk og budsjettvedlegget om den brede distriktpolitikken i Prop. 1 S (2024–2025).

SPØRSMÅL NR. 1262

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 25. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Hva tenker statsråden om at bransjen mener regjeringens mål er urealistiske, og hvilke grep mener statsråden må tas for å få fart på boligbyggingen?

BEGRUNNELSE:

I statsministeren sin redegjørelse til Stortinget om endringer i regjeringen sa statsministeren at regjeringen har satt nytt mål om 130 000 nye boliger innen 2030. Sjefen for Eiendom Norge har uttalt følgende til E24 om regjeringens nye boligmål:

«Det er dessverre ikke realistisk å få boligene ferdig til 2030. Det kommer til å ta ganske lang tid å komme i gang i den fasen vi er inne i nå.»

Nylig publiserte SSB tall som visste at i 2024 ble det gitt igangsettingstillatelse til 18 679 nye boliger. Tallene visste videre at man må tilbake 1993 for å finne et år med færre igangsettingstillatelser til nye boliger. Antall byggetillatelser til bolig er de laveste på 30 år. Nye tall fra byggearealstatistikken antall igangsettingstillatelser til nye boliger falt med 18 prosent sammenlignet med 2023. Sammenlignet med 2022, er det i 2024 gitt 37 prosent færre igangsettingstillatelser til boliger.

Statistikken fra SSB viser videre til at antall fullførte boliger gikk også ned i forhold til i fjor, fra 27 975 til 24 032 i 2024. Dette er en nedgang på 14 prosent. Man må tilbake til 2011 for å finne et år hvor det ble ferdigstilt færre boliger. Videre viser statistikken fra SSB til at nedgangen i antall ferdigstilte boliger har sammenheng med at det også i fjor ble gitt få igangsettingstillatelser til nye boliger.

Dette kommer i en tid hvor boligbransjen har etterlyst fokus fra regjeringen og ropt krise i nesten to år. 05.09.2024 meldte administrerende direktør i Eiendom Norge til Tv2 at Norge manglet 15.000 nye boliger. I den

samme saken uttalte lederen i foreningen Boligprodusentene at markedet er i krise. 21.juli 2023 kunne NRK vise til at ifølge Brønnøysundregistrene har over 150 selskap som har vært registrert innen segmentet bygg- og anleggsleverandører, gått konkurs eller blitt tvangsavviklet siden juni.

Svar:

Når regjeringen har sagt at vi har som mål å få bygd 130.000 boliger innen 2030, dreier det seg om igangsettingstillatelser i henhold til Statistisk Sentralbyrås (SSBs) byggearealstatistikk. SSB utarbeider i tillegg tall for igangsettingstillatelser for ombygging av eksisterende bygg, som jeg også legger opp til at skal inngå i vår telling.

Jeg mener det er et ambisiøst, men realistisk mål, å komme i gang med bygging av 130 000 boliger innen 2030. Vi har i det siste sett tegn til at salget av nye boliger har tatt seg opp. I den senere tid har vi lyktes med å få ned inflasjonen, noe som bereder grunnen for lavere rente. Lavere prisvekst og stopp i renteveksten gir folk større tro på den økonomiske utviklingen, noe som vil være et viktig bidrag for å få økt byggeaktivitet.

I tillegg skal det bli enklere og raskere å realisere boligprosjekter. Vi har økt rammene til Direktoratet for byggkvalitet, slik at de kan sette mer kraft og fart på arbeidet med å forenkle og digitalisere plan- og byggesaksprosesser. I tillegg bruker vi Husbanken aktivt, blant annet gjennom rekordhøye lånerammer. De bidrar til å stimulere til byggeaktivitet i hele landet og holde hjulene i gang i en av våre viktigste næringer.

For å nå målet om 130 000 boliger trenger vi også et felles krafttak på dette området. Jeg er i disse dager i dialog med både storbyene, byggenæringen og arbeidstakersiden om hva de ser som utfordringene og hvordan de også kan bidra.

SPØRSMÅL NR. 1263**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Nils T. Bjørke****Besvart 24. februar 2025 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

Kan statsråden utelukke at Norge skal tilslutte seg EUs tollunion i forbindelse med økte handelspolitiske spenninger?

BEGRUNNELSE:

Statsråden uttalte til e24 3. februar at "... det også er i EUs interesse at Norge får være med innenfor tollmuren." Det kan få det til å høres ut som Regjeringen arbeider for å få Norge inn i EUs tollunion. Det vil i så fall ha dramatiske konsekvenser for norsk landbruk, øke prisene på en rekke importvarer, skade norsk næringslivs muligheter i og bryte avtaler med en rekke tredjeland. Det vil derfor være en stor fordel for norsk næringsliv, bønder og forbrukere at Regjeringen kan avkrefte at Norge skal tilslutte seg EUs tollunion.

Svar:

Deltagelse i EUs tollunion er ikke aktuelt.

Regjeringen jobber systematisk for å sikre Norges handelspolitiske interesser, både i Europa og globalt. Vi har tett dialog både med EU og med andre partnere for å sikre mest mulig åpne markeder og regelstyrt handel. I møte med økte handelspolitiske spenninger er en hovedprioritering å unngå at Norge rammes dobbelt, både av konsekvensene av amerikansk toll, og av EUs eventuelle beskyttelsestiltak, dersom EU ser seg nødt til å beskytte egen industri som følge av omdirigert handel.

Regjeringen mener at EØS-avtalen skal ligge til grunn for Norges forhold til EU. Norge er tett integrert i det indre marked gjennom EØS-avtalen. Regjeringen mener at beskyttelsestiltak innad i EØS-området ikke er forenlig med EØS-avtalens formål om et enhetlig marked, og følgelig at EUs eventuelle beskyttelsestiltak ikke skal ramme næringer og produkter fra EØS/EFTA-land som er dekket av EØS-avtalen.

SPØRSMÅL NR. 1264**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 21. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Vil statsråden gjøre endringer i lovverket slik at personer ikke skal belønnes med å kunne beholde det norske statsborgerskapet, når man med overlegg har gitt uriktige opplysninger til myndighetene?

BEGRUNNELSE:

Nylig kunne NTB melde om at Høyesterett hadde kommet med en rettskraftig dom hvor tre jordanere fikk beholde det norske statsborgerskapet. I den ene saken ble en mann fratatt statsborgerskapet fordi han hadde gitt uriktige opplysninger om identiteten sin da han kom i Norge i 1990. Han hevdet at han var statsløs palestiner, men var i virkeligheten jordansk statsborger. Høyesterett kom til at han i løpet av tiden siden han kom, har sterk tilknyt-

ning til og blitt godt integrert i samfunnet, og at det derfor ville være uforholdsmessig å tilbakekalle de norske statsborgerskapet. De mente likevel at det var alvorlig å gi feil opplysninger.

I den andre saken ble det igangsatt en prosess med å tilbakekalle det norske statsborgerskapet for et ektepar som kom til Norge i 1990 og som fikk norsk statsborgerskap i 1997. De hevdet at de var statsløse palestinere, men det ble oppdaget at de ga uriktige opplysninger og var jordanere. Høyesterett mente at saken er i grenseland og peker på at ekteparet aktivt har motarbeidet å avklare sine egne identiteter. De mente videre tilbakekallingen er uforholdsmessig fordi det gikk nesten elleve år fra forhåndsvarselet om tilbakekall i 2012 til de endelige vedtakene i 2023.

Premisset for asylinstituttet er i seg selv ment å gi midlertidig beskyttelse fra krise, krig og forfølgelse. Dommen fra Høyesterett er dermed på å utfordre dette premisset. Det å få norsk statsborgerskap er noe som må “henge høyt” og baseres på gjensidig lojalitet og tillit. Når noen svindler seg til dette må en naturlig konsekvens være at en ikke får beholde det.

Svar:

Å få norsk statsborgerskap skal henge høyt, og det er en formalisering av samfunnskontrakten mellom staten og borgeren. Et premiss for å få norsk statsborgerskap er at alle vilkår i loven er oppfylt. Det er viktig for tilliten til systemet, og at det er de som har rett til det som får innvilget statsborgerskap.

Det følger av dagens lovverk at personer som mot bedre vitende har gitt uriktige opplysninger, kan få tilbakekalt sitt vedtak om norsk statsborgerskap. Tilbakekall av statsborgerskap er et inngripende vedtak og det er derfor innført et krav om at vedtak om å tilbakekalle må

være forholdsmessig overfor personen det gjelder eller personens nærmeste familie. Forholdets alvor skal vurderes opp mot personens tilknytning til riket, herunder graden av integrering og botid. I tilfeller der personen bevisst og aktivt har benyttet mer enn én identitet, skal det i utgangspunktet svært mye til før vedtak om tilbakekall anses som uforholdsmessig. Det samme gjelder der personen har begått alvorlig kriminalitet.

Vedtak om tilbakekall av statsborgerskap kan bringes inn for domstolen, og når etablert rettspraksis foreligger, vil dette også være et moment i forholdsmedsighetsvurderingen.

I desember 2023 lyste jeg ut et FoU-opppdrag for å utrede effektene endringene i statsborgerloven §§ 26 og 27 har hatt på praksis for tilbakekall. Oslo Economics har blitt tildelt oppdraget. Rettspraksis på området vil være en del av utredningen, herunder de nevnte avgjørelsene fra Høyesterett. Jeg forventer å motta rapporten i løpet av våren 2025 og vil vurdere funn og anbefalinger som fremgår av denne.

SPØRSMÅL NR. 1265

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 21. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Under Stortingets behandling av gründermeldingen, var næringsministeren opptatt av helheten i politikken, men ikke villig til å diskutere skattesystemets påvirkning på investeringsvilje og satsninger.

Kan næringsministeren beskrive rollen skattesystemet har til å påvirke tilgangen til privat risikokapital, da særlig norsk privat risikokapital, og redegjøre for hvordan regjeringens skatteendringer har påvirket denne tilgangen?

BEGRUNNELSE:

Debatten i Stortinget torsdag 13. februar forsøkte næringsministeren å avvise skattenivåets relevans for kapitaltilgangen og rammevilkårene til norske oppstartsselskaper ved å vise til en abstrakt helhet hun mener regjering er forsvarer av, på tross av at velferdsstaten som det var antydning til har en bred oppslutning i Norge. Statsråden sa at det ikke kan være «slik at hver gang man skal peke på en utfordring eller løse et problem, er svaret at man skal kutte

i skattene». Problemet som ble pekt på var at det de siste årene som følge av regjeringens kraftig skjerpede skatter og uforutsigbare næringspolitikk har medført en kapital- og kompetanseflukt fra Norge vi aldri har sett maken til. Hennes påstand var likevel at det er de statlige «virkemidlene som vil bidra til å styrke kapitaltilgangen». Hun la likevel til at privat kapital må lede an, uten å koble dette til verken skatt eller rammevilkår.

Abelias Omstillingsbarometer 2024, viser at Norge er på 18 plass i kategorien tilgang på risikokapital sammenlignet med de andre landene i undersøkelsen, og har hatt en negativ utvikling siden 2021.

Svar:

Skattepolitikken må bidra til å møte de langsiktige utfordringene med tilgang på arbeidskraft og svak produktivtvekst som er beskrevet i perspektivmeldingen. Et produktivt og innovativt næringsliv med god konkurranseevne er viktig for verdiskaping i Norge. I både perspektivmeldingen (Meld. St. 31 (2023–2024)) og

gründermeldingen (Meld. St. 6 (2024–2025)) peker regjeringen på betydningen av gode, generelle og forutsigbare rammevilkår for næringslivet. Dette skal understøttes av mange politikkområder, herunder skattesystemet.

Det norske skattesystemet har siden skattereformen i 1992 bygd på noen grunnleggende prinsipper om brede skattegrunnlag og likebehandling av næringer, virksomhetsformer og investeringer. Et skattesystem utformet etter disse prinsippene vil bidra til å holde kostnadene ved skattlegging nede, og til at ressursene benyttes der de kaster mest av seg. Brede grunnlag gjør at skattesatsene kan holdes relativt lave, noe som styrker bedriftenes konkurranseevne. Svakt begrunnede unntak og særordninger som avviker fra de generelle reglene, gjør skattesystemet mindre effektivt. For å opprettholde skatteinntektene må da andre skatter og avgifter økes. De samfunnsøkonomiske kostnadene ved skattlegging øker vanligvis mer enn proporsjonalt med økte skattesatser.

Regjeringen gir jevnlig sin vurdering av kapitaltilgangen til næringslivet i de årlige finansmarkedsmeldingene til Stortinget. Norge har et bredt finansieringstilbud for næringslivet der bedrifter og lønnsomme prosjekter i hele landet har generelt god tilgang på finansiering på markedsmessige vilkår. Offentlige virkemidler bidrar i tillegg til å utfylle det private finansieringstilbudet. Et gjennomgående resultat også fra offentlige utredninger, herunder Kapitaltilgangsutvalget (NOU 2018: 5), er at det norske kapitalmarkedet i hovedsak fungerer godt. Dette innebærer at de aller fleste forventet lønnsomme selskaper og prosjekter har tilgang til finansiering til en pris som reflekterer deres risiko. Det kan være høy usikkerhet om den forventede lønnsomheten til spesielt nyoppstartede selskaper, noe som vil gi høyere kapitalkostnader sammenliknet med finansiering av virksomheter med lavere risiko.

I skattesystemet er det først og fremst selskapsskattesatsen som har betydning for investeringer i Norge. Betydningen av denne satsen øker jo mer åpen økonomien er og jo mer mobil kapitalen er over landegrensene. En investor kan spare skatt på å flytte virksomheten til et land med lavere selskapsskatt, men kan ikke få lavere eierskatt eller formuesskatt ved å flytte virksomheten. Et bredt politisk flertall ble i 2016 enige om å redusere selskapsskattesatsen til 23 pst. innen 2018, men der ytterligere reduksjoner vurderes i lys av utviklingen internasjonalt, og spesielt i våre naboland. Regjeringen Solberg reduserte satsen ytterligere til 22 pst. i 2019, og denne regjeringen har holdt satsen uendret.

Som en del av enigheten i 2016, ble også utbytteskattesatsen på aksjonærens hånd økt samtidig som selskapsskattesatsen ble redusert, for å opprettholde samlet marginalsatt på utbytte (inkludert selskapsskattesats). I 2022 og 2023 økte regjeringen skattesatsen på utbytte på aksjonærens hånd uten at selskapsskattesatsen ble redusert. Den samlede marginalsakten på utbytte

(51,5 pst.) er likevel noe lavere enn høyeste marginalsatt på lønn (53,9 pst.).

Selv om den formelle skattesatsen på aksjeinntekt er relativt høy i internasjonal sammenheng, skiller Norge seg ut med en gunstig fradragssordning (skjermingsfradrag), som reduserer den effektive skatten betydelig. Skjermingsfradraget er en sentral del av aksjonærmodellen, som ble innført som en del av skattereformen i 2006. Det skal sørge for at skatten på aksjeinntekter i liten grad påvirker norske aksjonærs investeringer og hvordan de finansieres, siden skjermingsfradraget medfører at risikofri avkastning ikke blir beskattet på aksjonærens hånd. Skjermingsfradraget innebærer også at den effektive skattesatsen på utbytte reduseres betydelig. Skatteutvalget (NOU 2022: 20) beregnet at skjermingsfradraget ved et normalt rentenivå reduserer den effektive skattesatsen med om lag 12 prosentenheter. Se også svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 852 fra stortingsrepresentant Marie Sneve Martinussen.

Norge er ett av få land med formuesskatt, men den samlede skatten på kapitalbeholdning er likevel ikke særlig høy i Norge. Dette skyldes at vi, i motsetning til mange andre land, ikke har arveskatt og har relativt lav eieendomsskatt.

Skattene på aksjeutbytte og formue bidrar til å jevne ut inntekter etter skatt. Formuesskatten er et viktig supplement til inntektsskatten ved at den bidrar til å opprettholde progressiviteten i skattesystemet. Uten formuesskatt ville gjennomsnittsskatten vært fallende utover i de høyeste inntektsintervallene. Med velfungerende kapitalmarkeder, som i Norge, vil skattene på aksjeinntekt og formue normalt ikke være til hinder for at en lønnsom investering får finansiering.

Samlet har vi et skattesystem som legger godt til rette for investeringer i næringsvirksomhet og som har en god fordelingsprofil. Det er likevel alltid rom for å vurdere forbedringer i skattesystemet og å diskutere hvordan ulike hensyn skal balanseres.

SPØRSMÅL NR. 1266**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Ove Trellevik****Besvart 21. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Kan statsråden legge fram rapportar og dokumentasjon som underbygger NVE-direktør Kjetil Lund sine påstandar om kraftutbygging i verna vassdrag?

BEGRUNNELSE:

Til NRK Nyhetsmorgen tysdag 11. februar uttalte NVE-direktør Kjetil Lund følgjande:

«Det er neppe stort potensial for utbygging i vernede vassdrag, med mindre man ønsker å gyve løs på den vakreste, mest verdifulle naturen vi har. (...) Det er også stort potensial i vernede vassdrag, men da må vi også regne med store naturinngrep. Det er ingen gratis lunsj her.»

Svar:

Dokumentasjonen representanten etterspør, framgår av det faglige grunnlaget for de vedtatte verneplanene. I disse rapportene som er publisert på NVEs hjemmesider finnes det brede utredninger og grundige vurderinger. Stortinget har gjennom fire verneplaner med suppleringer sluttet seg til disse vurderingene.

Verneplanene har som formål å være et varig vern mot inngrep i et representativt utvalg av Norges mest verdifulle vassdragsnatur. Vernet har ulike begrunnelse, og verdiene kan variere fra vassdrag til vassdrag. Det kan være verdier slik som urørthet, særlig verdifullt naturmangfold, kulturminner, landskap og friluftsliv. Vernet tjener også ulike formål. Noen vassdrag har referanseverdi og noen har typeverdi. Hensikten med referansevassdragene er at disse vassdragene bør forbli urørt for å tjene som målestokk for endringer forårsaket av inngrep i andre sammenlignbare vassdrag. Hensikten med typevassdragene er blant annet å verne vassdrag som er typiske for den enkelte landsdel.

Jeg vil videre minne om at vernet ofte sammenfaller med områder som er vernet etter naturmangfoldloven. Det kan være landskapsvernområder, nasjonalparker og naturreservat. Flere av de store vernede vassdragene er også nasjonale laksevassdrag der villaksen gis en særskilt beskyttelse.

De miljømessige konsekvensene av kraftutbygging vil variere med hvilke verdier som finnes og hvordan de blir påvirket. Erfaring viser at vannkraftprosjekter gir miljølemper i en eller annen form. Typiske konsekvenser er redusert vannføring, reguleringssoner, tap av landskaps- og friluftsinnteresser, skade på truet natur og på rødlistede

arter. Noen konsekvenser kan reduseres gjennom avbøtende tiltak, men vannkraftutbygging av en viss størrelse gir i de fleste tilfeller betydelige og varige virkninger. Når nye utbygginger må være i tråd med vannressurslovens strenge krav om at «verneverdiene ikke taler imot», mener jeg det kan legges til grunn at det ikke er et stort potensial for utbygging i vernede vassdrag.

I tillegg har det allerede fra 2016 vært åpnet for at man, med Stortingets samtykke, kan søke om konsesjon i vernede vassdrag dersom tiltaket har betydelig flomdempende effekt. Kraftselskapene har ikke lansert mange slike prosjekter, og jeg har derfor ikke grunn til å tro at det vil komme en stor mengde slike saker nå.

Jeg slutter meg derfor til NVE-direktørens vurdering om at det neppe er et stort potensial for utbygging i vernede vassdrag, siden det fortsatt vil være strenge kriterier for hva som kan tillates av kraftutbygging. Jeg er likevel positiv til en viss lettelse når det gjelder adgangen til å få vurdert utbygging i noen helt spesielle tilfelle. Det vil nå være opp til bransjen å utforske i hvilken grad slike prosjekter finnes.

SPØRSMÅL NR. 1267**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Bård Ludvig Thorheim****Besvart 24. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Gitt at staten skal subsidiere husholdningenes strømpris med 11,5 milliarder kroner over statsbudsjettet, hvordan vil dette isolert sett påvirke budsjettimpulsen?

BEGRUNNELSE:

Ifølge en rapport med tittel "Virkninger av Norgespris" publisert 14. februar av Thema Consulting Group og Større vil økt forbruk ved innføring av Norgespris koste staten 11,5 milliarder ekskl. moms.

Svar:

Dersom man tar utgangspunkt i tallgrunnlaget i Nasjonalbudsjettet 2025, vil en hypotetisk økning i det strukturelle oljekorrigerte underskuddet i 2025 på 11,5 mrd. kroner isolert sett utgjøre om lag 0,3 prosent av trend-BNP Fastlands-Norge.

Jeg understreker samtidig at Finansdepartementet ikke har vurdert forutsetningene som ligger til grunn for konsulentselskapets anslag.

Energidepartementet vil på vanlig måte utarbeide et lovforslag om fastpris på strøm og gjennomføre en offentlig høring av forslaget, med sikte på å fremme budsjettforslag for Stortinget i løpet av våren.

Regjeringen vil i den forbindelse på vanlig måte presentere anslag på kostnadene med forslaget.

SPØRSMÅL NR. 1268**Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 20. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Hvilke forutsetninger er lagt til grunn for regjeringens første estimat om at "Norgespris" koster staten 3,8 milliarder kroner, som f.eks. antatt gjennomsnittlig kraftpris i markedet og antall husholdninger som velger Norgespris?

BEGRUNNELSE:

Ifølge en rapport med tittel "Virkninger av Norgespris" publisert 14. februar av Thema Consulting Group og Større vil økt forbruk ved innføring av Norgespris koste staten 11,5 milliarder ekskl. moms.

Svar:

Som det fremkom på pressekonferansen statsministeren og jeg holdt 31. januar, vil regjeringen komme tilbake til den nærmere innretningen av Norgespris. Dette innebærer blant annet at regjeringen på vanlig måte vil utarbeide et lovforslag og gjennomføre offentlig høring av forslaget,

med sikte på å fremme budsjettforslag for Stortinget i løpet av våren. Regjeringen tar sikte på å fremme lovforslag for Stortinget som kan behandles før sommeren og at ordningen kan tre i kraft fra 1. oktober 2025.

Formålet med Norgespris er å gi folk trygghet i møte med ustabile strømpriser. Usikkerhet knyttet til fremtidige strømpriser innebærer at det også er stor usikkerhet knyttet til kostnadsanslagene for ordningen med Norgespris. Hva ordningen vil koste avhenger også av husholdningenes strømforbruk og hvor mange som velger Norgespris istedenfor dagens strømtønsadsordning. Regjeringen vil komme tilbake med budsjettanslag for Norgespris, både for husholdninger og fritidsboliger, i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett i mai.

I forbindelse med at ordningen med Norgespris ble varslet, ble det gjort foreløpige kostnadsanslag basert på terminpriser for 2025 fra uke 4. Det ble anslått at Norgespris kunne koste 3,8 mrd. kroner i helårsvirkning for husholdningene gitt at alle i Sør-Norge (NO1, NO2 og NO5) velger denne ordningen, og gitt en timesvis prisvari-

asjon som i 2024. I tillegg kommer fritidsboliger. For oktober og november i 2025 var det tilsvarende grovt anslått at Norgespris vil kunne koste 800 millioner mer enn dagens

strømstønadssordning, gitt at alle i Sør-Norge velger ordningen.

SPØRSMÅL NR. 1269

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Marius Arion Nilsen

Besvart 24. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Kan statsråden bes informere om hvor mange årsverk/ansatte Statnett og andre statlige enheter benytter på arbeid med prosjekter som går på mellomlandsforbindelser (Nordsjønett, Havvind med hybridkabler, Skagerak kablene til Danmark, etc.), hvor mange som brukes på prosjekter som går på innenlandske nettprosjekter, og hvilke prosjekter dette gjelder (både de innenlandske prosjektene, og prosjekter mot andre land)?

BEGRUNNELSE:

Statnett arbeider videre med prosjektet med å erstatte kablene til Danmark som snart når end of life. Det er av interesse å vite hvilke andre prosjekter Statnett og andre relevante statlige aktører arbeider med, av både prosjekter mot utlandet, og innenlandske prosjekter.

Svar:

Statnett eier det norske transmisjonsnettet og er ansvarlig for en samfunnsøkonomisk rasjonell drift, utnyttelse og utvikling av dette. En oversikt over interne timer ført på prosjekter i Statnetts anleggsportefølje i 2024, viser at det ble brukt 349 årsverk på prosjekter innenlands og 6 årsverk på arbeid med mellomlandsforbindelser. Statnett opplyser at de prosjektene som har pådratt flest timer i perioden har vært Aurland–Sogndal (oppgradering til 420 kV), Åfjord–Snilldal og Surna–Viklandet, ny Hamang transformatorstasjon, spenningsoppgradering av Sogndal–Modalen–Kollsnes, ny 420 kV Skaiddi–Hammerfest, ny 420 kV Blåfalli–Gismarvik og fornyelse av Frogner transformatorstasjon. Når det gjelder mellomlandsforbindelser er de aktuelle prosjektene reinvestering av SK1 og SK2 og Back-to-Back Norge–Finland, samt to mindre fornyelses- og vedlikeholdsprosjekter på hhv. NorNed og NordLink.

I tillegg estimerer Statnett at foretaket har hatt 28 årsverk dedikert til arbeid med havvind. Statnett har blant

annet bidratt inn i Energidepartementets Samarbeidsforum for havvind, og bidratt til FoU for nettløsninger for både flytende og bunnfast havvind. Det er bunnfast havvind som eventuelt er aktuell for hybridprosjekter. Flytende havvind er tenkt knyttet til Norge gjennom radialer. På oppdrag fra Energidepartementet har Statnett også utarbeidet Nettutredning Sørvest F (bunnfast havvind). På grunnlag av denne rapporten besluttet regjeringen at det ikke er tiden for å gå videre med planlegging av hybridkabler nå.

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) har ansvar for å behandle de sakene som kommer inn. NVE opplyser at de per 17. februar 2025 har 111 søknader om nettanlegg under behandling. Av disse, er det for tiden kun ett prosjekt som omhandler mellomlandsforbindelser; Statnetts prosjekt om eventuell reinvestering av de to eldste forbindelsene til Danmark, SK 1 og 2. Informasjon om alle pågående konsesjonssaker om nettanlegg er publisert på NVEs nettsider.

Energidepartementet behandler også innkomende saker, og arbeidsmengden vil avhenge av saksomfanget. Departementet behandler konkrete nettprosjekter om innenlands nett i form av innstillinger og klagesaker som oversendes fra NVE. Arbeidsmengden på disse områdene varierer avhengig av hvilke saker som til enhver tid foreligger, sakstype og sakens kompleksitet. Departementet følger også opp arbeidet med mellomlandsforbindelser og nett tilknyttet havvindinstallasjoner. Det foreligger per i dag ingen søknader om mellomlandsforbindelser av noe slag til behandling i departementet.

Reguleringsmyndigheten for energi (RME) har som rolle å sikre at alle aktører i kraftmarkedet overholder gjeldende regelverk, for å sikre like konkurransevilkår og et effektivt strømmennett. RME regulerer også nettselskaperes inntekter og fører tilsyn med deres vilkår for tilknytning og bruk av nettet. RME har ingen fast rolle knyttet til enkelte nettprosjekter, verken når det gjelder mellomlandsforbindelser eller innenlandske nettprosjekter. Når departementet har søknader om utenlandskonsesjon

til behandling, har RME ved enkelte anledninger fått i oppdrag å gjennomføre delutredninger for å belyse saken. RME har ingen slike oppdrag nå, og bruker derfor

ingen ressurser på prosjekter som gjelder nye utenlandsforbindelser.

SPØRSMÅL NR. 1270

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Nikolai Astrup

Besvart 25. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Hvilke insentiver er det mulig å legge inn i «Norgespris» for å jevne ut strømforbruket gjennom døgnet?

BEGRUNNELSE:

På scenen under OEF-konferansen onsdag fikk statsminister Støre spørsmål om hvordan regjeringens «Norgespris» vil påvirke forbruket til norske husholdninger. I svaret sa han at:

«Når denne ordningen er klar 1. oktober vil det være innbakt nok insentiver til forbruk i de riktige timene i løpet av døgnet. [...] Vi skal få et system som fungerer byråkratisk og greit og som skal fortsatt ivareta det insentivet at det er klokt å tenke seg om for hvordan du bruker strøm.»

Svar:

Regjeringen er opptatt av husholdningenes trygghet og forutsigbarhet i møtet med strømprisene. Derfor etablerte vi raskt strømtønsordningen, og nå varsler vi Norgespris.

Regjeringen er trygg på at folk fortsatt vil ta gode energivalg i årene som kommer. Husholdningene kan spare utgifter til både strøm og nettleie ved å redusere strømbruken, uavhengig av om man velger Norgespris eller fortsetter med dagens strømtønsordning. Effekttariffene i nettleien vil fortsatt gi insentiver til å spre forbruket utover døgnet. For de fleste vil det for fortsatt kunne være lurt å lade elbilen om natten.

Som det fremkom av pressekonferansen 31. januar, vil regjeringen komme tilbake med nærmere detaljer om innretningen av Norgespris i god tid før valget. Dette innebærer blant annet at regjeringen på vanlig måte vil utarbeide et lovforslag og gjennomføre offentlig høring av forslaget. Regjeringen tar sikte på å fremme lovforslag for Stortinget som kan behandles før sommeren og at ordningen kan tre i kraft fra 1. oktober 2025.

SPØRSMÅL NR. 1271

Innlevert 14. februar 2025 av stortingsrepresentant Nikolai Astrup

Besvart 20. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Hvilken påvirkning vil innføringen av «Norgespris» ha for volum og prisnivå for lange kraftkontrakter (PPAer) for kraftkrevende industrien?

Svar:

Formålet med «Norgespris» for husholdninger og fritidsboliger er å gi strømkundene en forutsigbar og stabil strømpris. «Norgespris» vil være en statlig finansiering-

sordning, og ikke en ny type kraftavtale i engrosmarkedet. Kraftprodusentene skal fremdeles få markedspris for strømmen de produserer, og engrosprisen i kraftmarkedet vil derfor ikke bli direkte påvirket av innføringen av «Norgespris». Ordningen fører altså ikke til at staten inngår PPA-avtaler eller andre langsiktige kontrakter i markedet på vegne av husholdningene.

For den kraftkrevende industrien som inngår langsiktige PPAer, betyr dette at verken volum eller prisnivå i slike kontrakter direkte påvirkes av innføringen av «Norgespris». Den kraftkrevende industrien vil fremdeles kunne forhandle egne PPAer på vanlige, markedsmessige vilkår, og eksisterende rammeverk vil fortsatt gjelde for PPAer.

Husholdningene er en forbrukskategori som er antatt å ha begrenset prisleksibilitet på kort sikt, og den

enkeltes forbruk og fleksibilitet vil kunne variere i ulike situasjoner og ut fra hva som er egenskapene ved husholdningen. Det er usikkert hvor mange husholdninger i ulike områder som vil velge Norgespris, og hvor mange som vil gå videre med dagens strømstønsordning. Videre er prisutviklingen på kraft, og dermed også hvor mange timer Norgesprisen er over eller under den faktiske markedsprisen, usikker. Virkningen på strømbruken sammenliknet med dagens situasjon er derfor vanskelig å anslå. Siden «Norgespris» på 40 øre per kWh tilsvarer om lag nivået på den historiske, KPI-justerte strømprisen fra 2010 til midten av 2021, vil ordningen i stor grad reflektere et normalt strømprisnivå i årene før energikrisen.

SPØRSMÅL NR. 1272

Innlevert 15. februar 2025 av stortingsrepresentant Lisa Marie Ness Klungland

Besvart 25. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Vil regjeringen stå fast på prinsippet at norsk sokkel ikke er en del av EØS-avtalens geografiske virkeområde?

vært hensiktsmessig ut fra en samlet vurdering av norske interesser.

BEGRUNNELSE:

Både i forbindelse med Havstrategidirektivet fra 2009, Offshoredirektivet fra 2013 og Kommisjonsforordningen fra 2016 om helikoptertjenester, samt CRMA (Critical Raw Materials Act) og NZIA (Net-Zero Industry Act) er det spørsmål om norsk sokkel er en del av EØS-avtalens geografiske virkeområde fra EUs side. Da Sp satt i regjering, ble dette viktige prinsippet fastholdt. Når regjeringen har varslet fortgang i å redusere etterslepet generelt, og med CRMA og NZIA spesielt, er Sp bekymret for at regjeringen bryter et viktig prinsipp i norsk EØS-politikk.

Svar:

Regjeringens syn på EØS-avtalens geografiske virkeområde er det samme som tidligere; EØS-avtalen gjelder ikke på kontinentalsokkelen.

Når både denne og tidligere regjeringer likevel har innlemmet rettsakter som har virkning på kontinentalsokkelen, har det ikke vært basert på at Norge har vært forpliktet til dette, men at det i det enkelte tilfellet har

SPØRSMÅL NR. 1273**Innlevert 15. februar 2025 av stortingsrepresentant Lisa Marie Ness Klungland****Besvart 20. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Kvifor er tildelingsbrevet til NVE for 2025 ennå ikkje sendt ut, til trass for at det vanlegvis føreligg innan slutten av januar?

GRUNNGJEVING:

Tildelingsbrevet er eit viktig styringsverktøy som gir NVE rammar og prioriteringar for deira arbeid gjennom året. Ei forseinking i dette brevet kan skapa usikkerheit om prioriteringar og økonomiske disposisjonar. Historisk

sett har dette brevet kome i slutten av januar, og det er derfor naturleg å spørre om årsaka til forseinkingane og når det kan bli forventa utsendt. Gjeve NVE si sentrale rolle i energiforvaltninga, er det viktig at dei får naudsynte styringssignal i tide for å sikra effektiv gjennomføring av sine oppgåver.

Svar:

Tildelingsbrevet til NVE for 2025 ble sendt i brev av 5. februar 2025.

SPØRSMÅL NR. 1274**Innlevert 15. februar 2025 av stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth****Besvart 21. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oversikt over antall inndragninger per år, gjennomsnittlig beløp per år og antall inndragninger på over 2 millioner kroner per år, fra 2014 til og med 2024?

BEGRUNNELSE:

Viser til St. Meld 15 (2023-2024). På side 107 fremkommer følgende:

“Til tross for at inndragning skal prioriteres, viser statistikken imidlertid at politiets inndragningstall har gått ned. I årene 2014 til 2017 ble det ilagt 1027 krav gjennomsnittlig per år, mens det i perioden 2018 til 2022 ble ilagt gjennomsnittlig 918 krav per år.”

Jeg ønsker en oppdatert oversikt over disse tallene, hvor det fremkommer antall inndragninger per år, gjennomsnittlig beløp per år og antall inndragninger på over 2 millioner kroner per år. Ber om oversikt fra 2014 til og med 2024.

Svar:

For regjeringen er det helt grunnleggende å sørge for at kriminalitet ikke lønner seg ved å frata lovbyggere de økonomiske fordelene de har oppnådd gjennom sine ulovlige handlinger. Inndragning av utbytte er derfor et viktig virkemiddel i bekjempelsen av den profittmotiverte kriminaliteten, noe regjeringen følger opp både i budsjetttildelinger til etatene, etatsstyringen og kommende regelverksendringer om sivilrettslig inndragning. Utviklingen er positiv, og i 2024 var inndragningstallene gode sammenliknet med de seneste årene.

Inndragningsstatistikk er komplisert og tallene er ikke fullstendige for alle år, men i vedlagte skjema gis det en oversikt over antallet inndragninger per år i perioden 2014 til og med oktober 2024, fordelt etter politidistrikt og beløp. Med den tiden departementet har hatt til rådighet for å besvare spørsmålet, har det ikke latt seg gjøre å innhente en mer detaljert oversikt over antallet inndragninger på over 2 millioner kroner per år, slik representanten etterspør.

Statistikken omfatter ikke erstatninger (der utbyttet tilbakeføres til offer, men like fullt fratas de kriminelle), og heller ikke inndratt eiendom/løsøre som deretter realiseres. For Oslo politidistrikt omfatter det inndratte beløp

pet i 2020 Cappelen-saken, som alene utgjorde 825 millioner kroner.

Vedlegg:

<https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokument-serien/2024-2025/dok15-202425-1274-vedlegg.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1275

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 25. februar 2025 av utenriksminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

Mener statsråden at innføring av straffetoll eller andre handelstiltak fra EU rettet mot norsk eksport til EU i dagens situasjon vil kunne anses som legitime etter WTO-avtalen eller andre avtaler som Norge er del av, og har statsråden fått signaler om at slike tiltak mot Norge vurderes fra EUs side?

BEGRUNNELSE:

Innføring av straffetoll og andre handelstiltak, og med påfølgende mottiltak eller beskyttelsestiltak er ikke ukjente virkemidler i internasjonal handel. Det benyttes tidvis både av EU, USA, Kina og andre land internasjonalt. Det er imidlertid klare kjøreregler, bl.a. innenfor WTO, for hvilke tiltak som i gitte situasjoner kan anses legitime.

EU vedtok i oktober 2024 å innføre en straffetoll på opptil 35,3 prosent på toppen av gjeldende tollsats på 10 prosent på elbiler produsert i Kina. Noen dager etter EUs vedtak, innførte Kina ekstra tollsatser på fransk brandy. Norge er ikke del av EUs tollunion og daværende finansminister Trygve Slagsvold Vedum gjorde det klart at det ikke ville være aktuelt for Norge å innføre tilsvarende tollsatser på kinesiske elbiler. Kina innførte heller ikke ved den anledning handelstiltak mot Norge.

Etter at Kina innførte ekstra tollsatser på fransk brandy, fastslo EU-kommisjonen i en uttalelse 8. oktober 2024 bl.a. at:

“EU tar på største alvor enhver urettferdig bruk av handelsforsvarsmekanismer mot enhver sektor av økonomien vår. Misbruk av handelstiltak av upassende grunner er et klart brudd på WTOs regler. Følgelig vil Kommisjonen på WTO-nivå utfordre Kinas annonserte innføring av midlertidige antidumpingtiltak på import av konjakk fra EU... Kommisjonen vil alltid stå fast og fryktløst opp for EU-produsenter, industri, åpen og rettferdig handel og et globalt rammeverk på like villkår.”

Basert på den argumentasjon og forståelse av WTO-reglene som EU-kommisjonen la til grunn senest i oktober, så framstår det svært spesielt om EU skulle mene

at Norge burde rammes av mottiltak som EU eventuelt innfører mot USA eller andre land.

Svar:

«Straffetoll» brukes i dagligtale for å beskrive tiltak som kan være både lovlige og ulovlige under WTO-regelverket, men begrepet finnes ikke selve WTO-regelverket.

«Handelstiltak» er et samlebegrep på midlertidige tiltak et land kan innføre som reaksjon på konkrete handelsutfordringer. Regelverket i WTO beskriver når slike tiltak kan innføres.

EU kan komme til svare på eventuelle tolløkninger fra USA med egne tolløkninger eller andre tiltak. Dette kan være forskjellige former for reaksjoner, med ulike rettslige grunnlag i WTO-regelverket. Felles for disse tiltakene er at de vil være rettet mot landet som har iverksatt tolløkningen, og vil altså ikke ramme Norge.

EU har videre mulighet til, på bestemte vilkår fastsatt i WTO-regelverket, å iverksette såkalte «beskyttelsestiltak». Dette er midlertidige tiltak, i form av toll og/eller kvoter, som har til formål å beskytte egen industri. Slike tiltak kan innføres i en situasjon hvor en uforutsett utvikling har ført til importøkninger som truer egen industri, for eksempel gjennom tolløkninger i et annet land.

WTO-regelverket sier at beskyttelsestiltak i utgangspunktet skal anvendes mot import fra alle land, siden formålet er å beskytte eget marked mot uforutsette utviklinger i importstrømmer. Regelverket åpner likevel, på visse vilkår, for å unnta frihandelsavtalepartnere fra beskyttelsestiltaket.

Norge og de øvrige EØS/EFTA-landene mener at beskyttelsestiltak mellom EØS-avtalepartene ikke er forenlig med EØS-avtalens formål (et ensartet indre marked) og innhold. EUs eventuelle beskyttelsestiltak bør dermed ikke ramme produkter fra Norge. Regjeringens innsats for å ivareta og styrke det indre marked er derfor en helt sentral del av arbeidet med å fremme norske interesser i en urolig tid. En sentral del av dette arbeidet er

å redusere etterslepet av EØS-rettsakter i Norge for å sik-

re like spilleregler for norske bedrifter og forbrukere i det indre markedet.

SPØRSMÅL NR. 1276

Innlevert 15. februar 2025 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 20. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen

Spørsmål:

Når kan brannfolk forvente den sikringen mot skader som oppstår på pålagt øvelse og trening kommer på høring og mener statsråden at det haster å få på plass ordningen?

BEGRUNNELSE:

Det er en kjent utfordring for ansatte med krevende fysiske jobber at arbeidsulykker ofte ikke godkjennes på bakgrunn av at det er en hendelse som kan forventes eller at det er snakk om en belastning som ikke er unormal i arbeidet. Kravet til at det må dreie seg om en plutselig uventet hendelse eller usedvanlig belastning gjør at terskelen heves for brannfolk. På trening og øvelse settes dette problemet på spissen, fordi arbeidet per definisjon er planlagt.

I Meld. St. 16 (2023–2024) Brann- og redningsvesenet — Nærhet, lokalkunnskap og rask respons i hele landet skriver Regjeringen at den «vil sikre regler som gir ansatte i brann- og redningsvesenet rett til erstatning ved skader som skyldes pålagt trening.»

I tildelingsbrevet for 2024 fikk DSB i oppdrag å utarbeide et forslag til høringsnotat for en utvidet yrkesskade dekning for brann- og redningspersonell for skader som skjer på pålagt øvelse og trening. DSB leverte høringsnotatet til Justis- og beredskapsdepartementet i juli i 2024. Siden dette har tilsynelatende ingenting skjedd i saken.

Jeg er kjent med at flere brannvesen nå vurderer hvorvidt de kan øve realistisk. Det er uholdbart dersom mannskaper kvier seg for å trene realistisk i frykt av å stå på bar bakke dersom en skade skjer, og at beredskapen dermed hemmes av dårligere øvelser.

Svar:

Brann- og redningspersonell har et risikofylt yrke. Det er derfor avgjørende at personellet gjennomfører realistisk trening og jevnlig tester slik at de settes i stand til å håndtere krevende oppdrag og kan ivareta egen og andres sikkerhet.

Som det framgår av Meld. St. 16 (2023–2024) Brann- og redningsvesenet vil regjeringen sikre regler som gir ansatte i brann- og redningsvesenet rett til erstatning ved skader som skyldes pålagt trening. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap har levert et forslag til hvordan en slik erstatningsordning kan utformes. Dette forslaget er nå til oppfølging i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1277**Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo****Besvart 25. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Riksrevisjonen slår i ein ny rapport fast at menneske med samtidig rusliding og psykisk sjukdom ikkje får hjelpa dei treng, og at det kan få alvorlege følgjer for den enkelte, familliane deira og samfunnet. Likevel har regjeringa bygd ned gode, fleksible og individuelt tilpassa tenester til desse pasientane i privat og ideell sektor, og prioritert polikliniske løysingar framfor heilskaplege behandlingssløp.

Kva vil statsråden gjere for å følge opp Riksrevisjonen sin rapport og sikre at pasientane faktisk får den hjelpa dei treng?

GRUNNGJEVING:

Riksrevisjonens ferske rapport slår fast at menneske med samtidige rus- og psykiske lidningar ikkje får tilstrekkeleg hjelp. Tenestene er oppsplitta, kapasiteten er for dårlig, og fleksible, individuelt tilpassa tilbod manglar. Rapporten syner også at døgnplassar for mange av pasientane er avgjerande, og at samhandlinga mellom tenestene er for svak.

Dette er ikkje nytt. Venstre har gjentatte gonger påpeika at regjeringa si nedbygging av døgnplassar og tilbod i regi av ideelle og private aktørar svekkar tilbodet til dei mest sårbare. Likevel har regjeringa prioritert poliklinisk behandling som hovudløysing, trass i at mange pasientar treng meir omfattande og langsiktig oppfølging.

Når Riksrevisjonen no slår så tydeleg fast at systemet sviktar, ventar eg at statsråden tar dette på alvor og gjer greie for heilt konkret kva tiltak regjeringa raskt vil iverksetje for å rette opp i dei alvorlige manglane rapporten avdekkar.

Svar:

Jeg slutter meg til det utfordringsbildet som framkommer i Riksrevisjonens rapport. Personer med samtidig ruslidelse og psykisk sykdom (ROP-lidelser) trenger tjenester fra mange ulike tjenesteytere, noe som stiller høye krav til koordinering og samtidighet. Tjenestene må tilpasses de individuelle behovene pasientene og deres pårørende har, på en bedre måte. Det må sikres at tjenestene er tilgjengelige og at det er tilstrekkelig kapasitet. En helhetlig tilnærming som inkluderer både helsetjenester, bolig, arbeid og/eller meningsfull aktivitet er nødvendig for å gi et godt tilbud.

Regjeringen har i perioden lagt fram viktige styringsdokumenter for helsesektoren som gir føringer for tjenestetilbudet også til pasienter med langvarige og

sammensatte behov. Overordnet – og med betydning for samhandling og koordinering av tjenester og god utnyttelse av personellressurser og kompetanse – ligger Nasjonal helse- og samhandlingsplan – Vår felles helsetjeneste. Gjennom Opptrappingsplanen for psykisk helse vil vi trappe opp bevilgningene til psykisk helsefeltet over en tiårsperiode og i oktober 2025 la vi fram meldingen om Forebyggings- og behandlingsreformen for rusfeltet. Meldingen inneholder en rekke tiltak som møter denne målgruppens behov.

Med disse dokumentene følger også betydelige økonomiske incentiver som skal stimulere til bedre tjenester og bedre samhandling og ressursutnyttelse.

De regionale helseforetakene har siden regjeringen Støre tiltrådte hatt i oppdrag å hindre nedbygging av døgnplasser og prioritere pasienter med alvorlige psykiske lidelser. Etter mange år med nedgang i døgnplasskapasiteten i psykisk helsevern, viser statistikk fra Helsedirektoratet at reduksjonen nå har stoppet opp. Fra 2022 til 2023 var det en svak økning i nasjonale tall for døgnplasser både i tjenestene til barn og unge og voksne. Veksten i døgnplasser var noe lavere enn økningen i den voksne befolkningen, slik at døgnplasser per innbygger gikk noe ned i psykisk helsevern for voksne siste år.

Det pågår også tjenesteutvikling i alle helseregioner for å forebygge innleggelser og med dreining av døgnkapasitet mot personer med alvorlige psykiske lidelser flere steder. Oppsøkende og ambulante tjenester er særlig viktige for denne pasientgruppen. Det har over flere år vært en betydelig satsing på å utvikle og spre modeller som ACT/FACT og FACT-ung. I dag finnes det rundt 86 ACT/FACT-team, men det er et potensial for etablering av flere team. Regjeringen har i Opptrappingsplanen for psykisk helse sagt at vi vil videreføre og videreutvikle oppsøkende tjenester, som ACT/FACT og FACT-ung.

Riksrevisjonen påpeker at det er uklarhet i ansvarsfordeling mellom spesialisthelsetjenesten og kommunene når det gjelder behandling og oppfølging av personer med ROP-lidelser. Ett av flere virkemidler for å få til mer sammenhengende og bærekraftige helse- og omsorgstjenester for pasienter med store og sammensatte behov er innføring av 19 helsefelleskap. Regjeringen og KS har fornyet avtalen og videreført prioriteringen av de fire pasientgruppene med store og sammensatte behov, herunder personer med alvorlige psykiske lidelser og rusmiddellidelser.

Jeg mener det er for tidlig, slik Riksrevisjonen også tar forbehold om, å fastslå at helsefelleskapene ikke hatt

betydning for samhandling om denne målgruppen. Jeg mener likevel det er behov for å vurdere om organisering av tjenestene kan legge bedre til rette for at vi når mennesker med behov for integrerte og oppsøkende tjenester. Derfor har vi i Opptrappingsplanen sagt at vi i planperioden vil utvikle ulike modeller for samhandling og vurdere hvordan helsefelleskapene bedre kan settes i stand til å understøtte ønsket utvikling innen psykisk helse.

Mange pasienter med ROP-lidelser har behov for tjenester fra flere sektorer. I Forebyggings- og behandlingsreformen for rusfeltet fremheves en tverrsektoriell tilnærming innen rusmiddelfeltet som helhet. Rapportering fra Helsedirektoratet viser at det er et potensiale for mer bruk av koordinator og samhandlingsverktøyet

individuell plan (IP). I Forebyggings- og behandlingsreformen slås det fast at regjeringen vil bidra til bedre bruk av koordinator for personer med psykisk helse- og rusmiddelproblemer.

Det er en rekke koordinatorordninger i sektorlovgivningen som skal bidra til bedre samhandling og sikre at pasienter får det sammensatte tjenestetilbudet de har behov for, når de har behov for det. Koordineringssordningene er i Nasjonal helse- og samhandlingsplan pekt på som et område som skal gjennomgås. I tillegg vil jeg be Helsedirektoratet vurdere hvordan det kan tilrettelegges for å sikre bedre kommunikasjon om pasienter med langvarig og sammensatte tjenestebehov, herunder ROP-pasienter.

SPØRSMÅL NR. 1278

Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen

Besvart 21. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for at funksjonshemmede som trenger hjelpemidler til å være i aktivitet skal få dette i 2025?

BEGRUNNELSE:

Med 359 dager igjen av året var pengene som skulle gå til å sikre at funksjonshemmede kan være i aktivitet allerede borte. NAV informerte organisasjonene som representerer funksjonshemmede 7. februar om at pengene for 2025 til aktivitetshjelpemidler for personer over 26 år (AKT26) allerede var bundet opp til søknader som kom inn til Nav til og med 6. januar 2025. Siden ordningen er rammestyrte betyr det at alle som har søkt etter denne datoen automatisk får avslag.

Funksjonshemmede som søker om aktivitetshjelpemidler kan ikke søke før 1. januar. Potten ble altså tømt på tre virkedager, og neste mulighet til å søke er 1. januar 2026. Det er ingen køordning, så mange funksjonshemmede søker år etter år uten å få støtte.

Problemstillingen er ikke ny. FrP har ved flere anledninger påpekt at midlene tømmes så fort søknadsportalen åpner. Evalueringen fra OsloEconomics i 2020 peker på det samme: «Fra og med 2018 har imidlertid midlene blitt oppbrukt omtrent halvveis i budsjettåret eller tidligere, og Arbeids- og velferdsetaten har iverksatt stans i innvilgninger av søknader når rammen er brukt opp. Støt-

ten bevilges dermed etter førstemann-til-mølla-prinsippet, og tildelingene får utslag av tilfeldigheter».

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at ordningen ikke preges av tilfeldigheter, og vil statsråden ta ansvar i revidert budsjett og legge mer penger i potten?

Svar:

Ordningen med aktivitetshjelpemidler til personer over 26 år ble innført i 2014. Før den tid var det bare de under 26 som hadde tilgang på slike aktivitetshjelpemidler. Aktivitetshjelpemidler er hjelpemidler spesielt utviklet for personer med nedsatt funksjonsevne slik at de kan delta i fysisk aktivitet. Ordningen for dem over 26 år er rammestyrte.

Denne ordningen har siden den ble innført blitt bedre kjent blant brukerne, noe som har medført at etterspørselen de senere årene har vært høyere enn det bevilgningen gir rom for. Ettersom det ikke er andre tildelingskriterier enn at aktivitetshjelpemidlene skal være nødvendige og hensiktsmessige, behandles søknadene i dag etter førstemann-til-mølla prinsippet. De siste årene har potten, slik representanten viser til, gått tom tidlig på året. Det er også tilfellet for i år.

Regjeringen er åpen for å se på andre måter å innrette ordningen på for at den skal bli mer forutsigbar for brukerne. Dette er i så fall noe vi må komme tilbake til.

En vurdering av om bevilgningen skal økes må eventuelt være knyttet til de ordinære budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 1279

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Birgit Oline Kjerstad

Besvart 26. februar 2025 av utenriksminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

Kva gjer Norge for å bidra til å legge press på Iranske styresmakter for å få betre situasjonen for kurdiske politiske fangar i Iranske fengsel, og har Norge teke initiativ åleine eller saman med andre land for å reversert dødsdommane og få frigitt dei to kvinnelige frontfigurane i «kvinne, liv, frihet- revolusjonen»?

GRUNNGJEVING:

Etter Assads fall er eit nytt sunni-dominert styre under konsolidering i Syria. Samtidig melder FNs Monitoring and Information Center (MIC) om stadige terrorangrep frå IS og ISIL mot kurdarane i dei kurdiske områda i Nord aust Syria , og i Iran strammar styresmaktene grepet om kurdiske politisk opposisjonelle i landet.

16. januar hadde eg eit møte med representantar frå den kurdiske politiske opposisjonen frå Iran i Norge. Delegasjonen på overleverte eit brev underskrive av ti ulike kurdiske parti som står saman i kampen for menneskerettar og mot politisk forfylgjing av politiske aktivistar i dei kurdiske områda. Delegasjonen var særleg urolege for den systematiske og stadig verre undertrykkinga og forfylgjinga av mellom anna kvinnelige politiske aktivistar som er fengsla i Iran. Ved å fengsle, torturere og dømme kvinner som stod i front under» kvinne, liv, fridoms- revolusjonen i Iran, prøver regimet å kvele den kurdiske fridomskampen, der kvinner spelar ei sentral rolle.

Amnesty International skreiv nyleg dette om saka til Pakhshan Azizi:

«Den humanitære arbeideren og menneskerettighetsforkjemperen Pakhshan Azizi, fra Irans undertrykte kurdiske minoritet, står i fare for å bli henrettet. Den 5. februar ble hennes advokat varslet om at avdeling ni i Høyesterett avviste anmodningen hennes om domstolsprøving. I juli 2024 dømte en revolusjonsdomstol henne til døden etter en grovt urettferdig rettssak utelukkende i forhold til hennes fredelige humanitære og menneskerettighetsaktiviteter. I januar 2025 opprettholdt Høyesterett dommen. Hennes påstander om tortur og annen mishandling ble aldri etterforsket.»

Svar:

Menneskerettssituasjonen i Iran er alvorleg. Det er mange modige kvinner og menn i Iran som legg ned stor innsats for å fremja menneskerettar og fridom for alle, sjølv om deira arbeid kan få alvorlege konsekvensar. Eg deler bekymringa til representanten over Irans undertrykking og fengsling av menneskerettsforkjemparar i Iran. Eg er også djupt uroa for den alarmerande auken i bruk av dødsstraff. Noreg tek avstand frå bruk av dødsstraff i alle samanhengar.

Iran er svært godt kjend med norske posisjonar. Noregs synspunkt på menneskerettssituasjonen i Iran blir formidla til iranske styresmakter, både direkte og gjennom multilaterale forum. I samband med den periodiske landsgjennomgangen (Universal Periodic Review) av Iran i Menneskerettsrådet i januar 2025, tilrådde Noreg Iran mellom anna å avskaffa dødsstraff, og dessutan at trugslar mot og vilkårleg fengsling av menneskerettsforsvararar stansar. Noreg tilrådde også at Iran sikrar rettane til fengsla. Også i Noregs innlegg om menneskerettssituasjonen i Iran i 3. komité i FNs generalforsamling 1. november 2024 tok Noreg opp vår bekymring for situasjonen som kvinnelege menneskerettsforsvararar står overfor i Iran. Bruken av dødsstraff blir også teken opp med Iran på høgaste nivå, som under samtalen mellom statsministeren og president Pezeshkian under FNs høgnivåveke i New York i september 2024. Spørsmålet er teke opp i ei rekkje samtalar med iranske styresmakter sidan dette.

Noreg har regelbunden kontakt med sivilsamfunn og menneskerettsorganisasjonar om menneskerettssituasjonen i Iran, og me følgjer situasjonen for menneskerettsforsvararar tett. Noreg er også i jamleg dialog med likesinna land om korleis me best kan øve press på iranske styresmakter for at dei skal leva opp til dei internasjonale menneskerettsforpliktingane sine, også om enkeltsaker. I møta våre med iranske styresmakter held me fast på den klare forventninga vår om at Iran sikrar etterlevinga av dei internasjonale menneskerettsforpliktingane sine. Me

vil halda fram med å bruka dei kanalane me har til å formidla dette.

SPØRSMÅL NR. 1280

Innlevert 16. februar 2025 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 24. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Når har regjeringen tenkt å følge opp Stortingets vedtak og sørge for at det faktisk blir forbudt å plassere unge mennesker på sykehjem?

BEGRUNNELSE:

I 2020 vedtok Stortinget et forslag fra FrP om forbud mot tvangsplassering av unge personer under 50 år uten samtykke. Mens vi venter på et lovforslag, rammer dette unge mennesker hardt. Helsedirektoratet rapporterte i 2022 at over 30 unge med funksjonsnedsettelse fortsatt ble tvangsplassert i sykehjem mot sin vilje.

Denne gangen gjelder det en ung jente som er plassert på omsorgshjem: <https://www.dagbladet.no/nyheter/aurora-34-bor-pa-sykehjem-jeg-vil-leve/82639509>

Den unge jenta som er omtalt i saken sier selv at “Jeg vil leve”, og omtales som at hun skulle vært student og gått turer i skogen. I stedet bor hun i et omsorgshjem for eldre.

Spørsmålsstiller vil igjen sitere Arbeiderpartiets sosialminister Hill-Marta Solberg fra en spørretime i 1996:

“Det er en uverdigg situasjon at yngre funksjonshemmede bor i alders- og sykehjem, og at de bør få tilbud om å få flytte ut så snart som mulig.”

Denne praksisen bryter med grunnleggende menneskerettigheter, barnekonvensjonen og CRPD, og det er trist at statsråden tilsynelatende mener det er helt greit at unge tvinge til å bo i institusjoner beregnet for eldre, til tross for at Stortinget har vedtatt det motsatte.

Svar:

Jeg kan forsikre om at regjeringen anerkjenner fullt ut den menneskelige uverdigheten og de følelsesmessige utfordringene som både unge brukere og deres pårørende står overfor når det gjelder spørsmål om bosetting i sykehjem. Jeg forstår godt den belastningen som oppstår når barn og unge voksne blir plassert på sykehjem mot eget ønske,

og regjeringen er engasjert i å finne løsninger som setter pasientenes og brukernes behov og ønsker i sentrum.

Regjeringen har redegjort for dette spørsmålet overfor Stortinget i Prop. 1 S (2024-2025) for Helse- og omsorgsdepartementet i forbindelse med omtalen av oppfølgingen av anmodningsvedtak. Se kapittel 3 under «Stortingssesjon 2020-2021». Jeg debatterte også dette temaet med stortingsrepresentant Hoksrud i spørretimen 9. oktober 2024.

Tall fra kommunenes innrapporteringer om antall pasienter eller brukere under 50 år som er bosatt mot sin vilje i sykehjem har variert. Fra 2020 har ingen barn under 18 år vært bosatt i sykehjem mot pårørendes vilje. I årene fra 2020 er det i aldersgruppen 18-50 år mellom 15 og 28 personer som er bosatt i sykehjem og har et flytteønske. Kommunene jobber i slike tilfeller for å etablere andre faglig forsvarlige tilbud utenfor sykehjem og i flere tilfeller har det ved innrapporteringstidspunktet foreligget konkrete flytteplaner for pasienten.

I enkelte tilfeller kan det være slik at det å motta tjenester i form av en sykehjemsplass er det eneste faglig forsvarlige tilbudet på kort sikt. Likevel vil også et kortvarig tilbud om tjenester i sykehjem kunne ha store konsekvenser for den enkeltes livssituasjon og medføre en stor belastning for både brukeren og dennes pårørende. I slike situasjoner må kommunen derfor jobbe aktivt for å etablere et alternativt tilbud som oppfyller den enkeltes behov og ønsker så raskt som mulig.

Helse- og omsorgsdepartementet vil sende brev til landets kommuner og statsforvaltere som understreker regjeringens forventninger og Stortingets intensjon om at ingen personer under 50 år skal bosettes i sykehjem mot eget eller pårørendes ønske. I brevet til kommunene vil det bli redegjort for gjeldende rett, og det vil gis råd og veiledning om hvordan kommunene kan oppnå målet om en nullvisjon. I brevet til statsforvalterne vil de bli bedt om å intensivere sin oppfølging av kommunene og å arbeide mer målrettet for å støtte kommunene i å finne alternative og mer egnede løsninger.

Jeg understreker betydningen av å kontinuerlig arbeide for at unge med omfattende og sammensatte hjelpebehov får et tilfredsstillende tjenestetilbud, uten at det

går på bekostning av deres selvstendighet og valgfrihet. Jeg vil følge opp arbeidet videre og iverksette ytterligere tiltak dersom det viser seg nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 1281

Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 24. februar 2025 av kultur- og likestillingsminister Lubna Bobby Jaffery

Spørsmål:

Vil statsråden fremme forslag om å gjøre merverdiavgiftsfritaket for nyhetstjenester plattformnøytralt?

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av statsbudsjett for 2024 ble en enstemmig komite enige om:

«Komiteen mener samtidig at regjeringen bør vurdere konsekvensene avviklingen av merverdiavgiftsfritaket for elektroniske nyhetstjenester kan få, for tilbudet av elektroniske nyhetstjenester og mediemangfoldet på lengre sikt, jf. bl.a. Totalberedskapskommisjonens anbefaling om å sikre rammevilkår for å opprettholde et mangfold av redaktørstyrte medier.»

På dette grunnlag ba Medietilsynet Oslo Economics kartlegge redaktørstyrte mediers økonomiske forutsetninger og undersøke hvilke utfordringer mediene står overfor i årene som kommer. I januar ble rapporten lansert i samarbeid med Medietilsynet og overlevert til kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffery.

Et av hovedfunnene i rapporten var at

«en plattformnøytral mva.-regulering vil gi redaktørstyrte medier bedre rammevilkår for å levere på samfunnsoppdraget og legge til rette for et bærekraftig mediemangfold.»

Regjeringen Solberg innførte fritak i merverdiavgiften for elektroniske nyhetstjenester. Intensjonen med dette var å sikre plattformnøytralitet for nyheter og gi en økonomisk håndsrekning til mediebransjen. Regjeringen Støre gjorde store endringer og fjernet fritaket for aktører der lyd og bilde utgjør mer enn 50 pst. av nyhetsformidlingen. Rapporten fra Oslo Economics viser nå at et plattformnøytralt merverdiavgiftsfritak vil gi redaktørstyrte medier bedre rammevilkår.

Svar:

En velfungerende presse og offentlighet er viktig del av grunnmuren i vårt demokrati. Mediepolitikken skal un-

derstøtte medienes demokratiske funksjon gjennom å legge til rette for ytringsfrihet, pressefrihet, tilgjengelighet, mediemangfold, nyhetsproduksjon over hele landet, en bredt anlagt offentlig samtale i det digitale mediasamfunnet og en styrket motstandskraft mot desinformasjon.

24. mai 2024 ga jeg Medietilsynet oppdrag om å utrede de økonomiske forutsetningene for redaktørstyrte medier i Norge, herunder nåværende og mulige konsekvenser av at moms-fritaket for elektroniske nyhetstjenester ble fjernet i 2023.

Jeg mottok rapporten som Oslo Economics hadde utarbeidet på oppdrag fra Medietilsynet, samt Medietilsynets faglige vurderinger av rapporten, 28. januar 2025.

Rapporten og videre oppfølging er til vurdering i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1282**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland****Besvart 24. februar 2025 av næringsminister Cecilie Myrseth****Spørsmål:**

Hvordan vurderer statsråden den bekymringsfulle nedgangen i antall patentsøknader siden 2021, og hvilke konkrete tiltak planlegger regjeringen for å snu denne negative trenden som kan true vår posisjon som kunnskapsnasjon?

BEGRUNNELSE:

For tredje året på rad går antall patentsøknader ned, siden 2021 har antallet søknader sunket 21 %. Den pågående nedgangen i antall patentsøknader i Norge representerer en betydelig utfordring for vår nasjonale innovasjonsevne og konkurransekraft. Denne utviklingen kan få alvorlige konsekvenser for norsk næringsliv og vår posisjon som kunnskapsnasjon av flere grunner:

Reduserte patentsøknader svekker bedriftenes muligheter til å beskytte sine innovasjoner, noe som direkte påvirker deres investeringsvilje i forskning og utvikling. Dette kan føre til at verdifull kompetanse forsvinner til andre land med sterkere innovasjonsmiljøer. Videre kan det svekke vår attraktivitet som partner i internasjonale forskningssamarbeid, hvor patentrettigheter ofte spiller en avgjørende rolle.

Norge har tradisjonelt hatt sterke forskningsmiljøer og høy innovasjonstakt innen sentrale næringer som energi, havbruk og teknologi. En nedadgående trend i patentsøknader kan indikere at vi er i ferd med å tape terreng i den globale konkurransesituasjonen. Dette er særlig bekymringsfullt i en tid der teknologisk utvikling og innovasjon er avgjørende for å møte fremtidens utfordringer og sikre bærekraftig verdiskaping.

Det er derfor avgjørende å få klarhet i hvilke grep regjeringen vil ta for å snu denne utviklingen og styrke norsk innovasjonskraft.

Svar:

Patenter er privatrettslige rettigheter. Oppfinnere av ny teknologi må dermed selv vurdere om det er kommersielt hensiktsmessig å søke om patent på en oppfinnelse. Nyten må veies opp mot kostnadene som er forbundet med patentering, og andre alternativer for beskyttelse som f.eks. hemmelighold. Disse vurderingene må gjøres i det enkelte tilfellet av oppfinnerne og bedriften eller institusjonen de er ansatt i.

I likhet med stortingsrepresentanten har jeg merket meg at det har vært en nedgang i antall patentsøknad-

er til Patentstyret fra norske virksomheter på ti prosent fra 2023 til 2024, og en generell reduksjon i søknadsinngangen siden 2021. Det er ikke et mål i seg selv at antallet patentsøknader til Patentstyret skal være høyest mulig. Samtidig benyttes ofte antall patentsøknader som én av flere indikatorer på et lands innovasjonsevne, og jeg vil fortsatt følge med på søknadstallene fremover og se dem i sammenheng med andre utviklingstrekk i næringslivet.

En bevisst holdning til identifisering, sikring og bruk av patenter og andre industrielle rettigheter kan bidra til å sikre lønnsomheten ved nye investeringer. Vi har flere virkemidler som kan bidra til å øke næringslivets kompetanse og bevissthet på dette området. Patentstyret og Innovasjon Norge har et bredt tilbud av veilednings- og kompetansetjenester rettet mot norske bedrifter. Norges forskningsråd gir støtte til kommersialiseringsprosjekter, blant annet til patentering. Virkemidlene har ikke ensidige målsettinger om å sørge for flest mulig patentsøknader, men skal bidra til at kvalifiserte teknologiske nyvinninger patenteres når det er kommersielt hensiktsmessig.

Jeg er opptatt av at legge til rette for at næringslivet skal kunne utnytte sine immaterielle verdier på best mulig måte, og vil derfor fortsette å følge med på utviklingen i antall patentsøknader og følge opp dette temaet i styringsdialogen med Patentstyret.

SPØRSMÅL NR. 1283**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Grunde Almeland****Besvart 26. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Vil finansministeren ta initiativ til å følge Arbeiderpartiets eget partiprogram og gjenoppta arbeidet med veipricing, som en mer rettferdig og fremtidsrettet modell for brukerbetaling for vei?

BEGRUNNELSE:

Veipricing har lenge vært diskutert som en mer rettferdig og kostnadseffektiv modell for finansiering av vei enn dagens bompengesystem. Veipricing kan bidra til mer målrettet trafikkstyring, redusere køer og kutte administrasjonskostnader sammenlignet med bompenger, der innkrevingskostnadene kan være høye.

Statsminister Jonas Gahr Støre har tidligere flere ganger uttalt seg positivt til konseptet, og Arbeiderpartiet har programfestet at de er for å utrede veipricing videre. Likevel skroter daværende Finansminister Trygve Slagsvold Vedum videre utredning av veipricing i et VG-intervju i oktober 2024. (Regjeringen skroter forslag om ny bilavgift), til tross for gode erfaringer fra et prøveprosjekt i Trondheim. Etter at Senterpartiet gikk ut av regjering, har Arbeiderpartiet nå en historisk mulighet til å gi byene et større handlingsrom til å utvikle et mer rettferdig bompengesystem, som også er bra for klima og i større grad kan styre trafikken. Blant annet har Byrådet i Oslo ønsker å være en testkommune, og oppfordret regjeringen til å gjenoppta arbeidet med veipricing.

Svar:

Vi har i dag to virkemidler som begge i praksis priser bruk av vei. Det omfatter veibruksavgiften på drivstoff og bompenger.

Veibruksavgiften på drivstoff er en særavgift under Finansdepartementet. Veibruksavgiften gir inntekter til statskassen, men skal også prise eksterne kostnader ved bruk av vei, slik som ulykker, kø, støy og veislitasje.

Bompenger er trafikantbetaling som hører innunder Samferdselsdepartementet. Bompenger skal først og fremst finansiere konkrete utbyggingstiltak på vei og innenfor skinnegående kollektiv. Bompenger kan også brukes til driftstiltak innenfor kollektivtransport i byområder. I byområdene kan bompenger også brukes som trafikkregulerende virkemiddel ved at det er åpnet opp for et mer fleksibelt takstsystem med tids- og miljødifferensierte takster, jf. veglova § 27 annet ledd.

I Arbeiderpartiets partiprogram for 2021-2025 står det at:

«Arbeiderpartiet vil (...) innrette avgiftssystemet slik at det er rettferdig og bidrar til kutt i utslipp av klimagasser, og utrede hvorvidt veipricing kan erstatte bompenger som et bidrag til dette.»

I Hurdalsplattformen står det at:

«Regjeringen vil (...) innrette avgiftssystemet slik at det er rettferdig og bidrar til kutt i utslipp av klimagasser, og utrede løsninger som kan erstatte bompenger i fremtiden.»

Dette er fulgt opp.

Skatteetaten og Statens vegvesen har på oppdrag fra Finansdepartementet og Samferdselsdepartementet gjennomført konseptvalgutredning (KVU) for veibruksavgift og bompenger. I KVUen vurderes ulike konsept for fremtidig system for fastsettelse og innkreving av veibruksavgift og bompenger, herunder et posisjonsbasert konsept som tillater avanserte prismodeller. KVUen har vært på offentlig høring og har vært gjennom ekstern kvalitetssikring.

I Prop. 1 LS (2024-2025) Skatter og avgifter 2025 og Prop. 1 S (2024-2025) for Samferdselsdepartementet ble det varslet at Finansdepartementet og Samferdselsdepartementet ikke ville gå videre med prosjektet nå.

I Prop. 1 S (2024-2025) for Samferdselsdepartementet ble det imidlertid varslet at regjeringen legger opp til å arbeide videre med å videreutvikle bompengefinansieringen i tråd med Meld. St. 14 (2023–2024) Nasjonal transportplan 2025–2036, jf. Innst. 439 S (2023–2024). Det utelukker ikke at det på et senere tidspunkt kan bli aktuelt å gjenoppta arbeidet med å videreutvikle veibruksavgiften.

SPØRSMÅL NR. 1284**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 25. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik****Spørsmål:**

Vil den nye forsvarsministeren fortsatt jobbe for at NATOs luftkommandosenter lokaliseres i Norge og at lokaliseringen ivaretar Norges sikkerhet, forsvarets rekrutteringsbehov og NATOs krav til hurtige løsninger?

BEGRUNNELSE:

Det foregår nå prosesser i NATO for å se om det er ytterligere behov for å styrke NATO sin evne til å lede operasjoner. I den forbindelse er en av mulighetene å ha et luftoperasjonssenter i Norden, og muligheten for at NATO peker på Norge er stor. Nylig avgått forsvarsminister Bjørn Arild Gram (Sp) har tidligere uttalt at «regjeringen jobber for å få et eventuelt regionalt luftoperasjonssenter til Norge».

Kravene som stilles til et regionalt luftoperasjonssenter under den fellesoperative kommandoen i Norfolk, USA må avklares i dialog med NATO. Tidligere forsvarsminister Bjørn Arild Gram (Sp) uttalte at i denne saken er: «et skille mellom hvilke formelle krav, betingelser og retningslinjer som stilles for at Norges nasjonale luftoperasjonssenter skal få status som et NATO-luftoperasjonssenter og hvilke kriterier NATO vil legge til grunn for å velge mellom eventuelt flere nasjoners tilbud om å stille sitt nasjonale luftoperasjonssenter som en felles NATO funksjon. Blant annet vil boligtilbud, skoler og kommunikasjonsmuligheter også i denne saken skal være en del av den helhetlige vurderingen for NATO om hvilket alternativ som er mest egnet.»

Ved etableringen av et nytt senter vil NATO stille krav til hurtighet. Dersom det skal investeres milliarder i å bygge et nytt senter, må dette skje fort. I Østlandsområdet

er det Rygge som peker seg ut som en svært egnet lokasjon. Rygge sin infrastruktur, inkludert fjellhallanlegg står ledig og klar. Og beliggenheten gjør det enkelt å kombinere pendling og bosetting. Den øvrige aktiviteten på Rygge flystasjon, herunder den amerikanske tilstedeværelsen, gir god synergieffekt og et godt rekrutteringsgrunnlag for personell.

I tillegg er den geografiske plasseringen viktig både på grunn av nærheten til de tettest befolkede områdene av landet, kongehuset, Stortinget og regjeringen og som et sentralt område for å ta imot allierte forsterkninger og øvrig logistikk.

Svar:

Norge har fremmet et tilbud til NATO om å etablere et tredje regionalt luftoperasjonssenter i Norge. Dette var i henhold til militærfaglige råd fra de nordiske forsvarssjefene. Under forsvarsministtermøtet i NATO som ble avholdt i februar 2025 var det tilslutning til at dette senteret skal etableres i Norge. NATO vil frem mot sommeren utrede krav til innretningen av luftoperasjonssenteret og en milepælsplan for etableringen. Regjeringen vil ta beslutningen om lokalisering av luftoperasjonssenteret basert på helhetlige vurderinger av alternativene. Forsvarssjefens råd og fagmilitære vurderinger samt dialog med NATO vil være viktige innspill for beslutningen om lokalisering, og den nasjonale understøttelsen som bør tilbys NATO for etableringen av luftoperasjonssenteret i Norge. Jeg viser også til mitt svar på spørsmål nummer 1140 fra representant Tage Pettersen i brev fra Stortingets president av 10. februar 2025.

SPØRSMÅL NR. 1285**Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjerstin Wøyen Funderud****Besvart 4. mars 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

I Norge har vi gode systemer for digital håndtering av helsedata, skattedata og andre sensitive data. Dette er

ikke tilfelle når nordmenn dør i utlandet. Da må alle personlige opplysninger i form av fødselsattest og dødsattest sendes fysisk pr post, noe som i sum kan ta mange uker.

Deler statsråden forståelsen av at dette kan være en belastning for de etterlatte, og hvordan vil statsråden ta initiativ til at det blir mulig med digital behandling av fødselsattest og dødsattest?

BEGRUNNELSE:

I dag blir dødsfall hos nordmenn som går bort i utlandet ikke registrert hos norske myndigheter før flere uker etter dødsfallet. Dette er en stor belastning for de etterlatte.

Dette skyldes at den originale fødselsattesten først må sendes fysisk per post fra Skatteetaten til den norske ambassaden i utlandet. Deretter må dødsattesten sendes fra den norske ambassaden i det respektive landet tilbake til Norge fysisk per post, noe som tar tid.

Forsinket registrering av dødsfallet kan både skape økonomiske utfordringer og forlenge sorgperioden for de etterlatte.

Svar:

Når en norsk statsborger dør i utlandet, registrerer Skatteetaten dette i Folkeregisteret på grunnlag av melding fra norsk utenriksstasjon (ambassade/generalkonsulat). Registreringen i Folkeregisteret skjer fortløpende, med kort saksbehandlingstid, og opplysningen deles umiddelbart digitalt med brukerne av registeret. Det kan imidlertid være forhold i landet der dødsattesten skal utstedes som

gjør at det kan ta tid før utenriksstasjonen mottar denne, f.eks. hvis det skal gjennomføres politietterforskning eller andre undersøkelser før dødsårsaken kan fastsettes. Det er en internasjonal gjensidig forpliktelse for de enkelte lands myndigheter om å underrette hverandres diplomatiske stasjoner om at et annet lands statsborger dør i landet. Når norske statsborgere dør i utlandet, er prosedyren at myndighetene i landet der dødsfallet skjer, skal melde dette til norsk utenriksstasjon (ambassaden/konsulat). Deretter sender utenriksstasjonen melding om dødsfall i fysisk post videre til Skatteetaten, slik at det blir registrert i Folkeregisteret. Denne manuelle prosessen påvirker hvor raskt melding om dødsfall blir registrert i Folkeregisteret. Jeg vil sammen med Utenriksdepartementet vurdere om denne prosessen for registrering av dødsfall som finner sted i utlandet, kan forbedres.

Det er ikke korrekt at Skatteetaten må sende fødselsattest til den norske utenriksstasjonen før utenriksstasjonen kan sende melding om dødsfallet til Skatteetaten. Det forekommer imidlertid at etaten ikke mottar melding om dødsfall fra utenriksstasjon på norsk avdød statsborger, og at etterlatte purrer på folkeregistermyndigheten og fremlegger dødsattest eller lignende dokumentasjon fra landet hvor dødsfallet har funnet sted. I en slik situasjon sender folkeregistermyndigheten en forespørsel til ansvarlig norsk utenriksstasjon for å få bekreftelse/melding om dødsfallet.

SPØRSMÅL NR. 1286

Innlevert 17. februar 2025 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 25. februar 2025 av fiskeri- og havminister Marianne Sivertsen Næss

Spørsmål:

NRK har gjennom flere saker nylig avdekket hvordan skip fra norske redere har havnet i Russlands skyggeflåte. Dette er alvorlig, og omfanget ser ut til å være økende. Flere sikkerhetseksperter tar til ordet for at regelverket rundt salg av skip må endres.

Vil regjeringen endre regelverket for å forhindre at flere skip havner i skyggeflåten?

Svar:

Regjeringen ser alvorlig på skyggeflåten, blant annet fordi aktiviteten bidrar til å undergrave sanksjonene som er innført mot Russland, utgjør en miljørisiko og innebærer

svekket sikkerhet for skip og mannskap. Norske myndigheter arbeider kontinuerlig i tett samarbeid med våre allierte om tiltak som skal bekjempe skyggeflåten.

Norge har sluttet opp om EUs sanksjoner mot Russland. Ett av tiltakene i sanksjonsregelverket er at det er forbudt å selge tankskip, både direkte og indirekte, til personer og selskaper i Russland eller til bruk i Russland, jf. sanksjonsforskriften § 17n. Det er også innført en meldepplikt til Direktoratet for eksportkontroll og sanksjoner (DEKSA) ved salg av tankskip til utlandet. PST har ansvar for å forebygge og etterforske eventuelle overtredelser av sanksjonsreglene.

Jeg mener at regelverket er tydelig i å forby salg av tankskip til aktører som frakter russisk olje. I dette ligger

også klare forventninger til selskapene om at de gjør grundige aktsomhetsvurderinger, at de er oppmerksomme på den betydelige fremveksten av skyggeflåten, og at de forsikrer seg om at deres skip ikke blir solgt til slik virksomhet.

Jeg forventer at rederiene overholder regelverket. Direktoratet for eksportkontroll og sanksjoner kan veilede rederiene ved behov.

SPØRSMÅL NR. 1287

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Per Olav Tyldum

Besvart 24. februar 2025 av barne- og familieminister Lene Vågslid

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre at Stiklestad Nasjonale Kultursenter blir navet i det nasjonale 1000-årsjubileet for slaget på Stiklestad?

BEGRUNNELSE:

«Stiklestad for nye tusen år» er et prosjekt av svært stor betydning for Verdal, Innherred, Trøndelag og for Norge. Det er et prosjekt som vil være viktig når hele landets oppmerksomhet vendes mot Trøndelag i 2030.

Hurdalsplattformen slår fast at kulturarven skal løftes fram, og at den er en sentral del av regjeringas kulturpolitikk. Videre står det at regjeringa vil samle og koordinere sektoren, støtte den frivillige innsatsen og løfte fram vår kristne og humanistiske kulturarv. Det står også at regjeringa vil sørge for at 1000-årsjubileet blir ei nasjonal markering, og at Stiklestad Nasjonale Kultursenter skal være navet i jubileet.

Svar:

Regjeringen ønsker at 1000-årsjubileet for slaget på Stiklestad blir en nasjonal markering, der Museene Arven AS (tidligere Stiklestad Nasjonale Kultursenter) skal være navet i jubileet. Museene Arven AS har en koordinerende rolle for arbeidet med Nasjonaljubileet 2030 og har blant annet etablert et nasjonalt nettverksamarbeid for stedene som ønsker å være med på markeringen. Barne- og familiedepartementet gir tilskudd til Museene Arven AS som skal dekke sekretariatsoppgaver til jubileet og for den nasjonale komiteen for Nasjonaljubileet 2030.

Fram mot 2030 vil det være en jubileumsstafett med ulike tema og markeringer. Tusenårsmarkeringene skal skape engasjement, debatt og interesse for norsk historie og kulturarv. Departementet gir tilskudd til ulike jubileumstiltak. Målet med tilskuddene er å bidra til 1 000-årsmarkeringer som skaper engasjement, debatt og interesse for norsk historie og kulturarv i årene fram mot 2030, jf. Prop. 1 S (2024-2025) for Barne- og familiedepartementet og nærmere omtale i Prop. 1 S (2022-2023).

SPØRSMÅL NR. 1288

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 21. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan samferdselsministeren forklare kvifor eg som stortingsrepresentant ikkje har fått innsyn i dette talmateria-

let frå Statens vegvesen region midt ang. Romsdalsaksen kontra Møreaksen, der statsråden nektar meg innsyn medan media får dette, og som no syner at Statens vegvesen

region Vest sine ekspertvurderinger vart auka med heile 7,7 milliard kr, som kan sjå ut til å vere direkte manipulering av tall, og kan statsråden forklare kva konsekvenser dette får for Statens vegvesen region midt (-minner statsråden om grunnlovens § 82)?

GRUNNGJEVING:

Etter mange innsynskrav i berekningsgrunnlaget til Statens vegvesen region midt ang. Romsdalsaksen kontra Møreaksen, lukkast det til slutt media å få dette fram.

Det som blir avdekt her kan vere direkte svindel av Statens vegvesen region midt, der denne etaten i lang tid har framstått som eit NYTT POLITISK parti for bygging av Møreaksen.

Ekspertene i Statens vegvesen region Vest summerte bruene på Romsdalsaksen til 16,3 milliarder kroner. Da region STVV region Midt i Molde var ferdig med kvalitetssikringen, hadde regningen for Romsdalsaksen vokst til 24 milliarder kroner.

Det viser innsyn Tidens Krav nå har fått i tallene, fem år etter at utredningen ble gjort.

- Kostnadsanslaget man fikk fra flytebrueekspertene ble altfor billig for utrederne i Molde. Derfor plusset de på 7,7 milliarder kroner for å gjøre Romsdalsaksen dyrere enn Møreaksen, mener daglig leder i Romsdalsaksen AS.
- For oss har dette hele veien vært en varslingssak, men det er ingen som vil ta tak i hvordan denne etaten får holde på, konstaterer han.

Det var i 2019 Statens vegvesen region Midt i Molde fikk i oppdrag å lage en sammenlignende utredning av Møreaksen og Romsdalsaksen. Kostnaden for Romsdalsaksen ble her vurdert til 24 milliarder kroner, skyhøyt over de beregningene Romsdalsaksen selv hadde fått gjort. I 2021 gjorde derfor selskapet flere forsøk på å få innsyn i hvordan utrederne i Molde hadde regnet.

“Men region Midt nektet å vise kortene”.

En klage til Sivilombudet ble avvist med at ombudet ikke hadde kompetanse til å behandle saken, og i januar 2022 av slo også samferdselsministeren å gi innsyn med samme begrunnelse på spørsmål fra Frank Sve (Frp) i Stortinget.

- Statens vegvesen nekter innsyn, media og andre parter får ikke innsyn, fylkestinget får ikke innsyn, og nå nekter altså Samferdselsministeren innsyn til en stortingsrepresentant. Hvem kan da drive tilsyn med Statens vegvesen i denne saken, spurte underteikna.

At ein statleg etat nektar innsyn, og blir også gjenn tatt av Statsråden, og er svært alvorleg når innsyn no viser at tallgrunnlaget i ei svært betent sak i Møre og Romsdal med svært stort folkeleg engasjement, tydeleg ser ut til

å kunne vere “trikksa” med tallgrunnlag, for å favorisere Møreaksen.

- Viser her til grunnlovens § 82, som viser alvoret i saka.

Svar:

Eg har svart liknande skriftleg spørsmål frå representant Sve tidlegare. Eg visar til svar på skriftleg spørsmål nr. 882 av 19. januar 2022, nr. 1026 av 31. januar 2022, nr. 1127 av 11. februar 2022, nr. 2056 av 4. mai 2023 og 9. mai 2023.

Det har vore fleire utgreingar av ferjefri kryssing av Romsdalsfjorden. Prosjektet E39 Ålesund–Molde ligg i utviklingsportefølja i Nasjonal transportplan 2025–2036.

Som representanten visar til er det tidlegare søkt om innsyn. Det ble då bedt om innsyn i einingsprisar nytta for berekning av kostnader for dei ulike løysingane som var utgreidd i 2019. Statens vegvesen har gitt avslag på dette. Grunngjevinga har vore det offentlege sin forhandlingsposisjon, jf. offentleglova § 23-1.

Statens vegvesen vurderer at einingsprisane som er nytta for bruene over Romsdalsfjorden fortsett er aktuelle for det offentlege sin forhandlingsposisjon. Sivilombudet har handsama og ikkje funne grunn til å overprøve det faglege skjønnnet som Statens vegvesen har brukt i denne saka.

Eg er informert om at Tidens Krav har bedt om innsyn i kostnader per bru og fått innsyn i det. Einingsprisar er noko anna enn kostnader for heile konstruksjonar. Det er altså ikkje dei same opplysningane som det tidlegare er gitt avslag på innsyn i. Statens vegvesen har gjort ei vurdering av det nye innsynskravet og vurdert at det kan gis utan å svekke statens forhandlingsposisjon.

Kostnadene for eit vegprosjekt inkluderer meir enn berre kostnadene til bru. Tidens Krav har fått innsyn i kostnader per bru. Det er naturleg at totalkostnaden som er berekna for prosjektet er høgre når ein inkluderer veg i dagen, enn kostnaden for bruene aleine.

Statens vegvesen har i rapporten frå 2019 vist kva for løysingar som inngår i dei alternativa som er utgreidd. Rapporten frå 2019 med vedlegg er [offentlig tilgjengelig på Vegvesenets nettsider](#).

Statens vegvesen har opplyst at kostnadene for ferjefri kryssing av Romsdalsfjorden i rapporten frå 2019 er berekna som for alle andre større vegprosjekt, jf. Vegvesenet si handbok R764 Anslagsmetoden.

SPØRSMÅL NR. 1289**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 25. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til en helhetlig gjennomgang av finansieringssystemet for friskolene, i samarbeid med friskolesektoren?

BEGRUNNELSE:

En samlet friskolesektor, og tunge arbeidslivsorganisasjoner som Virke, Abelia og Utdanningsforbundet mener at finansieringssystemet for friskolene ikke er godt nok. Det er knyttet stor usikkerhet til både nivået på tilskuddene og til forutsigbarheten, særlig hva angår skoler som både har barne- og ungdomstrinn. Det er også uklarerheter om blant annet kapitaltilskudd, mva. og tilskudd til spesialundervisning.

Svar:

Hovedprinsippene for finansiering av private skoler har ligget fast siden 1970-tallet. Formålet er å sikre at tilskuddet til private skoler er mest mulig i samsvar med utgiftene i offentlig skole. Finansieringssystemet består av to komponenter: et statstilskudd per elev som tilsvarer 85 pst. av gjennomsnittlige driftsutgifter per elev i den offentlige skolen to år tilbake i tid, og skolepenger som kan utgjøre inntil 15 pst. av tilskuddsgrunnlaget. Metoden for å regne ut tilskuddssatsene har imidlertid blitt endret flere ganger, senest ved ny tilskuddsmodell for private grunnskoler som trådte i kraft høsten 2024.

Privatskoleorganisasjonene var med i en arbeidsgruppe for å vurdere endringer i den nye tilskuddsmodellen, og departementet opplevde samarbeidet innad i arbeidsgruppen som svært konstruktivt.

I tillegg til det ordinære elevtilskuddet, får private grunn- og videregående skoler et ulovfestet kapitaltilskudd for å medvirke til at skolene skal kunne finansiere husleie og vedlikehold og rehabilitering av skolebygg. Skolene kan også ta ekstra skolepenger for å dekke utgifter til husleie eller kapitalkostnader, med inntil 3 400 kroner per elev i grunnskolen og 4 500 kroner per elev i videregående skole jf. økonomiforskriften til privatskoleloven § 5-1 fjerde ledd.

Private skoler som er godkjent etter privatskoleloven skal ha økonomiske vilkår til å gi elevene en opplæring som er jevn god med opplæringen i offentlige skoler, jf. privatskoleloven § 2-3. Tilskuddssatsene justeres årlig med utgangspunkt i endringer i tilskuddsgrunnlaget, forventet lønns- og prisvekst og endringer i SPK-avgift. Satsene øker tradisjonelt sett mellom år for å reflektere kostnadsutviklingen i kommunesektoren.

Departementet mottar med jevne mellomrom innspill fra privatskoleorganisasjonene om regelverket og finansieringen av skolene. Disse vurderes fortløpende, og vi verdsetter den gode dialogen med sektoren. Jeg ser ikke behov for å sette i gang noen helhetlig gjennomgang av finansieringssystemet for private skoler på dette tidspunktet.

SPØRSMÅL NR. 1290**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland****Besvart 21. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan vi be statsråden gjera greie for korleis ein anslår trafikken vil fordele seg når Lærdalstunnelen blir nattestengt i 2026, samt gjera greie for kva ekstra beredskapstiltak som vert sett i verk på desse vegstrekningane, både med

omsyn til brøyting, vedlikehald og trafikksikring både i forkant og medan vegen er stengt?

GRUNNGJEVING:

Lærdalstunellen blir nattestengt grunna tunneloppgradering frå sommaren 2026, og trafikken som naturleg ville gått på E16 vil finne andre ruter; Fv 50, Rv 7 og E134 er alternative omkjøringsvegar. Det vil difor vera trong for forsterka beredskap, vedlikehald og brøyting på desse vegstrekningane når store delar av tungtrafikken må finne alternative kjøreruter til E16.

Svar:

Lærdalstunnelen på E16 mellom Lærdal og Voss, er ei viktig hovudåre mellom Oslo og Bergen, men er også eit viktig lokalvegsamband. Stenginga av Lærdalstunnelen har svært ulike konsekvensar for fjerntrafikken og for lokaltrafikken.

Når Lærdalstunnelen er stengt, vil dei langvegsfarande i stor grad velje å køyre rv. 7 over Hardangervidda, om ver og føre tillèt det. Dei som skal frå Lærdal til Bergen kan køyre om Sogndal og over Vikafjellet, eller om Sogndal og E39. Vikafjellet har dårleg vinterregularitet. Dei som skal berre frå Lærdal til Aurland, kan køyre Aurlandsfjellet om sommaren. Men her er vegstandarden dårleg, og dette er ikkje eit reelt alternativ for tungtrafikken. Om vinteren er denne vegen stengt.

Vegvesenet reknar med at ca. 70 pst. av nattetrafikken i Lærdalstunnelen vil bli overført til Hardangervidda. Ein del av nattetrafikken er av lokal karakter, og har ikkje Hardangervidda som alternativ. Ein del vil kunne tilpasse seg ved å køyre litt tidlegare, nokre kan velje andre alternativ enn Hardangervidda og ein del trafikk blir avvist.

Basert på desse føresetnadane vil vi få ei dobling av tungtrafikken over Hardangervidda om vinteren, og ca. 50 pst. auke i totalvolumet. Tungtrafikken vil då vere om lag

som vår- og hausttrafikken er no og totaltrafikken vil vere om lag 60 pst. av vår- og hausttrafikken.

Statens vegvesen meiner at Lærdals-trafikantane i liten grad vil velje å køyre over Haukeli. Reisetida over Haukeli er ca. en time lenger enn over Hardangervidda.

Statens vegvesen har informert meg om at dei vil sette i verk følgjande tiltak:

Generelle tiltak: Tunnelane i Måbødalen på rv. 7 vil få ei sikkerheitsoppgradering før arbeida i Lærdalstunnelen startar opp. Dette arbeidet er allereie i gang.

Vintertiltak: Når rv. 7 over Hardangervidda er stengt, vil det vere mogleg å køyre Lærdalstunnelen.

Beredskap: Hardangervidda har beredskap for å tene dagens trafikk. Med overført trafikk frå Lærdal vil ein få fleire uerfarne sjåførar, og fleire køyretøy som ikkje er så godt eigna på vinterføre. Drift og vedlikehald er allereie i gang med å trappe opp beredskapen over Hardangervidda, både organisatorisk og med hyppigare vintertiltak når det er nødvendig. I dette inngår også auka bruk av teknologi i form av skredtårn, vørstasjonar og betre prognoseverktøy.

Sommartiltak: I tre veker i juli vil det vere arbeidsstans i Lærdalstunnelen, slik at trafikken kan gå som normalt. Juli er den månaden som har klart størst trafikk. Junitrafikken med tillegg av nattetrafikken frå Lærdalstunnelen vil ligge om lag på nivå med dagens julitrafikk.

Informasjon: Statens vegvesen kjem til å informere breitt om stenginga i god tid før stengeregimet trer i kraft. Informasjon vil bli gjort tilgjengeleg digitalt, og det vil bli sett opp informasjonstavler i viktige kryss der ein tar vegval. Slik skal trafikantane kunne ta gode val, og velje den beste ruta.

Statens vegvesen meiner at med desse tiltaka på plass, vil rv. 7 over Hardangervidda fungere godt som alternativ til Lærdalstunnelen.

SPØRSMÅL NR. 1291

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Ove Trellevik

Besvart 24. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Kva er status på arbeidet med å fornya denne avtala, og når kan ein forventa at ny avtale kan tre i kraft?

GRUNNGJEVING:

Norske reiarlag har litt fart på Pakistan og lastar litt ymis flytande produkt til ulike destinasjonar rundt om i verda. På all last så må dei betala ein «freight tax» på 8 % sidan dei er eit norsk registrert selskap/«freight beneficiary». I henhold til St. prp. nr. 51 Artikkel 8 av 1986-87 så er det

ein slik skatteavtale i kraft, men denne var berre gyldig i 10 år for artikkel 8 som omhandlar fly og skip.

Svar:

Gjeldande skatteavtale mellom Noreg og Pakistan vart signert 7. oktober 1986. Som stortingsrepresentanten peikar på, forhandlar landa om ein ny skatteavtale.

Forhandlingane er ikkje avslutta. Når skatteavtalen er ferdig forhandla, må avtalen signerast. Deretter må både Noreg og Pakistan gjennomføre tiltaka som er naudsynte etter si interne lovgjeving for å setje ny skatteavtale i kraft. Det er ikkje sannsynleg at ein ny avtale vil tre i kraft før tidlegast 2027.

SPØRSMÅL NR. 1292

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Erlend Larsen

Besvart 24. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Når kan vi forvente at departementet evaluerer effekten av nedsatte billettpriser på FOT-rutene, om rutetidene er funksjonelle for innbyggerne og hvilke endringer i rutetider som eventuelt bør gjennomføres?

BEGRUNNELSE:

Etter at billettprisene på FOT-rutene ble satt ned, ble også rutetidene endret betydelig. Innenfor flere ruteområder har passasjerene fått et vesentlig dårligere flytilbud. Enkelte strekninger kunne man tidligere reise direkte, men må nå gjennomføre overnatting på hotell - noe som gjør reisen dyrere enn hva den var.

Vi ser også at den valgte prismodellen gjør det attraktivt for reisebyråer å kjøpe opp setekapasitet lang tid før avgang. Goden med lavere billettpriser - som man skulle tro var ment for norske innbyggere - blir gitt turister fra andre land. Dette fører til at næringsliv, pasienter og folk som har behov for å bestille billetter kort tid før avgang, ikke får plass ombord.

Den 26. april 2024 varslet departementet at den vil utrede hvordan flyrutetilbudet kan bli best mulig. på departementets nettside står det at:

“Frem mot neste konkurranse planlegger staten en utredning om dette er den riktige innretningen for å gi et best mulig tilbud til de som er avhengig av flyet i hverdagen.”

Det er lenge til neste utredning. Dersom statsråden ikke har til intensjon å bedre rutetilbudet til passasjerene tidligere, vil rutetilbudet som er satt av denne regjeringen være lite distriktsvennlig.

Svar:

Halveringen av maksimaltakstene på FOT-rutene har vært en viktig prioritering for regjeringen, for å sikre et godt og tilgjengelig flyrutetilbud i hele landet. Operatørene melder at de i hovedsak får gode tilbakemeldinger fra de reisende på at det nå har blitt billigere å fly på FOT-rutene.

Samtidig har endringene medvirket til at flere nå benytter seg av FOT-tilbudet, noe som har gitt enkelte kapasitetsutfordringer i høysesong og på populære avganger. I Nord-Norge vil derfor Widerøe, etter dialog med departementet og lokale aktører, gjøre endringer på enkelte ruter med faktiske, erfaringsbaserte kapasitetsutfordringer. Endringene trer i kraft 31. mars 2025 og vil gi et styrket rutetilbud med bedre kapasitetsutnyttelse på flere av ruteområdene i Finnmark, Lofoten og Vesterålen, og Helgeland og Namdalen. Ruteendringene skjer innenfor gjeldende juridiske og økonomiske rammer i kontraktene og med selskapets eksisterende flykapasitet.

Kjøpsopplegget for dagens FOT-ruter er grundig transportfaglig utredet i forkant, og bygger på objektive transportstandardkriterier for å få til et mest mulig rettferdig og behovstilpasset flyrutetilbud i Nord-Norge og på Vestlandet. Transportstandardkriterier (tilgang til hovedstad, stamruteflyplass, universitetssykehus, utvidet helsetilbud og fylkesadministrasjon) er med i grunnlaget for utformingen av gjeldende flyrutetilbud.

Det er operatørene selv som fastsetter ruteprogrammet og rutetidene for FOT-rutene innenfor rammene av de FOT-kravene som Samferdselsdepartementet har stilt, og som i utgangspunktet vurderer behov og handlingsrom for eventuelle justeringer av rutetider innenfor avtalevilkårene. Departementet har løpende kontraktsdialog med operatørene, og i avtalene er det krav om at

operatørene ved større endringer underveis i kontraktsperioden skal sørge for å innhente synspunkter fra aktuelle fylkeskommuner og kommuner, og lufthavnoperatør.

Vi har satt i gang en utredning for å se på hvordan vi fremover kan legge til rette for et best mulig flyrutetilbud i hele landet til en overkommelig pris, både for de reisende, men også for staten som kjøper. Prisstruktur og optimal prising vil være en del av utredningen. Endelig

rapport skal etter planen ferdigstilles før sommeren og vil bli sendt på høring.

Inneværende avtaler i Sør-Norge utløper 31. oktober 2027. Samferdselsdepartementet har lyst ut konkurranse om å gjennomføre om transportfaglig utredning i forberedelsen til utlysningen av konkurransen om FOT-ruteavtalene i Sør-Norge, som skal ha oppstart 1. november 2027.

SPØRSMÅL NR. 1293

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Frank Edvard Sve

Besvart 24. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Kan samferdselsministeren forklare om førarane av dei omtalte leddbussane i til dømes Oslo, faktisk har av førarkort for så lange køyretøy med hengar, buss med hengar som desse leddbussane faktisk har?

GRUNNGJEVING:

Mange av bussane i Oslo området er to bussar kobla i hop til lange køyretøy som egentlig ikkje akkurat er berekna for køyring i trange byområder.

Når ein ser på køyreferdigheitene til dei som køyrer desse lange bussane, er det åpenbart at fleire av dei ikkje akkurat bærer preg av at dei har gjennomgått opplæring med køyring med lange køyretøy med hengar som desse bussane faktisk har i praksis.

Har sjølv opplevd å få ein slik doning rett inn i sida på min bil, der føraren av bussen, "gløymde" at der hang på ein hengar/ekstra buss.

Svar:

Leadbussar er definert i køyretøyforskrifta § 8-1 nr. 2 som køyretøy som består av to eller fleire stive seksjonar som er kopla til kvarandre med eit ledd, og der passasjerromma står i samband med kvarandre slik at passasjerane fritt kan bevege seg mellom dei. Dei stive seksjonane er permanent bundne til kvarandre og kan berre skiljast ved hjelp av utstyr som normalt berre finst på eit verkstad.

Køyretøyet er følgeleg ikkje definert som ein buss med tilhengar. For leadbussar er det i Noreg eit krav om førerett for buss (klasse D) etter førarkortforskrifta § 3-9.

Noreg er forplikta til å følgje dei krava til førarkort som følgjer av tredje førarkortdirektiv (direktiv 2006/126/

EF). Dette direktivet seier at førerett i klasse D omfattar køyretøy som kan frakte meir enn åtte passasjerar i tillegg til føraren, og at ein kan ha ein tilhengar med ei maksimal tillaten totalvekt på 750 kg. Direktivet inneheld også krav til opplæring og prøver, men nemner ikkje leadbussar eksplisitt. Direktivet legg vekt på krav til kjennskap om sjølve køyringa med buss, tryggleik og kompetanse for å sikre trygg persontransport.

EU-retten stiller også krav til dimensjonar og teknisk tilstand på leadbussar, som til dømes avgrensingar i lengde. Desse reglane sikrar at leadbussar opererer trygt og effektivt innanfor EU og i Noreg. Krava for å føre ei motorvogn, blant anna leadbuss, avheng av kva køyretøykategori motorvogna er registrert som. Informasjon om køyretøyet, som tillaten totalvekt, står i vognkortet. Denne informasjonen er basert på data frå produsenten og er kontrollert og godkjend av Statens vegvesen i samsvar med reglane i køyretøyforskrifta.

For å erverve førerett i klasse D, må vedkommande vere minst 24 år, med unntak av personar som har tatt yrkessjåførutdanning i vidaregåande skule. Vedkommande må minimum ha førerett i klasse B, ha godkjend helseattest, gjennomført opplæring og bestått førarprøve. I tillegg må vedkommande ha yrkessjåførkompetanse og køyresetel dersom denne skal transportere passasjerar mot betaling. Desse krava sikrar at sjåføren av leadbussen har nødvendig kompetanse og helse til å utføre jobben trygt.

Den som har førerett i klasse D kan altså føre ein buss som er godkjend for fleire enn åtte passasjerar, og bussen kan vere over 8 meter lang. Føreretten inneber også at vedkommande kan føre leadbuss. Krav om klasse D for å føre leadbuss vart innført i 1996.

Vidare følger det av arbeidsmiljølova at vedkommande må ha nødvendig kompetanse til å utføre arbeidet sitt. For bussjåfører gjennomfører arbeidsgivar/selskapet i

stor grad internopplæring for sjåførane sine, og dessutan sikrar ein at desse held kompetansen ved like gjennom oppfriskingskurs og etterutdanning.

SPØRSMÅL NR. 1294

Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Dag-Inge Ulstein

Besvart 27. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Melhus kommune har vedtatt å omdisponere 130 daa fulldyrket jord av svært god kvalitet på Gimsøya til boligformål. KDD kan gripe inn med et midlertidig bygge- og deleforbud med hjemmel i plan- og bygningsloven for å vurdere arealformålet på nytt. Statsforvalteren har nå stadfestet vedtaket. Kommunalministeren svarte i spm. Dokument nr. 15:2513 (2023-2024) at prosessen måtte komme lengre før statsråden griper inn.

Vil statsråden følge prinsippene fra regjeringens egen jordvernstrategi og gripe inn her?

Svar:

Jeg viser til spørsmål i samme sak som representanten Ulstein stilte til min forgjenger Erling Sande i august 2024. Etter det har mitt departement gjennomført møter med både Melhus kommune og de lokale bondelagene for å få mer informasjon om saken. Jeg har foreløpig ikke tatt stilling til om det kan være aktuelt å endre reguleringsplanen for Gimsøya, men jeg har forståelse for at det er ønskelig med en avklaring så raskt som mulig.

BEGRUNNELSE:

Det er bra at regjeringen har sendt ut oppfordringer til kommunen om å føre tilbake jordbruksareal som er satt av til byggeformål i kommuneplanene, men noen ganger må det kanskje sterkere lut til.

Riksrevisjonens rapport "Matsikkerhet og beredskap på landbruksområdet" peker på at vi ikke er godt nok forberedt i dag, og at myndighetene ikke har tatt tilstrekkelig hensyn til at alvorlige kriser kan påvirke matsikkerheten. Videre mener Riksrevisjonen det er kritikkverdig at arealressursene i jordbruket ikke forvaltes på en fullt ut bærekraftig måte, blant annet ved at betydelige jordbruksarealer av god kvalitet omdisponeres og bygges ned. Også Totalberedskapskommisjonen har påpekt dette. For å øke selvforsyningsgraden i tråd med Stortingsmelding 11 (2023-2024) blir ivaretagelse av god matjord helt sentralt. Det kan kun dyrkes matkorn på om lag 1 % av Norges areal, så det er ingen tvil om at dette må ivaretas.

I dette tilfellet vil jordflytting bli svært krevende, og neppe mulig innad i kommunen. Nye Veier sliter med å finne arealer til sin jordflytting etter E6-byggingen og det fremstår vanskelig å se hvor Tobb skal finne areal som kan tilfredsstille kravene til matjorda fra Gimsøya. Boliger kan bygges andre steder på Melhus enn på svært god matjord.

SPØRSMÅL NR. 1295**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Helge Orten****Besvart 26. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

Vil kommunalministeren ta et initiativ overfor Hustadvika kommune og Statsforvalteren i Møre og Romsdal for å bidra til at det kan gjennomføres en full opprydding av området tidligere tilhørende Miljøservice Eide AS, slik Hustadvika kommune ber om?

BEGRUNNELSE:

Hustadvika kommune har i kommunestyremøte 13. februar gjort vedtak der de ber om at det gjennomføres en full opprydding av området tidligere tilhørende Miljøservice Eide AS. Området er regulert til industriformål, og det er ønskelig for kommunen at det skal kunne benyttes til det i fremtiden. Det vil imidlertid kreve en full opprydding av området og at forurensset masse fjernes. Statsforvalteren har imidlertid ifølge saksutredningen anbefalt tildekking og sikring av området, noe som vil bety at området ikke kan benyttes til industriformål.

Svar:

Spørsmålet faller inn under mitt ansvarsområde og er derfor oversendt til Klima- og miljødepartementet for skriftlig besvarelse.

Utgangspunktet er at forurensere har ansvaret for å dekke kostnadene ved opprydding. Dette prinsippet ligger til grunn for all myndighetsutøvelse på miljøområdet. Ansvarlig forurensere er i dette tilfellet den tidligere eieren av Miljøservice Eide AS. Når en forurensere ikke oppfyller sitt ansvar, kan det oppstå krevende situasjoner hvor myndighetene må vurdere hvordan saken best kan følges opp.

I denne saken er Statsforvalteren i Møre og Romsdal forurensningsmyndighet og har gitt tillatelser, ført tilsyn og fulgt opp saken. Den tidligere eieren av Miljøservice Eide AS, som både er forurensere og tidligere grunneier, har gått konkurs. De forurensede eiendommene er overtatt av et kommunalt heleid aksjeselskap og politiet har beslaglagt midlene til den tidligere eieren av Miljøservice Eide AS.

Statsforvalteren har vurdert saken, gjennomført grunnundersøkelser og fjernet deler av avfallet for å avklare videre behov for tiltak. Statsforvalteren overvåker forurensningssituasjonen og har konkludert med at nødvendige tiltak må iverksettes for å hindre spredning av forurensning. Dette innebærer at kritisk avfall fjernes, noe avfall forblir på eiendommen med tildekkingstiltak,

og eiendommen sikres mot spredning av forurensning via grunnen til omgivelsene. Denne løsningen er miljømessig forsvarlig og i tråd med den eksisterende reguleringsplanen for området, som representanten Orten riktig påpeker avsetter området til industriformål. Statsforvalterens vurdering om å la deler av avfallet bli liggende med nødvendige sikringstiltak vil legge til rette for at det kommunale aksjeselskapet kan benytte det vesentlige av eiendommen til lite følsom arealbruk slik som industriformål.

Det er ingen tvil om at dette er en sak av stor betydning for Hustadvika kommune. Samtidig er det viktig å understreke at staten ikke har et generelt ansvar for opprydding i saker der forurensere er ansvarlig etter loven. I samråd med Miljødirektoratet ser vi nå på hvordan saken best kan løses innenfor rammene av gjeldende regelverk og eksisterende prioriteringer, og vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte når denne vurderingen er ferdigstilt.

SPØRSMÅL NR. 1296**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Margret Hagerup****Besvart 20. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun****Spørsmål:**

Kan jeg be statsråden om en oversikt over fraværet i videregående skole i 2015, 2019, 2022, 2023 og 2024 nasjonalt og per fylke?

Svar:

Representanten Hagerup spør om en oversikt over fravær i videregående skole i 2015, 2019, 2022, 2023 og 2024. Tallene er vedlagt i tabell under. Fraværstallene for de tre skoleårene som ble berørt av unntaksregler under covid-19 er ikke sammenlignbare med tall fra andre skoleår. Det vil si at man ikke kan sammenligne fraværet i skoleåret 2021/22 med fraværet i de andre skoleårene i tabellen under.

Her er lenke til [Udires statistikkbank](#) der representanten selv kan hente ut ytterligere informasjon om fraværet i videregående skole ved behov.

Vedlegg:

	2014-2015		2018-19		2021-22		2022-23		2023-24	
	Median dager	Median timer	Median dager	Median timer	Median dager	Median timer	Median dager	Median timer	Median dager	Median timer
Hele landet	6	13	3	11	0	9	4	16	4	19
Agder					0	11	4	19	4	20
Akershus	6	15	3	13					4	21
Aust-Agder (- 2019)	6	12	4	10						
Buskerud	6	13	3	10					4	18
Finnmark - Finnmarkku - Finnmarkku	7	17	3	10					4	22
Hedmark (- 2019)	6	13	3	9						
Hordaland (- 2019)	6	11	3	10						
Innlandet					1	8	4	14	4	15
Møre og Romsdal	6	12	3	9	0	8	5	14	5	15
Nordland - Nordlân- nda	6	10	4	10	1	8	4	16	5	17
Nord-Trøndelag (- 2017)	5	13								
Oppland (- 2019)	6	10	3	8						
Oslo	7	17	4	16	0	10	5	20	5	24
Rogaland	4	10	2	9	0	9	4	15	3	17
Sogn og Fjordane (- 2019)	5	10	3	9						
Sør-Trøndelag (- 2017)	7	14								
Telemark	5	9	3	9					4	14
Troms - Romsa - Tromssa	6	14	3	9					4	22
Troms og Finnmark - Romsa ja Finnmarkku - Tromssa ja Finnmarkku (2020 - 2023)					1	12	4	16		
Trøndelag - Tröön- delage			4	11	1	7	4	12	4	18
Vest-Agder (- 2019)	5	15	3	13						
Vestfold	6	15	3	12					5	20
Vestfold og Telemark (2020 - 2023)					0	8	4	15		
Vestland					0	8	4	15	4	17
Viken (2020 - 2023)					0	8	4	16		
Østfold	6	12	3	9					4	18

SPØRSMÅL NR. 1297**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Gro-Anita Mykjåland****Besvart 27. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Vil en vridning til høyere nettleie for kraftprodusentene og lavere nettleie for forbrukskundene alt annet likt kunne redusere krafteksporten og/eller totale strøm- og nettleiekostnadene for en strømkunde i Norge?

BEGRUNNELSE:

Kraftprodusentene har lavere nettleie enn forbrukskundene. I Norge er forholdet ca. 30/70, mens det i Sverige er ca. 40/60, ifølge Statnett. Senterpartiet er opptatt av at norsk kraft skal komme folk og næringsliv i Norge til gode. I de tilfeller kraft går til eksport er det rimelig at denne eksporten belastes med en andel av kostnadene for sentralnettet og systemdriften som ikke er lavere enn for kraft som benyttes innenlands. I den grad kraft som går til eksport i dag i praksis belastes med en mindre relativ andel av system- og sentralnettkostnadene enn kraft som brukes innenlands, bør dette endres. Det legges til grunn at kostnadene og inntektene ved å drifte selve utenlandsforbindelsene (inkl. flaskehalsinntekter) holdes utenom dette på samme måte som kostnadene til regional- og lokalnettet. Det vises for øvrig til at Statnett har uttalt at "det [kan] være grunn til å anta at samlede negative samfunnsøkonomiske effekter av tariffene ville vært lavere med en mer balansert kostnadsfordeling mellom produksjon og forbruk".

Svar:

Regjeringen er opptatt av å gi folk og bedrifter større trygghet i møte med økte og svingende strømkostnader. I 2022 innførte vi blant annet en ordning hvor flaskehalsinntekter kan brukes til å holde nettleien nede i områder med høy strømpris. Dette har kommet nettkundene til gode gjennom lavere nettleie.

Vi skal legge til rette for investeringer i strømmettet som sikrer forsyningssikkerhet og verdiskaping i hele landet, men det er samtidig viktig at vi sørger for at nettleien ikke blir unødvendig høy i en tid hvor det skal gjennomføres store investeringer i nettet.

Nettselskapenes inntekter er strengt regulert og Reguleringsmyndigheten for energi (RME) fastsetter årlig en tillatt inntekt for hvert enkelt nettselskap. Innteksreguleringen skal ivareta de økonomiske rammebetingelsene til nettselskapene, samtidig som den skal ivareta nettkundene gjennom å sørge for at størrelsen på nettleien ikke blir høyere enn nødvendig. Det er nettselska-

pene selv som fastsetter tariffene innenfor tillatt inntekt og de overordnede prinsippene for tariffing bestemt av myndighetene. Den samlede tariffingen til nettselskapet er gitt av inntektsrammen. Dersom noen skal betale mindre, må andre betale mer.

Kraftprodusentene tarifferes på grunnlag av hvor mye kraft de leverer inn til strømmettet. Nivået på innmatingstariffen er regulert av EU-forordning 838/2010 (ITC-forordningen) og har et tak på 1,2 euro per MWh. I tillegg kan nettselskapet/Statnett få dekket kostnader knyttet til nettap og systemdrift gjennom tariffing av kraftprodusentene.

Kraftprisene bestemmes i et komplekst samspill mellom mange faktorer. Høyere innmatingstariff for kraftprodusentene, vil alt annet likt, øke kraftprodusentenes produksjonskostnader, men hvordan det i ulike situasjoner vil kunne påvirke produsentenes vanddisponering og dermed kraftprisene i markedet er usikkert.

Siden en eventuell tarifføkning vil være den samme over året og i ulike deler av landet vil det trolig påvirke produsentene likt, og øke produsentenes kostnad for å tilby kraft inn i markedet. På den annen side kan det være forskjeller i hvordan det påvirker uregulerbar produksjon, som uansett må produsere når værforholdene tilsier det, og regulerbar produksjon, der produsenten kan flytte vann mellom ulike perioder.

For de uregulerbare produsentene vil økte produksjonskostnader kunne føre til at de i perioder med svært lave priser velger å la produksjon gå tapt, for eksempel ved å la vann gå forbi turbinene. For de regulerbare produsentene som kan spare på vannet vil vanddisponering avhenger av mange variabler hvor tariffer bare er en liten del, og den isolerte effekten av økte tariffer er derfor vanskelig å anslå. Vi kan ikke utelukke at økte produksjonskostnader også kan gi utslag i vannverdiene.

Uansett vil økte produksjonskostnader svekke lønnsomheten av nye investeringer, og vil kunne påvirke produsentenes evne og vilje til å investere i ny kraftproduksjon, spesielt vil dette gjelde prosjekter som i utgangspunktet har marginal lønnsomhet.

SPØRSMÅL NR. 1298**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 26. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna****Spørsmål:**

Mener statsråden det er riktig at Norge bruker statlige midler på en tilskuddsordning som legger til rette for at EØS-borgere kan komme til Norge for å tigge, når et grunnleggende premiss for fri ferdsel i EØS er at man skal kunne forsørge seg selv?

BEGRUNNELSE:

I 2013 innførte den rødgrønne regjeringen en tilskuddsordning som gir støtte til humanitære tiltak for EØS-borgere som oppholder seg i Norge uten egne midler, ofte for å tigge. NAV annonserer nå nye midler for 2025 blant annet i nettannonser hos Aftenposten. At Norge direkte bidrar til å finansiere oppholdet til personer som ikke har rett til offentlige ytelser, er oppsiktsvekkende.

EØS-avtalen bygger på prinsippet om fri bevegelighet for arbeidstakere – ikke for personer som reiser til andre land for å tigge. Hovedregelen er at EØS-borgere som oppholder seg i Norge må kunne forsørge seg selv, men denne ordningen ser ut til å undergrave nettopp dette prinsippet. I stedet for å stille krav til selvforsørgelse, finansierer den norske staten indirekte tigging, noe som skaper store utfordringer i norske lokalsamfunn.

Tilskuddsordningen risikerer å gjøre Norge til et attraktivt reisemål for utenlandske tiggere, samtidig som kommuner og lokalsamfunn sitter igjen med de praktiske og sosiale konsekvensene. Flere byer har allerede betydelige utfordringer knyttet til tigging, både når det gjelder kriminalitet, forsøpling og utnyttelse av sårbare mennesker i organiserte nettverk. I stedet for å bruke norske skattepenger på å opprettholde denne situasjonen, burde regjeringen ta en langt mer restriktiv linje og heller sørge for å få returnert personer som er i Norge med henblikk på å tigge.

Det er grunn til å spørre hvorfor den norske staten skal bruke penger på å legge til rette for at folk fra andre EØS-land kan oppholde seg her uten midler, når det samtidig stilles krav om selvforsørgelse for norske borgere. Hva mener statsråden om denne problemstillingen, og vil regjeringen revurdere denne ordningen.

Svar:

Personer som ikke har lovlig opphold i Norge, har i utgangspunktet ikke krav på økonomisk sosialhjelp og midlertidig botilbud. Hvis en person uten lovlig opphold ikke kan sørge for livsoppholdet sitt og befinner seg i en nøds-

situasjon, har personen likevel rett på økonomisk sosialhjelp og midlertidig botilbud i en kort periode. Kommunen har dessuten en hjelpeplikt overfor personer i en nødssituasjon, også utover den lov- og forskriftsregulerte plikten til å yte hjelp som følger av sosialtjenesteloven. Norges forpliktelser i henhold til internasjonale konvensjoner gjelder for alle som oppholder seg i landet.

Formålet med tilskuddsordningen til humanitære tiltak rettet mot EØS-borgere som kommer til Norge for å tigge, er å bedre humanitære forhold for de uten egne midler og uten rett til offentlige ytelser. Frivillige organisasjoner og kommuner kan søke om tilskudd til etablering og drift av akuttovernatting, sanitært tilbud og andre humanitære tiltak. Det legges til grunn at kommunene samarbeider med organisasjonene som mottar tilskuddsmidler. Det følger av tilskuddsregelverket for ordningen at tiltakene ikke skal fremme tigging.

Ifølge en evaluering av ordningen fra 2018 (NOVA Notat 2/2018) var antallet tiggere stabilt eller synkende de fleste stedene i perioden fra tiltakene fikk statlig støtte første gang til evalueringen ble gjennomført, og det pekes på at det kom tiggere til Norge før tiltakene ble igangsatt. Dette kan ifølge evalueringsrapporten tyde på at tiltakene i seg selv ikke bidrar til å opprettholde eller på andre måter forsterke tiggingen.

Tilskuddsordningen ble etablert i 2013 for å ivareta en situasjon der det kom mange til Norge for å tigge. Dette var en stor endring som kommunene ikke hadde planlagt for, og det var behov for raskt å etablere tilbud. Etter at ordningen ble etablert har situasjonen vært mer forutsigbar for kommunene enn den var da ordningen kom på plass i 2013.

SPØRSMÅL NR. 1299**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Gro-Anita Mykjåland****Besvart 20. februar 2025 av energiminister Terje Aasland****Spørsmål:**

Mener statsråden at norske strømkunder skal fortsette å betale for marginaltapet utenlandsforbindelsene skaper i nettet?

BEGRUNNELSE:

Marginaltap er innført i Norge slik at produsenter og forbrukere betaler kostnaden for det elektriske tapet de skaper i nettet. Ved overføring av kraft forsvinner noe av overføringen som tap. En endring i produksjon eller forbruk øker eller reduserer dette tapet avhengig av om det øker eller senker flyten i nettet. Marginaltapet retter altså opp en økonomisk skjevhet som ellers ville vært der. I dag betaler ikke strømkablene til Europa for strømtapet de påfører nettet. Isteden er det industri og innbyggere ved kablene som må betale. Det fremstår som helt urimelig at ikke utenlandsforbindelsene må dekke det tapet de forårsaker i nettet, men at kostnadene veltes over på andre.

Svar:

Mellomlandsforbindelsene er eid av Statnett og deres partner (systemoperatøren) i landet kabelen går til. Alle kostnadene og inntektene på forbindelsen deles likt mellom de to partene. Blant kostnadene inngår nettapet på selve mellomlandsforbindelsene. På sjøkablene ligger det normalt på om lag to til fire prosent, avhengig av kabelens lengde, teknologi og ulike driftsituasjoner. På alle mellomlandsforbindelsene fra Norge er det innført såkalt implisitt tapshåndtering. Dette innebærer at nettapet i selve forbindelsen tas hensyn til, slik at man unngår at det blir overført kraft dersom kostnaden ved overføringen overstiger flaskehalsinntekten. Dette betyr at norske strømkunder ikke betaler for nettapet på utenlandsforbindelsen.

Den norske andelen av alle kostnadene på forbindelsen inngår i kostnadsgrunnlaget for transmisjonsnettet på samme måte som andre linjer og kabler i transmisjonsnettet internt i Norge. Mellomlandsforbindelsene bidrar også med flaskehalsinntekter. Disse inntektene bidrar til at nettleien blir lavere enn den ellers ville vært.

SPØRSMÅL NR. 1300**Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Alf Erik Bergstøl Andersen****Besvart 26. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan statsråden beskrive detaljert hvordan fylkespolitikkerne skal gå frem for å få justert nedbetalingstiden slik at takstene kan reduseres?

BEGRUNNELSE:

Ny E39 mellom Kristiansand og Mandal sto ferdig i november 2022. Reisetiden mellom byene ble med dette halvert, via en effektiv og trafikksikker firefelts vei. Dessverre er veien delvis finansiert med bompenger, hvor takstene i dag er blitt så høye at folk unngår bruk av veien og velger den gamle veien som er svært trafikkfarlig.

Høye bompenger på E39 vest for Kristiansand gjør at samfunnsnyttene av veien blir redusert. Lokale politikere er tilnærmet enstemmig enig om at det er bra for samfunnet om takstene reduseres, slik at en større andel av trafikantene bruker veistrekningen. Dagens regjering har tidligere vist at den dessverre ikke er interessert i å bidra til å slette eksisterende gjeld. Jeg viser til representantforslag 11S 2024-2025 der, den gangs regjeringsspartier, ikke viste noen vilje til å gjennomgå finansieringsmodellen.

I Agder fylkesting sitt møte 18.juni 2024 er det et stort flertall for at bompengebelastningen på strekningen er for høy og har vedtatt en rekke tiltak som har som formål å få redusert belastningen. Et av tiltakene er å øke

nedbetalings tiden. Det utspiller seg nå en usikkerhet om hvem som kan utvide nedbetalingstiden og hvordan det kan gjøres. Agder fylkeskommune er med på å garantere for lånet på strekningen og er innerforstått med at det må en sak tilbake til politisk behandling i fylkestinget dersom det er nødvendig. Ferde krever inn bompengene.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på representantforslag 8:11 S (2024–2025). Strekningen mellom Kristiansand og Mandal en del av Nye Veier AS sin utbygging av prosjektet E39 Kristiansand vest–Lyngdal vest (Røyskår). Prosjektet vil være i en utbyggingsfase i flere år fremover. Det er derfor usikkerhet knyttet til prosjektets fremtidige økonomi, ettersom fire av syv bomstasjoner er i drift og det er begrenset erfaring med det nye takstnivået som ble innført fra februar 2024.

Agder fylkeskommune har tatt opp med Samferdselsdepartementet muligheten for å vurdere bompengeprognosen på strekningen. Jeg har i mitt svar på

ovennevnte representantforslag vist til nødvendigheten av å følge opp prosjektets økonomi og fastsatte rutiner for håndtering av usikkerhet i bompengeprosjekter. I tråd med dette vil økonomien i prosjektet bli vurdert av bompengeselskapet Ferde AS etter ett til to års drift med dagens takstnivå i de fire aktive bomstasjonene mellom Kristiansand og Mandal. Dersom vurderingen viser at økonomien ikke er tilfredsstillende, vil det bli vurdert tiltak for å forbedre økonomien slik at bompengeselskapet kan betjene sin gjeld. Det er derfor for tidlig å nå skulle ta stilling til justeringer i bompengeprognosen.

Jeg deler representantens syn på at flest mulig bør benytte den nye motorveien, og at det er uheldig for trafikksikkerheten at mange velger å kjøre gamle E39. Jeg vil her vise til at jeg tidligere har påpekt at Agder fylkeskommune som veimyndighet for gamle E39 står fritt til å vurdere og foreslå å iverksette tiltak som kan redusere overført trafikk fra E39.

SPØRSMÅL NR. 1301

Innlevert 18. februar 2025 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 25. februar 2025 av fiskeri- og havminister Marianne Sivertsen Næss

Spørsmål:

Vil statsråden gjøre de nødvendige tiltak for at Metro Lekafjord får drive rutekjøring, uten å måtte bygge om toalettet om bord?

BEGRUNNELSE:

En utfordring blant kystkommuner er avfolkning, og derfor utfordringer knyttet til båttilbudet. I Trøndelag fylke står fire av fem seter om bord i hurtigbåtene tomme. Det er dårlig ressursbruk og gir dårlig utbytte av skattebetalernes penger.

Metro Lekafjord er en liten hurtigbåt, som kun tar 12 passasjerer og en skipsfører. Hensikten er rask transport, med bedre samsvar mellom båttilbudets kapasitet og etterspørsel. Metro Lekafjord har et stort universelt utformet toalett om bord. Siden det kun er ett mannskap om bord benyttes toalettet utelukkende av passasjerer under trafikk, mens mannskap kan benytte toalettet utenfor trafikk – en løsning både Norges Handikapforbund, Norsk Sjøoffisersforbund, Hurtigbåtforbundet og kommunale utvalg i Nærøysund støtter. Siden behovet

for personaltoalett aldri overlapper med behovet for toalett blant passasjerene har prosjektleder og skipsfører fått skryt for å prioritere ett stort universelt utformet toalett, fremfor to mindre toaletter.

Sjøfartsdirektoratet mener derimot toalettløsningen ikke er god, og mener loven krever at båten har to toaletter. Metro Lekafjord har ikke fått dispensasjon fra Sjøfartsdirektoratet, og har klaget saken videre til nærings- og fiskeridepartementet.

Svar:

Det er positivt at rederiet satser på nybygg som er tilpasset en stor brukergruppe. Jeg merker meg at rederiet ønsker en så høy grad av universell utforming som mulig på fartøyet, og at fartøyet derfor har store bevegelsesflater, og er innredet med et HC-toalett/stellerom, fremfor to toaletter – ett til passasjerer og ett til mannskap.

Fartøyet er imidlertid, basert på opplysninger om at det blant annet skulle drive med organisert skoleskyss, i utgangspunktet omfattet av et krav i innredningsforskrif-

ten om eget toalett til dem som arbeider om bord. Rederiet søkte om dispensasjon fra dette kravet.

Regelverket åpner for at det kan dispenseres fra krav i forskrift om innredning, rekreasjonstilbud, kost og forpleining (innredningsforskriften) dersom kravet ikke anses vesentlig, at slik dispensasjon anses sikkerhetsmessig forsvarlig, og det ikke er i strid med Maritime Labour Convention.

I sin vurdering av dispensasjonsspørsmålet har Sjøfartsdirektoratet vist til at det er svært positivt med fokus på universell utforming, men at dette ikke kan gå på bekostning av påkrevde fasiliteter for mannskapet, og at tilgang på forskriftsmessige fasiliteter om bord er en forutsetning for et godt arbeidsmiljø.

Departementet har etter en samlet vurdering kommet til et annet resultat enn Sjøfartsdirektoratet. Departementet har funnet at det er tilstrekkelige grunner for at dispensasjon innvilges i denne konkrete saken, og viser særlig til fartøyets driftsmønster og størrelse. Sjøfartsdirektoratet har nylig opplyst departementet om at rederiet vil levere inn passasjerskipssertifikatet, da de ikke skal drive organisert skoleskyss p.t. Dette innebærer at innredningsforskriften, herunder kravet om eget toalett til mannskapet, ikke lenger vil gjelde for fartøyet. Departementet har likevel ferdigbehandlet klagesaken, ettersom det kan være aktuelt for rederiet å sertifisere fartøyet på et senere tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1302

Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 21. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Hva har statens inntekter fra merverdiavgift på strøm og avgift på elektrisk kraft i perioden 2020 til 2024 vært?

Svar:

Det skal betales elavgift på elektrisk kraft som leveres i Norge enten den er produsert innenlands eller innført. I 2025 er den alminnelige satsen i elavgiften i perioden januar til og med mars 9,79 øre per kWh, og i perioden april til og med desember 16,93 øre per kWh.

Kraftintensive industriprosesser er fritatt for avgift. I tillegg er elektrisk kraft som leveres blant annet til vekst-

husnæringen, tog, bane og trikk, fritatt for avgift. Husholdninger og offentlig forvaltning i tiltakssonen er også fritatt for avgift.

Øvrig industri, bergverksdrift, landanlegg for petroleumsvirksomheten, produksjon av fjernvarme, skip i næring mv. betaler avgift med redusert sats for elektrisk kraft til selve produksjonsprosessen. All næringsvirksomhet i tiltakssonen betaler avgift med redusert sats. Den reduserte satsen er 0,6 øre per kWh i 2025 og gjenspeiler den laveste mulige satsen i EUs energiskattedirektiv.

Statens inntekter fra avgiften på elektrisk kraft i perioden 2020 til 2024 framkommer i tabell 1.

Tabell 1. Oversikt over inntektene fra avgiften på elektrisk kraft. Mill. kroner.

År	Bokført proveny
2024	9 167
2023	8 643
2022	8 912
2021	11 323
2020	10 665

Kilde: Statsregnskapet.

Det lages ikke anslag for merverdiavgiftsinntekter fra omsetning av enkelte varer og tjenester. Det foreligger heller ikke regnskapstall som viser merverdiavgift-

sinntektene fra omsetning av strøm til husholdninger. Departementet har derfor ikke tall på merverdiavgifts-

inntektene fra omsetning av strøm for de aktuelle årene som kan sammenlignes.

Merverdiavgiften er en generell avgift på forbruk. Departementet antar at husholdningenes samlede forbruksutgift, og dermed også de samlede merverdiavgiftsinntektene, i liten grad påvirkes av endringer i

strømprisene. Dersom prisen på strøm går opp, vil husholdningene redusere strømforbruket og/eller annet forbruk. Selv om merverdiavgiftsinntektene fra omsetning av strøm øker som følge av høye strømpriser, vil det ha liten effekt på merverdiavgiftsinntektene fordi annet avgiftspåliggende forbruk går ned.

SPØRSMÅL NR. 1303

Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 27. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng

Spørsmål:

Hvordan vurderer statsråden regelverket rundt bostøtte og sosialhjelp, når inntekt fra voksne barn som bor hjemme fører til at foreldrene mister økonomiske støtteordninger, selv om familien fortsatt har en samlet lav inntekt, og vil regjeringen vurdere endringer for å sikre at unge voksne i lavinntektsfamilier kan jobbe uten at det rammer familiens økonomi uforholdsmessig hardt?

BEGRUNNELSE:

I mange lavinntektsfamilier bor voksne barn hjemme fordi de enten studerer eller ikke har økonomi til å etablere seg på egen hånd. Mange ønsker å bidra økonomisk for å lette byrden for foreldrene, men dagens regelverk gjør at selv beskjedne inntekter fra unge voksne kan føre til at familien mister bostøtte eller sosialhjelp. Dette kan skape en situasjon der unge enten må unngå å jobbe eller flytte ut tidligere enn de ellers ville gjort, til tross for at de fortsatt har behov for støtte og trygghet hjemme.

I en konkret sak jeg har fått henvendelse om bor to voksne sønner hjemme hos sine uføretrygdete foreldre og ønsker å jobbe for å forsørge seg selv. Når eldste sønn fikk lønn denne måneden, mistet familien bostøtten, noe som i praksis straffer initiativ til arbeid.

I denne saken har NAV hatt samtaler med de voksne barna om at det er vanlig i Norge å flytte ut hjemmefra når man blir voksen. Det er imidlertid merkelig at unge mennesker skal oppfordres av staten til å flytte hjemmefra, ikke fordi det nødvendigvis er det beste for dem eller deres familie, men fordi det løser et økonomisk problem som staten selv har skapt gjennom regelverket. Når inntekten deres fører til at foreldrene mister støtte, settes familier i en vanskelig situasjon der de enten må skilles ad for å beholde økonomisk trygghet eller fortsette å bo sammen under stadig dårligere økonomiske vilkår. Dette

kan oppleves urimelig og skape en fattigdomsfelle der lavinntektsfamilier straffes for at familiemedlemmer forsøker å forsørge seg selv.

Svar:

I bostøtten holdes barns inntekt utenfor beregningsgrunnlaget. Inntekten fra en sommer- eller helgejobb skal ikke stå i veien for at foreldrene kan få bostøtte, dersom deres situasjon ellers gir grunnlag for det. Dette har lenge vært reglene for barn under 18 år. Fra i fjor høst gjelder det også for 18- og 19-åringer, så lenge de ikke selv er den som søker bostøtte på vegne av husstanden. Dette fanger opp de fleste i videregående utdanning som bor hos foreldrene.

Etter videregående utdanning er ikke forsørgelse uten videre en foreldreplikt etter barneloven. Da er det større grunn til å se på de unge som selvstendige og ansvarlige for sine egne forhold, uansett hvem de bor sammen med. Bostøtteregelverket gjenspeiler dette ved at også de unges inntekter teller med i husstandsinntekten fra 20 år. Da er formodningen at de har et ansvar, og at de, om de har en inntekt, bidrar til å dekke husstandens behov.

Stønad til livsopphold etter sosialtjenesteloven § 18 (økonomisk sosialhjelp) skal sikre et forsvarlig livsopphold for personer som ikke kan dekke sine levekostnader gjennom arbeid, egne midler eller ved å gjøre gjeldende økonomiske rettigheter. Stønaden er sterkt behovsprøvd, og den er skjønnsmessig og ment å være en midlertidig ytelse. Hva som er nødvendig for å opprettholde et forsvarlig livsopphold, vil variere med familiesituasjon og husstandens størrelse. Det skal i beregningen av økonomisk stønad tas hensyn til de nødvendige behovene til alle som omfattes av stønaden.

Voksne barn har ikke plikt til å forsørge sine foreldre, selv om de lever i samme husholdning. Foreldrenes

utmålte sosialhjelp skal dermed i utgangspunktet ikke påvirkes av inntekten til voksne barn. Stønadsbehovet kan likevel påvirkes av at flere voksne bor sammen, fordi husholdningens utgifter deles på flere. I vurderingen av stønadsbehovet skal det tas hensyn til tjenestemottakers

reelle utgifter til eget livsopphold, som vedkommendes faktiske del av boutgiftene og eventuelt andre utgifter husholdningen deler, som til innbo, husholdningsartikler og medier og kommunikasjon.

SPØRSMÅL NR. 1304

Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 27. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik

Spørsmål:

Vil hærens øvingsaktivitet øke i 2025 sammenliknet med 2024?

BEGRUNNELSE:

Forsvarsdepartementet svarer i spørsmål nr. 800 i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 S (2024-2025):

«Regjerings budsjettforslag legger til grunn en økning av aktiviteten i hele sektoren, med styrking av både driftsrammene og investeringsaktiviteten».

Forsvaret opplyser om at Hærens øvingsplan for 2025 ikke fullt ut er ferdigstilt ennå, men at øvingsaktiviteten forventes å gå noe ned i 2025 sammenliknet med 2024. Forsvaret understreker at antall øvingsdøgn innenfor de enkelte grenene vil variere over år.

Antall øvingsdøgn i Hæren er en av mange typer aktiviteter som må inngå i de samlede prioriteringene i Forsvaret for å oppnå størst mulig operativ effekt.

Svar:

Forsvarets driftsramme er styrket i saldert budsjett 2025. I tråd med tillits- og styringsreformen i forsvarssektoren er det innenfor forsvarssjefens ansvar å prioritere ressursene slik at de gir størst operativ effekt, herunder prioritere mellom aktiviteter, drift av materiell, anlegg og eiendom, samt personellbruk. Prioriteringene gjøres innenfor de fire fastsatte målsettingene for Forsvaret: Forebygge og avskrekke konflikt,

Nasjonal beredskap og evne til kollektivt forsvar, Styrkestrukturens utholdenhet og Utvikling.

Dette innebærer også at forsvarssjefen gjør faglige prioriteringer av hvilke øvingsaktiviteter som gjennomføres innenfor og på tvers av våpengrenene i det enkelte år. Som statsråd har jeg tillit til forsvarssjefens vurderinger.

I 2025 deltar Forsvaret i flere øvelser som vil ha stor operativ effekt. Her kan jeg for eksempel nevne operasjon Highmast og øvelse Talisman Sabre, som vil gi stort øvingsutbytte i en fellesoperativ kontekst med allierte nasjoner. I revidert nasjonalbudsjett 2024 ble Hæren for øvrig tildelt om lag 117 millioner kroner ekstra, utover saldert budsjett, til formålet øving og trening i 2024.

SPØRSMÅL NR. 1305**Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 25. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Ventetidene har igjen gått opp, og på øyesykdommer er de høyest – 123 dager i snitt. Onsdag 19.02.25 skal statsråden ha foretaksmøte med RHFene. Statsråden har sagt klart at kapasiteten skal opp og at det skal kjøps mer fra private.

Er det da riktig å ta netthinnekontroller av «øye-friske» mennesker tilbake inn i sykehusene som i praksis unntar det feltet fra styringskravene statsråden har gitt, ble dette tatt opp i foretaksmøtet, og hva konkret i det nasjonale programmet for netthinneundersøkelser tilsier at dette måtte gjøres?

BEGRUNNELSE:

Ventetidene har igjen gått opp, og på øyesykdommer er de aller høyest – 123 dager i snitt. Onsdag 19.02.25 skal statsråden ha foretaksmøte med helseforetakene. Statsråden har sagt at kapasiteten skal opp og at det skal kjøpes mer fra private. Bedre oppgavedeling og færre kontroller i sykehusene er også tiltak statsråden løfter frem.

Nylig leste jeg om selskapet Retscreen i Bodø (<https://www.fremover.no/oyeleger-bor-fa-slippe-a-kaste-bort-tiden-pa-friske-pasienter/s/5-17-1335683?key=2025-02-17T08:42:01.000Z/retriever/bdf-57fad3cbab7f52b6ac8029e33e6620b101904>). De har sett at ved å flytte netthinnekontroller ut av sykehusene, kan de avlaste sykehusene for om lag 150 000 konsultasjoner i året. Har du diabetes er det nødvendig med netthinnekontroll for å forebygge komplikasjoner. Dette er mennesker som i utgangspunktet er «øye-friske» og som ikke bør legges beslag på kapasitet i sykehusene.

Det nordnorske selskapet har gjort akkurat det statsråden påpeker, tenkt nytt, fått til en bedre oppgavedeling, støttet av enkel teknologisk infrastruktur. Netthinnekontrollen gjennomføres lokalt hos optikere, bildene overføres via nett og tolkes sentralt. Dette er et enkelt og effektivt tiltak for å få ned ventetidene på øyehelsefeltet. Det er bra for «pasientene» som slipper å reise til sykehus og ta fri fra jobben. Det frigjør tid til pasienter som faktisk trenger sykehustjenester. Det er økonomisk gunstig for sykehusene.

Dette er noe alle de regionale helseforetakene bør vurdere. Likevel avsluttet Helse Nord avtalen med Retscreen fra 2025. Til tross for fordelene. Til tross for kravene fra helseministeren. Helse Nord sier at de er fornøyd med samarbeidet og tjenestene Retscreen har levert, men sier det er besluttet at dette tilbudet skal gis i sykehusene og ikke gjennom kjøp hos private.

Dette strider mot all fornuft og står i motstrid til det oppdraget helseministeren har gitt.

Svar:

Representanten Hoksrud viser til at jeg har sagt at kapasiteten for å redusere ventetidene i sykehusene skal opp. Dette ble fulgt opp i foretaksmøtet som representanten viser til. For å sikre at målene om at gjennomsnittlige ventetider i juni 2025 er lik eller under nivået i juni 2019, ba jeg de regionale helseforetakene umiddelbart forsterke innsatsen med å redusere antall ventende og ventetider slik at en har god kontroll på utviklingen framover og slik at styringsmålene nås.

I protokollens vedtakspunkt 2 heter det også:

De regionale helseforetakene skal umiddelbart øke aktiviteten for å nå ventetidsmålene. Dette skal skje gjennom utstrakt bruk av kvelds- og helge-poliklinikker der personell som ønsker å jobbe mer får muligheten til det innen områder med ventetidsutfordringer, økt bruk av avtalespesialister og økt kjøp fra private – ved at eksisterende avtaler med private utnyttes ytterligere eller utvides, og ved at det raskt inngås nye avtaler der det vil ha størst effekt for å redusere ventetidene. Tiltakene må vedvare så lenge det er behov for å kunne være sikker på at styringsmålene nås. I tillegg er det viktig at det fremdeles jobbes aktivt med tiltak som vil øke kapasiteten og effektiviteten også på lengre sikt, som for eksempel bedre ansvars- og oppgavedeling, fjerning av tidstyver, økt bruk av ny teknologi og digitale løsninger, behovsstyrt poliklinikk og digital hjemmeoppfølging, reduksjon av unødvendige kontroller, samt styrket langsiktig samarbeid med private aktører.

Representanten Hoksrud spør om bakgrunnen for Helse Nord RHF sin oppsigelse av avtalen med firmaet Retscreen AS. Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 1175 fra representanten Siv Mossleth:

«Jeg er enig med representanten Mossleth i at ventetiden innen øyesykdommer er for lang mange steder i landet. Dette er også grunnen til at vi igangsatte partnerskapsarbeidet med Ventetidsløftet, og det er gjort flere tiltak for å øke aktiviteten. Som et eksempel igangsatte Helse Sør-Øst sin kampanje «Lys november», med økt bruk av avtalespesialister og private leverandører.

I sitt spørsmål sier representanten at avtalen med Retscreen AS er sagt opp uten noen god begrunnelse. Departementet har bedt Helse Nord RHF om å redegjøre for hvorfor avtalen er avsluttet. Helse Nord RHF sier i sitt svar at de har stor oppmerksomhet på å redusere ventetider, og at dette også gjelder fagområdet øyesykdommer. Helse Nord RHF sier videre at hel-

seforetakene har iverksatt flere tiltak, og at ventetiden nå ser ut til å gå i riktig retning.

Helse Nord RHF oppgir at de i flere år har hatt avtale med Ret-screen AS om regelmessig netthinneundersøkelser for diabetisk retinopati. Ved avslutning av avtalen 31.12.2024 omfattet tilbudet ca. 3 000 pasienter, som har fått gjennomført undersøkelser hos optikere i Narvik, Svolvær, Sortland, Bodø og Mo i Rana.

Videre angir Helse Nord RHF at det totalt er ca. 24 000 personer med diabetes i Nord-Norge, hvilket utløser et behov for ca. 12 000 netthinneundersøkelser årlig i og med at anbefalingen er undersøkelse hvert annet år. Disse følges i dag opp enten i helseforetakene eller hos avtalespesialistene, men målet er ifølge Helse Nord RHF å etablere et fullverdig tilbud i regi av helseforetakene. Dette i tråd med anbefalingene i Program for regelmessige netthinneundersøkelser for diabetisk retinopati.

De fleste av pasientene til Ret-screen AS tilhører opptaksområdet til Nordlandssykehuset HF. Helse Nord RHF opplyser at Nordlandssykehuset i Bodø har etablert et velfungerende screeningsystem og er å jour med netthinnefoto og diabeteskontroller. Sykehuset kan øke kapasiteten etter behov i eget opptaksområde. Nordlandssykehuset HF har også samarbeid med Helgelandssykehuset HF og kan bistå i videre utvikling av tilbudet der.

Helse Nord RHF opplyser videre at de arbeider med effektivisering og kvalitetssikring av pasientforløpene. Dette omfatter digitale løsninger, oppgavedeling mellom helsepersonell, samkjøring av timeavtaler og innhenting av laboratorieverdier (HbA1c), med sikte på en felles løsning på tvers av regionen og ikke separat for hvert helseforetak.

Avtalen med Ret-screen AS ble varslet avsluttet ved årsskiftet 2023/2024, og Helse Nord RHF angir at dette er begrunnet i en beslutning om å etablere tilbudet i regi av helseforetakene. Helse Nord RHF ga helseforetakene i regionen følgende oppdrag i 2024: Helseforetakene skal etablere netthinneundersøkelser for diabetisk retinopati, basert på "Anbefalt program for regelmessige netthinneundersøkelser for diabetisk retinopati". Helse Nord RHF vil ta initiativ for å sikre en felles regional løsning.

Helse Nord RHF uttaler at de er svært fornøyde med samarbeidet med Ret-screen AS og tjenestene de har levert. Bakgrunnen for å avvikle avtalen og etablere tilbudet i helseforetakene er at dette styrker sammenhengen med øvrig oppfølging av pasienter med diabetes. Videre at screening i sykehusene reduserer sårbarheten i tilbudet ved at det er en integrert del av den offentlige spesialisthelsetjenesten.

Avstand og reisetid er ofte en utfordring i Helse Nord, og Helse Nord RHF opplyser at tilbudet vil bli etablert ved så mange behandlingssteder som mulig for å redusere reisetiden. Det kan også være aktuelt å inngå lokale samarbeidsavtaler f.eks. med enkelte kommuner for å sikre enkel tilgang til tilbudet. Videre vil det som alltid være et mål å planlegge slik at pasienten kan kombinere flere undersøkelser ved sykehuset. Dette for å legge til rette for færrest mulig reiser.

Representanten Mossleth viser til en uttalelse fra fagdirektøren i Helse Nord RHF om at pasienter kan utsettes for kjøpepress i optikerforretninger. Helse Nord RHF sier i sitt svar til departementet at det ikke er en påstand de har belegg for, men en bekymring som er uttalt i forbindelse med å plassere nødvendig hel-

setjeneste i tilknytning til butikk. Helse Nord RHF understreker at optikere er en viktig ressurs i øyehelsetjenesten gjennom at de oppdager mulig øyesykdom og henviser til spesialisthelsetjenesten. Videre er flere optikere ansatt i sykehusene og hos avtalespesialister.

Mitt mål som helse- og omsorgsminister er at vi skal benytte alt helsepersonell og annet personell som kan bidra til god og effektiv pasientbehandling. Dette innebærer samarbeid og oppgavedeling mellom offentlige og private tilbydere, mellom sykehus og helsetjenesten i kommunene, og oppgavedeling mellom helsepersonell, samt at vi tar i bruk ny teknologi.

Ved overføring av oppgaver fra Ret-screen AS til sykehusene ønsker Helse Nord RHF å legge til rette for en mer helhetlig pasientoppfølging. Når det er påvist netthinneforandringer som trenger behandling, vil hele pasienthistorikken være tilgjengelig sammen med tidligere netthinneundersøkelser. Pasienter med diabetes har som oftest kontakt med både primær- og spesialisthelsetjenesten fra før. Ved å overføre screeningen til den offentlige helsetjenesten, ønsker Helse Nord RHF også å unngå at det blir ytterligere et kontaktpunkt for pasienter som allerede har mange ulike helsetjenestetilbydere å forholde seg til.

Det ble avholdt foretaksmøte med Helse Nord RHF 19.februar 2025. For å kunne følge utviklingen tett utover vinteren og våren 2025, legges det opp til ukentlige møter mellom departementet og de regionale helseforetakene fra 21. februar og så lenge det er nødvendig. De regionale helseforetakene skal i møtene rapportere på status for ventetider, antall ventende og aktivitet gitt deres egne kapasitetsberegninger inkludert en buffer på 20 prosent, innenfor somatikk, psykisk helse voksne, psykisk helse barn og unge, samt TSB.

I tillegg må det rapporteres på de fem fagområdene innen somatikk med flest ventende og lengst ventetider. Rapporteringen skal både gis på regionalt nivå og helseforetaksnivå/sykehusnivå, slik at det klart kommer frem hvilke helseforetak/sykehus og fagområder som har størst utfordringer.

Øyesykdommer er blant de fem fagområdene med lengst ventetid og departementet vil følge opp utviklingen innen fagområdet, også sett i sammenheng med overføringen av oppgaver fra Ret-screen AS.»

SPØRSMÅL NR. 1306**Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 27. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik****Spørsmål:**

Hvorfor foretar forsvaret nå innsparinger og påkrevde effektiviseringstiltak som går utover beredskap, trening og øvelser i en tid hvor det er en historisk satsing på forsvaret og hvor vi er helt avhengig av å lykkes med å skape gode arbeidsplasser og rekruttere nye mannskap?

BEGRUNNELSE:

Det er en historisk satsing på forsvaret. Det skal investeres i alle domener land, sjø, luft, cyber og space. I tillegg til investeringer i nybygg og vedlikehold skal det rekrutteres og utdannes mer folk.

Forsvaret arbeider med å finne bedre, mer effektive og moderne måter å jobbe på. De skal også effektivisere bruken av tildelte midler. Dette krever at forsvaret må tenke nytt, finne gode løsninger og ta nødvendige valg som gir ønsket effekt.

Det kan likevel ikke bety at ønsker om en mer effektiv drift og organisatoriske endringer skal føre til redusert aktivitet, svakere beredskap, mindre øvelser og trening i disse dager hvor usikkerheten er større en noen gang.

Svar:

Forsvarets langtidsplan innebærer en historisk satsing på 1 624 milliarder kroner i perioden frem til 2036. (Prop. 87 S 2023-2024) Forsvarsløftet gir et betydelig handlingsrom for å bygge opp forsvarsevnene. Med et så stort løft følger det samtidig med en forpliktelse om kostnadseffektiv drift og investeringer for å få mest mulig ut av midlene.

Arbeidet med gevinstrealisering skal ikke bare bidra til gevinster, men det skal også være et bidrag til modernisering og organisasjonsutvikling som ruster forsvarssektoren til å drive mest mulig effektivt.

Det er vesentlig å understreke forskjellen mellom gevinstrealisering og budsjettprioritering. Realisering av gevinster innebærer for eksempel å kunne frigjøre ressurser ved å løse den samme oppgaven bedre og mer effektiv, eller å utføre en oppgave med økt ytelse eller kvalitet med de samme ressursene. Digitalisering, automatisering og innovasjon er nærliggende virkemidler i disse prosessene. Formålet med kravet om gevinstrealisering i den nye langtidsplanen er således ikke å redusere den totale bevilgningen til forsvarssektoren, men å frigjøre midler fra driften og investeringene, som igjen kan føres tilbake i investeringsprogrammet for å styrke forsvarsløftet ytterligere.

Parallelt med den nye langtidsplanen for Forsvaret er det gjennomført en styrings- og tillitsreform i sektoren. Reformen skal blant annet tydeliggjøre roller og ansvar for å oppnå raskest og best mulig resultater. Dette innebærer at det er innenfor forsvarssjefens ansvar å prioritere ressursene slik at de gir størst operativ effekt, herunder prioritere mellom aktiviteter, drift av materiell, anlegg og eiendom, samt personellbruk. Som statsråd har jeg tillit til forsvarssjefens vurderinger.

Løpende prioriteringer ville også kunne innebære at driftsbudsjettet til de enkelte enhetene, herunder våpengrenene, varierer fra ett år til ett annet. Realisering av gevinster har likeledes som formål å øke forsvarssjefens handlingsrom til å prioritere ressursene der de har størst operativ effekt.

SPØRSMÅL NR. 1307**Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 25. februar 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

Korleis vil statsråden sikre vidare drift av NIKU (norsk institutt for kulturminneforskning) når ny budsjettmodell for arkeologiske undersøkingar blir innført frå 1.1.2026?

GRUNNGJEVING:

I lov og forskrift er NIKU pålagt å utføre graving i Noregs 8 mellomalderbyar, i tillegg til kyrkjegardar og borganlegg frå mellomalderen. Staten bidreg ikkje med midlar

til dette. User-pay-prinsippet skal ligge til grunn, og NIKU skal gjøre det til sjølvkost utan å rekne inn overskot. I ny budsjettmodell frå 2026 blir det lagt til grunn at det er 100% inndekning, altså ingen opphald mellom utgravingssprosjekta. I tillegg til at tiltakshavarane berre skal betale for sitt tidsavgrensa oppdrag. Når det ikkje er oppdrag sit altså NIKU utan inntekter i arkeologisk avdeling. Dette svekker økonomien, sjølv om det er ei lovpålagt oppgåve. I følgje NIKUs egne utrekningar vil ny budsjettmodell påføre dei eit underskot på 12-15 millionar kr. i 2026, rekna ut frå 2023-tal, berre knytt til denne lovpålagte oppgåva. Viss dette blir utfallet vil truleg NIKU gå konkurs i løpet av 2 år.

KLDs nye budsjettmodell legg til grunn stor bruk av mellombels tilsette. Av dei 30 fast tilsette arkeologane i dag, vil dei fleste miste sin faste stilling og måtte gå over i mellombelse stillingar.

SPØRSMÅL NR. 1308

Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 25. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Mener statsråden at dagens system for finansiering av pasientreiser er godt nok, eller ser statsråden at det er behov for endringer, blant annet i satsene for refusjon for overnatting i forbindelse med behandling?

BEGRUNNELSE:

Overnatting i Tromsø ligger på rundt 3 000 kr per natt. For en person som er uføretrygdet, pensjonert eller lavtlønnet kan utlegg for en eller to netter på hotell i Tromsø være svært vanskelig. Når det i tillegg er slik at refusjonen i etterkant kommer på kun 711 kr per natt, er utgiftene ved å overnatte i Tromsø i forbindelse med behandling/undersøkelser så store, at det ikke er alle som har råd til hotell for seg selv og/eller pårørende for å motta helsetjenestene. Et alternativ for noen pårørende er å vandre gatelangs hele natta i Tromsø fordi de ikke har økonomi til å betale for overnatting. Det er ikke mulig å sitte i resepsjonsområdet ved UNN i Tromsø på natta, da blir pårørende bedt av vakt om å gå ut.

Det er et mål med likeverdige helsetjenester som hele befolkningen har god tilgang på, men slik systemet er i dag, begrenses tilgangen for noen av økonomiske for-

Svar:

Eg syner til svaret mitt av 16. januar 2025 på spørsmål nr. 835 frå representanten Lene Westgaard-Halle. Klima- og miljødepartementet (KLD) er framleis i ein pågåande prosess med å gå gjennom og vurdere modellen for NIKUs kostnadsberekning av arkeologiske utgravingar. Departementet er i dialog med NIKU som ein del av prosessen. Bakgrunnen for arbeidet er at KLD ønskjer ei meir einskapleg praktisering av kostnadsberekningane av arkeologiske utgravingar mellom dei ulike aktørane på området. KLD arbeider framleis med å få oversikt over grunnlaget for kostnadsberekninga, og har per no ikkje konkludert i saka. Det er ikkje fastsett nokon ny modell, eller tatt stilling til kva for tidspunkt ei endring vil gjelde frå. Når det gjeld drifta av NIKU syner eg til at forskningsinstituttet har eit styre og at det er opp til styret og leiinga i verksemda å innrette drifta av organisasjonen.

hold. Dermed får vi et tredelt helsevesen, der noen mottar offentlige helsetjenester, andre mottar private helsetjenester på bakgrunn av private forsikringer, mens andre igjen verken har råd til private tjenester eller til å motta offentlige tjenester - og kun reiser til legevakst når de blir akutt syke.

Arbeiderpartiet skriver i eget partiprogram at partiet vil «finne et mer fornuftig system for finansieringen av pasientreiser, som også ser på de menneskelige og økonomiske konsekvensene av regelverket.»

Svar:

Gjennom pasientreiseforskriften § 12 får pasienter etter nærmere bestemmelser dekket utgifter inntil 711 kroner per døgn til nødvendig overnatting. Regelverket gjelder likt for hele landet, men det er identifisert at det er enkelte regionale utfordringer. Vi arbeider kontinuerlig med forbedring av ordningen, blant annet med endringer i regelverket.

De statlige utgiftene som utbetales til overnattingsgodtgjørelse bevilges på statsbudsjettet. Fra 1. januar 2025 økte overnattingsgodtgjørelsen fra 683 til 711 kroner per døgn.

SPØRSMÅL NR. 1309**Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 26. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Jernbanetilsynet har slått fast at foretak som Onrail skal ha ikke-diskriminerende tilgang til verkstedet på Alnabru. Likevel får ikke private aktører tilgang på det statlige serviceanlegget.

Hva vil statsråden foreta seg for å sikre at slike aktører får tilgang i tråd med jernbaneforskriften, innen en konkret tidsramme?

BEGRUNNELSE:

Samferdselsministeren uttalte i sin jernbanetale 13. januar at hans viktigste oppgave i 2025 og fremover er å «fikse jernbanen» og sikre at den fungerer bedre for både passasjerer og godstransport. Venstre støtter dette målet og forventer at det følges opp med konkrete tiltak.

Et viktig og raskt grep for å bedre godstransporten på jernbane er å utnytte eksisterende togmateriell og verkstedkapasitet mer effektivt. I dag opplever private aktører at statlige serviceanlegg, som verkstedet på Alnabru, ikke er tilgjengelige for dem, til tross for at Jernbanetilsynet har slått fast at de har krav på ikke-diskriminerende tilgang. Det har lenge vært påklaget fra ulike aktører i bransjen at verkstedene ikke utnyttes optimalt. Det er kritikkverdig at statsråden ikke har foretatt seg noe for å bedre dette.

Dersom ikke-diskriminerende tilgang til verkstedene sikres, kan det bidra til bedre utnyttelse av kapasiteten og styrket beredskap. Europas konkurranseevne og sikkerhet er under press, og et velfungerende jernbanesystem er avgjørende for både godstransport og beredskap. Det haster med tiltak som kan styrke jernbanens pålitelighet og effektivitet, og det er avgjørende at eventuelle byråkratiske hindringer eller proteksjonisme blant jernbaneselskapene ryddes av veien.

Venstre ser derfor frem til både svar og handling som sikrer at verkstedkapasiteten i Norge utnyttes på en måte som tjener hele jernbanesystemet.

Svar:

Regelverket pålegger drivere av serviceanlegg å gi ikke-diskriminerende tilgang til deres verksteder. Jernbaneloven og jernbaneforskriften utpeker Statens jernbanetilsyn (SJT) som uavhengig markedsovervåkningsorgan. Det vil si at SJT skal overvåke at markedet fungerer, herunder også behandle klager som den godstogselskapet Onrail har kommet med, og som det er vist til i spørsmål-

et. SJT har nødvendige hjemler i jernbanelovgivningen for å gripe inn hvis markedet ikke fungerer.

I brev av 25. februar 2025 har SJT truffet vedtak i saken, etter at SJT i oktober i fjor forhåndsvarslet at de ville treffe visse pålegg hvis de kom til at det foreligger brudd på reglene om ikke-diskriminerende tilgang til vognvedlikehold i vognverkstedet på Alnabru og hensettingsanlegget på Kongsvinger stasjon. SJT pålegger bl.a. Cargonet, som driver av serviceanlegget for vedlikehold på Alnabru, å gi Onrail tilgang til anlegget «tilpasset Onrails behov for vognvedlikehold oppad begrenset til andelen av togproduksjonen til og fra Alnabru godsterminal», i tråd med de aktuelle kravene til ikke-diskriminering og tilgang i jernbanelovgivningen. Videre pålegges Cargonet og Mantena å «endre eller fjerne punkt 8.3 om eksklusivitet i vedlikeholdsavtalen som innebærer at Cargonet har rett til å godkjenne Mantenas tilbud om/levering av vognvedlikeholdstjenester til andre i vedlikeholdsanlegget på Alnabru».

Utbygging og utvikling av verksteder for vedlikehold av togmateriell er viktig for å oppnå ønsket togtilbud. Jernbanedirektoratet og berørte aktører har i 2024 utredet en rekke problemstillinger knyttet til verkstedene. Utredningene viser at det er rom for bedre koordinering mellom ulike oppgaver og aktører knyttet til verksteder.

Dette er bakgrunnen for at Samferdselsdepartementet har gitt Jernbanedirektoratet i oppdrag å utarbeide en nasjonal plan over verkstedsbehov for togmateriell. Hensikten er at planen skal bidra til at verkstedtjenester etableres i tråd med nasjonale behov og de transportpolitiske målene. Planen skal beskrive verkstedkapasiteten i sektoren, herunder beskrive funksjonaliteten og kapasiteten til de enkelte verkstedene, samt hvilken verkstedytelse det er behov for i lys av ønsket utvikling i togtilbudet og tilhørende endringer av materiellparken. Videre skal beredskapshensyn knyttet til verkstedtjenester vurderes. Planen skal leveres innen 1. august i år.

SPØRSMÅL NR. 1310**Innlevert 19. februar 2025 av stortingsrepresentant Olaug Vervik Bollestad****Besvart 26. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Når statsråden i spørretimen 19. februar uttaler at «vi trenger også spesialiseringer og spisskompetanse innenfor palliasjon. Det vet vi bare blir viktigere når det blir flere eldre. Det er storsamfunnets oppgave å sørge for det – og det skal vi sørge for».

Hvilken spesialisering sikter han da til, når regjeringen i tildelingsbrevet av 19. september 2024 har besluttet å stille arbeidet med å etablere en egen legespesialitet i palliativ medisin i bero?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok 17. november 2020 (Innst. 73 S (2020-2021)) at det skulle etableres en medisinsk spesialitet eller påbyggingsspesialitet i palliativ medisin. Regjeringen bekrefter i Meld. St. 9 (2023–2024) at Helsedirektoratet skal utarbeide en spesialisering i palliasjon. Likevel har regjeringen i tildelingsbrevet av 19. september 2024 bestemt at arbeidet med en egen spesialitet skal stilles i bero, til tross for Helsedirektoratets anbefalinger i prosjektrapporten fra 9. februar 2024. Helsedirektoratet har i sin prosjektrapport av 9. februar 2024 anbefalt at spesialiteten palliativ medisin etableres som en egen spesialitet, basert på spesialistgodkjenning i andre relevante kliniske spesialiteter. Men i Dokument nr. 15:708 (2024-2025) uttalte statsråden at:

“Jeg vurderer at det er nødvendig å sørge for at behovet for breddekompetanse i palliasjon ivaretas først.”

Jeg mener det derfor er nødvendig å avklare hvilken spesialisering regjeringen faktisk vil satse på for å sikre den spisskompetansen statsråden viser til i sitt svar i spørretimen 19.februar.

Svar:

Befolkningen skal ha tilgang til god lindrende behandling og omsorg når livet går mot slutten. For regjeringen er det viktig å sikre et likeverdig tilbud med god kvalitet som er tilpasset behovene i hele landet.

Regjeringen mener at både breddekompetanse og spesialisert kompetanse innen fagfeltet er nødvendig og skal ivaretas for å sikre at befolkningen har et helhetlig tilbud som dekker bredden i behovet for fagkompetanse innen palliasjon. Som kjent er mangel på helsepersonell en stor utfordring. Derfor må helsepersonellet tid og

kompetanse brukes på en måte som ivaretar befolkningens behov.

Vi vil derfor etablere et opplæringstilbud som ivaretar behovet for breddekompetanse i palliasjon ved blant annet å legge vekt på breddekompetanse i palliasjon i de større medisinske spesialitetene. Innholdet i en spesialisert kompetanse i palliasjon vil tilpasses dette. Den pågående forsøksordningen med palliasjon som kompetanseområde skal opprettholdes inntil det helhetlige opplæringstilbudet er etablert. Den høye kvaliteten i kompetanseområdet skal ivaretas og videreutvikles i det nye opplæringstilbudet.

Helsedirektoratet har fått i oppdrag å etablere et opplæringstilbud i palliasjon i samråd med de regionale helseforetakene. De regionale helseforetakene har derfor fått et oppdrag som speiler oppdraget til Helsedirektoratet. Helse- og omsorgsdepartementet er i dialog med nevnte aktører. Relevante aktører vil også involveres i det videre arbeidet

Samlet vil denne tilnærmingen til behovene for både bredde- og spesialisert kompetanse sikre at alvorlig syke og døende mennesker kan få god oppfølging i helse- og omsorgstjenestene som er tilpasset den enkeltes behov for lindrende behandling og omsorg.

SPØRSMÅL NR. 1311**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 27. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Aftenbladet skriver den 18.februar om store bekymringer for at det nye universitetssykehuset i Stavanger (SUS) blir for lite fra dag én, og at prinsippet om at alle pasienter skal være på enerom kan bli fraveket.

Er statsråden av den oppfatning at nye SUS er for lite, og hva vil statsråden gjøre for å sikre at det er tilstrekkelig kapasitet ved nye SUS?

Svar:

De regionale helseforetakene har ansvar for å planlegge og gjennomføre sine sykehus-prosjekter. De regionale helseforetakene benytter felles modell for framskrivning av kapasitet. Første byggetrinn av det nye sykehuset i Stavanger (Nye SUS) ble godkjent av styret i Helse Vest RHF i 2017, hvor behovet for somatiske senger var fremskrevet til 2030. Sykehuset bygges med ensengsrom og Helse Vest RHF opplyser at det nye sykehuset vil ha flere senger enn i dagens sykehus. Videre vises det til at det nye sykehuset planlegges med endrede driftsmodeller som vil ta ned behovet for antall senger. Blant annet blir det bygget et stort nytt akuttmottak.

Helse Vest RHF opplyser at sengeplasser og pasienttall på sykehus med ensengsrom, ikke er direkte sammen-

lignbart med sengeplasser og pasienttall på sykehus med flersengsrom. Ensengsrom gir fleksibilitet hvor sengene kan brukes til alle typer pasienter, uavhengig av kjønn, smittetilstand eller ved alvorlig sykdom. Med flersengsrom blir eksempelvis sengeplasser blokkert ved behov for enerom ved smitteisolasjon, noe som gjør at relativt flere pasienter må legges på korridor enn det vil være behov for med enerom.

Helse Vest RHF opplyser videre at det er kartlagt at det er fysisk mulig å ha to senger på alle rom. Dette er imidlertid kartlagt som en del av Helse Stavanger HF sitt arbeid med beredskapsplaner for perioder med høy aktivitet og situasjoner som vil kreve ekstraordinære tiltak, der det settes beredskapsledelse. Det opplyses at Helse Stavanger HF sin plan for høy aktivitet for Nye SUS fortsatt er under arbeid og blir ferdigstilt til høsten.

Nye SUS bygges trinnvis, og byggene i det nye sykehuset har standardisering og fleksibilitet som gjør det enkelt å omgjøre eksempelvis et poliklinikkrom til et sengerom og omvendt. I den forbindelse vil jeg vise til at det i statsbudsjettet for 2025 ble vedtatt låneramme til første fase av byggetrinn 2 ved Nye Stavanger universitetssykehus, som vil ha arealer for somatisk poliklinikk og dagbehandling for medisinske fag.

SPØRSMÅL NR. 1312**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Erlend Larsen****Besvart 28. februar 2025 av forsvarsminister Tore Onshuus Sandvik****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til at marineoffiserene som tjenestegjorde på vegne av Norge i Etiopia i perioden 1955 til 1965 får en medalje som anerkjennelse for sin innsats?

BEGRUNNELSE:

Fra 1955 og ti år fremover tjenestegjorde en rekke norske marineoffiserer for den etiopiske keiseren Haile Selassie. Keiseren hadde bedt Norge om hjelp til å bygge opp den

etiopiske marinen. Blant ledelsen i det norske Sjøforsvaret var det lite interesse for dette, antagelig på grunn av behovet for å bygge opp det norske Sjøforsvaret. Keiseren fikk like vel den norske regjeringen til å si ja til dette engasjementet.

Denne delen av vår historie har fått lite oppmerksomhet.

De norske marineoffiserene var med på å etablere en sjøkrigsskole, sjømilitært korps, marinebase med marinekommando og til fartøysanskaffelser for det afri-

kanske landet. De gjorde tjeneste i etiopiske uniformer, var lønnet av Etiopia og hadde militære sjefsstillinger med kommando over etiopiske soldater.

Etter den andre verdenskrig er det opprettet en rekke medaljer som er en anerkjennelse fra den norske stat til våre soldater som har tjenestegjort for Norge ute i verden. Så vidt vites er ikke de norske offiserene som gjorde tjeneste i Etiopia på vegne av den norske stat gitt denne anerkjennelsen.

Noe av det som gjør denne saken ekstra spesiell, er at Keiseren viste sin takknemlighet til Norge ved å donere 200 000 kroner som et bidrag til oppbygging av krigsinvalidehjemmet på Bæreia. Et relieff av keiser Haile Selassie ved siden av det etiopiske flagget henger den dag i dag på veteransenteret. Offiserene og familiene som reiste ut la ned en innsats med verdi for veteraner og Forsvaret selv i dag.

Offiserene forpliktet seg til å tjenestegjøre i 3-4 år. De fikk ta med sine familier. Noen av deres barn ble født i Etiopia, og blant barna var det enkelte som døde. De ble begravet i Etiopia. Tjenesten ble med andre ord særdeles spesiell for mange av dem.

Det er i år 70 år siden de første norske offiserene reiste til Etiopia. Det kan være på sin plass å gi denne anerkjennelsen før det blir for sent.

Svar:

Internasjonalt forsvarssamarbeid har vært et viktig anliggende for Norge siden andre verdenskrig. Samarbeidet i internasjonale organisasjoner og bilateralt med partnerland, bidrar til økt forsvarsevne. Vi er avhengige av dyktige og motiverte kvinner og menn for å kunne bidra i flernasjonalt samarbeid ute og hjemme. Blant de mange norske militære som har tjenestegjort utenlands i etterkrigstiden, finner vi dem som i årene 1955 til 1965 deltok i oppbyggingen av sjøforsvaret i Etiopia. Keiserriket Etiopia hadde behov for sjømilitær ekspertise, og det kunne norske offiserer og befal fra Marinen levere. Deres innsats fortjener anerkjennelse og respekt. Bidraget til oppbyggingen av den keiserlige etiopiske marinen er imidlertid ikke tjeneste som kvalifiserer for tildeling av norske militære dekorasjoner. Dette forringer ikke betydningen av deres innsats. Norges evne til å delta i internasjonalt forsvarssamarbeid er avhengig av mennesker med evne og vilje til å bidra som dem.

SPØRSMÅL NR. 1313

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Dagfinn Henrik Olsen

Besvart 26. februar 2025 av fiskeri- og havminister Marianne Sivertsen Næss

Spørsmål:

Har statsråden forstått problemstillingen som reises fra næringen og vil det komme tiltak for å bedre driftssituasjonen i alle flåteledd, men også i skjevfordelingen mellom fylker for den minste flåten?

BEGRUNNELSE:

Situasjonen i torskefiskeriene er kritisk med de foreslåtte kvotereduksjonene. For inneværende år vil dette skape store utfordringer for både flåten og landindustrien og det grunn til å tro at situasjonen de nærmeste årene vil være like utfordrende.

De ropes fra den minste flåtegruppen til den største om tiltak for å avlaste de økonomiske utfordringene.

For den minste gruppen oppleves det en skjevfordeling i inntektsgrunnlaget mellom spesielt Finnmark (samiske områder) og resten av landet, ved at tor-

skekvotene er større og dernest ved at de har tilgang til kongekrabbefiske. Dette kan utgjøre så mye som 900 000 – 1 000 000 kroner pr fartøy.

Uavhengig av lengdegruppe, må det legges til rette for fleksible driftsløsninger. Dette innebærer blant annet:

- Tillatelse til å samordne drift av flere kvotebåter (samfiske), der ett eller flere fartøy kan settes i opplag i ett eller to år.
- Etablering av ordninger for sammenslåing av kvoter innenfor samme lengdegruppe.

Disse grepene vil bedre driftssituasjonen får flåteleddet, men vil også gi en miljøgevinst ved at færre båter deltar i fiske på små kvoter.

Det haster med å få disse tiltakene på plass. Flere fiskebåteiere har allerede søkt om å leie ut restkvoter for 2024 og 2025 mot å legge fartøy i opplag, men har fått avslag.

Det er allerede en betydelig overkapasitet i fangstleddet, og denne forsterkes ytterligere med de kommende kvotereduksjonene. Det er derfor avgjørende å innføre fleksible ordninger som midlertidig tilpasser kapasiteten til det tilgjengelige kvotegrunnlaget.

Statsråden var selv til stede på årsmøtet i Fiskebåt og hørte bekymringene, og således så bør det allerede ha gitt tanker om at noe tiltak må komme på plass raskt.

Svar:

Representanten har rett i at fiskerinæringen står overfor en utfordrende periode med nedad-gående kvoter for flere av de kommersielt viktigste fiskebestandene, som torsk, hyse, sei, blåkkeite og makrell. Vi er nødt til å ha en bærekraftig fiskeriforvaltning som tar hensyn til bestandsnedgangen gjennom lavere kvoter.

Jeg kan forsikre representanten om at jeg er i løpende kontakt med næringen og godt kjent med den krevende situasjonen. I fiskeriforvaltningen arbeider vi kontinuerlig med dette sakskomplekset, og jeg har ved gjentatte anledninger oppfordret representanter for næringen til å komme med forslag til mulige tiltak. Flere tiltak er gjennomført, og flere vil bli vurdert.

For eksempel har vi bevilget 500 millioner kroner til CO₂-kompensasjonsordningen i 2025, og vi har gjeninnført lineegnetilskuddet. Vi vurderer også fortløpende tiltak på reguleringssiden.

Jeg oppfatter at representanten er særlig opptatt av ulike former for driftsordninger, sammen-slåingsordninger osv. som skal gjøre det mulig å samle større kvotegrunnlag på enkeltfartøy enn dagens regelverk åpner for. Dette er problemstillinger vi ser på, og jeg er tilfreds med at vi allerede har fått på plass en særlig kvoteordning (id-kvoteordning) for den minste gruppen i fisket etter torsk, hyse og sei med virkning fra 1. januar 2025, i tråd med Stortingets behandling av Meld. St. 7 (2023–2024) Folk, fisk og fellesskap – en kvotemelding for forutsigbarhet og rettferdig fordeling. Denne ordningen gir fartøyeier mulighet til å samle et større kvotegrunnlag på det enkelte fartøyet på en mer varig basis enn tidligere ordninger har åpnet for.

Jeg har også videreført den midlertidige kvotesamarbeidsordningen for den minste gruppen i fisket etter makrell og innført tilsvarende ordning i fisket etter nordsjøsild og nvg-sild med virkning fra 1. januar 2025, i påvente av at vi i løpet av 2025 får utredet en permanent særlig kvoteordning (id-kvoteordning) for den minste gruppen i pelagisk sektor.

Jeg har derimot ikke funnet grunn til å gå videre med et forslag som Norges Fiskarlag og Sjømat Norge fremmet i fjor, om å etablere en midlertidig driftsordning i hvitfiskektoren, både i havfiskeflåten og kystfiskeflåten over 11 meter hjemmelslengde. Saken møtte stor motstand på reguleringsmøtet i november 2024, og forslag-

et har potensielt så store konsekvenser for strukturen i fiskeflåten og verdikjeden og for sentrale fiskeripolitiske målsettinger at det ikke kan gjennomføres uten grundige utredning og påfølgende alminnelig høring. Det er her viktig å ha med seg Riksrevisjonens kritikk mot mangelfulle konsekvens-utredninger av tidligere regjeringers tiltak av betydning for fiskeflåten struktur, jf. Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet i kyst- og havfisket, Dokument 3:6 (2019–2020).

Så har jeg merket meg synspunktene på Fiskebåts årsmøte om midlertidige driftsordninger. Jeg vil vurdere eventuelle forslag fra Fiskebåt når de kommer på mitt bord, på samme måte som jeg vurderer forslag fra andre berørte aktører i næringen. Samtidig er det viktig å understreke at det ikke kan bli aktuelt med en rask gjennomføring av forslag som åpner for å samle flere kvoter på fartøy i fartøygrupper som allerede er omfattet av strukturkvoteordningene med tilhørende kvotetak. Slike tiltak har potensielt stor betydning for strukturen i fiskeflåten og kan derfor ikke gjennomføres uten grundige konsekvensvurderinger og alminnelig høring.

Representanten problematiserer videre at torsekvoten for den minste gruppen er større i Finnmark enn i andre deler av landet, og at den minste fartøygruppen i Finnmark har inntekt fra fangst av kongekrabbe. Jeg antar at representanten her sikter til kystfiskeordningen for torsk som gir en større kvote i åpen gruppe til fartøy eid av personer bosatt i Finnmark og deler av Troms og Nordland, og til at bare fartøy eid av personer bosatt i Finnmark kan delta i åpen gruppe for fangst av kongekrabbe.

Formålet med kystfiskeordningen for torsk er å bidra til å styrke næringsgrunnlaget for de minste fartøyene i samiske kyst- og fjordområder og i andre utsatte samfunn. Denne kvoten er av avgjørende betydning for å opprettholde lokal og kystnær aktivitet og er bredt forankret i Stortinget, senest behandlet i forbindelse med Meld. St. 7 (2023–2024) Folk, fisk og fellesskap – en kvotemelding for forutsigbarhet og rettferdig fordeling.

Formålet med bostedskravet i åpen gruppe for fangst av kongekrabbe er å sikre at det er de lokale fartøyeierne som nyter godt av inntektene fra fangsten, fordi det er de som er direkte rammet av kongekrabbens utbredelse langs kysten i Finnmark.

Det er denne regjeringens politikk at både kystfiskeordningen for torsk og bostedskravet for fangst av kongekrabbe skal videreføres i tråd med det som er lagt til grunn av Stortinget. Finnmark er svært hardt rammet av kvotenedgangen. Det er derfor ekstra viktig at vi hegger om slike ordninger som er så viktige for å sikre lokalt og kystnært fiske i denne delen av landet vårt.

SPØRSMÅL NR. 1314**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Carl I. Hagen****Besvart 4. mars 2025 av finansminister Jens Stoltenberg****Spørsmål:**

Vil finansministeren sørge for at “Bolleland” på Espa slipper å betale moms på verdien av de 5 040 boller som ble gitt til Stange kommune for å hindre matsvinn ved destruering da alle potensielle kunder forsvant som følge av at E 6 ble stengt i begge retninger som følge av et stort ras, og siden regjeringen kjemper mot matsvinn vil da finansministeren sørge for at “Bolleland” slipper moms for denne bollegave og for et system som fjerner momsplikten når mat blir gitt bort for å unngå matsvinn?

BEGRUNNELSE:

Det gikk nylig et stort steinras på E 6 som medførte stengning av veien i begge retninger like ved Espa. “Bolleland” på Espa fikk da et stort overskudd av boller som var ment for salg. For å unngå å kaste eller destruere alle boller fikk Stange kommune tilbud om å få 5 040 boller. Fungerende ordfører Truls Gihlemonen svarte ja og sørget for å hente og så glede skoleelever, beboere på helse- og omsorgssentre, ansatte og besøkende i kommunen med gode boller. Bedriften har fått beskjed av revisor om at den må betale moms til staten av verdien av bollene som altså ble gitt til kommunen. Hadde bollene vært destruert eller kastet ville det ikke bli krevet moms.

Svar:

Merverdiavgiften er en generell avgift på forbruk av varer og tjenester. Formålet er å skaffe inntekter til staten, blant annet for å finansiere offentlige velferdstjenester. Merverdiavgiften er mest effektiv når den omfatter flest mulig varer og tjenester med en generell sats. Omfanget av særregler og fritak for merverdiavgift bør derfor begrenses.

Merverdiavgiften beregnes i alle omsetningsledd. Avgiftspliktige virksomheter kan fradragsføre inngående merverdiavgift på sine anskaffelser. Dette innebærer at innsatsfaktorene i merverdiavgiftspliktige virksomheter er renset for merverdiavgiftskostnader, herunder både råvarer og ferdigvarer.

At virksomhetene må betale merverdiavgift ved uttak fra den merverdiavgiftspliktige virksomhet, og ikke bare ved merverdiavgiftspliktig omsetning, er nødvendig for å avgiftslegge forbruk av varer og tjenester som tas ut av virksomheten uten at det kreves vederlag. Et mål med reglene er at butikkinnehaver skal betale merverdiavgift på uttak av melk og brød, på linje med den merverdiavgiften kundene må betale ved sine kjøp i butikken.

I proposisjon 121 LS (2015–2016) er det uttalt at uttaksreglene er sentrale, videre at de :

«[...] medverkar til at forbruk blir belasta med merverdiavgift og dermed til konkurransenøytralitet. Reglane inneber til dømes at forbruk av varer som er knytt opp til svart omsetning, ikkje kan forklarast bort som store gåveutdelingar. Plikta til å betale merverdiavgift når varer blir tekne ut av den avgiftspliktige verksemda, er etter departementet sitt syn ein viktig føresetnad for at merverdiavgifta skal vere ei generell avgift på innanlands forbruk av varer og tenester.»

I proposisjonen foreslo daværende finansminister Siv Jensen merverdiavgiftsfritak for næringsmidler som leveres vederlagsfritt til mottakere for utdeling på veldedig grunnlag.

Bakgrunnen for forslaget om merverdiavgiftsfritak, var blant annet arbeidet til regjeringen (Solberg) med å redusere matsvinn. Stortinget vedtok enstemmig forslaget, og fritaket trådte i kraft 1. juli 2016. Etter dette har merverdiavgiftsreglene lagt til rette for at mat kan deles ut uten plikt til å betale merverdiavgift. Det er like fullt flere utdelingsituasjoner som vil kunne utløse merverdiavgiftsplikt. Jeg viser til at daværende finansminister Siv Jensen fant det«[...] nødvendig at fritaket blir avgrensa til velgjerrande grunnlag for at det ikkje skal få eit for vidt bruksområde. Uttaksreglane vil medverke til å sikre at forbruk blir belasta med merverdiavgift. Det er viktig med avgrensingar av fritaket for å unngå at merverdiavgiftsgrunnlaget blir uthula.»

Jeg gjør i tillegg oppmerksom på at gave og utdeling i reklameøyemed faller utenfor merverdiavgiftsplikten dersom verdien er bagatellmessig, det vil si 200 kroner eller mindre. Vilkåret om bagatellmessig verdi knytter seg til utdelingen til den enkelte mottaker, og ikke den samlede verdien på utdelingene.

Til stortingsrepresentantens spørsmål om jeg vil sørge «[...] for et system som fjerner momsplikten når mat blir gitt bort for å unngå matsvinn», understreker jeg at reglene som nevnt allerede legger til rette for merverdiavgiftsfrie utdelinger av mat. Regjeringen har også satt ned en ekspertgruppe for utredning av virkemidler som kan fremme sirkulære aktiviteter som gir bedre utnyttelse av ressursene. Mandatet åpner for at ekspertgruppen kan vurdere elementer som bidrar til ressursløsning, herunder matsvinn. Regjeringen har dessuten hatt på høring forslag til ny lov om forebygging og reduksjon av matsvinn. Finansdepartementet vurderer fortløpende behovet for regelverksendringer, herunder i lys av faglige anbefalinger.

SPØRSMÅL NR. 1315**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Trine Fagervik****Besvart 28. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Har ministeren forståelse for at viseadministrerende direktør i Helse Nord sine uttalelser gjør det vanskelig for befolkninga på Helgeland å ha tillit til behandlinga i den krevende prosessen Helse Nord står i med Helgelandssykehuset?

BEGRUNNELSE:

Den evigvarende prosessen i Helgelandssykehuset er stadig høyaktuell og senest i spørretimen 12.02 svarte statsråden på spørsmål om dette. I sitt svar (til representanten Wiig) henviser statsråden til at det nå skal jobbes grundig med å informere, involvere, ta både innbyggere og lokalpolitikere, personellgrupper, tillitsvalgte og fagforeninger, partene og organisasjonene slik at alle opplever seg godt involvert i prosessen og skape gode helsetjenester uansett hvor man bor. Videre viser statsråden i sitt innlegg til at «Helgelandssykehuset har hatt et forslag på høring, som har vært til behandling og som nå skal opp i styret i Helse Nord og at statsråden håper og tror at det er mulig å finne en god og balansert løsning som sikrer forutsigbarheten og tryggheten for alle innbyggerne på Helgeland og som ikke minst er i tråd med vedtaket vi gjorde i foretaksmøte i fjord sommer som slår fast at vi skal ha to sterke akuttsykehus på Helgeland.

Helseministeren skriver i sitt svar på skriftlig spørsmål 15:965 at en grunnleggende forutsetning for tilliten til offentlig forvaltning og virksomhet er at den utøver sin aktivitet på en politisk nøytral måte.

Viseadministrerende direktør i Helse Nord – ei stilling som skal være urokkelig tillitsskapende – har ved gjentatte anledninger hatt ubetenksomme innlegg som kan tolkes som manglende lojalitet. I forbindelse med årsskiftet uttalte han i et nyttårsønske at han håpet at Senterpartiet og KrF havnet under sperregrensen snart. Senere uttalte han at Stortingspolitikere ikke har snev av innsikt i det som til syvende og siste er politiske prosesser.

Ministeren viser til at Helse Nord RHF på eget initiativ har opplyst departementet om følgende:

«Viseadministrerende direktør i Helse Nord beklager at et ubetenksomt innlegg ble lagt ut på Facebook. Han erkjenner at innlegget i dets opprinnelige form var uheldig, og redigerte det raskt slik at det ikke kunne tolkes som et uttrykk for manglende lojalitet til gjennomføring av Stortingets og Regjeringens politikk, uavhengig av politisk retning.»

Svar:

Som jeg har lagt til grunn i et tidligere svar på spørsmål fra Stortinget som representanten Fagervik viser til, er ytringsfrihet en grunnleggende verdi i et velfungerende demokrati som vårt – og det gjelder selvsagt også for ansatte i helsetjenesten. Den enkelte ansatte er i utgangspunktet selv ansvarlig for sine uttalelser, men det er viktig at de har et reflektert forhold til hvorvidt det er snakk om en personlig ytring eller om det er en uttalelse som knytter seg til en formell posisjon. Jeg ser ikke behov for å gå inn på enkeltpersoners enkelt-uttalelser, ut over det som er opplyst og gjentatt i begrunnelsen for spørsmålet.

Representanten Fagerviks spørsmål relaterer seg til den pågående prosessen med omstilling av Helgelandssykehuset HF. Prosessen har vært langvarig og utfordrende, og det er naturlig nok ulike synspunkter på hva som vil være gode løsninger. Det er og en kjensgjerning at både Helse Nord RHF og Helgelandssykehuset HF over tid har hatt en utfordrende situasjon, både når det gjelder bemanning og økonomi. Det er nå viktig at Helgelandssykehuset HF makter å komme videre med å omstille og utvikle et godt tjenestetilbud til befolkningen, også for framtiden. Det er lagt til grunn en grundig prosess med deltakelse og innspill fra ulike fagmiljøer, bred høring blant kommuner og medvirkning fra brukere, tillitsvalgte og verneombud. Styret i Helgelandssykehuset HF behandlet den aktuelle saken 24. januar. Styret i Helse Nord RHF vil nå behandle saken i to styremøter, først som orienteringssak 26. februar og deretter for beslutning den 14. mars.

SPØRSMÅL NR. 1316**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Trine Fagervik****Besvart 27. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Hva konkret har ministeren gjort for å skaffe nytt materiell og når kan vi forvente full drift igjen på Nordlandsbanen?

BEGRUNNELSE:

Før jul ga ministeren håp om en snarlig løsning for Nordlandsbanen. I verste fall står vi nå uten tog til 2030. I svar på skriftlig spørsmål til representanten Wiig skriver ministeren at han og norske tog gjør sitt ytterste for å skaffe til veie materiell til Nordlandsbanen.

Norske tog skriver at deres virksomhet er: å anskaffe, eie og forvalte kjøretøy til persontogtrafikk i Norge. Vi inngår avtaler om utleie av togsett med togoperatører som har trafikkavtale med Jernbanedirektoratet. Dette gir effektiv anskaffelse og forvaltning av togene, og samler spisskompetansen på ett sted. Vi følger den teknologiske utviklingen, kjenner den internasjonale bransjen og har spisskompetanse på norske forhold.

Direktøren i Norske tog sier at reserven i praksis er lik null. For oss som gjerne skulle tatt et tog ser det ut til at eier mener er tilstrekkelig at man ikke har en reserve. Hvert fall så lenge det gjelder Nordlandsbanen. Ministeren viser til at det som avbøtende tiltak, gjentatte ganger forsøkt å leie inn togmateriell. Til nå har ingen leverandør

vist interesse for å leie ut materiell med egenskaper som passer for å kjøre persontog under norske forhold. Det kan virke som at betingelsene for leie ikke er tilstrekkelige ettersom ingen vil leie ut materiell.

Svar:

Regjeringen har kjøpt nye tog til Nordlandsbanen, men disse er dessverre forsinket fra leverandør. Gitt den krevende materiellsituasjonen, pågår arbeidet med å leie inn lokomotiver i påvente av nye tog for fullt. Regjeringen orienterte i nysalderingen for 2024 om at vi vil legge til rette for å leie inn lokomotiver til Nordlandsbanen. Norske tog opplyser at det er krevende å finne egnet materiell til innleie. Lokomotivene må bl.a. være tilpasset persontransportmateriell og dieseldrift, og markedet for dette er svært begrenset.

Togoperatøren SJ Norge opplyser at de ikke kan gjenoppta normal drift på Nordlandsbanen før det er fire lokomotiver tilgjengelig. Det er flere faktorer som påvirker hvor raskt togtilbudet på Nordlandsbanen er tilbake i normal drift. Jeg kan ikke si med sikkerhet akkurat når dette blir, men jeg kan forsikre om at regjeringen vil gjøre det vi kan for å legge til rette for at det blir så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1317**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen****Besvart 26. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Etter oppstart av de nye FOT-rutene 1. april 2024 har det vært uttrykt betydelig misnøye med flere av endringene. Regjeringen har varslet at det kommer endringer i ruteopplegget fra 1. april 2025. Dette opplever innbyggere og næringsliv i Finnmark ikke vil være tilstrekkelig for å løse de utfordringene endringen har medført.

Vil statsråden gjøre ytterligere grep for å forbedre flytilbudet i Finnmark?

BEGRUNNELSE:

Endringene i rutetilbudet i Finnmark har ført til at mange samfunn opplever tilbudet som nå leveres er for dårlig. For mange er det blitt nesten umulig å kunne bruke den lokale flyplassen og mange må derfor bruke andre flyplasser noe som svekker den lokale lufthavna.

Dagens rutetilbud medfører at befolkningen i Finnmark får en dårligere hverdag. Feriereiser, besøk fra slekt og venner, reiser til studier, kurs og konferanser, pen-

dling til Oslo. Dette kommer på toppen av befolkningens problemer med stengte/kolonnekjørt veier, ofte kansellerte ferger/hurtigbåter og avstander i Finnmark.

Et mer tilpasset rutetilbud vil ikke bare bidra til å redusere reisekostnader, men også styrke tilgangen på kompetanse, arbeidskraft og næringsutvikling i Finnmark.

Svar:

De regionale flyrutene er en viktig del av samferdselstilbudet i distriktene. Halveringen av maksimaltakstene på FOT-rutene i hele landet har vært en viktig prioritering for regjeringen, og har gjort det billigere for folk å fly på FOT-rutene. I Finnmark ble i tillegg flyruten Kirkenes–Tromsø inkludert i FOT-ruteordningen.

Kjøpsopplegget for FOT-rutene er grundig transportfaglig utredet, og bygger på objektive transportstandardkriterier for å få til et mest mulig rettferdig og behovstilpasset flyrutetilbud i Nord-Norge og på Vestlandet. Transportstandardkriterier (tilgang til hovedstad, stamrute-flyplass, universitetssykehus, utvidet helsetilbud og fylkesadministrasjon) er en del av grunnlaget for utformingen av gjeldende flyrutetilbud. Samferdselsdepartementet setter «minstekrav» til kapasitet og frekvens i kontraktene, og enkelte krav til ruteføring og maksimal

billettpris, men ikke et detaljert ruteprogram for den enkelte rute. Det er det operatørene selv som fastsetter.

Siden det var knyttet stor usikkerhet til hvilken effekt halveringen av billettprisene ville få for etterspørselen på FOT-rutene, har Samferdselsdepartementet vært åpne på at det kan være behov for å gjøre enkelte justeringer. Eventuelle justeringer må bero på faktiske, erfaringsbaserte kapasitetsutfordringer og må kunne gjennomføres innenfor kontraktens økonomiske og rettslige rammer. Siden oppstarten av de nye avtalene 1. april 2024 er det gjort flere justeringer i rutetilbudet i Finnmark. Disse er gjort i dialog mellom departementet, lokale myndigheter og Widerøe. Fra april 2025 har Widerøe varslet enkelte justeringer for å bedre kapasiteten på Kirkenes–Tromsø, og at det innføres en ekstra avgang på Kirkenes–Vadsø. Selv om det kan oppstå kapasitetsutfordringer i høytider og på populære avganger, så er det ellers i hovedsak meldt om god kapasitet på FOT-rutene i Finnmark. Dersom dette endrer seg, vil vi selvsagt ha dialog med Widerøe mv. om dette.

For øvrig har vi har satt i gang en utredning for å se på hvordan vi fremover kan få et best mulig flyrutetilbud for de budsjettmidlene som staten i dag benytter på FOT-rutene. Endelig rapport skal etter planen ferdigstilles før sommeren og vil bli sendt på høring.

SPØRSMÅL NR. 1318

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 28. februar 2025 av finansminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

Hva er til hinder for at selskaper med utenlandsk valuta som funksjonell valuta kan følge nettoprinsippet i stedet for transaksjonsprinsippet?

BEGRUNNELSE:

De relativt store valutaendringene de seneste årene har gitt potensielle utfordringer for norske selskaper som har en utenlandsk valuta som funksjonell valuta. Svingningene i kronekursen kan gi store omregningsdifferanser, valutagevinster eller tap, som inngår i selskapets inntektsskattgrunnlag. Norske selskap med funksjonell fremmed valuta er pålagt å bruke transaksjonsprinsippet, som gjør at alle pengeposter må omregnes fra den utenlandske valutaen til NOK og man får valutaeffekten med

i skattegrunnlaget. Om de hadde brukt nettoprinsippet ville det imidlertid være det skattemessige resultatet i fremmed valuta omregnet til norske kroner, som dannet grunnlaget for skatt. Ved å bruke nettoprinsippet ville man unngått at valutakurssvingninger påvirket resultat etter skatt og egenkapital, samtidig som selskapets skattegrunnlag bedre ville samsvare med det reelle regnskapsmessige resultatet.

Svar:

Jeg legger til grunn at representanten med «transaksjonsprinsippet» mener metoden for omregning av utenlandsk valuta til norske kroner som gjelder for skattepliktige som fører regnskap i funksjonell valuta, jf. Finansdepartementets uttalelse fra 21. april 2009 (ved-

lagt). Med «nettoprinsippet» legger jeg til grunn at du mener metoden som fremgår av skatteforvaltningsforskriften § 8-9-2 tredje ledd.

Det norske skattesystemet bygger på et grunnleggende prinsipp om at skattepliktige skal oppgi alle inntekter og kostnader i norske kroner. Skattepliktige som fører regnskap i norske kroner med transaksjoner og eiendeler i utenlandsk valuta, skal som et utgangspunkt omregne verdien etter kursen på ervervs- eller tidfestingstidspunktet. Dette innebærer at transaksjoner i utenlandsk valuta omregnes etter valutakursen på transaksjonstidspunktet. Pengeposter verdsettes som regel til kursen ved regnskapsårets slutt, mens ikke-pengeposter verdsettes til historisk kurs. Eventuelle valutagevinster og -tap er som hovedregel skattepliktige.

Etter regnskapsloven § 3-4 kan regnskapspliktige enten føre årsregnskap i norske kroner eller i utenlandsk valuta, dersom regnskapspliktiges virksomhet i hovedsak er knyttet til denne («funksjonell valuta»). Skattepliktige som fører regnskap i funksjonell valuta, må etter gjeldende rett foreta en omregning til norske kroner for skatteformål. Dette er lagt til grunn i en tolkningsuttalelse fra Finansdepartementet fra 21. april 2009.

Omregningen skal etter uttalelsen skje for hvert enkelt felt i skattemeldingen. Balanseposter som ikke er pengeposter, omregnes til historisk kurs, mens pengeposter omregnes til kursen ved regnskapsårets slutt. Resultatposter omregnes som hovedregel til gjennomsnittskurs. Deretter beregnes skattepliktig inntekt på vanlig måte gjennom tallene som er rapportert i de ulike feltene i skattemeldingen.

Metoden som gjeldende rett gir anvisning på, kan medføre at det oppstår omregningsdifferanser. Slike differanser kan oppstå fordi det skattemessige omregnede resultatet ikke samsvarer med endringene i egenkapitalen i løpet av inntektsåret. Dette skyldes at pengepostene i balansen og resultatpostene omregnes med ulike valutakurser, samt at valutakursene knyttet til pengepostene i balansen kan være endret i løpet av inntektsåret. Omregningsdifferansene anses som hovedregel for skattepliktig valutainntekt eller fradragsberettiget valutatap, og sikrer at skattemessig resultat ligger nærmest mulig opp mot det man ville fått dersom regnskapet var ført i norske kroner.

I dag har skattelovgivningen kun gjort unntak fra omregningsmetoden som beskrevet over, ved skattleg-

gingen av eiendeler i utenlandske selskap med deltakerfastsetting og norskkontrollerte selskap hjemmehørende i lavskatteland. Dette er selskap som verken har skatte- eller regnskapsplikt til Norge. Skattepliktige med eierandeler i slike selskap, kan etter skatteforvaltningsforskriften § 8-9-2 derfor anvende et nettoprinsipp når regnskapet i det utenlandske selskapet skal omregnes til norske kroner for skatteformål. Det innebærer en omregning av den skattepliktiges andel av det skattemessige resultatet til selskapet, etter kursen ved regnskapsårets slutt. Som omtalt i Ot.prp. nr. 16 (1991–1992) pkt. 6.10, er særregelen begrunnet ut fra praktiske hensyn.

Jeg mener det er flere momenter som kan tale imot en omlegging til nettoprinsippet for skattepliktige med utenlandsk funksjonell valuta i regnskapet. En slik endring ville medføre at årets utviklinger i valutakursen mot norske kroner ikke tas hensyn til ved beregningen av skattepliktig inntekt. Skattepliktige som har mulighet til å velge mellom enten norske kroner eller utenlandsk funksjonell valuta i regnskapet, vil derfor ha en tilpasningsmulighet ved å velge valuta i regnskapet ut fra skattemessige hensyn. Omregningsmetoden ville også avvike fra prinsippet om at inntekter og kostnader skal måles i norske kroner. I praksis ville en omlegging til nettoprinsippet også medføre mer kontrollarbeid for Skatteetaten.

Det kan for øvrig legges til at det ikke er uvanlig at det kan oppstå forskjeller mellom regnskaps- og skattemessige verdier. Forskjellene skyldes at regnskaps- og skatteretten oppstiller ulike regler for tidfesting, og at reglene er utformet for å ivareta ulike hensyn og formål.

Jeg mener at metoden som følger av gjeldende rett, transaksjonsprinsippet, er den løsningen som best kan forankres i skatterettslige hensyn. Dette begrunner jeg særlig i at metoden sikrer likest mulig behandling av skattepliktige uavhengig om regnskapet er ført i norske kroner eller utenlandsk funksjonell valuta.

Mitt inntrykk er at dagens regelverk fungerer godt. Jeg legger videre til at reglene ikke stenger for at skattepliktige som fører regnskapet i utenlandsk funksjonell valuta, kan utarbeide et parallelt regnskap i norske kroner og benytte dette som grunnlag for skattemeldingen. På denne måten beskattes skattepliktige etter de alminnelige skattereglene som gjelder for de som fører regnskap i norske kroner.

Vedlegg:

Vedr. beskatning av selskap som bruker funksjonell valuta som regnskapsvaluta i selskapsregnskapet

Vi viser til brev av 21. januar 2008.

Det følger av lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. (regnskapsloven) § 3-4 at regnskapsvaluta for årsregnskapet skal være norske kroner eller den valuta virksomheten i hovedsak er knyttet til (funksjonell valuta). Det er reist spørsmål om selskap som anvender funksjonell valuta som regnskapsvaluta i årsregnskapet, kan anvende nettoinntekt-

sprinsippet ved inntektsfastsettelsen for skatteformål, dvs, at de beregner skattemessig resultat i funksjonell valuta som så omregnes til norske kroner.

En slik løsning innebærer at ikke bare boldøringen av de enkelte transaksjoner på vedkommende konti, men også kontosummering og overføring til postene i næringsoppgaven holdes i den funksjonelle valuta, slik at omregningen bare gjelder næringsoppgavens skattepliktige nettoresultat.

Departementet legger til grunn at skatteloven bygger på at verdsettelse og skattlegging skal foretas i norske kroner, slik at transaksjoner og formuesposisjoner i utenlandsk valuta som utgangspunkt skal omregnes til norske kroner for skatteformål. Plikten til å omregne fremgår ikke eksplisitt av noen lovbestemmelse. Men det er en grunnleggende forutsetning når skatteloven bruker begrepene “inntekt” og “kostnad” at det dreier seg om beløp i norske kroner. Dette kommer til uttrykk i ligningsskjemaene der det angis at beløp skal oppgis i norske kroner, jf. for eksempel RF-1146 og RF-1168. Ligningsskjemaene er fastsatt med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen (ligningsloven) § 4-3 annet ledd. Omregningsplikten ved fastsetting av inn- og utgangsverdi ved kjøp og salg av formuesobjekter er også lagt til grunn i Lignings-ABC 2008/09 s. 601 og 1135.

På denne bakgrunn finner departementet at selskap som anvender funksjonell valuta som regnskapsvaluta, må foreta en omregning av hver enkelt post i ligningsskjemaene til norske kroner, og deretter beregne skattemessig resultat i norske kroner. Det er ikke anledning til å beregne skattemessig resultat i funksjonell valuta som så omregnes til norske kroner (nettoinntektsprinsippet). I den grad en enkelt post i et ligningsskjema består av summen av flere transaksjoner, gjelder omregningsplikten imidlertid bare summen, ikke de enkelte, underliggende transaksjoner. Den nevnte omregningsplikten ved fastsetting av inn- og utgangsverdi bør forstås med denne presisering.

Etter departementets oppfatning skal omregningen til norske kroner gjennomføres slik at det skattemessige resultat ligger nærmest mulig opp mot den man ville fått dersom regnskapet var ført i norske kroner. Dette sikrer likebehandling med selskap som anvender norske kroner som regnskapsvaluta.

På denne bakgrunn antar departementet at balanseposter som ikke er pengeposter skal omregnes til historisk kurs, mens pengeposter skal omregnes til kursen ved regnskapsårets slutt. Videre antar departementet at resultatposter knyttet til lønn og merverdiavgift skal omregnes etter forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring § 4-2, da det skjer en pliktig regnskapsrapportering til skattemyndighetene av disse beløpene. Det innrapporterte beløpet bør være samsvarende med det beløp som føres i selvangivelsen. Omregning av øvrige resultatposter skal som hovedregel skje til gjennomsnittskurs.

Det kan ved omregning til norske kroner oppstå såkalte omregningsdifferanser, som skyldes at det skattemessige omregnede resultatet ikke samsvarer med endringene i egenkapitalen i løpet av inntektsåret. Dette skyldes at pengepostene i balansen og resultatpostene er omregnet med ulike valutakurser, samt at valutakurser knyttet til pengepostene i balansen kan være endret i løpet av inntektsåret. Departementet antar at slike omregningsdifferanser som hovedregel skal anses som skattepliktig valutainntekt eller fradragsberettiget valutatap, jf. skatteloven §§ 5-1,6-1 første ledd og 6-2.

Kopi av dette brevet er sendt til Skattedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1319

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Tobias Drevland Lund

Besvart 26. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte eller avkrefte at samarbeid mellom norske Økokrim og amerikansk politi nå er frosset

i saker om korrupsjon, etter ordre fra president Donald Trump om å ikke forfølge saker som involverer amerikanske selskaper?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har mottatt informasjon fra en ansatt i Økokrim som tilsier at det stemmer at samarbeidet mellom Økokrim og amerikansk politi er frosset etter ordre fra president Trump.

Svar:

Jeg har fått opplyst at USAs nyutnevnte riksadvokat i et notat har gitt anvisning på at en ved håndheving av USAs Foreign Corrupt Practices Act (FCPA), skal prioritere saker om bestikkelser av utenlandske offentlige tjenestemenn der korrupsjonen er knyttet til menneskesmugling og handel med narkotika eller skytevåpen. Slik jeg forstår det, er det ikke tale om å legge ned eller fryse arbeidet med

øvrige FCPA-saker. Det er imidlertid bare noen uker siden notatet ble sendt ut, og det er for tidlig å vite hvordan dette vil påvirke håndhevingen av FCPA.

USA har vært en pådriver i det internasjonale arbeidet for å bekjempe korrupsjon ved foretaks bruk av bestikkelser i utlandet, blant annet gjennom OECD-konvensjonen mot bestikkelser av utenlandske offentlige tjenestemenn, som også Norge er part i.

Jeg legger til grunn at USAs konvensjonsforpliktelser står ved lag.

I flere saker som er omfattet av OECD-konvensjonen har Økokrim fått bistand fra FCPA-enheten i Department of Justice i USA. Økokrim har ikke fått beskjed om at slik bistand eller samarbeid ikke lenger er aktuelt.

SPØRSMÅL NR. 1320

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Irene Ojala

Besvart 4. mars 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Mener helse- og omsorgsministeren at de foreslåtte kuttene i intensiven ved sykehuset i Hammerfest er forsvarlige?

BEGRUNNELSE:

I en artikkel publisert på nrk.no 18. februar opplyses det at Finnmarkssykehuset vil kutte 5,1 årsverk på intensiven ved Hammerfest sykehus.

Tillitsvalgte mener endringene kan gi fare for befolkningen i Finnmark, og de ber helseministeren ta ansvar.

Tillitsvalgte sier konsekvensen av kutt i årsverk ved intensiven i Hammerfest blir at pasienter sendes langt vekk fra sine pårørende, og at det blir stor belastning på Kirkenes sykehus, 50 mil unna. I verste fall blir det liggende pasienter som får mindre tilsyn og pleie enn de burde hatt.

Ansatte mener at sykehuset allerede er underbelemmet og at kapasiteten nå blir ytterligere svekket.

Det er stor fare for at Finnmarkssykehuset mister livsnødvendig kompetanse ut av fylket. Ifølge Norsk Sykepleierforbund for Troms og Finnmark har flere allerede sagt at de vurderer jobben sin, og noen har takket ja til jobb andre steder.

Ansatte og tillitsvalgte mener innholdet i Hammerfest sykehus er i ferd med å rakne foran øynene på dem.

Samtidig erfarer befolkningen i Finnmark at det er avgjørende med god akuttkapasitet ved sykehuset. Altaposten, IFinnmark, Kronstadposten og andre medier i nord har publisert saker om lille Noah som ble syk med RS-virus og som var på legevakta i Alta, så på Hammerfest sykehus, og deretter på UNN, før han heldigvis ble frisk og kunne reise tilbake til Alta (Opplevde alle foreldres mareritt: Fryktet at de skulle miste lille Noah - altaposten.no). Foreldrene var redde for at Noah skulle dø og hadde en dramatisk opplevelse da de blant annet opplevde at de ble nektet å komme til sykehuset i Hammerfest.

Svar:

Generelt vil jeg fremheve at befolkningen skal være trygge på og ha forutsigbarhet for at de kan få helsehjelp av høy kvalitet når de trenger det. Gode tjenestetilbud og akuttberedskap er like viktig i Finnmark som i resten av landet. Regjeringen har økt bevilgningene til sykehusene og i flere omganger gitt særskilte tilskudd til Helse Nord RHF. Selv om sykehusøkonomien er styrket senere år, er det behov for å gjøre endringer og omstillinger i spesialisthelsetjenesten – dette gjør seg ikke minst gjeldende i sykehusene i Helse Nord. Finnmarkssykehuset HF er i en krevende

økonomisk situasjon og må gjøre omstillinger i driften for å ta ned kostnadene. Finnmarkssykehuset må på linje med andre sykehus drive forsvarlig, innenfor sine tilgjengelige rammer. Situasjonen kan forståelig nok oppleves utfordrende for mange ansatte, men helseforetakene må vurdere og gjennomføre bemanningsmessige tilpasninger for å sørge for bedre bærekraft på sikt.

Helse Nord RHF er bedt om en kommentar i anledning spørsmålet fra representanten Ojala. Det regionale helseforetaket uttaler at Finnmarkssykehuset HF er i en prosess med reorganisering og økonomisk omstilling ved alle klinikkene i helseforetaket. I dette arbeidet vurderes mange ulike tiltak, hvor hovedvekten legges på tiltak knyttet til å redusere innleie og bruk av overtid og ekstravakter.

Videre opplyser Helse Nord RHF at tall for antall innleggelser, liggetid og pasientbelegg ved de ulike enhetene i Hammerfest sykehus viser at sykehuset ikke er dimensjonert ut fra behovet for tjenester, og det gjøres derfor et mindre nedtak i årsverk for å tilpasse bemanningen til de gitte rammene. Før vedtak om bemanningstilpasning ble gjort, har tillitsvalgte og verneombud medvirket i risikovurdering og gjennom drøfting. Nettoendring i antall årsverk er totalt 13 fordelt på seks enheter, hvorav 3,5 årsverk er ved intensiv. Årsverkene er vakante, som betyr at ingen medarbeidere mister jobben. Det regionale helseforetaket presiserer at Hammerfest er og skal fortsatt være et fullverdig akuttstusykehus. Dette inkluderer uendret beredskap ved intensiv, både i normal drift og ved forhøyet beredskap.

SPØRSMÅL NR. 1321

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Sigrid Zurbuchen Heiberg

Besvart 28. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Ulike typer mikroplast, PFAS og andre miljøgifter slippes ut fra en rekke dagligdagse produkter som folk er i kontakt med og bruker, f.eks. mat- og drikkeprodukter. Plastflasker og mat i plastemballasje kan bl.a. gjøre at folk får i seg en rekke skadelige plastkjemikalier.

Vil regjeringen pålegge obligatorisk merking av produkter som gjør at folk får i seg miljøgifter inntil miljøgiftene på sikt fases ut eller forbys, eller er regjeringen komfortable med å fortsette å la folk få miljøgifter i seg uten at de vet om det?

Svar:

Spørsmålet er stilt til næringsministeren, men besvares av meg som helse- og omsorgsminister siden spørsmålet angår mitt ansvarsområde.

Arbeidet med å redusere spredningen av miljøgifter, inkludert mikroplast, prioriteres høyt av regjeringen. Klima- og miljøministeren er hovedansvarlig statsråd innen området. Norge fører en offensiv politikk i arbeidet med å regulere miljøgifter og andre farlige stoffer i Europa og globalt, inkludert farlige stoffer i plast.

Gjennom EUs kjemikalierregelverk REACH er det nå vedtatt forbud mot å selge en rekke produkter med tilsett mikroplast med ulike overgangstider, f.eks. løst glitter

av plast og mikroperler i hudpleieprodukter eller kosmetikk. Det stilles også krav til at produkter med lang overgangstid, som for eksempel kosmetikk, må merkes med at disse inneholder tilsatt mikroplast. Når det gjelder mikroplast som oppstår ved slitasje av større plastprodukter, kan forbrukerne velge produkter av alternative materialer som for eksempel tre.

Det er allerede vedtatt forbud mot flere polyfluoralkyl-stoffer (PFAS) og grupper av PFAS i EU, som også omfatter forbrukerprodukter som sminke, personpleie og andre hygieneprodukter. Fordi det finnes over 10 000 ulike PFAS-er og flere lett kan byttes med hverandre, kreves det at hele gruppen av stoffer blir regulert. Som kjent har Norge sammen med fire EU-land fremmet et forslag om et generelt forbud mot bruk av alle PFAS-er i EU, inkludert i forbrukerprodukter. Arbeidet med restriksjonsforslaget fortsetter i 2025, før det oversendes til EU-kommisjonen for en endelig avgjørelse.

For enkelte produktgrupper stiller regelverket krav om informasjon om fullstendig sammensetning. Dette gjelder kosmetikk, legemidler og næringsmidler. På den måten kan personer som for eksempel er allergiske mot spesifikke kjemiske stoffer velge bort produkter som inneholder disse. Biocidbehandlede produkter skal også merkes med informasjon om de aktive stoffene som er brukt. CE-merke er en ordning der produsentene må erklære at et produkt samsvarer med krav som stilles

i regelverket og derfor kan selges i Europa. Krav om slik merking, som også omfatter at produktene ikke inneholder farlige stoffer som er regulert, gjelder for leketøy og for elektriske og elektroniske produkter. Gjennom miljømerking av produkter med det offisielle Svanemerket eller EU-blomsten, kan forbrukere og profesjonelle få lett forståelig informasjon om gode miljøvalg.

Maten vi spiser skal være trygg, men siden miljøgifter er spredd overalt i miljøet er det dessverre vanskelig å unngå at disse kan gjenfinnes i maten i ulike mengder. Det er den totale eksponeringen gjennom kostholdet som har betydning for risikoen. Andre kilder til miljøgifter er luft, drikkevann og forbrukerprodukter. Regelverket om miljøgifter og andre mulig skadelige stoffer i mat, vann og kosmetikk er i stor grad felles for hele EØS-området.

Undersøkelsen som Folkehelseinstituttet publiserte høsten 2023 om nivåene av ulike stoffer i barn vakte mye oppmerksomhet. Barn og ungdommer har mange miljøgifter i kroppen, og en stor andel har høyere nivåer av bisfenol A (BPA) og PFAS enn det som anses som trygt. Nivåene av de fleste miljøgiftene i undersøkelsen var stort sett tilsvarende de som er funnet i andre sammenliknbare europeiske undersøkelser.

Grunnlaget for hvordan myndighetene håndterer ulike typer risiko er vurderinger basert på sammenstilt kunnskap, f.eks. rapporter fra Vitenskapskomiteen for mat og miljø og EFSA, Den europeiske myndigheten for næringsmiddeltrygghet. Det er viktig med et så godt kunnskapsgrunnlag som mulig for slike vurderinger, og foreløpig foreligger det ikke noen klare konklusjoner om hvilken risiko mikroplast utgjør for miljøet og folkehelsen. Siden vi fortsatt ikke vet nok om risikoen og forekomsten av ulike typer mikroplast i mat, er det foreløpig ikke noe grunnlag for å sette maksimumsgrenser eller evt. advare om inntak av særskilte typer mat med et høyt innhold.

Grenseverdier i næringsmidler kan bidra til å få ned eksponeringen for miljøgifter og andre forurensede stoffer. Det er etablert grenseverdier for PFAS i kjøtt, egg, fisk og annen sjømat. Etter hvert som kunnskapen øker om forekomsten i mat, blir det sannsynligvis aktuelt med flere grenseverdier i det felleseuropeiske regelverket.

Alle stoffer som tilsettes eller er ment å komme i kontakt med mat skal være trygge. Det er produsentene som har ansvaret for å sikre og dokumentere at emballasje og andre produkter ikke gir fra seg stoff i mengder som gjør at maten blir helseskadelig. Mattilsynet skal se til at de tar dette ansvaret. Plast som er ment å komme i kontakt med mat er regulert i detalj. Når ny kunnskap viser at den godkjente bruken av stoffer kan innebære en helseisiko, må helsemyndighetene endre regelverket så raskt som mulig. BPA har lenge vært ulovlig i tåteflasker, tutekopper og emballasje til barn under tre år, og et forbud mot bruken av både dette stoffet og andre bisfenoler i alle matkontaktmaterialer blir nå innført i hele EØS-området. Bestemmelsene om utfasingen av disse stoffene er for tid-

en på høring i Norge. Det er allerede mulig for forbrukerne å velge produkter uten BPA, noe myndighetene informerer om. Noen virksomheter reklamerer med at produktene er uten BPA. Dersom det ikke står noe om BPA på produktet/merkingen, kan man kontakte leverandøren eller utsalgsstedet. Det finnes også hermetikk uten BPA, f.eks. hermetiske tomater i kartong.

Både helse- og miljømyndighetene publiserer befolkningsinformasjon om miljøgifter og konsekvensene av disse. Mattilsynet publiserer advarsler til hele og deler av befolkningen om mat man bør unngå eller begrense inntaket av grunnet miljøgifter. Mat som omsettes skal i utgangspunktet være trygg for alle, men i noen tilfeller kan enkelte typer produkter bli merket med advarsler for å beskytte ulike grupper i befolkningen. Mattilsynet informerer også om hvilke materialer og produkter som ikke egner seg til kontakt med mat, slik at forbrukerne kan unngå bruk som øker risikoen for å få i seg stoffer i mulig skadelige mengder.

Det er viktig å bekjempe forurensning på alle nivåer i samfunnet slik at befolkningen blir utsatt for så lite helseskadelige stoffer som mulig. Norske myndigheter jobber på ulike måter, både nasjonalt og internasjonalt, for å få til det. Data viser at det har vært en nedgang i nivåene og at det er mulig å lykkes gjennom håndtering fra myndighetene, en håndtering som omfatter stadig strengere reguleringer og mer informasjon til forbrukerne. Med dagens kunnskap er det utfordrende å peke ut særskilte produktgrupper som bidrar ekstra til eksponeringen for helseskadelige stoffer og hvor en advarselsmerking skulle vært mer formålstjenlig enn den informasjonen myndighetene allerede gir i dag. Myndighetene er i ferd med å skaffe mer kunnskap om forekomsten av skadelige stoffer i miljøet og maten, og med det også et bedre grunnlag for å gi informasjon både til hele befolkningen og særskilte grupper.

SPØRSMÅL NR. 1322**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Alfred Jens Bjørlo****Besvart 3. mars 2025 av forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland****Spørsmål:**

Det skjer for tida ei dramatisk innsnevring av den akademiske fridomen og forverring av vilkåra for å drive forskning og høgare utdanning i USA.

Vil forsknings- og høgare utdanningsministeren iverksette strakstiltak for å legge til rette for at studentar og forskarar frå USA kan etablere seg i Noreg, mellom anna ved raskast mulig å fjerne studieavgifta for amerikanske studentar og sørge for fasttrackordningar for forskarar frå USA som treng arbeidstillatelse ved norske universitet og forskingsinstitusjonar?

Svar:

Jeg vil takke stortingsrepresentant Bjørlo for spørsmålet.

Internasjonalt samarbeid på utdannelses- og forskningsområdet er avgjørende for at forskere skal kunne medvirke til å løse de store samfunnsutfordringene som verden står overfor. Dette blir forsterket av at vi lever i en verden som er i kontinuerlig endring.

Jeg er opptatt av at Norge skal være et attraktivt land for talentfulle studenter og forskere fra ulike deler av verdenen, inkludert fra USA. Det er mange andre land som også vil ha behov for samme typede kompetanse i fremtiden, og det er viktig at flere av de gode forskerkandidatene har lyst til å komme og bosette seg i Norge.

Jeg ønsker å se nærmere på hvordan vi fremover kan tiltrekke og beholde internasjonal kompetanse i Norge og har allerede uttalt at jeg er opptatt av å ha en dialog med sektoren rundt dette, og at jeg gjerne mottar innspill om blant annet hvordan studieavgiften for internasjonale studenter kan innrettes bedre.

SPØRSMÅL NR. 1323**Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 27. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for vurderinger gjort av å bruke opsjon i eksisterende avtale om nye fjerntog til å bestille flere bimodale fjerntog?

BEGRUNNELSE:

Som svar på mitt skriftlige spørsmål Dokument nr. 15:1130 (2024-2025) viser statsråden til at regjeringen ikke har tenkt å følge opp Stortingets vedtak om å bestille nye fjerntog til Rørosbanen, og heller planlegger å bruke regiontog som i dag er i drift på Trønderbanen på Rørosbanen når Trønderbanen er elektrifisert, tidligst i 2030.

Som statsråden viser til i svaret sitt så er det opsjoner i fjerntoganskaffelsen som gjør det mulig å kjøpe flere tog. Bimodale fjerntog kan brukes både på elektrifiserte og ikke-elektrifiserte strekninger, og er den typen som er bestilt til Nordlandsbanen. Jeg ønsker å vite hvilke

vurderinger som gjøres av å benytte opsjonen for å kjøpe flere biomodale fjerntog. Som det har gått frem av tidligere spørsmål er beredskapen på togmateriell lik null i dag, og flere bimodale fjerntog kan være et viktig tiltak både for å følge opp Stortingets vedtak om nye fjerntog til Rørosbanen og bedre beredskapen for Nordlandsbanen og Rørosbanen. Dagens uholdbare situasjon på Nordlandsbanen illustrerer at kun 4 togsett på strekningen er sårbart i tilfelle feil på materiell, ulykker, vedlikeholdsperioder osv.

Svar:

Den faglige vurderingen er at fire bimodale fjerntog til Nordlandsbanen er rett antall, sett opp mot forventet utvikling i antall reisende på strekningen. Elektrifiseringen av Trønderbanen mellom Støren og Steinkjer vil frigjøre dagens tilnærmet nye bimodale regiontog (tatt i bruk i 2022), som er langt bedre tilpasset det togtilbudet vi øns-

ker å kjøre på Rørosbanen og andre ikke-elektrifiserte baner. Disse togene vil være tilgjengelige for andre banestrekninger til samme tid eller før tog kjøpt i en mulig opsjonsbestilling i fjerntoganskaffelsen.

Togene vi har kjøpt til Nordlandsbanen er 220 meter lange, noe Rørosbanens infrastruktur i dag ikke er tilpasset. Det betyr at det må gjøres kostbare tilpasninger på stasjoner og i infrastrukturen for å kunne bruke togene på en god måte på banen. Det er mulig å anskaffe bimodale tog i en versjon på 110 meter, men det vil da påløpe kostnader til redesign av togenes konstruksjon. Siden det hverken er eller er planlagt et fjerntogtilbud på Rørosbanen, må det vurderes om det er nødvendig å gjøre endringer i utformingen av fjerntogene, som i et fjerntogtilbud vil inkludere bistro og lekevogn. Å benytte opsjoner i fjerntogkontrakten til nye tog til Rørosbanen vurderes derfor å være lite kostnadseffektivt og dårlig tilpasset driften av det planlagte togtilbudet på strekningen, ikke minst i lys av at det frigjøres topp moderne hybridtog til-

passet regiontrafikk når Trønderbanen er elektrifisert helt til Steinkjer.

Materiellsituasjonen er for øyeblikket svak og sårbar flere steder i landet. Problemene skyldes en rekke ulike årsaker. Situasjonen vil bli bedre når allerede bestilte nye lokaltog fases inn fra 2026 og nye, allerede bestilte fjerntog settes i trafikk fra 2028. Kjøp av ytterligere tog i opsjoner, som kommer om flere år og etter togene vi allerede har kjøpt, er ikke rett middel mot problemene vi opplever nå på kort sikt. Togene produseres på bestilling, og produsenten bygger uansett først de 17 første togene regjeringen har kjøpt. Produksjonen av de første 17 togene legger dermed føringer både for når det er hensiktsmessig å ta stilling til et ev. kjøp av tog nr. 18 og videre, og når tog kjøpt i opsjoner kan settes i trafikk. Kjøp av flere tog er samtidig rett middel for å møte en vekst i antall passasjerer, og må henge nøye sammen med planene for utvikling av togtilbudet. Som nevnt i tidligere svar til Stortinget, så vil regjeringen vurdere behovet for flere tog i statsbudsjettarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1324

Innlevert 20. februar 2025 av stortingsrepresentant Mimir Kristjánsson

Besvart 27. februar 2025 av arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna

Spørsmål:

Minstepensjonen for enslige skal øke med 6 000 kroner med virkning fra 1. mai 2025.

Hvor mange personer omfattes helt eller delvis av denne økningen, og hvor mange av mottakerne vil samtidig oppleve en reduksjon av enten bostøtte, offentlig tjenstepensjon eller andre ytelser?

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstiller er bekymret for at mange ikke får fullt utbytte av den planlagte økningen i minstepensjonene fra 01.05.2025, fordi de får den avkortet mot andre ytelser som for eksempel bostøtte eller offentlig tjenstepensjon.

Svar:

Minste pensjonsnivå, særskilt sats for enslige, øker med 6 000 kroner med virkning fra 1. mai 2025. Dette kommer i tillegg til den ordinære reguleringen av minstesatsene i alderspensjon. Om lag 85 000 personer vil bli berørt av endringen. Av disse mottar drøyt 5400 personer en brut-

toberegnet alderspensjon fra Statens pensjonskasse, og vil få redusert tjenstepensjonen tilsvarende økningen i folketrygden. Det samme vil være tilfelle for enslige minstepensjonister med bruttoberegnet pensjon fra kommunal sektor (KLP mv.), men det er ikke mulig å gi presise anslag på hvor mange dette gjelder. Jeg antar, på usikkert grunnlag, at antall berørte vil være om lag i samme størrelsesorden som for Statens pensjonskasse.

Jeg har videre innhentet en vurdering fra Kommunal- og distriktsdepartementet (KDD) som har ansvaret for boligpolitikken, herunder Husbankens bostøtte. KDD opplyser om at Husbanken har tilgang til å se hvilken type ytelse mottakerne har, f.eks. alderspensjon, men ikke grunnlaget for beregning av pensjonen (f.eks. om man mottar minsteytelse). Det er derfor ikke mulig å si helt nøyaktig hvor mange som berøres. Totalt mottok om lag 13 000 enslige alderspensjonister bostøtte i januar 2025, og kan potensielt få redusert bostøtte dersom de samtidig får økt minsteytelse fra 1. mai.

SPØRSMÅL NR. 1325**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Anne Kristine Linnestad****Besvart 28. februar 2025 av kommunal- og distriktsminister Kjersti Stenseng****Spørsmål:**

Når forventer statsråden at regjeringen har fulgt opp vedtaket og vil endringen i avskrivningstid også gjelde eksisterende anlegg som ikke er nedskrevet?

BEGRUNNELSE:

Viser til vedtak 451, 11. februar 2025 der det står:

«Stortinget regjeringen forlenge maksimal avskrivningstid for renseanlegg, pumpestasjoner, høydebasseng og ledningsnett i forskrift om økonomiplan, årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for kommuner og fylkeskommuner mv. til 80 år i tråd med SØF-rapport nr. 06/24 Selvkost i kommuner – avskrivningstid, kalkylerente og framføringsperiode.»

Svar:

Som jeg varslet Stortinget i debatten til Innst. 127 S (2024–2025), legger jeg opp til å sende et forslag endringer i selvkostforskriften og i avskrivningstidene i budsjett- og regnskapsforskriften på høring i løpet av våren 2025. Endringene vil da kunne gjelde fra 2026. Spørsmålet om endringen i avskrivningstid også skal gjelde eksisterende anlegg som ikke er nedskrevet og hvordan dette eventuelt skal håndteres i kommunenes årsregnskaper, vil være ett av temaene som vil bli tatt opp i høringsnotatet.

Jeg vil også orientere Stortinget om saken i kommuneproposisjonen, som legges fram i mai.

SPØRSMÅL NR. 1326**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 28. februar 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Helgelandssykehusets foretaksmøte 3. juli 2024 la til grunn at funksjonsfordelingen mellom de to akuttpsykehusene i Sandnessjøen og Mo i Rana skjer på en måte som støtter opp under akuttfunksjonene begge plassene. Det vil gi begge sykehusene bærekraftig drift med tilstrekkelig medisinsk personell.

Mener ministeren at det er mulig for styre i Helse Nord å vedta noe annet enn styret i Helgelandssykehuset, og dermed også gå imot det som er avtalt i foretaksmøtet?

BEGRUNNELSE:

Dette er en oppfølging av spørsmålet jeg stilte i sponstanspørretimen 19.2. Jeg er kjent med at elleve kommuneleger på Helgeland er bekymret for at folk i Vefsn ikke blir sendt til det nærmeste av de to akuttpsykehusene på Helgeland. For å sikre bærekraften ved både akuttpsykehuset på Mo og i Sandnessjøen, må pasientvolumet innen generell kirurgi og indremedisin fordeles i tråd med det som ble besluttet i foretaksmøtet i juli. Det vil gi begge

sykehusene bærekraftig drift med tilstrekkelig medisinsk personell.

Foretaksmøtet la til grunn at funksjonsfordelingen mellom de to akuttpsykehusene skjer på en måte som støtter opp under akuttfunksjonene begge plassene.

Dette ble anerkjent og vedtatt av et flertall i Helgelandssykehuset. Kan det være mulig for styret i Helse Nord å vedta noe annet enn styret i Helgelandssykehuset, og dermed også vedta noe annet en avtalt i foretaksmøtet i juli i fjor.

Svar:

Det er Helse Nord RHF i samarbeid med Helgelandssykehuset HF som har ansvar for å beslutte funksjons- og oppgavefordelingen mellom de to akuttpsykehusene, utover de somatiske akuttfunksjonene. Jeg viser i den forbindelse til vedtaket i foretaksmøtet 3. juli i fjor.

«Foretaksmøtet godkjenner at tjenestetilbudet i Helgelandssykehuset HF skal basere seg på en modell med ett sykehus, der lokalisasjonene Mo i Rana og Sandnessjøen er akuttpsykehus. Funksjons- og oppgavedelingen ut over somatiske akut-

tfunksjoner, inkludert tilbudene ved lokalisasjonene i Mosjøen og DMS i Brønnøysund, besluttet av Helse Nord RHF i samarbeid med Helgelandssykehuset HF. Det skal være tilstedeværelse fra ledelsen ved alle lokalisasjoner.

Foretaksmøtet legger til grunn videreføring av fødeavdeling i både Sandnessjøen og Mo i Rana, i tråd med føringene i Nasjonal helse- og samhandlingsplan.»

Som representanten viser til, la jeg i mine vurderinger til grunn at funksjonsfordelingen mellom de to akuttsykehusene skulle skje på en måte som støtter opp under akutt-funksjonene og en bærekraftig og framtidsrettet drift begge steder. Det ble her også lagt vekt på at fordelingen av oppgaver mellom de fire tjenestestedene skulle legge til rette for økt samarbeid mellom primærhelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten og gi gode og attraktive fagmiljøer slik at alle lokalisasjonene Mo i Rana, Sandnessjøen, Mosjøen og Brønnøysund har helsetje-

nester av høy kvalitet i årene framover til det beste for innbyggerne. Samtidig viste jeg til at Helgelandssykehuset HF har store utfordringer i driften og må gjennomføre tiltak for å sikre en økonomisk forsvarlig drift.

Situasjonen i Helse Nord og i Helgelandssykehuset er utfordrende. Helse Nord RHF og Helgelandssykehuset HF har ansvar for å sikre en funksjonsfordeling som bidrar til å styrke fagligheten og kvaliteten i pasienttilbudet. Samtidig har Helse Nord RHF og Helgelandssykehuset HF ansvar for å legge opp til en drift som sikrer faglig bærekraft innenfor økonomiske rammer. Mangelen på helsepersonell er den største utfordringen framover, og det er viktig med løsninger hvor det personellet vi har brukes på en god måte. Her er det flere hensyn som må avveies mot hverandre når styret i Helse Nord RHF etter planen avgjør saken 14. mars.

SPØRSMÅL NR. 1327

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 4. mars 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre

Spørsmål:

Gatehospitalet feiret i fjor 20 år som sykehus for folk på gata. De er en viktig institusjon for rusavhengige og har reddet mange liv gjennom tiden de har eksistert. Gatehospitalet i Bergen har to år på rad blitt nedprioritert og fått vesentlig mindre tilskudd enn driften av sykehuset koster.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre en bærekraftig økonomi for Gatehospitalet i Bergen?

BEGRUNNELSE:

Gatehospitalet i Bergen har to år på rad fått bevilget over 6 millioner mindre enn det de har søkt om. Dette skaper en svært usikker fremtid for Gatehospitalet i Bergen. Frelsesarmeen har til nå dekket differansen selv for å sikre driften, men det er usikkert om dette vil kunne fortsette inn i fremtiden. Gatehospitalet dekker en viktig og sårbar pasientgruppe som ofte har dårlige erfaringer fra det offentlige helsevesenet. Selv om pasientene ofte bærer på sterke traumer, psykiske lidelser og rusproblemer klarer Gatehospitalet å skape et miljø hvor disse menneskene fungerer og får det bedre.

Svar:

Gatehospitalet gjør en stor og viktig jobb for mennesker med rusmiddelproblemer og er et viktig supplement til offentlige tjenestetilbud.

Som mange andre tilbud drevet av ideelle aktører, er Gatehospitalet tilskuddsfinansiert. Tilskudd tildeles og utmåles etter kriteriene som er fastsatt i regelverket for de respektive tilskuddsordningene. Søkere konkurrerer om tilskudd på like vilkår.

Gatehospitalet er i dag fullfinansiert over tilskuddsordningen Grunntilskudd til institusjonsbaserte tilbud for personer med rusmiddelproblemer og/eller erfaring fra salg og bytte av seksuelle handlinger, som forvaltes av Helsedirektoratet. I 2024 ble det til sammen innvilget 173 314 000 kroner over ordningen, hvorav Gatehospitalet ble innvilget til sammen 88 198 000 kroner, dvs. over 50 prosent av den samlede tilskuddspotten.

Gatehospitalet har hatt vært årlig vekst i tildelinger, og det samlede tilskuddet deres har økt med mer enn det den samlede tilskuddspotten har økt med siden 2022 (9 pst. mot om lag 6 pst.).

For 2025 søkte Frelsesarmeen om 40 575 000 kr til Gatehospitalet i Bergen, og ble innvilget 34 490 000 kr i vedtak 18. februar 2025. I 2024 ble Gatehospitalet i Bergen

innvilget 33 485 000 kr. Årets tildeling utgjør dermed en økning fra 2024. Ved tildelingen er det tatt hensyn til pris- og lønnsjusteringen på 3 % som er gjort for tilskuddsordningens totale budsjett. I 2024 ble Gatehospitalet i Bergen også innvilget flerårig tilskudd (for årene 2024-2026). Dette innebærer at de innvilges tilskudd på tilsvarende nivå dersom bevilgningen til tilskuddsordningen er på samme nivå de aktuelle årene. Dette gir økt forutsigbarhet for Gatehospitalet.

Rammen som Stortinget har satt for tilskuddsordningen til formålet gir ikke rom for å tildele tilskudd i henhold til søknadsbeløpene til alle som søker om tilskudd. Det er Helsedirektoratet som forvalter tilskuddsordningen på vegne av Helse- og omsorgsdepartementet. Direktoratet vurderer søknadene etter gjeldende regelverk og utmåler tilskudd i henhold til dette. Frelsesarmeen har, på lik linje med andre tilskuddsmottakere, adgang til å klage på vedtak om delvis innvilgelse av tilskudd, men har ikke tidligere benyttet seg av denne muligheten. Departementet er klageinstans for ordningen og griper ikke inn i direktoratets tilskuddsforvaltning.

De søkbare tilskuddsordningene som omfatter rusmiddelfeltet over Helse- og omsorgsdepartementets

budsjett, utgjør en betydelig økonomisk ressurs og er et viktig virkemiddel for å realisere faglige og politiske mål på psykisk helse- og rusmiddelfeltet. I Meld. St. 5 (2024–2025) Trygghet, fellesskap og verdighet — Forebyggings- og behandlingsreformen for rusfeltet Del I, peker regjeringen på at det er et potensial for bedre, mer effektiv og samordnet bruk enn i dag. Regjeringen viser også til at det er viktig å vurdere om dagens innretning og fordeling mellom ordninger er i samsvar med mål i forebyggings- og behandlingsreformen og opptrappingsplanen for psykisk helse. Det trekkes også frem at tilskuddsmidler på psykisk helse- og rusmiddelfeltet skal benyttes mer målrettet og effektivt, samt innrettes på en måte som understøtter en helhetlig og sammenhengende utvikling på feltet og at det tas sikte på å igangsette en helhetlig gjennomgang av tilskuddsordninger på psykisk helse- og rusfeltet som ivaretar hensyn til både søkere og brukere. Dette handler også om at tilskuddsmottakerne rapporterer om utfordringer knyttet til kompliserte

søknadsprosesser, lang saksbehandlingstid, komplisert regelverk og generell uforutsigbarhet, blant annet om videreføring, utmåling og utbetaling av tilskudd. Dette er et arbeid jeg følger opp.

SPØRSMÅL NR. 1328

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 28. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Vista Analyse (2022) sin analyse viser en kortsiktig priselastisitet for strøm på 0,15 for husholdninger og næringsliv, en langsiktig priselastisitet for strøm på 0,6 for husholdninger og en langsiktig priselastisitet for strøm på 0,8 for næringslivet.

Bruker Energidepartementet disse priselastisitetene i sine egne analyser eller bruker departementer andre priselastisiteter?

BEGRUNNELSE:

Vista Analyse og DNV utarbeidet på oppdrag fra Olje- og Energidepartementet rapporten «Virkninger av høye strømpriser på norsk økonomi» i 2022. I denne rapporten undersøker analyseselskapene blant annet priselastisitet for strøm på kort og lang sikt for husholdninger og næringslivet.

Elastisitet er et mål på hvordan forbruket reagerer på en prisøkning. Analyseselskapene har gjennomgått nyere norsk og internasjonal litteratur om kraftpriselastisiteter. Hovedfokuset har vært på kortsiktige og langsiktige elastisiteter som er relevante for energibalansen.

Kort sikt i denne sammenheng er opptil ett år, mens lang sikt er lenger enn ett år, kanskje så lenge som 5–10 år.

Basert på litteraturgjennomgangen er Vista Analyse og DNV sitt beste anslag en elastisitet på 0,15 på kort sikt (opp til ett år), både for husholdninger og næringslivet. Dette betyr at kraftforbruket reduseres med 0,15 prosent når prisen øker med 1 prosent. På lang sikt anbefaler Vista Analyse og DNV en priselastisitet på 0,6 for husholdninger og 0,8 for næringsliv.

Dette er høyere anslag enn for mange andre land. Mye tyder imidlertid på at utstrakt bruk av elektrisitet i oppvarmingen i Norge bidrar til høyere fleksibilitet og til høyere prisfølsomhet.

Det tilsier også at det er større fleksibilitet om vinteren enn om sommeren, når mye av forbruket går til elspesifikt utstyr. Om vinteren kan man redusere innetemperaturen et par grader, stenge av rom man ikke bruker, eller skru av oppvarmingen i innkjørselen eller på trappa. Mange har alter-native oppvarmingskilder og kan fyre med ved. På litt lengre sikt kan man installere en varme-pumpe som bruker mindre strøm for å gi samme innetemperatur.

Jeg har en forventning om at Energidepartementet kan gi en faglig vurdering av Vista Analyse og DNV sitt beste anslag på kortsiktig og langsiktig elastisitet, fordi Energidepartementet er bestiller av rapporten.

Svar:

Husholdningene er en forbrukergruppe som er antatt å ha begrenset prisleksibilitet på kort sikt. Hvor mange husholdninger som vil velge Norgespris, og hvor stor effekt en fastprisordning vil ha på forbruket sammenlignet med dagens strømstønsordning eller andre tiltak, er usikkert. Det samme gjelder utviklingen i strømprisene fremover. Dermed vil også relevansen av prisleksitetsanslagene avhenge av konteksten.

Anslag for hvor sensitive husholdningene er for prisendringer varierer i ulike analyser. Vista Analyse (2022) er blant de med de høyeste elastisitetsanslagene. Slike anslag er svært avhengige av valg av metode og forutsetninger, og små forskjeller kan gi store utslag.

Det er lite hensiktsmessig å benytte prisleksiteter basert på internasjonale studier når man analyserer elektrisitetsforbruk i norske husholdninger. For eksempel bruker en vanlig norsk husholdning rundt tre ganger så mye strøm som en dansk husholdning. Dette skyldes kaldere klima, men også at vi i Norge hovedsakelig bruker elektrisitet til oppvarming. I mange andre land er det både lavere behov for oppvarming og det blir ofte benyttet fossile energikilder som gass.

Norske husholdninger er ikke en homogen forbrukergruppe når det kommer til strømförbruk og muligheten til å tilpasse seg prisendringer. Enkelte husholdninger har større evne og vilje til å tilpasse seg løpende priser enn andre, særlig gjelder det de som har investert i automatiserte løsninger. Disse husholdningene kan automatisk flytte deler av strømförbruket til timer innenfor en viss tidsperiode med lavest strømpriser. Dette kan gi lavere strømutgifter uten at det krever en ekstra innsats i hverdagen. Et eksempel på en slik løsning er smartladere for elbil.

Det er viktig for regjeringen å videreføre dagens strømstønsordning, slik at husholdninger kan velge mellom enten en forutsigbar og fast Norgespris på 40 øre/kWh, eller dagens strømstønsordning med forutsigbar økonomisk støtte på 90 prosent av spotprisen i timer den overstiger 75 øre/kWh og fortsatt spotpris når prisen er lavere enn 40 øre/kWh. På denne måten legger vi til rette for at husholdninger kan velge den ordningen som passer best til sitt individuelle forbruk og behov.

SPØRSMÅL NR. 1329

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 27. februar 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun

Spørsmål:

Flere foreldre, lærere og organisasjoner har uttrykt bekymring for hvordan elever med varig og nedsatt funksjonsevne ivaretas i den nye opplæringsloven med hensyn til videregående opplæring og et 4. og 5. år. Mye tyder på at det er regionale ulikheter i praktiseringen av dette.

Kan statsråden svare på når veilederen som skal hjelpe fylkeskommunene med å utforme et godt tilbud til elever, som enten ikke har forutsetning for, eller trenger lengre tid på å oppnå studie- eller yrkeskompetanse kommer?

BEGRUNNELSE:

En del elever med funksjonshemminger trenger ekstra tid for å fullføre studie- eller yrkeskompetanse. Vi har nå vært gjennom en periode der disse elevene har søkt seg inn til 4 og 5 år. Det meldes fra ulike organisasjoner at flere fylkeskommuner bruker muligheten om ikke å innvilge et 4. og 5. år som sparetiltak grunnet anstrengt økonomi og manglende retningslinjer.

Det er derfor viktig å få avklart hvordan statsråden vurderer dette opp mot det som står på Utdanningsdirektoratets nettsider:

«Fra 1. august 2024 er det en rekke endringer i opplæringsloven som skal bidra til et mer inkluderende opplæringsløp. Retten til videregående opplæring utvides til å gjelde frem til oppnådd studie- eller yrkeskompetanse. Dette kalles ofte for fullføringsretten. Videre har fylkeskommunen fått plikt til å sørge for en trygg og god overgang mellom ungdomsskole og videregående skole. Oppfølgingstjenestens målgruppe er utvidet og gjelder nå ungdom/voksne fra 16 til 24 år.»

Videre står det i Prop. 57 L s. 310:

«Etter opplæringslova § 3-1 femte ledd har enkelte elever rett til videregående opplæring inntil to år ekstra. Dette gjeld mellom anna elever som har rett til spesialundervisning, og som treng ekstra tid for å kunne nå «opplæringsmåla for den enkelte.»

Spørsmålsstiller vil også vise til utdrag fra Prop. 57 L s. 312–313:

«Departementet meiner at desse moglege utfordringane ikkje bør løysast gjennom avgrensingar i lova eller gjennom formuleringar i forarbeida som set avgrensingar for retten til opplæring. Eit betre verkemiddel for å møte bekymringane til høyringsinstansane knytte til elevgruppa som ikkje kan oppnå studie- eller yrkeskompetanse er å utforme retningslinjer for tilboda. Formålet med ei slik rettleiing vil ikkje vere å avgrensa retten, men å hjelpe skolar og fylkeskommunar med å lage eit godt tilbod til elevar som ikkje har føresetnad for å fullføre med studie- eller yrkeskompetanse. Departementet tek sikte på at det blir laga ei slik rettleiing.»

Svar:

Den nye opplæringsloven som trådte i kraft høsten 2024 gir den enkelte bedre rettigheter til videregående opplæring enn den tidligere loven.

Retten til videregående opplæring gjelder nå fram til den enkelte har oppnådd studie- eller yrkeskompetanse. Dette gjelder for alle, også for de som i utgangspunktet går løp mot lavere kompetanse enn studie- eller yrkeskompetanse. I forarbeidene til den nye loven, Prop. 57 L (2022-2023), er dette blant annet beskrevet slik i punkt 40.2.4.2 om departementets vurdering:

«Forslaget inneber at dei som har opplæringsløp med ein planlagt sluttkompetanse på lågare nivå enn studie- eller yrkeskompetanse, skal behalde retten til opplæring fram mot studie- eller yrkeskompetanse. Dette inneber ikkje ei forventning om at dei som har fullført planlagt grunnkompetanse, skal gå vidare mot studie- eller yrkeskompetanse. Det viktigaste er at den enkelte er i eit vidaregåande opplæringsløp som er rett i forhold til hens føresetnader eller behov. For å sikre like moglegheiter og unngå diskriminering ser departementet det likevel som tenleg at også dei som har oppnådd grunnkompetanse, beheld retten til å gå vidare mot studie- eller yrkeskompetanse, dersom den enkelte ønskjer det.»

Etter den tidligere opplæringsloven var retten til videregående opplæring for ungdom begrenset til tre år. I tillegg var det regler om rett til inntil to år ekstra videregående opplæring for blant annet elever som hadde rett til spesialundervisning som trengte mer opplæring i forhold til opplæringsmålene til den enkelte. Disse reglene er ikke videreført i den nye loven. Dette skyldes ikke et mål

om at den aktuelle elevgruppen skal få mindre opplæring enn tidligere, men at den nye loven ikke lenger begrenser retten til videregående opplæring til et visst antall år. Da er det heller ikke behov for regler om ekstra tid.

Reglene i den nye loven og forskriften gir fylkeskommunen mer fleksibilitet enn tidligere, for eksempel mulighet til å tilby de som trenger det, opplæring over lengre tid enn det som følger av læreplanverket. Med mer fleksible regler, og en mer overordnet rett til videregående opplæring uten tidsbegrensninger, vil det videregående opplæringstilbudet i de ulike fylkeskommunene kunne variere. Jeg vil likevel påpeke at de nye reglene om videregående opplæring gir alle elever en utvidet rett sammenlignet med tidligere. Dette forventer jeg at fylkeskommunene tar på alvor. De nye reglene forutsetter at fylkeskommunen bruker sitt handlingsrom til å sørge for at den enkelte får et godt opplæringstilbud. Selv om fylkeskommunen er ansvarlige for sine egne innbyggere, er det naturlig at fylkeskommunene samarbeider, gir hverandre råd og utveksler erfaringer.

Utdanningsdirektoratet utarbeider støttemateriell til ny lov og forskrift, og arbeider også på andre måter med å støtte innføringen av ny opplæringslov. Utdanningsdirektoratet er i prosess med å utarbeide veiledning om den gruppen elever som ikke har forutsetninger til, eller av andre grunner ikke går opplæringsløp mot full studie- eller yrkeskompetanse, blant annet basert på innspill fra fylkeskommunene og KS om erfaringene de har med de nye reglene så langt. Direktoratet opplyser at de regner med å kunne publisere informasjon om dette temaet på udir.no i løpet av mars.

Siden den nye loven inneholder utvidede rettigheter til videregående opplæring, er jeg opptatt av å følge med på hvordan disse rettighetene ivaretas av fylkeskommunene. Jeg vil fortsette dialogen med fylkeskommunene og brukerorganisasjonene om temaet for å sikre at rettighetene blir ivaretatt på best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 1330**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik****Besvart 28. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen****Spørsmål:**

Vil statsråden vurdere anbefalingene fra Våpenlovutvalget fra 2011 på nytt?

BEGRUNNELSE:

I Kripos sin drapsoversikt for 2024 viser de til at bruk av skytevåpen er økende. Våpenlovas hovedformål er å forebygge uønskede hendelser med våpen. Venstre mener at det er grunn til å se på om dagens bestemmelser godt nok ivaretar dette formålet. I 2011 foreslo for eksempel Våpenlovutvalget at det skulle kunne kreves legeerklæring ved søknad om våpen, samt informasjonsplikt for helsepersonell ved bekymring for at pasienter har våpentillatelse. Foregående justisminister tilkjennega i svar av 23.01.25 at hun ikke så grunn til å vurdere endring av regelverket.

Svar:

I likhet med min forgjenger, tidligere justisminister Mehl, er jeg opptatt av at vi skal ha en oppdatert våpenlovgivning tilpasset aktuelle utfordringer i samfunnet,

og som balanserer hensyn til sikkerhet og trygghet med ønsket om å bevare en tradisjon og kultur for bestemte og nærmere regulerte former for våpeninnhav og -bruk. Vår våpenlovgivning er nokså ny og oppdatert, og inneholder blant annet nye og strengere regler for halvautomatiske rifler med størst skadepotensiale. Samtidig gjøres det ved behov jevnlig endringer i regelverket.

Vi har også en bedre og mer effektiv forvaltning av regelverket enn tidligere. Saksbehandlingsløsningen for nasjonal våpenforvaltning har nå vært i bruk til daglig kontroll av våpeneieres vandel og personlige egenskaper siden begynnelsen av 2024, og har ifølge Politidirektoratet ført til en mer effektiv oppfølging av våpentillatelser. At de som ikke er skikket får tilbakekalt sine våpenkort bidrar til forebygging av uønskede hendelser. Det er viktig. Direktoratet opplyser i sin andre tertialrapport for 2024 at 575 tillatelser ble tilbakekalt på grunn av treff i den nye løsningen.

Når det gjelder helsepersonells informasjonsplikt og tiltak regjeringen har iverksatt for å styrke samarbeidet mellom helsevesenet og politiet, viser jeg til det som fremgår av tidligere justisminister Mehls svar 23. januar 2025.

SPØRSMÅL NR. 1331**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Liv Kari Eskeland****Besvart 27. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård****Spørsmål:**

Korleis vert tungbiltransporten sikra akseptable stoppestader for kviletid og døgnkvile under vegarbeid, der lokasjon for kvile er indisponibel?

GRUNNGJEVING:

Det pågår til tider vegarbeid som gjer at angitte kvile- og døgnkvileplassar vert indisponible for langtransportsjåførar. Dette kan dreie seg om at plassen for kvile vert disponert til andre formål, som riggplass el.l., eller det blir satt opp alternative kjøreruter som ikkje har kapasitet til at tungtransporten kan få sin pålagte kvile.

Korleis sikrer ein at krav om kviletid blir ivareteke i slike tilfelle, kor eit eksempel kan vera utbetringar som no skal gjerast ved Langnesberga på E6, der Snåsakroa ikkje lenger er disponibel for døgnkvile.

Svar:

Statens vegvesen har ansvar for etablering og drift av døgnkvileplassar langs riksvegnettet i landet. I dag er det 56 døgnkvileplassar langs riksvegnettet som Statens vegvesen har ansvaret for. I Nasjonal transportplan 2025–2036 (NTP) har regjeringa presentert ein Tungbilpakke. Ein målsetting i NTP er at det skal vere minst 80

døgnkvileplassar langs riksvegnettet i 2030. I statsbudsjettet for 2025 har regjeringa prioritert midlar til å følge opp satsinga og dermed lagt grunnlaget for å trappe opp bruk av midlar i tråd med NTP.

Alle døgnkvileplassar skal som utgangspunkt vere tilgjengelege heile året for tungtransportsjåførar som er underlagde reglar om køyre- og kviletid. Tilgang på døgnkvileplassar er både viktig for trafikksikkerheita og tilfredsstillande arbeidsforhold.

I samband med vegarbeid på ein eksisterande vegstrekning vil trafikken bli påverka. Dersom ein døgnkvil-

eiplass ligg i eit område der det skal utførast vegarbeid, vil Statens vegvesen i størst mogleg grad unngå at vegarbeidet påverkar tilgjengelegheita og funksjonaliteten til døgnkvileplassen. I dag er ingen av dei 56 eksisterande døgnkvileplassane stengde på grunn av vegarbeid. Det er heller ingen som blir nytta til riggplass.

Det planlagde utbettingsarbeidet på E6 Langnesberga vil ikkje påverke døgnkvileplassen ved Snåsakroa, fordi døgnkvileplassen ligg om lag to km frå vegarbeidssområdet og planlagt riggområde.

SPØRSMÅL NR. 1332

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 28. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

§ 3 b lyder:

«hvordan kostnadene skal fordeles mellom ulike typer konsesjonærer innenfor det enkelte tilsynsområde, på grunnlag av anslått tidsbruk med de ulike typene konsesjonærer.»

NVE sier at de regnskapsmessige utgifter knyttet til miljøtilsyn skal fordeles likt på konsesjonærer uavhengig av tidsbruk.

Hvordan henger dette sammen, og hvordan kan det være rimelig at små aktører skal betale det samme i miljøtilsyn som store konsern samtidig som at kostnader til offentlig kontroll flyttes over til private bedrifter?

BEGRUNNELSE:

Dette spørsmålet gjelder små oppdrett av innlandsfisk som tilleggsnæring i landbruket.

Forskriften som det vises til er Forskrift om sektoravgift for dekning av kostnader til Norges vassdrags- og energidirektorats (NVE) tilsyns- og kontrollarbeid. § 3 b lyder:

«hvordan kostnadene skal fordeles mellom ulike typer konsesjonærer innenfor det enkelte tilsynsområde, på grunnlag av anslått tidsbruk med de ulike typene konsesjonærer.»

På NVE egne sider står det at NVE sine regnskapsmessige utgifter knyttet til miljøtilsyn skal fordeles likt på konsesjonærer uavhengig av tidsbruk.

Norge skal være et enkelt land å starte og drive egen bedrift. Det er viktig å forsterke grunnlaget for arbeid-

splasser over hele Norge. Landbruk og bygdenæringer som er bærekraftige som sikrer god dyrevelferd, mattrygghet og sikker matforsyning er viktige. Det er også viktig å sikre et jordbruk med variert bruksstruktur som er tilpasset de mer marginale områdene i distrikts-Norge.

Regjeringen vil forhåpentlig jobbe for trygg mat av topp kvalitet, biologisk mangfold og levende bygder. Det betyr selvsagt å stimulere til produksjon og omsetning av lokalmat og -drikke, basert også på småskala produksjon. Da må systemene gjøre det mulig å differensiere både virkemidler og avgiftsnivå slik at også små aktører kan overleve.

Svar:

Representanten viser til Forskrift om sektoravgift for dekning av kostnader til Norges vassdrags- og energidirektorats (NVE) tilsyns- og kontrollarbeid. Forskriften regulerer NVEs adgang til å kreve inn sektoravgifter til dekning av kostnader med tilsyns- og kontrollarbeid etter energiloven, vannressursloven og vassdragsreguleringsloven.

En sektoravgift er ikke en motytelse for en konkret myndighetshandling, men finansierer gjerne fellestiltak overfor en næring. Det vil i denne sammenhengen innebære at alle som har konsesjon er med og finansierer NVEs tilsyns- og kontrollaktivitet uavhengig av hvem som faktisk er gjenstand for tilsyn et bestemt år.

I forskriftens § 3 omtales kriterier for fastsettelse av fordelingen av kostnader både mellom de ulike tilsynsområdene og innad i tilsynsområdene. I forskriftens § 5 er det bestemt hvordan sektoravgiften skal fastsettes for

de ulike typene konsesjonærer. For NVEs miljøtilsyn for vassdragsanlegg gir forskriftens § 3 grunnlag for en fordeling mellom konsesjonærer som produserer vannkraft og konsesjonærer med vannuttak til produksjon av fisk. NVEs miljøtilsyn for vassdragsanlegg har gjort en vurdering av tids- og ressursbruken mellom de to ulike type konsesjonærer de siste årene, og fastsatt en kostnadsfordeling på 90 pst. til aktører innen vannkraft og 10 pst. til aktører med vannuttak for produksjon av fisk.

Konsesjonærer som produserer vannkraft, blir fakturert ut ifra installert ytelse i anlegget. Det betyr at 90 pst. av miljøtilsynets tids- og ressursbruk fordeles på vannkraftverk basert på installert ytelse.

For konsesjonærer med vannuttak til produksjon av fisk blir beløpet beregnet ut fra antall settefiskanlegg med gyldig konsesjon. Grunnen til at alle settefiskanlegg blir fakturert det samme beløpet, er ifølge NVEs miljøtilsyn erfaringer med at tids- og ressursbruk for et lite anlegg ofte er like stor som for et stort anlegg. Det er også svært vanskelig å differensiere mellom produksjonsanlegg for fisk, da biomasse, vannforbruk og produksjon kan variere betydelig mellom år og ulike tider på året. Derfor har NVE valgt å fakturere alle vannuttak for produksjon av fisk et likt beløp, uavhengig av størrelsen på anlegget.

SPØRSMÅL NR. 1333

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 28. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen

Spørsmål:

Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg utredet framtidig fengselskapasitet i Norge i en rapport fra 22. april 2024. I Vestoppland er Slidreøya lavsikkerhets fengsel med gode forhold og resultat, samt Gjøvik høysikkerhetsfengsel som ofte avlaster ved varetekt, og har flere innsatte i opplæring enn landssnittet. Tidligere justisminister Mehl garanterte imot nedlegging av fengsler da. Utredningen skapte stor uro for nedlegging av fengslene i Vestoppland.

Vil statsråden garantere mot nedleggelser av disse fengslene, og vil det bli slått fast i den varsle kriminalomsorgsmeldingen som skal til Stortinget?

Svar:

Det er et stort vedlikeholdsetterslep i fengselsporteføljen, og mange fengsler er gamle og ikke egnet for dagens eller fremtidens kriminalomsorg, selv med betydelige investeringer. Dette var bakgrunnen for at Statsbygg og Kriminalomsorgsdirektoratet i 2023 fikk i oppdrag fra Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet om å blant annet kartlegge og vurdere fengslenes bygningsmessige tilstand og egnethet.

I rapporten Fremtidig fengselskapasitet. Vurderinger og anbefalinger fra Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg fremkommer det at 50 prosent av enhetene vil ha behov for større tiltak umiddelbart eller i nær framtid (innen ti år). Flere av fengslene har i tillegg

et betydelig funksjonsetterslep med mangelfulle lokaler til bl.a. aktivitet og fellesskap for de innsatte. Samtidig fremkommer det også at kriminalomsorgen i overskuelig framtid bør ha en tilgjengelig kapasitet på om lag 4 000 fengselsplasser, en økning på 400 plasser fra i dag. Jeg vil nå sette meg nærmere inn i rapporten.

SPØRSMÅL NR. 1334**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Kathrine Kleveland****Besvart 28. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen****Spørsmål:**

I mars i fjor ga Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg ut en rapport der de anbefaler å legge ned fengslene i Larvik og Sem fengsel. Tidligere justisminister Emilie Enger Mehl har sagt at det er uaktuelt å legge ned fengsler uten at det er bygget nye.

Vil justis- og beredskapsministeren følge opp Mehl sin garanti og garantere at Larvik og Sem fengsel ikke vil bli lagt ned?

BEGRUNNELSE:

I rapporten fra Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg fra mars i fjor, anbefales det å legge ned fengslene i Larvik og Sem på grunn av bygningenes alder, vedlikeholdsbehov og begrenset kapasitet. Rapporten peker på at det vil være mer kostnadseffektivt å bygge nye, moderne fengsler som kan tilby bedre sikkerhet og fasiliteter for rehabilitering.

Senterpartiet er imidlertid bekymret for at nedleggelse av disse fengslene vil føre til tap av viktige soningsplasser og svekke det lokale tilbudet. Små fengsler som Larvik spiller en viktig rolle i å tilby et mer personlig og lokalt forankret soningstilbud, som kan være gunstig for rehabilitering og tilbakeføring til samfunnet. Larvik har 16 viktige plasser for domfelte i alder 18-24 år.

Sem fengsel er et høyrisikofengsel med 62 plasser i Tønsberg.

Tidligere justisminister Emilie Enger Mehl har derfor uttalt at det er uaktuelt å legge ned fengsler uten at det er bygget nye. Det er derfor viktig å få en avklaring fra nåværende justis- og beredskapsminister om denne garantien fortsatt gjelder, og om statsråden kan bekrefte at Larvik og Sem fengsel vil bli bevart inntil nye fengsler er på plass.

Svar:

Det er et stort vedlikeholdsetterslep i fengselsporteføljen, og mange fengsler er gamle og ikke egnet for dagens eller fremtidens kriminalomsorg, selv med betydelige investeringer. Dette var bakgrunnen for at Statsbygg og Kriminalomsorgsdirektoratet i 2023 fikk i oppdrag fra Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet om å blant annet kartlegge og vurdere fengslenes bygningsmessige tilstand og egnethet.

I rapporten Fremtidig fengselskapasitet. Vurderinger og anbefalinger fra Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg fremkommer det at 50 prosent av enhetene vil ha behov for større tiltak umiddelbart eller i nær framtid (innen ti år). Flere av fengslene har i tillegg et betydelig funksjonsetterslep med mangelfulle lokaler til bl.a. aktivitet og fellesskap for de innsatte. Samtidig fremkommer det også at kriminalomsorgen i overskuelig framtid bør ha en tilgjengelig kapasitet på om lag 4 000 fengselsplasser, en økning på 400 plasser fra i dag. Jeg vil nå sette meg nærmere inn i rapporten.

SPØRSMÅL NR. 1335**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 3. mars 2025 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

Den siste ukens utvikling har gjort det klart at det er behov for at europeiske land umiddelbart øker støtten til Ukraina. Neste planlagte budsjettbehandling i Stortinget er imidlertid først i forbindelse med RNB. Norge har en historisk mulighet til å vise vei dersom Stortinget raskt tar stilling til saken. Under pandemien hastebehandlet Stor-

tinget flere bevilgninger fordi det ville ha uopprettelige konsekvenser å vente. Dette er tilfelle også nå.

Vil statsministeren nå ta initiativ til å diskutere økt støtte så raskt som mulig?

BEGRUNNELSE:

Zelenskyj uttalte selv følgende på sosiale medier 15.2 følgende i forbindelse med deres møte i München (<https://www.facebook.com/zelenskyj.official/videos/2354020658299890/>):

“I am grateful to Norway for all its support for Ukraine since the very beginning of Russia’s full-scale invasion and for increasing its assistance this year. We expect defense support to continue growing throughout the year—this is what can ensure Ukraine’s strong position.”

NTB rapporterte også at statsministeren sa følgende på pressekonferanse i 23. januar med Donald Tusk:

“Statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) sier han og Polens statsminister Donald Tusk er enige om at man må styrke arbeidet for Ukraina dersom USA endrer sin linje.

“Jeg vil også si i dag, hvor vi har diskusjoner om hvordan USA vil innrette seg til Ukraina, så er Tusk og jeg enige om at Europa, Norge og Polen, vi kommer til å ta ansvar, og vi har ansvar. Det som skjer i Ukraina, handler om vår sikkerhet og vår framtid, og det kommer vi til å bidra betydelig til”, sa Støre på en pressekonferanse med Donald Tusk.”

Når USA nå endrer sin linje overfor Ukraina ønsker MDG at statsministeren følger opp disse uttalelsene med konkret handling. Ukraina trenger først og fremst ikke flere ord om støtte, men de trenger nå mer penger og tydelige lovnader om mer finansiering for å sikre seg mot mulig bortfall av støtte fra USA.

Enkelte uttalelser fra Kyiv peker også nå på at våpenleveranser fra USA kan ha begynt å stanse allerede (<https://www.kyivpost.com/post/47529>). Derfor trengs det mer penger for å sikre økte leveranser og produksjon i Ukraina og i Europa, og at Norge bidrar til finansiering her.

Svar:

Det vises til spørsmål fra representanten Rasmus Hansson til statsministeren, som han har bedt meg svare på.

Jeg deler representantens syn på at europeiske land må gjøre mer for at Ukraina skal lykkes med å stå imot Russlands aggresjon, avskrekke fremtidige angrep og gjenoppbygge landet. Dette gjelder uavhengig av nivået på USAs videre militære, sivile og humanitære støtte til Ukraina. Ukraina kjemper for sin egen frihet, men også for fred og stabilitet i hele Europa. Under statsminister Støres besøk til Kyiv i forbindelse med treårsmarkeringen for Russlands ulovlige fullskalainvasjon 24. februar kunngjorde regjeringen flere nye bidrag til Ukraina. Bidragene er del av Nansen-programmets ramme på 35 milliarder kroner i 2025.

Regjeringen planlegger å bruke 3,5 mrd. kroner på tiltak rettet mot ukrainsk forsvarsindustri. Det er avgjørende å styrke Ukrainas egen forsvarsindustri og øke produksjonskapasiteten i landet. Dette skal Norge være

en pådriver for. Norge skal i tillegg bruke 600 mill. kroner til innkjøp av ulike typer droner og utvikling av droneteknologi til det ukrainske forsvaret. Krigen har understreket viktigheten av droner og droneteknologi både for å beskytte kritisk infrastruktur fra russiske angrep og for bruk ved frontlinjen. Under besøket kunngjorde statsministeren også at de nordiske og baltiske landene vil tilby trening og utrustning av en ukrainsk brigade. Alle disse bidragene svarer på konkrete militære behov som ukrainske myndigheter har formidlet til Norge og andre allierte.

23. februar kunngjorde regjeringen også fordelingen av den sivile støtten på 12,5 mrd. kroner til Ukraina for 2025. Den sivile støtten spiller en avgjørende rolle for Ukrainas motstandskraft og gjenoppbygging. Norge viderefører de tre etablerte hovedprioriteringene for sivil støtte: energisikkerhet, driftsstøtte til den ukrainske staten og humanitær nødhjelp. I tillegg er det satt av betydelige midler til næringsutvikling og sivilt samfunn.

Jeg er enig med representanten i at Ukraina trenger mer militær og sivil støtte hvis de skal lykkes i sin forsvarskamp mot Russland. For å bidra til at Ukraina kan komme ut av krigen som en fri og selvstendig stat er det samtidig avgjørende at landets støttespillere uttrykker tydelig politisk støtte. Statsministeren og jeg har derfor understreket viktigheten av å holde fast på noen overordnede prinsipper for hva som kan være en akseptabel fredsløsning. Ukrainsk eierskap til den endelige løsningen og retten til å ta egne beslutninger om alliansetilknytninger er avgjørende i denne sammenheng.

Europa samler seg nå om en sterkere og samordnet støtte til Ukraina. Regjeringen kommer tilbake til Stortinget snart med et forslag om å øke støtten. Siden Nansen-programmet ble opprettet har regjeringen lagt stor vekt på å ha tett kontakt med partiene på Stortinget om oppfølgingen av programmet – i tråd med den politiske avtalen av 16. februar 2023. I tråd med enigheten mellom partiene i forbindelse med styrkingen og utvidelsen av Nansen-programmet i november 2024 vil regjeringen ta initiativ til samtaler mellom partiene i forbindelse med regjeringens arbeid med revidert nasjonalbudsjett 2025.

SPØRSMÅL NR. 1336**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Hege Bae Nyholt****Besvart 28. februar 2025 av barne- og familieminister Lene Vågslid****Spørsmål:**

Hva ønsker regjeringen å gjøre for at antallet krisesentre som tar imot personer i aktiv rus går opp, og at denne gruppen skal sikres et kvalitetssikret krisesentertilbud?

BEGRUNNELSE:

Personer i aktiv rus er én av de mest voldsutsatte gruppene i Norge, men er ifølge Bufdirs statistikk likevel den gruppen som oftest blir avvist fra krisesentre. I 2020 og 2021 sa tolv krisesentre ja til å ta imot kvinner i aktiv rus. I 2023 sa bare ni krisesentre ja til å ta imot kvinner i aktiv rus. Også for menn har situasjonen blitt forverret.

De fleste krisesentre vurderer i hvert enkelt tilfelle. Fordi man ikke vet hvem som tar imot og stadig færre sier uforbeholdent ja, risikerer rusavhengige voldsofre å møte en stengt dør når de ber om beskyttelse mot vold. Dette bryter med Norges sikringsansvar.

Personer i aktiv rus trenger egne krisesentre eller egne steder i tilknytning til eksisterende krisesentre. Tilbudet deres må være separat fra andre tilbud, både av hensyn til andre beboere som ikke ønsker å bo sammen med noen som ruser seg, men også fordi de trenger et annet tilbud. Regjeringen har i flere omganger lovet å forbedre tilbudet for personer med rusavhengige som er utsatte for vold, men fremdeles har det ikke skjedd noe.

I Meld. St.4 (2022-2023) skrev regjeringen at arbeidet med å tilby gruppen et krisesentertilbud skulle sees i sammenheng med forebyggings- og behandlingsreformen. Da St. Meld. 5 Trygghet, verdighet og fellesskap – Forebyggings- og behandlingsreformen for rusfeltet del I (2024-2025) kom, ble det vist til arbeidet med en ny krisesenterlov. Denne loven venter vi fremdeles på.

Daforslaget til krisesenterlov var på høring i 2024, hadde departementet tatt inn en formulering i §3:

«Viss tilrettelegging ikkje er mogleg, skal kommunen sørje for likeverdige alternative butilbod for brukarar som ikkje kan nytte butilbodet ved krisesenteret.»

Det er likevel en fare for at dette blir en hvilepute for kommunene slik at personer med rusavhengighet blir henvist til andre kommunale tilbud som ikke har ulike tilbud for kvinner og menn, og som ikke har samme kompetanse på hva voldsofre trenger. Departementet foreslo heller ikke å endre formuleringen om at kommunene «så langt råd er» skal tilrettelegge slik at individuelle behov blir ivarettatt. Dette er en formulering som ifølge NIM gir

kommunene handlingsrom til å nedprioritere krisesentertilbudet til visse grupper.

Svar:

Krisesenterloven gir kommunene plikt til å sørge for et godt og helhetlig krisesentertilbud til kvinner, menn og barn utsatt for vold i nære relasjoner. Dette gjelder uansett hvilken livssituasjon de er i. At voldsutsatte med rusmiddelproblemer ikke alltid får et godt nok krisesentertilbud, har vært en utfordring over tid. Regjeringen har satt i verk flere tiltak for å styrke tilbudet til denne gruppen.

Som representanten viser til, har forslag til endringer i krisesenterloven vært på høring, og i høringsnotatet ble det foreslått å lovfeste et krav til likeverdige alternative botilbud i krisesenterloven § 3 første ledd. Formålet er å gjøre det tydeligere for kommunene at tilbudet kan gis på et annet, egnet tilsvarende sted der det ikke er mulig å gi et tilbud på et krisesenter. Dette er ikke et nytt krav til kommunene, men en videreføring og presisering av gjeldende rett, i tråd med eksisterende føringer. Slike eventuelle alternative botilbud skal være i tråd med kravene i krisesenterloven, blant annet når det gjelder sikkerhet og kompetanse. Flere kommuner benytter seg allerede av muligheten til å ha krisesenterplasser innenfor rusomsorgen, for eksempel Oslo kommune og Bergen kommune. Jeg tar sikte på å legge fram en proposisjon med forslag til endringer i krisesenterloven for Stortinget våren 2025.

Jeg viser videre til at det i 2025 skal etableres en tilskuddsordning for å stimulere kommunene til å oppgradere, fornye eller utvide sine krisesentre, jf. Prop 1 S (2024-2025) for Barne- og familiedepartementet. Målet med tilskuddsordningen er å oppgradere krisesenterbygg, slik at det blant annet kan legges til rette for skjermede botilbud til voldsutsatte med tilleggsutfordringer. Det er satt av 20 mill. kroner til formålet i 2025.

Gjennom tilleggsdokument etter Stortingets behandling av Prop. 104 S (2023-2024), er de regionale helseforetakene gitt følgende oppdrag:

«De regionale helseforetakene skal sørge for at det bygges opp kapasitet i behandlingstilbudet til voldsutsatte kvinner med ruslidelse i spesialisthelsetjenesten. Voldsutsatte kvinner med ruslidelse er blant de mest sårbare pasientene med behov for de mest spesialiserte tjenestene. Kunnskapsbaserte tilbud skal bygges opp i helseforetakene, som dekker samtidige behov for helsehjelp både fra psykisk helsevern og somatikk, i tillegg til døgntilbud innen TSB [tverrfaglig spesialisert rusbehandling].»

Regjeringen har videreført tilskuddsordningen Tilskudd til tiltak mot vold og overgrep. Siden 2020 har

krisesentrene kunnet søke om utviklingsmidler for å styrke tilbudet til særlig utsatte grupper, blant annet voldsutsatte med rusmiddelproblemer. Barne-, ungdoms og familiedirektoratet forvalter ordningen og har i 2025 tildelt midler til blant annet Indre Østfold kommune til oppfølging av kvinner med avhengighetsproblematikk i

reetableringsfasen etter krisesenteropphold (400 000 kroner), til Rana kommune til arbeid med voldsutsatte med rusutfordringer (700 000 kroner) og til Romerike krisesenter IKS til utredning av krisesentertilbudet til voldsutsatte med tilleggsutfordringer innen rus/psykiatri (550 000 kroner).

SPØRSMÅL NR. 1337

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 28. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

E6 i Gudbrandalen er ikke ferdig utbygd, til tross for at ordførerne mener at bilistene betalt bom for vegen i åtte år, omtalt av NRK 15.02.2025. Nå fornyes reguleringsplaner, i tråd med vedtatt planprogram i kommunene.

Hva mener statsråden om at planunderganger, adkomst til tettsteder og verdifull dyrka mark risikerer å bli mekla ut slik at Nye Veier får oppfylt samfunnsnytta ved å bygge ferdig E6, er det viktigste ny asfalt og veg eller god samferdsel i og gjennom regionen, og hva mener statsråden om finansiering av strekka?

BEGRUNNELSE:

Viser til Prop. 51 S (2012-2013) om utbygging av E6 i Gudbrandsdalen. Gudbrandsdalen har forberedt helhetlig utbygging av E6 sia da.

Ole Tvette Muriteigen, ordfører i Sør-Fron uttalte til NRK 15.02.2025:

“Vi betaler for ein veg som ikkje er bygd og på Sjoa ender vegen i ei steinrøys. Dette er sær særimeleg og vi har vorte bløffa. E6 er hovudfartsåra mellom Trondheim og Oslo og no må vi få ein veg som kan tole flaum, ras og skred.”

Og NRK oppsummerer:

“Sidan da [2016] har ordførarane i Midt-Gudbrandsdalen venta på at resten av E6 skal byggjast ut – det let vente på seg. Dei meiner også at dei fekk lovnader på at vidare E6-utbygging skulle vere statleg fullfinansiert.”

Stor samfunnsnytte er Nye Veiers arbeidsform, men enkelte strekninger på E6 innebærer opprydning etter etterlatenskaper fra 2016, da oppfylling av planen fra Prop. 51 S (2012-2013) ikke ble gjort.

NRK prata også 15.02.2025 med lastebilsjåføren Martine Stormyrenge, som kan vise til at det enkelte steder ikke er enkelt for to vogntog å møtes. Og dette er

altså en av hovedferdselsårene mellom Nord og Sør i Sør-Norge.

Svar:

Strekningen Trondheim – Oslo er en viktig hovedfartsåre som det er politisk prioritert å bygge ut til en akseptabel standard. Flere prosjekter i Gudbrandsdalen er åpnet eller under utbygging. Gjennomfartstrafikken er viktig, men ikke mindre viktig er det at veiprosjektene også bidrar til at de lokale bo- og arbeidsmarkedsregionene knyttes tettere sammen på trafikk sikre veier med bedre fremkommelighet og kortere reisetid.

E6 gjennom Gudbrandsdalen inngår i Nye Veiers portefølje. Selskapet har ferdigstilt utbygging sør for Moelv og det pågår utbygging mellom Storhove og Øyer nord for Lillehammer. Videre har selskapet signert kontrakt med entreprenør for bygging av prosjektet Roterud – Storhove.

Nye Veier utvikler, bygger og drifter lange strekninger. Selskapet er gitt mandat og ansvar for å forvalte samfunnets midler på best mulig måte. I tråd med selskapets mandat skal samfunnsøkonomisk lønnsomhet ligge til grunn for prioritering av prosjekter. Det følger også av Nye Veier-modellen, som Ap-/Sp-regjeringen besluttet at skulle videreføres i ny Nasjonal transportplan, at det er selskapets styre som avgjør tidspunkt og rekkefølge for utbyggingen innenfor selskapets tilgjengelige økonomiske ramme. Det har jeg tillit til at selskapet gjør.

Regjeringens politikk er å utbedre der vi kan og bygge nytt der vi må. Med dette for øye har vi endret vegenormalene, blant annet for å kunne legge til rette for mer gjenbruk av eksisterende vei i nye prosjekter. For strekningen E6 Øyer-Otta er det på bakgrunn av dette lagt til grunn en nedskalert løsning i forhold til alternativet som forelå da Nye Veier overtok strekningen. Dette innebærer

ny vei på deler av strekningen, mens det på andre deler er planlagt tiltak mot flom, ras og skred. I sum gir dette mer gjenbruk, lavere klimagassutslipp og mindre arealbeslag enn opprinnelig planlagt. Jeg noterer meg også at prosjektet Sjoa-Otta ligger høyt på Nye Veiers liste over prioriterte prosjekter.

Jeg har tro på at arbeidet med optimaliseringer gir gode valg av løsninger i samarbeid med de berørte kommunene, som ivaretar de ulike hensynene ved veiutbygging. Det er fra min og regjeringens side ikke riktig å forsuttere innholdet i eller resultatet av en meklingsom også kan havne på departementets bord for avgjørelse.

Når det gjelder finansieringen av strekningen skjer bompengeneinnkrevingen i tråd med Prop. 51 S (2012-2013). Proposisjonen gjelder finansiering av strekningen

E6 Frya – Sjoa, første utbyggingsetappe mellom Ringeby og Otta. Trafikantene betaler for det bompengedraget som ble stilt til disposisjon fra bompengeselskapet under utbyggingen av denne etappen. I proposisjonen er det åpnet for at når siste etappe åpnes for trafikk, etappen med de to siste prosjektene som enda gjenstår å bygge, kan det etableres en bomstasjon på hver av disse parsellene. Proposisjonen tillater da å fordele kostnadene på disse ytterligere innkrevingpunktene, men det er kun strekningen Frya-Sjoa som er finansiert av bompenger. Samferdselsdepartementet vil komme tilbake til opplegg for videre utbygging og finansiering av E6 på parsellene Ringeby – Frya og Sjoa – Otta når det foreligger tilstrekkelige avklaringer.

SPØRSMÅL NR. 1338

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 28. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen

Spørsmål:

Hva har departementet beregna i pensjonsutgifter for tilsette i Politiet i prosent av lønn og hva har det reelt blitt kostnaden for årene 2022 og til i dag herunder med hva som lå til grunn for 2025-budsjettforslaget?

BEGRUNNELSE:

En av faktorene som gjør at Politiet opplever utfordringer med ressurser er at mye av midlene som er bevilga ekstra er blitt spist opp av høyere utgifter til pensjon. Jeg lurer derfor på hva som har vært anslaget på pensjon og hva som er blitt de reelle kostnadene på pensjon.

Svar:

I 2022 ble det innført en ny pensjonspremiemodell for statlige virksomheter. Dette innebar en overgang fra premiefellesskap til virksomhetsspesifikk premie. Virksomhetene fikk med dette en reell innsikt i hva som påvirker pensjonsutgiftene. Politiet er rammestyrkt og det er politiet selv som har ansvaret for å beregne og budsjettere pensjonsutgiftene. Tall innhentet fra politiet viser at fra 2022 til 2023 økte pensjonskostnadene med 558 mill. kroner. På grunn av forsinket lønnsoppgjør har politiet ennå ikke mottatt endelig faktura for pensjonsutgiftene i 2024. Størrelsen på pensjonsutgiftene i 2025 avhenger derfor både

av endelig faktura for pensjonsutgiftene knyttet til lønnsoppgjøret for 2024 samt pensjonsutgiftene knyttet til lønnsoppgjøret for 2025.

Politiet kompenseres, i likhet med andre statlige virksomheter, årlig for lønnsvekst innenfor den økonomiske rammen for det sentrale lønnsoppgjør. Kompensasjonen inneholder både selve lønnsøkningen og den anslåtte effekten lønnsveksten har på pensjonsutgiftene. Økninger som følger av lønnsvekst utover den sentrale rammen for lønnsoppgjøret i staten, kompenseres normalt sett ikke. Gitt at virksomhetene holder seg innenfor disse rammene vil de derfor over tid bli fullt ut kompensert for de økte pensjonskostnadene.

SPØRSMÅL NR. 1339**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 3. mars 2025 av forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland****Spørsmål:**

Synes statsråden at folkehøyskoler og bibelskoler bør likebehandles med tanke på poeng opptjening?

BEGRUNNELSE:

Jeg besøkte fredag Bildøy bibelskole i Øygarden kommune. Bibelskolene er viktige for å ta vare på vår historie som statsråden også har lagt vekt på i utdanningspolitikken. Bibelskolene i Norge har mange likhetstrekk med folkehøyskoler da de gir ungdom et godt tilbud ofte mellom videregående opplæring og høyere utdanning. Det som skiller tilbudene er mellom anna poeng disse to ulike skolene gir for det videre utdanningsløpet. Bibelskolene føler selvsagt at det er urettferdig at det ikke er like vilkår. Likevel viser søknaden til bibelskolene at til tross for en ulempe så er tilbudet svært populært.

Svar:

Spørsmålet er stilet til kunnskapsministeren, men besvares av meg som ansvarlig statsråd på området.

I dag får søkere til høyere utdanning medregnet 2 tilleggspoeng for folkehøgskole, når de søker opptak. Det gis kun poeng for folkehøgskole som er tatt fra og med skoleåret 1997/98 og skoleåret må være på minst 33 uker, i tillegg til at studenten må ha hatt minst 90 % oppmøte. Det er kun norske folkehøgskoler og den Nordiska folkhögskolan i Kungälv som gir tilleggspoeng. I henhold til lov om folkehøyskoler er det en rekke vilkår som må oppfylles for å få godkjenning for å få tilskudd.

Privatskoleloven kap. 6A gir hjemmel til godkjenning av «Diverse skolar som gir yrkesretta opplæring». Opplæring ved disse skolene fører ikke frem til studiekompetanse eller yrkeskompetanse etter opplæringsloven. Jeg er kjent med at det for tiden er godkjent og i drift 28 skoler etter privatskoleloven kap. 6A. De fleste av disse er bibelskoler. Blant de resterende er det én muslimsk skole, én yrkesdykkerskole og flere skoler innen kunst, media og musikk.

Som kjent ble Meld. St. 20 (2023–2024) Opptak til høgare utdanning behandlet i Stortinget i juni 2024. I stortingsmeldingen foreslo regjeringen å avvike tilleggspoeng for folkehøgskole, alder, høyere utdanning og fagskoleutdanning. Flertallet var enig i dette og gikk inn for at vi kun viderefører tilleggspoeng for militær førstegangstjeneste og siviltjeneste. Det var også flertall for å videreføre poeng for å ha fullført og bestått realfag i videregående opplæring. Ved å fjerne tilleggspoeng for folkehøyskoler, vil vi også oppnå den likebehandling mellom folkehøyskoler og bibelskoler som representanten er opptatt av.

Målet med endringene er å forenkle opptakssystemet og gjøre det mer rettferdig og forståelig, noe jeg har oppfattet at det er bred politisk enighet om. Det nye opptakssystemet skal også legge til rette for at flest mulig kommer raskt i gang med høyere utdanning.

Jeg følger for tiden opp stortingsmeldingen og departementet vil sende et forslag til ny opptaksforskrift på høring denne våren. I høringen vil det komme forslag om hvilket år de nye poengreglene skal gjelde fra, og ikrafttredelse vil bli vedtatt etter at høringsinnspillene er mottatt og vurdert.

SPØRSMÅL NR. 1340**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Ingvild Wettrhus Thorsvik****Besvart 3. mars 2025 av landbruks- og matminister Nils Kristen Sandtrøen****Spørsmål:**

Er statsråden enig i at praksisen med å avlive travhester så tidlig i livet er i strid med formålsparagrafen i dyrevelferd-

sloven, og vil statsråden ta grep for å endre praksisen for eksempel gjennom regulering i hestevelferdsforskriften?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skrev i desember og januar flere saker om avlivning av travhester i ung alder. Aftenpostens gjennomgang viser at den vanligste alderen å dø for en travhest er kun fem år, selv om hester naturlig kan leve til de er 30 år.

Aftenposten viser også til tall fra Mattilsynet hvor det fremgår enorme forskjeller i dødeligheten blant unge travhester sammenlignet med andre hesteraser. I tre til syv-årsalderen dør over dobbelt så mange travhester som andre hesteraser.

Etter Det Norske Travelskap (DNT) sine egne etiske retningslinjer skal hesten garanteres verdig behandling etter endt løpskarriere. Generalsekretær i DNT uttaler at de har begrensede muligheter til å følge opp travhestene etter endt løpskarriere, og viser til at de ikke «har så mange hjemler.»

Advokat Vegard Bø Bahus mener at praksisen med systematisk avlivning så tidlig i hestens liv kan stride mot formålsbestemmelsen i dyrevelferdsloven, der det fremgår at dyr har egenverdi ut over den nytteverdien de har for mennesker. Han peker videre på pengespill og økonomi som årsaker til den høye dødeligheten blant unge travhester.

Foregående landbruksminister tilkjennega i svar av 03.01.25 at det ikke var naturlig med regelverk som regulerer avlivning av hest.

Svar:

Som representanten påpeker har Aftenposten skrevet flere saker om avlivning av travhester i ung alder. Samtidig hevder Det norske travelskap at Aftenpostens fremstilling ikke er korrekt.

Forarbeidene til dyrevelferdsloven legger vekt på at hold og bruk av dyr er grunnleggende og viktig i vårt samfunn. Vi skal fortsatt holde dyr for produksjon av mat og andre produkter, samt for rekreasjon og glede. Dyrevelferdsloven gir ikke dyr rett til liv, men lovens bestemmelser skal ivareta dyrenes rett til god velferd når de holdes av mennesker. Det er lovlig å avlive friske dyr, men det skal skje på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. Denne saken er det i første rekke hestesporten som bør ta tak i, og jeg har ikke konkrete planer om å forskriftsfeste om eller når en travhest kan avlives.

Kjøp og salg av hester følger det frie markedet. Det er således opp til den enkelte hesteeier å beslutte hvorvidt hesten skal selges og til hvem. Det er et grunnleggende prinsipp at dyreeier har råderett over sitt eget dyr så lenge dyrevelferdslovens krav til dyreholdet er oppfylt. Det inkluderer at dyreholder også kan beslutte avlivning. Å fravike et slikt prinsipp er ikke aktuelt.

SPØRSMÅL NR. 1341

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 27. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Er det mulig og nødvendig vedlikehold i perioden deler av Dovrebanen er stengt, og i hvilken grad gjøres det?

BEGRUNNELSE:

Vedlikeholdsetterslepet på norsk jernbane er stort, og en utfordring er å få nok tid i sporet til å gjennomføre vedlikehold. Nå er deler av Dovrebanen stengt på grunn av skader på Otta bru, noe som påvirker persontrafikken, samt godstrafikk på Dovrebanen og Raumabanen. Strekningen åpner tidligst i april. Flere har tatt til orde for at man bør bruke perioden med stenging og lavere trafikk til å utføre nødvendig vedlikehold, og jeg lurer derfor på om det gjøres.

Svar:

Som følge av at Otta bru er stengt, er det reduksjon i antall tog som går mellom Trondheim-Dombås og Vinstra-Hamar på Dovrebanen. Mellom Dombås og Vinstra er det stengt for fremføring av tog.

I tillegg til å gjennomføre arbeidet med å gjenåpne Otta bru, har Bane NOR informert om at de har utnyttet denne situasjonen til å gjennomføre flere kontroller og vedlikeholdsarbeid. Vinter og kulde representerer imidlertid en betydelig begrensende faktor for hva som kan gjennomføres av vedlikeholdsarbeid på denne tiden av året. Tilgjengelig kapasitet og ressurser benyttes i hovedsak til vinterdrift. Dette er aktiviteter som snørydding og fjerning av is med mer, som må gjennomføres kontinuerlig.

Bane NOR har blant annet gjennomført kontroller og vedlikeholdsarbeid på kontaktledninger, lavspenningssanlegg og signalanlegg. Bane NORs skogryddingsprosjekt har utnyttet de utvidete arbeidstidene på strekningene Fokstua-Oppdal på Dovrebanen, samt Dombås-Lesja

på Raumabanen. Her er arbeidsomfanget økt utover det som er planlagt, i god samhandling med foretakets entreprenør. Videre har Bane NOR igangsatt og forsert bergsikringsarbeider i og ved Skjelle tunnel (sideterreng, forskjæring og i tunnel) sør for Dombås.

SPØRSMÅL NR. 1342

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 27. februar 2025 av samferdselsminister Jon-Ivar Nygård

Spørsmål:

Er det bestilt nok nye tog til å møte veksten i togtrafikken og politiske ambisjoner om at flere skal reise med tog i fremtiden?

BEGRUNNELSE:

Det er stor politisk enighet og ønske om at flere skal reise miljøvennlig og med tog. Stadig flere velger også toget. I fjor var det 83 millioner togreiser i Norge, som er 5 millioner flere enn i 2023. På drøyt ti år har tallet økt med 30 prosent.

I dag er som kjent mye av togmateriellet på norske skinner gammelt og utslitt. Det er bestilt nye lokaltog, regionaltog og fjerntog som kommer fra 2026-2030. Investeringene vi gjør nå i togmateriell har mye å si for togtilbudet i mange år fremover.

I svar på mitt skriftlige spørsmål Dokument nr. 15:1215 (2024-2025) viser ministeren til at «togene som er kjøpt erstatter gamle tog med nye én mot én», og at «gamle tog etter planen fases ut i samme takt som nye tog fases inn». Gitt veksten og ambisjonene om at flere skal ta toget lurer jeg på hvorvidt det vil være nok materiell til at den positive veksten i togtrafikken kan fortsette også i fremtiden.

Svar:

Den høye veksten i passasjerer de senere årene og regjeringens ambisjoner om at jernbanen skal dekke en stor del av den forventede fremtidige veksten i reiseaktivitet, gjør at regjeringen løpende vurderer behovet for togkjøp. I utgangspunktet skal togene som er kjøpt være tilstrekkelig for å dekke kjøretøybehovet som følger av det planlagte togtilbudet. Samtidig er materiellsituasjonen svak flere steder i landet grunnet høy alder og uforutsette hendelser.

Jernbanedirektoratet og Norske tog har en anskaffelsesstrategi som nettopp åpner for stor grad av fleksibilitet til å kjøpe flere tog når behovet endres. Regjeringen vil i tråd med dette fremover vurdere om det er behov for å benytte seg av opsjonene i de pågående materiellanskaffelsene.

SPØRSMÅL NR. 1343**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 3. mars 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

Hva er statsrådets beste anslag på den finansielle kostnaden dersom Norge må godtgjøre et underskudd i LULUCF-regelverket på 36,4 mill. tonn i perioden 2021-2025 ved kjøp av kvoter?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens klimastatus og -plan viser at Norge ser ut til å få et underskudd på 36,4 mill. tonn CO₂-ekvivalenter i skog- og arealbrukssektoren for femårsperioden 2021-2025 under EUs LULUCF-regelverk. Til sammenligning var Norges totale klimagassutslipp i 2023 på 46,6 mill. tonn CO₂-ekvivalenter.

Svar:

Norge ligger an til et underskudd i henhold til forpliktelsen vår under EUs skog- og arealbruksregelverk. De siste analysene antyder at underskuddet for femårsperioden 2021-2025 kan bli på vel 36 mill. tonn. Dette er usikre anslag og vil med all sannsynlighet endre seg.

Regjeringen har iverksatt politikk for å øke opptaket og kutte utslipp i sektoren, men gapet er på en størrelse som ikke lar seg tette med nasjonale tiltak. En mulig løsning er derfor å kjøpe skogkreditter og/eller utslippsen-

heter fra andre land, i henhold til regelverkets muligheter for bruk av fleksible mekanismer.

I statsbudsjettet for 2025 har regjeringen fått fullmakt til å inngå avtaler og intensjonsavtaler om kjøp av skogkreditter og utslippsenheter innenfor en samlet ramme på 3 000 mill. kroner. Tilgangen til kjøp av utslippsenheter og skogkreditter avgjøres av EU-landenes evne til å redusere utslippene under innsatsfordelingen og øke opptaket i skog- og arealbrukssektoren.

Det er en stor usikkerhet om den samlede tilgangen til å kjøpe utslippsenheter og skogkreditter, og prisen er også usikker. Det har ikke vært gjennomført kjøp i innværende periode og det finnes derfor ingen prisreferanser i markedet.

Usikre beregninger indikerer at EU ligger an til å overoppfylle sin samlede netto-nullforpliktelse i perioden 2021-2025. Dette vil i så tilfelle gi et samlet overskudd av skogkreditter. Oppfyllelse av forpliktelsen vil også utløse kompensasjonsmekanismen for forvaltet skog som vil redusere det samlede kjøpsbehovet. Det kan antas at dette vil drive ned kostnadene for å anskaffe skogkreditter, fordi det samlede etterspørselen etter slike kreditter i så fall vil bli lavere. Norge arbeider også for tilpasninger i regelverket. Om vi når frem med denne argumentasjonen, kan dette også dempe behovet for kjøp av kreditter. Det er likevel vanskelig å gjøre anslag av den finansielle kostnaden på anskaffelse av de nødvendige skogkredittene for å sikre oppfyllelse av den norske forpliktelsen.

SPØRSMÅL NR. 1344**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 3. mars 2025 av klima- og miljøminister Andreas Bjelland Eriksen****Spørsmål:**

Hvor store deler av Norges utslippsunderskudd i perioden 2021-2025 mener regjeringen det vil være mulig å få redusert gjennom denne dialogen, og hvor mye av utslippsgapet må dekkes gjennom forsterket nasjonal virkemiddelbruk og fleksible mekanismer?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens klimastatus og -plan viser at Norge ser ut til å få et underskudd på 36,4 mill. tonn CO₂-ekvivalenter for femårsperioden 2021-2025 under LULUCF-regelverket. Norge er nå inne i siste året av perioden, med svært begrensede muligheter for å redusere det kommende utslippsgapet med endret politikk i sektoren. Regjeringen

har varslet at den er i dialog med andre skogrike EU-land som også har betydelige underskudd for å søke tilpasninger.

Svar:

Norge deltar gjennom klimasamarbeidet med EU i EUs skog- og arealbruksregelverk (LULUCF-forordningen) for perioden 2021-2025 og 2026-2030. Målet for perioden 2021– 2025 er å balansere bokførte utslipp og opptak av klimagasser fra skog- og arealbruk (nettonull-forpliktelsen). For perioden 2021-2025 ligger Norge an til et stort underskudd til nettonull-forpliktelsen på ca. 36,4 millioner tonn CO₂-ekvivalenter. Underskuddet kan reduseres til ca. 18,6 mill. tonn dersom Norge får tilgang til en gratis kompensasjonsmekanisme i regelverket. Dette forutsetter at EU totalt sett når målet om netto-null-utslipp. Skogregelverket er innrettet på en måte som har slått svært uheldig ut for mange store europeiske skogland, på måter som ikke var intensjonen da dette regelverket ble laget. Dette mener vi EU-kommisjonen nå må finne løsninger på i samarbeid med landene. Norge prioriterer høyt å utarbeide forslag til løsninger sammen med andre land og ta dette opp med Kommisjonen.

For perioden 2026-2030 har EU vedtatt et oppdatert regelverk. Norge har begynt prosessen fram mot innlemmelse av det oppdaterte regelverket i EØS-avtalen. Vi har bedt EFTA-sekretariatet utforme et utkast til EØS-komitebeslutning, som kan brukes som utgangs-

punkt for forhandlinger med Kommisjonen. Det er imidlertid ikke tatt endelig stilling til om Norge skal delta i det oppdaterte regelverket. Dersom Norge velger å delta i det oppdaterte regelverket, og det benyttes samme metode for å beregne Norges forpliktelse som for EUs medlemsland, viser svært usikre beregninger at Norge kan få et underskudd til forpliktelsen i 2026–2030 på 1,4 millioner tonn. Selv om fremskrivingene viser et lite underskudd, tyder altså beregningene på at det oppdaterte regelverket vil slå bedre ut for Norges del sammenlignet med det gamle regelverket. Vi samarbeider tett med skogrike land i EU som er i samme situasjon som Norge i første forpliktelsesperiode, for å finne en løsning som kan fungere for alle. Eksempler på skogrike land i EU som har lignende problemer som Norge, er blant annet Sverige, Finland og Frankrike. Det er for tidlig å si om en slik politisk løsning vil føre frem, og i så fall hva utfallet kan bli. I Klimastatus og -plan for 2025 presenterer regjeringen forslag til tiltak og virkemidler for å kutte utslipp og øke opptaket i skog- og arealbrukssektoren. Det er ikke mulig å tallfeste effekten av regjeringens plan for skog- og arealbrukssektoren. For 2024 og 2025 er det ventet at planen vil ha begrenset påvirkning på utslipp og opptak fra sektoren. En mulig løsning er derfor å kjøpe skogkreditter og/eller utslippsenheter fra andre land, i henhold til regelverkets muligheter for kjøp av fleksibilitet. Jeg viser til mitt svar på spørsmål nr. 1343 fra samme representant, som går nærmere inn på dette.

SPØRSMÅL NR. 1345

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Jørgensen

Besvart 27. februar 2025 av næringsminister Cecilie Myrseth

Spørsmål:

Kan statsråden gi en fullstendig oversikt over hvilke statlige selskaper som utbetaler bilgodtgjørelse til ledere uten krav om at midlene benyttes til bil, og hvilke av disse selskapene som har gjennomført nedbemanninger de siste årene?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten avdekket 30. januar 2025 at flere ledere i statseide selskaper mottar betydelige summer i såkalt billønn som kan disponeres fritt, uten krav om at midlene faktisk går til bilhold eller dokumentasjon av kjørelengde. I en-

kelte selskaper utgjør dette beløp på opptil 360.000 kroner årlig per leder. Statkraft alene bruker 11 millioner kroner årlig på slike billønnstillegg til sine direktører.

Praksisen fremstår er problematisk av flere grunner. For det første kan den bidra til å tilsløre de reelle lederlønningene, siden billønnen ofte plasseres under “andre ytelser” i lønnsrapportene. Dette gjør det vanskeligere å få oversikt over den faktiske kompensasjonen til ledere i statlige selskaper. Som førsteamanuensis ved NHH, Iver Bragelien, påpeker i Aftenposten, kan billønnsordningen brukes for å gjøre høye lederlønninger mer politisk akseptable.

For det andre reiser praksisen særlige spørsmål i selskaper som samtidig gjennomgår omfattende omstillinger og nedbemanninger. At ledere mottar romslige godtgjørelser som kan brukes fritt, samtidig som ansatte mister jobben, undergraver tilliten til statlig eierstyring og selskapenes samfunnsansvar. Dette står i kontrast til regjeringens uttalte mål om moderasjon i lederlønninger i statlige selskaper.

Det er også verdt å merke seg de store variasjonene i praksis mellom ulike statlige selskaper. Mens noen ledere mottar flere hundre tusen i fast billønn, må andre følge vanlige regler for kjøregodtgjørelse med dokumentasjonsskrav. Dette reiser spørsmål om det finnes en helhetlig policy for slike godtgjørelser i statlig eide selskaper.

En fullstendig oversikt over omfanget av denne praksisen, særlig sett i sammenheng med selskapenes nedbemanninger, vil gi et bedre grunnlag for å vurdere om ordningen er i tråd med Stortingets forventninger om moderasjon og åpenhet i statlig eierskap.

Svar:

Som eier har staten tydelige forventninger til selskapene med direkte statlige eierandel på lederlønnsområdet. Staten forventer at selskapene viser åpenhet om lederlønnningene, inkludert ev. bilgodtgjørelser. I det ligger at nivået på godtgjørelsen ikke tilsløres. Staten forventer videre at både de enkelte godtgjørelseselementer og den samlede godtgjørelsen til ledende ansatte, er konkurransedyktig, moderat og ikke lønnsledende, samt at godtgjørelsen ikke fremstår som urimelig. Statens retningslinjer for lederlønn inneholder ikke konkrete forventninger knyttet til bilgodtgjørelse, men de generelle forventningene omtalt over gjelder også slik godtgjørelse.

Det er styret som er ansvarlig for å fastsette lønn til daglig leder, og styret og/eller daglig leder som fastsetter lønn til øvrige ledende ansatte i selskapet – innenfor de retningslinjer for lederlønn som er godkjent av selskapets generalforsamling. Dette følger av aksjelovenes rolle- og ansvarsfordeling. Denne rolle- og ansvarsfordelingen ligger også til grunn for statens ti prinsipper for god eierutøvelse, jf. Meld. St. 6 (2022–2023) Et grønnere og mer aktivt statlig eierskap – Statens direkte eierskap i selskaper (eierskapsmeldingen), som fikk bred støtte i Stortinget under behandlingen.

I lys av ovennevnte forventer jeg at styrene i selskapene jeg forvalter statens eierskap til, vurderer rimeligheten av alle elementer av eksisterende ordninger, inkludert bilgodtgjørelse, og at den samlede godtgjørelsen er konkurransedyktig, moderat og ikke lønnsledende. Når Nærings- og fiskeridepartementet vurderer godtgjørelsen til ledende ansatte, vurderes alltid den totale godtgjørelsen, inkludert alle godtgjørelseselementer.

Nærings- og fiskeridepartementet har ingen samlet oversikt over hvilke av de totalt 69 selskapene i statens portefølje som utbetaler bilgodtgjørelse til ledere uten krav om at midlene benyttes til bil. I statens eierrapport 2023 er det imidlertid inntatt en samlet oversikt over total godtgjørelse til daglig leder i 2023 for samtlige selskaper i statens portefølje. Denne oversikten over total godtgjørelse skal også inkludere ev. bilgodtgjørelse. Informasjon om godtgjørelse til ledende ansatte fremgår i tillegg av selskapenes egen rapportering. Departementet har heller ingen samlet oversikt over hvilke av selskapene som staten er eier i som har gjennomført nedbemanninger de siste årene.

SPØRSMÅL NR. 1346

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 28. februar 2025 av energiminister Terje Aasland

Spørsmål:

Kan norske politikere bestemme at flaskehalsinntekter fra utenlandskablene mellom Norge og EU betales ut til folk og næringsliv i Norge?

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er Høyres forslag om å bruke flaskehalsinntekter fra utenlandskablene til å redusere nettleie i prisområdet NO2.

Det er også ønskelig med informasjon om hvordan flaskehalsinntekter internt i Norge og mellom Norge og land som ikke er med i EU brukes i dag.

Svar:

Det er føringene for bruk av flaskehalsinntekter i grensehandelsforordningen som gjelder for inntektene som oppstår på mellomlandsforbindelser mellom Norge og EU-land. I henhold til regelverket kan flaskehalsinntektene brukes til å opprettholde eller øke overføringskapasiteten mellom Norge og nabolandene, eller til å redusere tariffgrunnlaget og dermed nettleien. Regelverket har vært praktisert slik at disse flaskehalsinntektene har kommet folk og næringsliv i hele Norge til gode gjennom redusert nettleie.

Bruken av flaskehalsinntekter som oppstår mellom interne budområder i Norge og på mellomlandsforbindelsen til Storbritannia er ikke omfattet av grensehandelsforordningen. Disse flaskehalsinntektene har også i sin helhet blitt brukt til å redusere nettleien. Noen av disse inntektene har vært brukt til den midlertidige ordningen som regjeringen har fått på plass hvor Statnetts flaskehalsinntekter blir utbetalt til nettselskaper i områder med høy kraftpris. Regjeringen vedtok før jul å utvide ordningen til å gjelde ut 2025. Siden ordningen kom på plass høsten 2022 er det utbetalt om lag 9,7 milliarder kroner gjennom ordningen.

SPØRSMÅL NR. 1347

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 4. mars 2025 av kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun

Spørsmål:

Kan kunnskapsministeren kome med forslag til korleis ein kan sikre, gjennom presisering i retningslinjer, rundskriv eller forskrift, ei felles nasjonal praksis som kan garantere at ungdom som er representantar i dei lovpålagte ungdomsråda, ikkje får fravær til slikt arbeid ført på vitnemålet?

GRUNNGJEVING:

Viser til Dokument 15:1225 (2024-2025) og svar på skriftleg spørsmål. Eg forstår av statsrådens svar at regjeringa meiner det er viktig med fleksibilitet i korleis fravær blir ført, og ikkje vil ha nasjonale ordningar som kan gi klare føringar for at deltaking i ungdomsråd ikkje fører til fravær på vitnemål. Eg vil likevel be om forslag til korleis dette kan regulerast.

Svar:

Som jeg skrev i mitt svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1225, mener jeg at det er viktig å legge til rette for at ungdom kan delta i ungdomsråd og andre former for politisk arbeid. Opplæringen i norsk skole skal fremme demokrati og demokratiforståelse, og elevene skal få mulighet til å delta og til å lære hva demokrati betyr i praksis. Samtidig bør ulike former for politisk arbeid, hjelpearbeid og andre aktiviteter for ungdom i størst mulig grad bli lagt utenfor skoletiden, slik at de får mulighet til å delta uten å gå glipp av skolegang.

Vi har nettopp lagt bak oss en lengre prosess knyttet til fraværsregler i skolen. Som del av et større oppdrag knyttet til fravær i grunnskolen og videregående skole fikk Utdanningsdirektoratet i 2022 i oppdrag å utrede endringer i forskriftsreglene om fravær. Forslag til nye regler var på høring vinter/vår 2024. Høringen vakte et stort engasjement og det kom inn svært mange innspill.

På bakgrunn av denne prosessen har jeg nå fastsatt enkelte endringer i reglene. Nye fraværsregler i videregående skole vil tre i kraft fra og med kommende skoleår. Jeg mener regelverket balanserer kravet om tilstedeværelse og hensynet til at noe fravær ikke skal telle, på en god måte. Der fraværsreglene krever bruk av skjønn, har jeg tillit til at lokale skolemyndigheter håndterer dette på en god måte. Det samme gjelder dersom eleven har søkt permisjon i grunnskolen for å kunne være borte fra opplæringen.

Jeg er opptatt av at skolene nå bør få ro når det gjelder fraværsreglene. Det er ingen prosess for å utrede ytterligere endringer i fraværsreglene nå. Jeg mener det uansett ikke er hensiktsmessig å snevert vurdere enkelte typer nye unntaksregler for føring av fravær, verken i grunnskolen eller i videregående skole. Fraværsreglene bør vurderes helhetlig og sees i sammenheng ved mulige endringer. Som høringen viste, er det mange ønsker knyttet til fraværsreglene, og justeringer på ett punkt vil raskt tilsi at også andre endringer bør vurderes. Dette ville følgelig kreve en grundig utredning.

SPØRSMÅL NR. 1348**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 5. mars 2025 av helse- og omsorgsminister Jan Christian Vestre****Spørsmål:**

Vil regjeringa legge fram ei stortingsmelding om prehospitale tenester som omfattar legevaktstenesta, responstider og ein fagleg standard for innhaldet i ambulansetene, eller er det slik at den nye regjeringa ikkje aktar å legge fram ei stortingsmelding?

BEGRUNNELSE:

Viser til at Arbeiderpartiet og Senterpartiet har vore einig i behovet for å løfte opp politikken for dei prehospitale tenestene i ei eiga stortingsmelding, jfr. Hurdalsplattforma. Eg merkar meg at ei slik melding ikkje er varsla Stortinget.

Svar:

Regjeringen vil legge fram en helhetlig stortingsmelding om allmennlegetjenesten og prehospitale tjenester. Det

er gode faglige grunner for å beskrive de akuttmedisinske tjenestene utenfor sykehus sammen med allmennlegetjenestene, fordi allmennlegetjenester er grunnlaget for likeverdig tilgang til legetjenester i hele landet og en trygg akuttmedisinsk kjede.

Sammenhengende tilbud og likeverdig tilgang til akuttmedisinske tjenester forutsetter at kommuner og helseforetak samarbeider om å utvikle de akuttmedisinske tjenestene. Et godt samarbeid mellom kommuner og helseforetak gir mer treffsikre tjenester, gjør at flere pasienter kan bli håndtert på riktig nivå, fører til at unødvendige forflytninger kan unngås, og forebygger unødvendige akuttinnleggelser i sykehus. Dette er bra for pasientene og god bruk av ressursene. En løsning med en samlet melding bidrar til at tjenestene ses i sammenheng, slik at befolkningen får faglig god helsehjelp ved akutt sykdom og skade.

SPØRSMÅL NR. 1349**Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 28. februar 2025 av justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen****Spørsmål:**

Vil statsråden beholde Åna fengsel som et fengsel med høysikkerhetsplasser og ikke gjøre det om til et fengsel bare med lavsikkerhetsplasser?

BEGRUNNELSE:

Senterpartiet var i regjering opptatt av å beholde tjenester nær folk og å sikre en spredning av arbeidsplasser og bevare kompetanse. Det gjaldt også for fengsler.

I en rapport levert av Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg 8. mars 2024 om fremtidig fengselskapasitet foreslås det å nedgradere Åna fengsel fra et fengsel med 140 høysikkerhetsplasser til 140 lavsikkerhetsplasser.

Det er viktig å sikre forutsigbarhet for Åna fengsel. En nedgradering av fengslet vil kunne ha store negative

konsekvenser både for fengslet i seg selv og for arbeidsplassene.

Jeg har ved flere anledninger besøkt Åna fengsel og er imponert over den innsatsen som legges ned. Det vil være uklokt å skape uro rundt fengslets fremtid.

Svar:

Det er et stort vedlikeholdsetterslep i fengselsporteføljen, og mange fengsler er gamle og ikke egnet for dagens eller fremtidens kriminalomsorg, selv med betydelige investeringer. Dette var bakgrunnen for at Statsbygg og Kriminalomsorgsdirektoratet i 2023 fikk i oppdrag fra Digitaliserings- og forvaltningsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet om å blant annet kartlegge og vurdere fengslenes bygningsmessige tilstand og egnethet.

I rapporten Fremtidig fengselskapasitet. Vurderinger og anbefalinger fra Kriminalomsorgsdirektoratet og Statsbygg fremkommer det at 50 prosent av enhetene vil ha behov for større tiltak umiddelbart eller i nær framtid (innen ti år). Flere av fengslene har i tillegg et betydelig funksjonsetterslep med mangelfulle lokaler

til bl.a. aktivitet og fellesskap for de innsatte. Samtidig fremkommer det også at kriminalomsorgen i overskuelig framtid bør ha en tilgjengelig kapasitet på om lag 4 000 fengselsplasser, en økning på 400 plasser fra i dag.

Jeg vil nå sette meg nærmere inn i rapporten.

SPØRSMÅL NR. 1350

Innlevert 21. februar 2025 av stortingsrepresentant Grunde Almeland

Besvart 3. mars 2025 av kultur- og likestillingsminister Lubna Bobby Jaffery

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å sørge for at kinoer over hele landet får oppgradert sitt fremvisningsutstyr, og kan statsråden redegjøre for status på utredningen av et behovsprøvd tilskudd til innkjøp av kinoteknisk utstyr og oppgradering av kinoinventar?

BEGRUNNELSE:

I 2011 var Norge et av verdens første land til å digitalisere alle kinoene i landet. Målet med digitaliseringen var å sikre en desentralisert kinostruktur. Digitaliseringen medførte reduksjon i tid fra nasjonal til lokal premiere på nye filmer, noe som førte til økte besøkstall på de mindre kinoene.

Ifølge NFIs publikumsundersøkelse 2021-2022 oppgir 36 prosent av publikum at best mulig opplevelse av lyd, bilde og filmeffekter er en viktig grunn til å gå på kino. Dette er den nest viktigste grunnen, kun slått av «hyggelig å gå på kino med venner eller kjæreste» med 47 prosent. Regjeringen skriver følgende i sin strategi for kino og filmformidling, «Mer film sammen»:

«For å holde på publikum er det derfor mye som tyder på at det kinotekniske utstyret må være av god kvalitet.»

Det er nå behov for oppgradering av første generasjons digitale fremvisningsutstyr, som en følge av at garantier er i ferd med å løpe ut og en fare for at det ikke finnes reservedeler til dagens utstyr. Selv om mange kinoer allerede har oppgradert sitt fremvisningsutstyr, rapporterer Film & Kino om at særlig mindre og mellomstore kinoer har utfordringer med å finansiere investeringene som er nødvendige for å oppgradere kinoutstyret.

Per i dag finnes det ikke ordninger som gjør det mulig for kinoer å søke staten om bidrag til teknisk utstyr, slik det blant annet gjør i Sverige og Finland. Regjeringen

varsler derfor i sin kinostrategi at den vil utrede et behovsprøvd tilskudd (statlig delfinansiering) til innkjøp av kinoteknisk utstyr og oppgradering av kinoinventar.

I kronikken «Fra medspiller til motspiller», publisert i Rushprint 5. februar 2025, skriver styrelederne i Norsk Kinoforbund, Norske Kinosjefers Forbund og Film & Kino at Norsk Filminstitutt er i ferd med å bli en motspiller for dem. De viser til at NFI for året 2025 kutter tilskuddet til Film & Kino sin kinotekniske rådgivning til norske kinoer med nærmere 30 %. Ifølge styrelederne vil dette svekke norske kinoers tilgang til verdensledende kompetanse innenfor kinoteknikk og design, som gjør at vi i Norge har kinoer over hele landet med høy kvalitet.

I regjeringens kinostrategi sier regjeringen at den fortsatt vil prioritere kinoenes behov for kompetansehevede tiltak.

Svar:

Som ett av flere tiltak i strategien for kino- og filmformidling, varslet regjeringen at den vil utrede et behovsprøvd tilskudd (statlig delfinansiering) til innkjøp av kinoteknisk utstyr og oppgradering av kinoinventar. En slik ordning vil ha budsjettmessige konsekvenser.

Jeg har satt i gang arbeidet med å utrede en tilskuddsordning og vil komme tilbake til spørsmålet i budsjettssammenheng.

For øvrig må jeg korrigere den misvisende påstanden, som representanten Almeland gjengir i begrunnelsen for spørsmålet sitt, om at NFI skal ha kuttet i tilskuddet til kompetansehevede tiltak for kinoer med 30 prosent i 2025. Norsk filminstitutt tilbakeviste påstanden i Rushprint samme uke som påstanden ble fremsatt og viste til at det totale tilskuddet til kompetansehevede tiltak for kinoer ble økt noe i 2025.

